

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چهپکیک له گۆنزاری نالی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغداد ۱۹۷۶

xxx

بلاوکردنهوهی له ئینتەرنیتدا: ستۆکهۆلم ۲۰۰۴

xxx

پيشه‌کي

پهنده مهنده مه‌شوره‌کهي کوردي که دهلي «چهم بي چه‌قل نابي» له جيهاني جانه‌وهر و پروه‌که‌وه ويته‌يئکي خواستوتته‌وه و به‌سه‌ر جيهاني مروفي دابريوه. گوته‌ي «بي چه‌قل نابي» بو خوي نيشاره‌ي به‌هيزي تيدايه بو بووني جانه‌وهری له چه‌قل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته شير و پلنگ و به‌ور . چه‌م، به‌عاده‌ت، گيا و دره‌خت و جانه‌وهری که تيدايه، بابه‌تي له يه‌کتر نزيک و هم‌ناهنگ و يه‌ک ريکارن. ناوناوه ليره و له‌وي دره‌ختی که سه‌رکesh وهيا گولي که يه‌کجار گesh وهيا جانه‌وهری که زيده به‌هيز خوي له ريزي ناوه‌له‌کاني دره‌دبا و ژوروي ريکاريان ده‌که‌ويته‌وه و ده‌بيته په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگي هه‌لکه‌وتويي دره‌دکات. ميلله‌تانيش، وه‌ک چه‌م، به‌پي ده‌ستوروي که به‌رچاو و بنجي سروش و کومه‌لايه‌تي، زوربه‌ي تاکه‌کاني خزمي يه‌کترن، هه‌رچه‌ند خزمایه‌تي ته‌واو نه په‌يدا ده‌بيت و نه په‌يدا بوونيشي سوودبه‌خشه بو مروفي، چونکه هاوتايي و هاوسه‌نگي ته‌واو له نيوان تاکه‌کاندا کاتيک مومکين ده‌بيت که مروفيش وه‌ک ناله‌ت له کارخانه دره‌دچيت و قالبگرتوو بيت، که نه‌مه له نيوان مريشکي مه‌کينه‌ه‌ليناويشدا به‌دي ناکريت.

جوداوازي قابليت له تاکيکه‌وه بو تاکيک که ديارده‌يئکي گشتي و جيهاني و هه‌ميشه‌ييه، وا ده‌بي له سنووري جوداوازي عاده‌تي دره‌دچيت و مه‌ودايي که به‌رچاو له يه‌کترين دوور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک پيچه‌وانه‌ي پيشکه‌وتن که پاشکه‌وتنه، نه‌ويش ناوناوه له عاده‌ت به‌در ده‌بي و ده‌گاته پله‌ي ده‌به‌نگي و گيلي تا سه‌ر به‌شيتييه‌وه ده‌نيت.

جوداوازي به‌روه‌پيشه‌وه‌ي تاک له‌چاو تاکه‌کاني تر له مه‌يداني بي نه‌ژماردا خوي ده‌نويني نه‌ک يه‌ک مه‌يدان و دوو مه‌يدان، هه‌ر يه‌ک له‌وه‌به‌روپيش چونانه‌ش نرخ و سه‌نگ و بايه‌خي خوي هه‌يه له ناو که‌لدا: ده‌نگخوشي، جواني، ده‌ستره‌نگيني. هيز، نوکته‌بازي، هونه‌رکاري، خه‌تخوشي، پسپوري له که‌سب و کار، شاره‌زايي، سوارچاکی، سه‌رناسي، شوينه‌ه‌لگري، زيره‌کي، چالاکي، خوشبه‌زي، ماندونه‌بوون، مه‌له‌واني، کابانپوختي، زانايي، وه‌ستايي... ته‌نانه‌ت فيلبازيش هه‌موويان هوي هه‌لاواردني

خاوهنه كانيانن له زوربهی خهلق، گه لیکیش لهو خاسیه تانه دهگاته پله ییکی هینده هه لکشاو که به دهگمنه نبی تاکیشی ناگاتی. واته هه موو ئه و خاسیه ته تایبه تیانهش پلهی خوار و ژووریان هه یه تا ئه و رادهیهی که به یه که وه کو نابه وه و ناچنه ژیر عینوانیکه وه. هه رچهند ده زانین «قابلیهت» به ته جربه و فیترکردن و راهینان تیزتر و به برشتر ده بی و له کار نه هیئانیسی کولی دهکات و به ره و کوژانه وهی دهبات، دیسان ده بی بزاین «قابلیهت» هه یه زگماگه و به فیترکردن و راهینان خهلق ناکریت. ته نانهت ئه گهر خهلقیش بکری له پله ییکی نزمدا ده مینئ که رهنگه ئه رک و مه سره فه که ی لی خه سار بی. تو ده توانی به هوی ئاموژگای موسیقاوه دهنگ ناخوشیک فیتری گورانی بکهیت به لام ئه م دهنگ ناخوشه هه رگیز ناچیه ریزی پینشه وهی گورانی بیژانه وه. هه روه ها هه مان ئاموژگای موسیقا دهنگ خوشی زگماگ به ره و پینش دهبا تا سنووری بلیمه تی، له هه ردوو حالیشدا مه و دای جوداوازی نیوان دهنگناخوش و دهنگخوشه که هه ر ده مینئته وه.

ئه ده ب به تیترایی یه کیکه له و مهیدانه فکریانهی که به شیکی هه لکه و تووی میللهت تیندا ده توانن بزین و په روه رده بن، چونکه ئه ده ب قابلیه تیکه به نده به خاسیه تی زگماکه وه، که خهلق کردنی زور ئه سته مه. وهک ده زانین ئه ده ب، سه ره رای بوونی قابلیه تی زگماک، پیویستی به خویندن و فیتریبون و مشت و مالدان و ته جربه و له کارهینان و چه ندین ئه رک و زهحمه تی تریش هه یه که ئه گهر لییان داببری هه ر ده مینئته وه خوی و برشتی قابلیه ته زگماکه که ی.

یه کیک له مهیدانه کانی ئه ده ب مهیدانی هه لبه سته که ئه ویش هه مان ده ستووراتی به ره و پینش چوون و وهستان و دواکه وتنی به سه ردا دیت که به سه ر قابلیه ته کانی تردا دیت، به لام که بیین هه لبه ست به په خشان بگرین هه ندی جوداوازی له نیوانیان دینه به رچاو له رووی پیویستی به ره و پینش برده وه یانه وه. په خشان که خوی زادهی سروشته و له بنه رهدا به ره می هه لکه وتنه نهک پهیدا کردن، هه ر له هه مان ریگی ئه و تایبه تیانهی که له هه لبه سستی جودا ده که نه وه، پتر له هه لبه ست ده شی به هوی ته جربه و مهشق و راهاتنه وه به ره و پینش بروات. قابلیه تی بوژی که کیش و قافیه و موسیقا دهخاته ناو په خشانه وه و دهیکا به هه لبه ست، پتر به نده به هه لکه وتنی سروشتی و زگماکه وه له چاو په خشاندا، که متریش له په خشان قهرزداری راهاتن ده بی، هه روهک دهنگخوشی و مهاره تی هونه ری پتر له سوارچاکی زهنه ی دهروون، که متریش له و زاده ی مه شقن.

مهیدانی هه لبه سستی کوردی له سه دهی نوزدهمدا ئه م جوداوازییهی پلهی پیشکه وتن و سه ره ژوورچوونه له بوژی که وه بو یه کیک تر به ئاشکرای تیندا ده دیتریت. بوژی کورد هه یه له و سه ده یه دا گروگالیکی مندالانهی لاسایی و خوتیه ه لسوونی کرده که به هیچ مه زه بیک و لیبووردنیک و خاترگرتنتیک ناوی شیعی پی زهوا نادیتری هه رچهند ناوناوهش ئه و جوړه بوژه له لاین هه ندی که سانی ناشاره زای شیعر به بوژ له قه لیم دراون، رهنگه پله شیان به ره ژوور بردرابی، که ئه مه کاریکه نه بایه خی هه یه و نه دهشتوانی راستی بگوری وهیا بریاری کیشانه و پیوانه ی «بوژی» به هه له ببات، ئه و که سه ی بوژ نیه به پیدا هه لگوتن و بخور له دهره سووتاندن ناکری به بوژ هه روهک میزه ر و جبه مه لا دروست ناکات. وا ده زانم دوی به سه رچوونی کزی عاتیفه و هه لپه ی سوز، هه رکه سه جیگه ی راسته قینه ی خوی پی دهریت.

له تهك ئەو تەرزە زړه بويژانەدا هی واشمان ههیه تا بويژی هه ره پيشكه وتوو و پينگه يشتوو و دسه لاتدار و هونه رمه ندى رۆژه لاتى مسلمانان. هه رچه نده ئەم جۆره شاعيره ی كورد له نيوان گهلانى مسلماناندا شۆره تى يه كيكى وهك خۆى وهيا له خۆى به ره ژيرترى تورك و فارس و عه ره بى وه ريش نه گرتبى، هۆى شۆره تى نه به ستنى ناگه رپته وه بۆ نزمى پله ی شاعيره تى، به لكو ده گه رپته وه بۆ بیدهسه لاتى ميلله تى كورد، كه ئەمه ش ئەنجامى كوتوپر و يه كسه رى ده ستورائى مرؤقايه تيبه به تيكرايى، كه وا نهك هه ر له مه يدانى شيعه ردا خۆى سه پاندوو به گره له هه موو مه يدانىك فه رمان په واپه: قاره مانى ميلله تىكى بیدهسه لات به قه ده ر پاله وانپه يكى ميلله تى خاوه ن كيان و سامان و هيز و دسه لات ناوى نايه ت، هه روه هاش هه موو بليمه ت و زانا و هونه ركاره كانى كه زۆريان له به ر بى خاوه نى وهك پشكوى ناگر وورده وورده ده بن به خۆله ميش و ناويان له رووپه رى ژيان ده سپرته وه.. زۆر به داخه وه. يه كيك له و بويژانه ی كورد كه به راستى و بى موجه له له گه ل خۆدا كردن له ريزى هه ره پيشه وه ی بويژانى مسلمانان وه ديت، زۆر جار انيش له تاك تاكه به يت و دوو به يتدا به رايى له زوربه يان ده گريت ئەگه ر نه ئيم له هه موويان مه لا خدرى «نالى» يه.

به چكه كورديكى شاره زوورى نه دارى هه ژارى بى ناز و نياز، ئالووده ی ئاره قه و ئهرك و زهحمه تى پر ته پوتوزى «خاكوخۆل»، گيرۆده ی چه ندين تهنگ و چه له مه و چه كه سازى حال و بارى ناگزوور و بى شهوق و زهوق، ده سپاچه ی كۆمه لايه تى -ئابوورى - پاميارى ژير قه مچى و زهبروزهنگى رژيمى نيوه شارستانانه، تهكان خواردووى بينه وپه ره ی گوريس كيشه كى نيوان ئيران و عوسمانلى، رۆله ی ميلله تىكى هه رگيز خۆشى نه ديتووى به ئەبه د ريز لینه گيراو و تى نه خویندرايه وه، ئاكامى موعاده له ی چه ندين عاميلى زانراو و نه زانراوى هه رچى هۆى سه ره ژيربوون و به خۆداشكانه وه و دالهنگان و كه مائه تى و نزم بوونه وه و چوونه وه به... غه زه ب لى گيراوى قه ده ر... مرؤ لى دراوى چاره ره شى... خدرى ئەحمه د شاوه يس ... «نالى» ی شاره زوورى ... سه رده فته رى هه لبه ستى كوردي له هه موو سه ده ی نۆزدهمدا ... گه وه ره سنجى كانگه ی واتا و جوانى و عيشق ... شيرازه هۆنى خوليا و خه يال و ئەفسوون ... جيگه ی شانازى و سه ربلىندى هه لبه ستى كوردي له ئاست ئەده بى جيهانى مسلمان ... تى هينه ره وه ی ئابرووى مه عنه وى له تهك دالهنگانى ته رازووى دسه لات و سامان و كيانى كورد ... پروته له ی به خۆنازيو... هه ژارى گه رده ن كىل... ئاواره ی بى نياز... ئەمانه و چه ندين وينه ی ترى ده ست به تالى و دلتيرى، فه خر كردن و ته وازوع، بلندنورين و خاكنشيني، خۆ به كه مگرتن و فيزوناز كه وا له م نمونه نه ی گۆناگۆنى هه لبه سته كانى ده ر ده كه ویت:

يا گه داييكي غه نى يا پادشاهيكي فه قير
 له م دوه خالى نيه «نالى» له رووى حه ددى وه سه ط
 ئەم سه رسه رى بازانه كه وا هه مسه رى بوومن
 موشكيل بگه نه ساعيدى شاهيكي وه كو من
 نالى كه غولامى مه ده دى زولف و برۆته
 شاهيكه له بن سيپه رى بالى دو هومادا

زاھیر و باطین لەسەر لەوحی حەقیقەت یامەجاز
 ئاشنای سیرری قەلەم بێ غەیری نالی کەس ئەما
 شیعیری خەلقى کە ی دەگاتە شیعیری من بۆ نازکی
 کە ی لە دیققەتدا پەتک داوا لەگەڵ ھەودا دەکا
 قلابی جیھان نەقدی عیاری نیە قوربان
 نالی محەکی ھیممەتی کردویە موحەررەب
 بۆ مەشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی لە خامەدا بووتە شاھی طورپەنوس
 نالی عەجەب بە قوووتی حیکمەت ئەدا دەکا
 مەعنایی زۆر و گەورە بە لەفزی کەم و بچووک
 فارس و کورد و عەرەب ھەرسیم بە دەفتەر گرتوہ
 نالی ئەمڕۆ حاکمی سی مولکە دیوانی ھەیە

ئەوجار:

نالی و مەسەلی حالی لە ئەشکنجەیی غەمدا
 وەک نالە لە نەیدا وەکوو نالە لە قەلەمدا
 نالی خەبەری بێ ئەسەری غائیبە ئەمما
 نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا
 چ خۆشە من وەکو تازی بنۆم
 ئەتۆش ھەرودەک غەزالە ی بەر ھەراکە ی
 خاکی دەرەکەت مەسکەنی صەد سائەمە شاھەد
 جارێ لە دەمی تو ببیەم صەگ بەوہفایە
 دوور لە تو نالی صەگنیکە بیوہفا وو ھەرزەگو
 بۆچی بانگی ناکە ی ئەم کەلبە کە نانی ناننیہ
 بەکویری دوور لە تو وا مایەوہ نالی لە مە ی یارەب
 فیوضی تۆزی رینگەت کوحلی چاوی ئینتیظاری بی

نالی ھەرودەک خۆی بە دەست شیعیری خۆیەوہ سەرگەردان حالە و دەمنادەم لەباریکەوہ دەچیتە
 باریکیتەر، ئەدیب و شیعیر دۆستی کوردیش پییەوہ خەریک و داماون، تا لە بەحری غەزەلینکی دەپەرنەوہ بە
 دوا ی بەیتیکی تریەوہ دەگیرسین، ھیشتان لەمیان رەھا نەبوون دەکەونە قورتی تەپکەتیککی تری، حالیش
 پێ ناچێ حەسانەوہی ئەدیبان لە قۆرت و داو و گێژەنی ئەو شیعیرانە بەلینی دوارپۆژیککی نیزیکی بیت .
 چەندین جار ئەدیب و شاعیر سەر بەم بەیتەدا دەگرن :

من له طهوری عالم و دهوری فهلهک
ضهری لذب، زهخمی بیمه رهه م دهخوم

په مألنی لیداوین و دهیخه نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه وهی دوور و قوول تاکو له گۆشه ییکی زهینه پر
دهنگ و سه دداکه هی مه شغوول به نالییه وه تروسکه هی ئەم «لهف و نه شری مشوش» یان بو ده بریسکیته وه:

طهوری عالم: دهوری فهلهک
ضهری لذب: زهخمی بیمه رهه م

چونکه به درهنگه وه ده زانری «طهور» به واتای «طه بهر» یش دیت که لئی ده وه شیتته وه «زهخمی
بیمه رهه م» بخاته له شه وه، نیتتر که زهخم بو به هی «طه بهر» دیاره «ضهری لذب» یش ده مینیتته وه له هه
دهوره ییکی فهلهکه وه به سه روگویی نالی بکه ویت.
به راستی ده میکه «نالی» خه لقی به خویه وه خه ریک کردوه: له وه ته هی شیعری گوتوه ئەو پایه
دیارکراوه هی مه تانهت و فره واتایی و گه وه رداریی بو خوی هه لئاوه. یه کیکی وه کو حاجی قادر که
هاوچه رخی به شی زوری ژیانی نالییه، هه رچه نده باوه ر ناکه م دیبیتی، له خووه به ره وپیری ته قدیس و
پایه لینانییه وه ده چیت و ده لیت:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هینم تا ره فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه م خه زهف قهت وهک گه وهه ر نابئ
«که مه ندی زولفی دوو لانه له بو گه بر و مسلمانه»
«ده کیشی بی محابانه چ له م لا بی چ له ولا بی»

له م سه رده مه دا که سه رده می پشت له که له پور کردنه، به تایبه تی له نیوان میلله تی که ساسی وهک
میلله تی کورد، گه نجان وهک په روانه له تاریکایی رابردوو هه لدین به ره و گه شایی ئەدهب و هونه ری
نه ویاوی ئەوروپا، نالی قهت و قامه تی به رزی ئەده به که هی له جه رگه ی سه ده ی نۆزده مه وه وهک فه نار به سه ر
ده ریای سه ده ی بیسته مه دا گه رده ن کیل ده کات و گه شتی ده ریانه وه ردانی شیعر و ئەدهب بو تیشکه
گه شه که هی راده کیشیت. په نگه شتیکی راست و دروستمان گوتبی به وه دا که بلین نالی له هه موو
ئهدیبانی کوردی لیره به پیشه وه پتر زهین و فکر و خامه ی نووسه ر و شیعر دۆستی کوردی ئەمروکه ی به
خویه وه خه ریک کردوه و زۆرتر ناو و یادی له گوڤار و رۆژنامه اندا به رچا و ده که وی. هه ر ده لئی خاسیه ته
نه مره کانی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خوشئامه دی له هه موو هیژیکی خو نویکه ره وه ده کات،
ئه وانیش له گه ل کاروانی ژین و ژیاردا پوه و دواپۆژی بیبرانه وه ی نه ته وه ی کورد، چینا و چین و
پشتا و پشت، ورشه و هونه ر و په نگ و دهنگ و بین ده پزینن، میهره گان و به هارستانی به رده وام به رپا
ده که ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیارده‌كانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپیشچوون ده‌دهمه بهر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و ریزگرتن له‌ نرخه‌ میراتیه‌كانمان یه‌كینه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژوورمان تیندا خیراتر ده‌بێ، چونكه‌ دیاره‌ هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تیه‌له‌ده‌كیشیت نه‌كه له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پیکراوه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌م سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راره‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له‌ حورمه‌تگرتنی رابردووی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بێ هووده به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندن شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی لیره‌دا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلویه‌رگ و پۆشاكمان به‌ره‌و چاكتر بگۆرین نابێ پۆشاكی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتین، به‌ رووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاكیکی نوێ ده‌ینه‌ به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوپه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شیک زۆری عه‌یب و عاری پۆشاكی كۆنمان دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌م كاره‌ی وه‌ها بێ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریك بوونی بێ ساییقه‌ و پێشینه‌ وه‌ك وشكه‌مه‌له‌ و دروینه‌ی پوش و گوشینی خۆل بێ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌. «برناردشو» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لێیان پرسی «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وپه‌ری باوه‌ر به‌خۆكردنه‌وه‌ گوتی «ئه‌و له‌ من كه‌له‌گه‌تتره‌، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راره‌ستانام» ئه‌دیپ و شاعیریکی كوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بیته‌وه كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژوور ده‌ست پێ بكات. تا ئیمكانی ده‌بێ سه‌كۆیه‌ك به‌ بلندی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپییکی كورد دروست بكری، ئه‌وه‌نده‌ كات تی ده‌په‌رێ كه‌ سه‌كۆكه‌ له‌ نۆژنه‌ی بکه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بچێ، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخوان» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپییکی كورد كه‌ رازی نه‌بێ به‌سه‌ر شانی نالی و كوردیی و جه‌لی و شیخ رهاوه‌ راره‌ستان، دیاره‌ چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپیی نه‌وباوی غه‌یری كورده‌وه‌ كه‌ كاوله‌ هیلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بكات و له‌ویوه‌ بال بگریته‌. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فره‌ده‌ر نیم بلیم ئه‌مه‌ کاریکی نامومكینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دینتی واقع كراوته‌وه‌ و دوو جار مان مومكین بوونی ئه‌م كاره‌ی دینتوه‌:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی كورد و غه‌یری كورد هه‌یه‌ و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌كه‌یه‌وه‌ بریوه‌ و ورده‌ ره‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تییکی تر داکوتاوه‌، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌كه‌یه‌وه‌ په‌ریبیته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌كه‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه‌ و به‌س. ئه‌مه‌ جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌كێك میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بێ میراتیکی بیگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مری، له‌وه‌ گه‌رێ كه‌ رۆشتن و فرینی پێ ناکرێ.

ئه‌دیپیی كورد و غه‌یری كوردیش ده‌بێ بزنان كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تییان ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشمان پێیان دیت. چونكه‌ كورد و غه‌یری كورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بیگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستییکی بیگانه‌ ده‌كریته‌ كوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته‌ هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تییان ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گریته‌ و دلی پنیانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونه‌ر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بكریت. هه‌رچه‌ند بگوتری ئه‌م رۆژگاره‌ ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوینی و

پیرى، راستى هەر ئهوه دهبيى كه كورد جارئ له زمانى دوينئ و پيرئى خوى پتر حالى دهبيى تا زمانى ئهدهبيكى نوئى ئهوروپايى. ههروهك جوړى ژيانى دهشت و دهري كوردستانى ١٩٧٦ پتر له ژيانى كوردستانى ١٨٧٦ دهچئ، گيروگرفتهكانيش خزمى گيروگرفتى ئهوه سهردهمه، ههروهها زهوق و چه زليكردن و كهيف پيهاتن و ئهدهبدوستى و هونهرويستيشى كه زادهى واقيعيكي نيزيك لهو واقيعه ن پتر خزمى مهعنهوياتى ئهوساكه ن تا مهعنهوياتى شانزهلينزى و ترافالگارى ئهمرؤكه. دهشى ئهديبيكى كورد بؤى بلوئ و ببئته بهچكهيينكى پاريس وهيا رؤما وهيا پراگ و به زمان و زهوقى ئهوه شوئنايه بدوئ، گروگالهكەشى له رؤژنامه و گوڤار و كتيباندان چاپ بكرئ، بهلام لهگهلهمهشدا دهبيى بزانييت و بزانيين كارئيكى دهيكات پئوهندى به كوردهوه نيه چونكه كورد به تيكرايى لهو گروگاله ناگات، له فهرزى تهرجومانيش بؤى وهركيپئته سهر كوردى ههر تييناگات چونكه بابتهكه و تهسهورهكه و وئنهكه و ههموو ناوهروكهكه نائاشناى كوردن. بهراستى و بئ له گهمه تا ئيستاههدهى نهوهدوپينجى كوردهواريى دهزانئ لهگهله گؤراندان بئ:

گول نهبيى بؤ سهرم ئال چهپكى زهره چهپكى
 نايهم بؤ زهماوند نايهم بؤ ههلهپركى

بهلام سهدهى پينجى كورد زهوق وهرناگرئ لهوهدا كه بگوتريئ:

له لؤجى بهرانبهر شانؤكهوه... !!

به دووربينى شهوانه... !!

كهوا قايشهكانى بهسهر سواري قهشهنگهكهتدا دهخولابهوه... !

پئكهوه سركه و كوركهمان لهگهله سهر پهئجهكانى بالئيرينا دهكرده... !!!!!

من لهم گوتهيهمدا ههركيز نامهويى دژى سواري و بالئى بوهستم وهيا ئهوه ئاخواتنه مهنع كهه كه زمانى سواري و بالئيه، ده جارانش له خاوهنى گوتهى وهها پتر چهز دهكهه كوردهواريى بگا بهو پلهيه كه گهئجهكانى قهلازده و عهبابهيليى له ئاههنگى شهوانهئى بالئوه، قؤل له قؤلئ دلدارهكانيان وهيا دهزگيرانهكانيان وهيا ئاوهلهكانيان، بهرهو تالارى كامهرائى سهدهى بيستم، دمهوبهيان، به ئؤتؤمؤبئلى شيك و شهنگ بگهريئنهوه، بهلام دهبيى ئهوه بزانيين كه گهيشتنى گهئجى كورد بهو پلهيه له ژيانى پيشكهوتوودا نابئته گهبيشتنئيكى رهسهئى كوردانه و رهگ داکوتاه ئهگهه كوردانه بؤى سههرنهكهون. دهبيى واقيعى كوردستان به ههموو بارى مادى و مهعنهوييهوه بهرهوپيش ببهن بؤ ريزى ژيانى مادى و مهعنهويى كوتايى سهدهى بيستم كه ئهمهش مومكين نابئ ئهگهه پتهئى پئوهنديى ئهمرؤكهئى كورد به دوينئيهوه پچرا. مرؤف مار نيه ههموو بههاريك كيفى كؤنى فرئ بدات. ئهوانهئى واش دهزانن كه پيشكهوتنى راست و دروست له بهرگ گؤريى وهيا خوگؤرپيدايه نه دهزانن پيشكهوتن چيه نه ئهگهه دواكهوتنئيش روى دا پهروشيان دهبيت، چونكه دياره كهسيك راستى شتيك نهزانئ پئچهوانهكەشى نازانى.

لەم قسانەمدا مەبەستم ڕەخنەگرتن لە جۆر و شیوەی دەریزینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئه‌وه‌یه شیوه‌ش له‌وانه‌ بێ به ئاسانی بێته ناو ته‌صوره‌وه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شیواز و ڕوخساره‌که‌یه که ده‌بی کوردانه‌ بێ ... له‌ هه‌ناوی کورد ڕسکابێ نه‌ک له‌ زمانیکی بێگانه‌وه‌ هلگیرابینه‌وه‌. ده‌شی خۆینده‌واریک بتوانی خۆی شاره‌زا بکا له‌ ده‌م‌دووی ئه‌دیبی نزیك و دوور، هی ئه‌م ڕۆژگاره‌ و هی هه‌زار سال پێش ئیستا، وه‌ک ئه‌وانیش بدوێ وه‌یا ئه‌گه‌ر شاعیر بوو شیعر هه‌لبه‌ستی. به‌ولاتریشه‌وه‌ دوور که‌وتیه‌وه‌ به‌ره‌و کاویژکردنه‌وه‌ی خۆراکی ئه‌وان. به‌لام ناتوانی به‌ خۆی بلێ ئه‌دیبی کورد، ئه‌ده‌به‌که‌شی به‌ ئه‌ده‌بی کوردیی له‌ قه‌له‌م بدات.

له‌به‌ر ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه‌یه که من زۆر چه‌ز ده‌که‌م ببینم نه‌بوای کورد به‌ خۆی و ڕابردوی میله‌ته‌که‌ی و ئیستا که‌ی میله‌ته‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه، له‌م خه‌ریک بوونه‌شیدا ڕابردوو و ئیستا که‌ بداته‌ به‌ر یه‌ک نیگای سه‌ره‌به‌ر و بێ که‌له‌به‌ر که‌ لێک پچه‌رانه‌وه‌ و لێک ترازانی تیدا نه‌بیت، چونکه‌ به‌م جۆره‌ نه‌بی که‌سایه‌تی «کورد» له‌ به‌ره‌می ئه‌دیبه‌کانیدا ده‌رناکه‌وێ، به‌لکو ده‌توانم بلێم گه‌وره‌ترین هۆی تیچوونی دروشم و که‌سایه‌تی میله‌ته‌که‌مان له‌وه‌دا ده‌بی که‌ ئه‌و ئه‌دیبه‌انه‌ی لێیان چاوه‌ڕوان ده‌کرێ ناو و بوونی کورد بپاریزن، ئه‌وان وینه‌ی لاوه‌کی و خوازاویه‌وه‌ له‌ جیگه‌ی وینه‌ی راست و دروستی دوینی و ئه‌م‌ڕۆمان دانین. ده‌بی بزانی فه‌رقیکی گه‌وره‌ هه‌یه له‌ نیوان ناسینی میله‌تان و له‌ نیوان خواسته‌وه‌ی شیوه‌یان. که‌ بمانه‌وێ له‌ ئه‌ده‌بی ئه‌لمان بگه‌ین ده‌بی له‌ ڕیگه‌ی راست و دروستی تیگه‌ییشه‌وه‌ بۆ ئه‌م ئامانجه‌ ڕۆین نه‌ک ئه‌وان له‌ خۆماندا بدۆزینه‌وه‌.

هه‌رچه‌ند ناسینی میله‌تان و شاره‌زابوون له‌ ئه‌ده‌بیان پێویستی ڕۆشنبیرییه، به‌لکو شه‌قلێکی به‌یه‌که‌وه‌ژێانی ئاده‌میزادی ئه‌م ڕۆژگاره‌یه، دیسانه‌وه‌ خۆناسین و شاره‌زا بوون له‌ ئه‌ده‌بی نژاد به‌ر له‌ هه‌موو جۆره‌ ناسین و شاره‌زابوونیکه‌وه‌ دیت. ڕه‌نگه‌ بتوانم به‌ شه‌کسپیره‌وه‌ خه‌ریک بم، هه‌ندیک له‌ نووسینه‌کانیشی وه‌رگیرمه‌ سه‌ر کوردیی، نه‌ک ئه‌وه‌نده‌ و به‌س، به‌لکو وه‌رگیرانی شاکاره‌کانی «شه‌کسپیر» و ئه‌دیبه‌ زله‌کانی میله‌تان کاریکی پێویستیشه‌ له‌ نیوان کاری پێویستدا. به‌لام خه‌ریک بوونی من و تو به‌ خۆمانه‌وه‌ له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا دیت. عه‌ره‌ب ده‌لی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمه‌ش ده‌بی ڕه‌گ له‌ هه‌ناوی خۆمان داکو تین تا کو بژین، به‌ دوا ژیندا ده‌ست درێژ که‌ین بۆ میوه‌ی باغی جیرانان. خۆدانه‌پال بیروباوه‌ری ئه‌وتو کورد و غه‌یری کوردمان وه‌ک یه‌ک بێنیت به‌رچاو، وه‌یا کورد بخاته‌ پله‌ی دوومه‌وه‌، کاریکه‌ وه‌ها بێنرخمان ده‌کات به‌ که‌لکی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ش نه‌یه‌ین. به‌ ڕاده‌ی ڕیز له‌ خۆنانت دۆسته‌که‌شت ڕیزت لی ده‌نی. عه‌مری ئه‌و دۆسته‌ نه‌مینی ئه‌وه‌نده‌ ده‌به‌نگ بێ پتر له‌ خۆمان ڕیزمان لی ده‌گریت، که‌ ده‌زانم دۆستی وه‌ها نه‌ هه‌یه نه‌ ده‌بی. مالمیان ئاوا بێ. هه‌موو میله‌تانی جیهان پتر به‌ دم هاواریانه‌ و له‌ گوێی میله‌ته‌ی بیه‌یز ده‌زیرین و ده‌لین تا ئه‌و ڕۆژه‌ی حورمه‌تی خۆتان به‌ سه‌رماندا ده‌سه‌پین ئیمه‌ هه‌ر به‌زه‌ییمان پیتاندا دیته‌وه‌، ئه‌دیبکی کوردیش هه‌ر ئه‌و ڕیگه‌یه‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی میله‌ته‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا یه‌ که‌ بتوانی حورمه‌تی میله‌ته‌که‌ی تیدا بچه‌سپینی. ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پوور یه‌کیکه‌ له‌و شه‌قامه‌ راست و بێ قۆرتانه‌ی یه‌کسه‌ر ده‌مان گه‌یه‌نیته‌ قۆناغی ڕیز و حورمه‌ت. ئه‌وانه‌ی به‌ نالی و ئه‌مسالی نالییه‌وه‌ خه‌ریکن، بێگومان، له‌و ڕیگه‌یه‌ راست و ڕه‌وانه‌دا به‌ره‌و حورمه‌تی نژاده‌که‌یانه‌وه‌ ده‌رۆن، منیش شوین پتی ئه‌وان هه‌لده‌گرمه‌وه‌ له‌م نووسینه‌مدا هه‌رچه‌ند ده‌شزانم که‌موکه‌سه‌ر و به‌که‌له‌به‌ره‌.

نالیش وهکو مرؤفه ناسراوهکانی سهردهمی خوی که له کۆشی هه ژاریی و بی سهروشوونی و بهرچاو نه بوونی ژيانی ره شوکییه وه به پلهی مه هاروت و بلیمه تی خویاندا سهره ژوور تی هه لکشان بۆ بهر نیگای بینهران و سرنجی میژوو، که متاکورتیکی به سهرهاتی راسته قینه و بی دهمه تهقهی به ئیمه گه یشتوو. له ئاههنگی په له فره و جریو جۆپانی گوزهرانی پر کویره وهری و دهردی سهر و ناگزوورییه وه، خۆره خۆری دهنگ و ئاوازیکی وهک گال و بوغی نامه فهوم به جووته جۆگه لهی گوتهی دهماو دهم و هه لبه سته کانیدا دیته بهر گوئی حالی نه بوونمانه وه که ههر بایی نه وهنده دهکات ته رجهمه ییکی پچرپچر و پرده مه تهقهی سه لماندن و نه سه لماندن بخهینه سهر خوانی لیکۆلینه وه وه.

وا گوتراوه و نووسراوه که نالی له سالی ۱۷۹۷ی زایینی، له گوندی «خاکوخۆل»ی شاره زووردا پیتی ناوته ئهم جیهانه. نیسه به تی له گه ل «خاکوخۆل» جیی گومان لی کردن نیه چونکه له چهند شوینیکی دیوانه که پیدایه ئهم نیسه به ته مۆری به راستگی رانی له لایهن نالییه وه لی دراوه:

داخل نه بی به عه نه رسارایی «خاکوخۆل»
 هه رتا نه که ی به خاکی سوله یمانیا عبور
 تری عینه الابدان من «خاکوخۆل» ه
 تری مندال الاوراق من تۆز و گرده

به لام داخه که م ئهم تاکه خه به ره گومان لی نه کراوه ههر ده لیتی ئهو «اقرار»یه که ده لاله تی بۆ غهیری خوی لی وه رناگی ری. چونکه نه وهنده ی تیی ده فکری تی هیچ شتیکی پی ساغ نا کریته وه بیته تروسکه ی روونا کایی که تاریکی له ده ورو به ری خوی ده ره وینیته وه.

من ئهمه ده لیم هه رچه نده له به شی یه که می «حاجی قادری کۆیی» بایی روونکردنه وه ی هه ندی چه ندو چۆنی سهره تاکانی ژيانی «حاجی» ده لاله تیکم له نیسه به تی نالی بۆ «خاکوخۆل» وه رگرتوه که هاتووم ئهو پیوه ندییه م به پیوه ندیی «حاجی» له گه ل «گۆره قه ره ج» گرتوه و به پیی لیکدانه وه بیکی که له و کتیبه دا کراوه گه یشتوووم به و با وه ره که نالی قۆناغی مندالی خۆی له ده شتوودر به سهر بردوه به پیچه وانهی حاجی که ده بی له ساوا ییه وه فی ری ژيانی شار بوویت. وهک ده بینیت ده لاله ت وه رگرتنه که پتر لایه نیکی ژيانی «حاجی قادر» روون ده کاته وه تا «نالی» چونکه به دوا ئیسپات کردنی فرچک گرتنی نالی له ژيانی «خاکوخۆل» و ده شت و دهردا ناگه ین به ئیسپاتی هیچ شتیکی تر غهیری ئهو فرچک گرتنه. ئیمه که ئیسپاتمان کرد نالی سهره تای ژيانی ساوا یی و مندالی له گوند رابواردوه و به مه دا زانیمان تا سالی ۱۸۰۷ و هیا ۱۸۰۸ و هیا شتیک دواتر پیوه ندیی ژيانی به شارستانه وه نه بووه، نه هیچ خه به ریکی سهر به نالییه وه به م زانینه مان ده چه سپی نه هیچ خه به ریکی له و بابته هه لده وشیته وه. به سترانه وه ی سهره تای ژيانی نالی به «خاکوخۆل» و شوینی وهک نه وه وه له و روداوانه ن که په نجه بۆ هیچ شتیکی دهره وه ی خۆیان دریز ناکن. ئیمه هیچ خه به ریکی و رووداویکمان به ده سه ته وه نییه په کی له سهر ساغ کردنه وه ی چۆنی ته به سهر چوونی پله ی ساوا یی نالی که وتبی تا نه گه ر له خاکوخۆلی رابواردبی خه به ره که قالبیک وه رگری غهیری ئهو قالبه بی که له ژيانی ناو شارستانی وه رده گری. به کوردیی و به کورتی ئهم نیسه به ته ی نالی وه لای «خاکوخۆل» راستییکی نه زۆکه وه چه ی لی ناکه ویته وه هه رچه نده به

نه زوكيش قبولمانه چونكه هر نه بې له دوردی سهری دوزینه وهی هوهل مهفتن و نشیمه نیمان رزگار دهکات، له شکل و شیوهی دهوروبه ری لی فراژووبوونیشمان ئاشنا دهکات. به لام له گهل ئه مه شدا چاوه پروانمان دهکرد ویرای زانینی ئه م راستییه سهره تاییه ساده و قوتیله یه دوو خه به ری ساده و قوتیله شمان پی گه ییشتیا له چه ندوچونی به سهر بردنی ژيانی روظانه و بیله و به ره ییکی که له و ژيانه دا دوو چاری نالی هاتبی، وهیا له چ ته مه نیکه وه «خاکوخول» ی به جیهیشت، هوهل جار بو کوئی چوو، سهر دانی «خاکوخول» ی ده کرده وه!! من هیچم له م باره یه وه نه بیستوه، که نه میستوه نه شم خویندو ته وه. به هه مه حال وا پی ده چی ئیمه مانانی له دووره وه گوئیستی دنگ و صدای نالی ده بین ریمان نه بووه ورده هوهالی ئه م چه ندوچونی به کوهیته بهر گویمان وه، ده مینیته وه خه لقی شاره زوور و ئه و شوینانه ی له وئی نریکن سرکه و کورکه ییکی لی بزائن. ئه گره که س له وان هه یه شتیک بزانی، زور یان که م، مافی کورده واری پی لپی داوا دهکات ئه و شته به نالی دویستان رابگه یه نی. ئه مه ده لیم و باوهری پی ده که م، به لام به ته مای هیچ نه جامیکش نیم.

وهک دلنیاين له نیسه ته ی نالی بو «خاکوخول» هه رچی هوی دلنیا یی هه یه به ده ستمانه وه نیه له و ساله ناو ده ر کرده ی «۱۷۹۷» که سالی به وه له د بوونی نالی بیت. هه روهک ده ستوه وستانین به رانه ر ئه م ساله، ده ستوه وستانیش ده بووین به رانه ر سالیکی تری وهک ۱۷۹۰ وهیا ۱۸۰۵ وهیا هه ر سالیکی تری خزم به مان. ئه وه ی ده لی نالی له ۱۷۹۷ هاتو ته دونیا هه ر ئه وه ونده به لگه یه ی به ده ستوه هه یه که به ده ست یه کیکی تره وه هه یه بلی له ۱۸۰۴ وهیا ۱۷۹۵ وهیا ۱۷۹۳ وهیا یه کیکی تری وهک ئه مان به وه له د بوه. هیچ یه کیکی له و سالانه بای فلسیک لیکولینه وه یان له گه لدا نه کراوه، هیچ یه کیکی شیان نه به لگه ی ئیساتی هه یه نه به لگه ی به دروخسته وه. تا ئیستا هیچ لایه نیکی ژیان و به سه ره اتی ساغ نه کراوه ته وه که له ته رازووی مه نتیقا له گه ل یه کیکی له و سالانه خوش هه لستیته وه و به یه کیکی تر ناسه رسه نگ بیت. ئه گره گوترا له ۱۷۹۷ هاتو ته دونیا کام به سه ره اتی نالی وهیا هی غهیری نالی که پیوه ندی به وه وه هه یه پتر جی خوی ده کاته وه له لیسته ی زه مه نی ئه و رووداو و میژوانه ی لیان دلنیاين؟ ئه گره «۱۹۷۹» ده که مان کرد به «۱۷۹۰» کام ریسی لیکدانه وه مان ده بیته وه خوری؟ چه ند حسابمان لی هه لده وه شیته وه؟ هیچ هه ر به جاری هیچ. ئه وه ونده ی بیته بهر حسابانه وه هه ر ئه وه یه که نالی ده بی له کاتی پاشایتی «سلیمان پاشا» دا ئه و عومره ی هه بوویت که توانی بیته ی بلی:

هوده ودی دل چه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

چونکه، وهک دواتریش باس ده کریته وه، «شاهی ئاصه فی ثانی» شه خسی «سلیمان پاشای بابان» ده ستنیشان دهکات. ئه گره سه روسوراغه کی به ریو جی «مه ستوره» مان به ده ستوه با ئه ویش له لای خویه وه بیته یی وهیا به هیزی ئیحتیمالی ساله که ی «۱۷۹۷» ی راده گه یاند له و پروه وه که ده بی نالی له سالی به وه له د بوونیه وه تا کاتی هه لبه ستنی قه صیده که ی «مه ستوره» ئه و عومره ی هه بووی شتی وا به یزی و پرچورئه ت بلی. زانینی میژووی ژيانی مه ستوره ده خلیکی ته رجیح وهیا گوماناوی کردنی ساله که ی «۱۷۹۷» ی لی ده فامریته وه، به تابه تی که ده زانین هه ندیک له به یته کانی ئه و قه صیده بیته رده یه

وا رادهگه پین له کاتی هه لبه ستیاندا هیشتا مه ستوره شووی نه کردبئ، وهک که ده لئ:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بی نه سوابئ
دورپه ی وهکوو دورپیکی سه ما بی نه سما بئ <۱>

وهیا که ده لئ:

ده عوای ئومه را چه ندی له سه ر تهختی کرابئ
چه ند خوینی رژا بیت و چ خوینی نه رژا بی <۱>

خوینی یه کهم هی عوزری مانگانه ی ئافرده ته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئه گه ر ئهم بۆچوونه م راست نه بی به ماندوو بوونیکی زۆر نه بی واتای بهیته کان ناچنه ناو قالبی مه فهورومه وه. به هه مه حال ئهمه بۆ خوی مه به سستی قسه کانم نییه.

دیوانه کانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی ده کهن، تیگرایان ئهم ساله ی به وه له د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستیه کی بی دهمه ته قه یان له ده فته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه ده ره ئینا بی. ته نانه ت که یه کیک سالیکی غه یری ئهم ساله ی «۱۷۹۷» ه گلیتر بکاته وه سه ر خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هیئا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه دروی ده رکه وت، بۆچی یه کیک تر ده ست نادا! واز له نووسه ر بیتن که حه ز ده کات به «۵» ده قیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بیته وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره مه خنجیلانه که یه وه هه لئینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ ده نگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ نا پرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سه یره ئهم دیمه نه ی بی به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گه ر به ر له «۵۰» سال شتی وه ها سه یر نه بووبی، بیگومان ئه مرۆ له سه یر سه یر تره. من پتر له وه ده ره نجیم که نووسه ر له دوو لیوه یه وه ده رنایی بلی ساله که م له کوپ به ده ست که وتوه، نهک که بیده نگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکراوه که ی خوی وهیا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سه ر سالی هاتنه دونیایدا باز ده ده ی بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشته جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئه سته مبول و کوچی دوا جاری، ده بینین ئه مانه ش سه ر له به ریان وهک قه پووچکه ی ئاو بی بنج و بناوانن، که م و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر پيشاله کورتیه ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچکه شیان ته شبیه بکه ین وهیا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وینن ئه گه ر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسراوه که وا له سالی ۱۲۵۵ ی کوچی ده چینه ئه سته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویری له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ۱۲۶۱ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گه ر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ر له سه ر بنگه ی بی به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستیت و چیمان به ده سته وه نیه بیکه ین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده سته تاله و بی که ره سته ی ره خنه گرتن نین، به پینچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به ده سته وه یه که ساله که ی به ته واوی هه لده وه شینیته وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشہ کی ریزہ گوتارہ وہ خہریکی دہمہ تہ قہ ییک بم لہ سہر ہندی باری ژیان و بہ سہرہات و مہرگی نالی، لہ کورتہ ییکی لیکدانہ وہی دوورودریژ و سہرہ تاییکی توپژینہ وہی بہ ہیژوپیز بہ ولوہ دہرفہتی نووسین و خہریک بوونم لہ بہر دہسندا نیہ. سہرہرای نہ بوونی دہرفہت، کارہکہ خوی بہ بہریہ وہ نیہ کتییکی لیکولینہ وہ بکہم بہ پیشہ کی چہند گوتاریک. لہ مانہش بترازیین ہوی تاییہ تی ہہیہ لیم داوا دہکات خیرایی بکہم لہ کوتایی ہینان بہم نووسینہ، ہویہ ککش دہگہ ریتہ وہ بۆ چہندوچونی باری چاپخانہ ی کۆر کہ مہکینہ ییک عومری بہ سہر دہچیت و دہبی لہ نەرکہ کۆنہکانی ببیتہ وہ بہر لہ برانی دوا ہناسہ ی... نئم نووسینہش بہردہوام بوونی نەرکیکی کۆنیہ تی و دہبی خیرا نئمجام بدریت.

بہ پئی لیکولینہ وہ ووردبوونہ وہی خۆم نئوہی بۆم پروون بۆتہ وہ لہ بارہی سالی مہرگی نالی، شتیکہ تا بلئی جودایہ لہ وہی بہ سہر زارانہ وہیہ، وک من دہزانم و بہ لگہی بہ ہیژیشم بہدہستہ وہیہ، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوہ پاش نئو سالہی «۱۸۵۵» کہ شۆرہتی بہستوہ بہ سالی مہرگی. لہ میانہی تہ حقیقی نئو سالہ دا گہ لیک لیکدانہ وہی کورت و مامناوہنجی لہ بارہی چہند ناواخن و ناوہرۆکی ژیان نالی ہہیہ پاش دہرچوونی لہ سلیمان، دہبی بہوپہری کورتییژیہ وہ لئی ببینہ وہ ہمووشیان بہ بہریانہ وہ ہہیہ بکرین بہ ماکی دیراسہی دریژہ دار. پئی بہ پئی نئم گہشتہ کورتیلہیہ ی ناو پیشہ کی، بہو ناوہرۆک و ناواخانہ دا تیدہپہرین.

نالی لہ سالی ۱۸۵۵ دا نہ مردوہ. تہ مہنیشی لہ کاتی مہرگیدا ۵۸ سال پتر بووہ، نئمہش نئمجامیکہ لہ وہوہ ودردہگیریٹ کہ لہ پاش ۱۸۵۵ مردوہ نہک کہ لہ پیش ۱۷۹۷ دا ہاتیٹہ دونیا. تا نیستا قسہ ییک لہم بابہ تہ وہ بہ لیکولینہ وہ بژمیرریت و بلاوکرابیتہ وہ ہر نئوہیہ لہ نووسینہکانی ماموستا علائہ دین سہجادی، بہ تاییہ تی پاشہ کی کتیبہ کہی «وورد بوونہ وہ ییک لہ دوو چامہ کہی نالی و سالم» دا دہدیتریت. من نئم کردوہ بہ عادت لہ نووسیندا ہر جارہ گوتہ ییکی خۆم بہ گوتہ ی نووسہریکی تر بگرم، بہ لام نئم جارہ نہختیک لا دہدم لہو خووہی کہ لیم بووہ بہ شوون، خوینہریش کہ ناردزووی موقارنہی کرد دہتوانی نئم بیروباوہرہ و لیکدانہ وہی نیرہ بہ نووسینی تر بگریٹ و رایہ کی لی ہلینجی... بہ لام بۆ مہبہسی کورت کردنہ وہی ریگیای دوور لہ بہر ہہنگاوی خوینہردا وا لیرہ نئو میژووانہ دہنووسمہ وہ کہ لہ کتیبہ کہی ماموستا علائہ دیندا باس کراون و پیوہندیان بہ بابہ تی لیکولینہ وہی نیرہ وہ ہہیہ:

میژوو	روداو
۱۷۹۷	سالی ہاتنہ دنیا ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گہشانہ وہی بوپژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حہ ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامہ ناردنی لہ شامہ وہ؟ «قوربانی توژی ریگہ تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ نئمستہ مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانہ وہی حوکمداری بابان و کوتایی حوکمی نئمحمہد پاشا «ل: ۱۳۵»

ہرودک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی لہ ہیچ لاییکہ وہ بہ لگہ و نیسپاتی نہ بیستراوہ. قسہ ییکہ

گوتراوه بیئو وهی بزانی له چ سهراوه بیکیشه وه هه تقو لیوه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سهرا
راستییه وه نه بی. به لام که ی چوووه بۆ حه ج، وه یا خود که ی نه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی
عیراق کرد، نه مهیان پرسیاریکه لیکدانه وهی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وهی تیدایه که هه ر جاره به
شیوه بییک باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردوووه، نه وهی شرایه وهیه له م به یته دا درده که ویت (لیزه دا به
پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تر دا به پی پیویست باسم کردوووه):

هوده و دی دل حه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

ئه م «شاهی ئاصه فی ثانی» زۆر به ئاشکرای دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له راده ی
به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی
ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غه یری «سلیمان پاشای بابان» نه و شاهی ئاصه فی دوومه بی و نالی
دامه نگیری بیت.

مونسه به بیکی ئاشکرا قه صیده که ی «ئه م تا قمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی حه ره سی تایبه تی
یه کییک له دوو پاشای بابانی پی دهکات: یا سلیمان پاشا، یا ئه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی
نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خویدا دیار دهکه ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه
دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینینه وه مه رسیه بۆ نه و پیروزیایی بۆ
ئه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شووره که ی:

تا فه له ک ده وره ی نه دا صه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالعی په یدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خوووه دیاره ئه م قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی»
هۆنراوه ته وه، که واته دیاره نه مهیان شایه دیی مانه وهی نالی له سلیمانی پتر پییه. خوشبه ختانه،
قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردۆته وه که ۱۲۵۴ دهگریته وه. ئه م
ساله ی ۱۲۵۴ دهکه ویت به رانه ر «۱۸۳۸-۱۸۳۹» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع
۱۹۷۴-الصفحه ۱۳۲»، که ئه مه ۸-۹ سال دهکه ویته دوا ی سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشه وه باسکراو. نابی
چ گومان له وه دا هه بی که نالی ئه م هه لبه سته و نه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناون نه که له
هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری رووداو وا داوا دهکات نالی به ره و
حزورر پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی په یدا بیت و پیچه وانه ی ئه مه مان بۆ
ئیسپات کات. تۆ سه یری ده مودووی ئه م به یته بکه:

قصه بئ پهرده و کینایهت خوشه شاهي من که و عادلې بوو قهت عه ديلي ئو له دونيادا نه بوو

چهند جوان دياره شاعير وتوويژي بهر وپرووي مردوو و زيندوو، سهره راي ئه وه که تاکه وشه بيک له هيچ بهيتيکي قه صيده که دا نيه به وه هم و خه ياليش دوور بووني نالي له سلېماني رابگه يه نيت. به لئې موسته حيل نيه خه لئق له دووره وه پرسه بنيرن و له پرسه شدا باسي دوور بووني خويان نه کهن، به لام موسته حيل نه بيون به شي ئه وه ناکات، بئ هيچ به لگه، راکه ياندي حال به درؤ بخاته وه. وهک گوتم ئه م ميژوهي ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالي چوونه حه جي نالي له ۱۸۳۰ هوه ته اوويک راده گويزي، هر نه بي ۸-۹ ساليک. له حالیکدا سوور بين له سهر ئه م سالي ۱۸۳۰ يه که هيچ به لگه يکيشمان به دهسته وه نيه بؤ سوور بوون له سهرې، ده بي خومان ئيقناع که ين به وه ي نالي له حه ج گه رايه وه و حازري مهرگي سلېمان پاشا بوو، که ئه مه شيان راييکه له هه واه ده يقوزينه وه. چونيشي بؤ ئه سته مبول له سالي ۱۸۳۵ ئه ویش له خووه ده سريته وه چونکه ده که ويته پيش سالي مهرگي سلېمان پاشا و «تاريخ جم». به لگه بيکي تري بي ده مه ته قه ي ئه و سرانه وه يه له وه شدا يه که «ئا. خؤدزکو» له گوتاريکي خويدا که له سالي ۱۸۵۷ له «گؤقاري ناسيا» دا بلاو کراوه ته وه ده لئې ئه حمه دخان له پاریس سالي ۱۸۵۳ پتي راکه ياندوه که «نالي» له شام ده ژيت (ديينه وه سهر باسي ئه م گوتاره). که واته نالي نه له سالي ۱۸۳۴ له شامه وه نامه ي نارده بؤ سلېماني، نه له ۱۸۳۵ يش چووه بؤ ئه سته مبول. که ئه مانه وا بن، گومانيش نيه له وه ها بوونيان، سالي ۱۸۳۰ که لکي ئه وه ي پيوه ناميني سالي چوونه حه جي نالي بيت، چونکه له تاکه حالیکدا ده شيا له و ساليه دا چوويته حه ج، ئه ویش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامه ي له شامه وه بؤ سلېماني ناردي چونکه نالي له چهند ساليکان پتر پتي ناکري به ديار ئوميد يکي گه رانه وه به شامه وه بگيرسيته وه، که چي ده زانين، به شايه دي «ئا. خؤدزکو»، ۲۳ سالان دواي ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستي ئه م گوتاره ي «خؤدزکو» گه ليک يارمه تي ره واندنه وه ي ناديار ي ئه وان سالانه ي ژيان ي «نالي» مان ده دات و زور هه له مان بؤ چاک ده کاته وه.

با بزاني له بهر رؤشنايي راستي بيغيل و ميژووي بيده مه ته قه دا کام ئيحيتمال له گه ل ليکدانه وه ي به بنج و بناواندا ريکتر ديت: ئه مانه ي خواره وه رووداو و ميژووي ژورروي گومانن:
له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلېمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا ديته جيگه ي.
له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداري ده که وي. عبدالباقي العمري له م مصره عه دا شکان ي ئه حمه د پاشا به ده ست نه جيپ پاشاي والي به غداوه به حيسابي جومه ل «له فره هنگي «المجد» دا وشه که «جمل» نووسراوه > ده ردي نيت: «بسديد رايک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شايه دي ئا. خؤدزکو) نالي له شام بووه. هر له مه وه ده رده که وي ئه و له و ساليه دا نامه ي نووسيوه بؤ سالم و سالميش وه رامي به عينواني شام بؤ ره وان کردؤته وه.
هر ليکدانه وه بيک له گه ل ئه م راستيانه دا نه گونجيت ناشي بيته سه رچاوه ي لي هه لينجان چونکه دياره ته فرده مان ده دات. هه تا خه ريک بين بنگه بيکي ليکولينه وه بدوزينه وه بنگومانتر له و سي ميژووه و ده لاله ته کاني، ناگه ين به هيچ ئامانجک. تو بلئ چيمان ده وي پتر جي قه ناعه ت بي له وه ي که سالم له

هەلبەستى خۆيدا بلى نامەم بۆ ملىكى شامە و سووى نالييه، ئا. خۆدزكوش پيمان رادەگەيەنى نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوو، ئەم ميژوووش بکەويتە دواى تىكچوونى حاکمىيەتى بابانەکان؟ چەند شايەدمان پى دەوى بۆ ئىسپات کردنى شتىک، لە دو شايەد پتر، کە بە نووسىن نەک بە قسە، يەك شت ئىسپات بکەن؟ شتەکش وەها ئىسپات بکەن کە بە عەقلەوہ بنوسىت؟

نالى لە ۱۲۵۴ پرسە و پيرۆزبایى پيشکەش بە ئەحمەدپاشا کردوہ. دواتر چوہ بۆ حەج، يا بە نيازى شوپىنكى تر سلىمانى تەرک کردوہ. ئەمە دەلیم چونکە شيعرى نالى بە فارسى گەيشتۆتە دەستمان وا رادەگەيەنى نيازى چوونى بۆ «مصر» ھەبووہ بالام نازانرى لە سلىمانىوہ ئەم نيازى بووہ ياخود دواى لى دەرچوونى بە دلیدا ھاتوہ برۆا بۆ مصر:

سوى مصرست مرا راه از اين لجه غم
تا که در نيل کشم جامه زبیداد و ستم
میرود نالى از اينجا چو بخيل از دنيا
بالب خشک و کف خالى و چشم پر نم

من دلم بۆ ئەوہ دەروا کە نالى بەر لە کۆتايى ھاتنى حاکمىيەتى بابان دەرچووبى، واش دەزانم بۆ حەج چووبى، ھىشتا لە حەج نەگەرابىتەوہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا بە دەست نەجيب پاشاوە لە سالى ۱۲۶۱ پرووى دابى. ئەم بۆچوونەم لەوہوہ ديت کە ئەگەر دواى شکستى ئەحمەد پاشا عىراقى تەرک کردىت، تەرک کردنەکەى دەبىتە خۆرپزگارکردن. دەشزانين نالى لە بارىکدا نەبووہ مەجبورى ھەلاتن بىت، چونکە چ دەسەلاتىكى دنيايى بە دەستەوہ نەبووہ ناچارى دوورکەوتنەوہى بکات لە ترسى سزا و تۆلەسەندنەوہ. خۆ ئەگەر بە شعورىكى گوماناويەوہ بۆى دەرچووييت نايەت دواى چەند سالى دەر بەدەريى پرسى مەصلەحەتى گەرانەوہى بۆ سلىمانى بە سالم بکات کە سالم خۆى خوشەويست نەبووہ لای توركى عوسمانلى. ئەوہى لە ھەموو ئىحتىمالان پتر جىي قەناعەتە ئەوہى نالى پيش کۆتايى حوکمى بابان چۆتە دەرەوہى عىراق. (بە پىي باوہرى من بۆ حەج)، ھەر لەو سەفەرەدا بووہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا پرووى داوہ کە ئەمە بۆتە ھۆى دوودلى کردنى نالى لە گەرانەوہ. دوو دلئەکەشى دوو بنجى بەرھەستى ھەيە:

يەکەميان ئەوہى گۆرپانى بارى سياسى سلىمانى لەوانەيە بىيتە ھۆى خۆ وەخراندنى کەسيک کە چ بەرژوہەندى مادى ئەوتوى نەبى خيرا رايکيشيتەوہ بۆ جىگەى خۆى. دووہميان ئەوہى نالى پايەيىكى حورمەتى ھەبوو لای سلىمان پاشا و ئەحمەد پاشا، ديارە کە ناحەزى ئەوان بوو بە جىگىرى دەسەلاتيان راستەوخۆ بارى حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئى، بۆيە نالى چەند سالان بە ديار ئەم گۆرپانەوہ خۆى گل دايەوہ لە گەرانەوہ تاکو: «سووتا رەواقى خانەيى صەبرى دل و دەروون» و چى تر خۆى پى نەگىرا و کەوتە پەلەى گەرانەوہ. گر و سۆزى ناو نامەکەى بۆ سالم لەوانە نييە گومانى دەسکردى و ساختەيى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالى بەراستى ئاگرى غەربىيى لە ھەناويدا گرئى بەستووہ ئەوجار نامەکەى ناردووہ کە دەلئى دەستەچيلەيە و بۆکز لە جەرگى ھەلدەستينى. ديارە بيکەسى و بيمالى (دواتر باسى ژن نەھينانى دەکەين) و بيسامانى و بيئيشى ئەمانە ھەموويان ياريدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بئۆقرهیی نالی بوون به دست غریبه‌وه. ئەگەر تیجاره‌تیکی سوودبه‌خش وهیا مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا مال‌وحال‌تیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دل‌ی پئی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌رشه‌قام».

که‌واته به پئی لی‌کدانه‌وه‌ی من که داخوازی حالیش وا راده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ۱۲۵۴ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ۱۲۶۱ که حوکمی بابان به‌سه‌رچوو، رۆیشتوووه بۆ حه‌ج، نتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رپته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان روویداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ بوویت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پیش رووداوه‌که چووبایه حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که گورج ده‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به حه‌جه‌که‌وه قه‌در له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و رپی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستوووه.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بیده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که زۆر ریک دیت له‌گه‌ل مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو میژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌نموونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به‌حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخوازی خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نیزیکیش له به‌یندا نه‌بی لزوم نامینی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پیویست به‌وه‌ش نا‌کا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنیری. حاجییکه و بۆ حه‌ج چوووه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌کن و له که‌سیش ناپرسن ئەری بیینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جوهره‌ روویان دابیت که باسم کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ۱۸۵۳ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیوه پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پی ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالی گرت و نه‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رایگویتست بۆ شوینیکی تر؟ ئەم جیگه‌یه کوپیه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌راپه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک رپگه‌ی له پیشدا نیه که هه‌ر له‌ویوه هه‌نگاوه‌کانی تۆزینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ل زنجیره‌ی رووداو و میژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دووربیانه‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلین ئەمه‌یان «رپی هاته، ئەوی تریان رپی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاویک به میژوواندا بگپینه‌وه:

له ۱۲۶۱ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تیکچوو و پاشایه‌تی دۆراند.

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (به‌شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

۹ سالی ته‌واو ده‌که‌ویته نیوان ئەم دوو میژوووه‌وه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تیددا هاتیبته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بردی ئەوجار هاتیبته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوه‌ر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مەككە ۋەيا شۈينىكى تر مابىتەۋە بى ئەۋەى بىر لەۋە بىكاتەۋە بىچىتە لای ئەحمەد پاشا تاكوو لە پر دواى بى ئومىد بوونى لە گەرانەۋە بۇ سلىمانى خۇ ھەلگوتى بۇ لای. ئەو «نالى» يەى لەبەر سەرۋىكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانەۋە چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىي كىنارەگىر دەبى؟

باشە! ۋا سەلماندىمان نالى دواى بەسەربردنىكى چەند سالە لە ئەستەمبول گەرپايەۋە بۇ شام، ئايا بە چ نىيازىك لەۋى گىرسايەۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەۋە بۇ سلىمانى بە سالم بىكات تا ۋەرامىكى لى ۋەردەگىرتەۋە؟ بۇچى لە ئەستەمبولەۋە پرسەكەى نەكرد؟ تۇ بللى مەبەسى ئەۋە بوۋى بىچىتە شام ۋ كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر ۋەرامى بى ئومىدىي ۋەرگرت روو بىكاتە مەككە؟ ياخود مصر؟ لىرەشدا ھەلۋەستىكى كورت پىۋىستە بەرانبەر مېژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنووسى ۋ دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەدخانى لە پاریس دىتوۋە ۋ لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە... بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبول نەبوۋە. ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى ترىشەۋە لە قسەكەى ئەحمەد پاشا ۋا دەردەكەۋى مانەۋەى نالى لە شام مانەۋەيىكى پشوو درىژ بوۋە چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۋىژىنەۋەى زمانەۋانى لە بارەى زمانى كوردىيەۋە لە «نالى ئەفەندى» بىكات كەۋا دانىشتوۋى شامە. لەمەۋە دەردەكەۋى ئەحمەد پاشا (ۋەيا ئەحمەد خان-ھەركەسىك ھەيە با بى) چاۋەرۋان دەكا نالى ئەۋ ماۋەيە لە شام بەردەۋام بى تا يەكىكى ۋەك «ئا. خۇدزكو» بۇي رىك دەكەۋى سەفەر بەرەۋ رۆژھەلات دەكات ۋ لە شام نالى دەبىنى.

ئايا ئەم راستىيە چمان تى دەگەيەنى لەبارەى بەسەربردنى نالى لە ئەستەمبولدا؟ ئايا نالى دواى مانەۋەى لە ئەستەمبول رايگۋىست بۇ شام؟ ياخود جارى نەچۋە بۇ ئەستەمبول؟ ئەگەر ۋا دانىن ئەم نىشتەجى بوۋنەى نالى لە شام قۇناغىكى ناۋەندىيە لە ميانى حەجەكەى ۋ چوۋنەكەى بۇ ئەستەمبول، ۋاتە ئەگەر بللىن تا سالى ۱۸۵۳ جارى رەفاقەتى ئەحمەد پاشاي نەكردوۋە لە ئەستەمبول، بەمەدا گوتەيىكى يەكجار پەرەسەندوۋ لە بارەى بەسەرھاتى نالىيەۋە بە درۇدخەينەۋە. ۋا رۋىشتوۋە كە نالى بەيىكى زۇر لە ئەستەمبول لای ئەحمەد پاشاي بەسەربردوۋە، جا ئەگەر نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوۋى ۋ ئەحمەد پاشاش لە پاریس بوۋى ۋ جارى رەفاقەتەكەى ئەستەمبوليان بەيەكەۋە بەسەر نەبىدى، ئەدى ئەۋ رەفاقەتەى چەند سالىيان كەى بەسەربرد؟ كە راست بى نالى لە ۱۸۵۵ مردبى كوا ماۋەى پىۋىست بۇ رەفاقەتەى دوور ۋ درىژ؟ مەۋداى نىۋانى ۱۸۵۳ ۋ ۱۸۵۵ ھەموۋى دوو سالە. چەند ماۋە كات لەم دوو سالە بەسەر چوۋ بەر لەۋەى ئەحمەد پاشا لە پارىسەۋە ۋ نالى لە شامەۋە بەرەۋ ئەستەمبول بىن؟ چ دەمىنيتەۋە لەم دوو سالە دواى داشكاندى بەشىكى كە بايى ئەۋە بىكا ئەحمەد پاشا بىتەۋە بۇ ئەستەمبول ۋ نالىش لە شام ھەلقەنى ۋ پروا بۇ لای ئەۋ؟ بەراستى ئەۋانەى لىرە بە پىشەۋە دەيانگوت نالى پىش مردنى لە ۱۸۵۵، چەند سالان لەگەل ئەحمەد پاشا رەفاقتيان بوۋە لە ئەستەمبول، نەيان دەزانى «ئا. خۇدزكو» يەك پەيدا دەبىت ۋ شايەدى دەدات كە ۋا نالى لە سالى ۱۸۵۳ لە شام بوە، ئەگەر ئەمەيان زانىبايە ھەرگىز حىكايەتى ۋەھايان بۇ نەدەگىراينەۋە.

ئىستا موناقتەشەيەكى سالى ۱۸۵۵ دەكەم كە نامزەدە بە سالى مەرگى نالى لە ئەستەمبول. جارى با لە پىشەۋە ئەۋە بللىم كە ھىچ كەسىك لەۋانەى بە نووسىن ۋەيا بە گوتە باسى ئەم سالە دەكەن بەلگەيىكى تەماۋىش بە دەستەۋە نادەن ئەم سالە بسەپىنى بۇ ئەم مەبەسە. زۇرىش سەيرە كەسىك لەۋان باسى

نەبوونی بەلگە وەیا سەرچاوە وەیا ھێمایەک ناکا و چ موناقلەشەیی لە خۆیان بە پیشەوێش ناكەن ئەم
سالە لە کوێو ھات!

من دەتوانم بە ئاسانی لە بەدرۆخستنەوێ ئەم سالە بېمەو بەو ھەدا کە بلیم، دوای دەرکەوتنی
ھەلەبوونی ھەموو پیشەکیەکانی کە تەسلیم بەم سالەمان دەکەن دیارە ئەمیشیان بێگومان وەک
پیشەکیەکان ھەلەییە، بەلام ئەمە رەوشتیکی زەلیل گیرانەییە و لەو کەسە دەوێشیتەو بە دوا دەرڤەتدا
بگەرێ بۆ خۆھەلدانەو و خەلق شکاندەو، کە زۆر ناجایەز و ناپەسەندیشە.
من دەمەوێ راستیی روون بێتەو، زۆریشم ھەز دەکرد لێرە بە پیشەوێ راستیی لەبارەیی بەسەرھاتی
نالییەو و ھا روون بووبایەو کەسی تری بە خۆیەو ماندوو نەکردبایە، بەلام چی بکەین کوردیی دەلتی
«خۆزگە داریکە بەر ناگرێ».

چەند دەلیلیک و بنگەییکی لێکدانەو ھەییە بە ھیچ جوړیک رازی نابێ ئەم سالەیی ۱۸۵۵- سالی
مەرگی نالی بیت، یەک لەوان ئەو بوو کە ئەگەر ئیمە تیکرای ئەو قسانە وەرگرتن کە سالەکەیی ۱۸۵۵
دەکەنە ئالقی زنجیرەییکی خەبەر و بەسەرھاتی نالی، مەوادییکی ئەوتۆ نامینیتەو لە نیوان ۱۸۵۳ و
۱۸۵۵ بەشی رەفاقەتەکەیی ئەحمەد پاشا و نالی بکا لە ئەستەمبول.
بنگەیی دوھمی لێکدانەو کە لە دیوانی نالی دیتە دەستەو. بەشینی ھەلبەستەکانی کە لە پیریدا
دایانوان گەلیک لەو تەمەنەیی ۵۸ سالی پتر بە دەستەو دەدەن کە دوو میژوھ شوۆرەت بەستوھکەیی ۱۷۹۷ و
۱۸۵۵ پیمانی رادەگەییەنن. پیری و «فانی» بوونی ناو ئەو ھەلبەستانە ھی مرۆڤیکی سالخوردەیی
دایانوانی بەسەرچوھ نەک شاعیریکی بە روالەت خۆبەپیرلەقەلەمداو. کەسیک سرنج راگرێ لە
دیوانەکەیی نالی دەتوانێ خەتیکی ئاشکرای تێھەلکشان بە ناو سالاندا لە شیعرەکانی بدۆزیتەو ھەر لە
سەرھاتی دەستپیکردنی عیشقی ھەبیبەو تا دەگاتە پلەیی لێ کەوتویی. ھەلبەت ئەم شیعرانە کە لە
ئاوازیاندا نالەیی پیری و ھا نرکەیی جوانی و جھیلییان لێ دەفامریتەو، جاریکی تریش بەھو
روداویکی کە لە ناوھەرۆکیاندا دەرەکەو، تەمەنی نالی لەکاتی دانانیان ئاشکرات دەبێ، وەک کە
سەرھوۆشی لە ھەبیبە دەکا دیارە ئەم ھەلبەستەیی پرسەیی لەکاتی جھیلیدا ھونیوھتەو سەرھەرای ئەو
کە زینگی ھەلبەستەکە بەھاری عومر دینیتە بەر زینی گوێگرەو. لەگەل مندا سرنج لە دەموووی ئەم
دوو نمونەیی بەگرە:

-۱-

بەو گرییی تو رەنگە منیش ھیندە بگریەم
گەوھەر برژینم بە بلندی قەد و بالات

-۲-

رەوگەنی دیدەم رژایە سەر کیتابی خطی خۆم
چاو لە ئیشی ئەو سپی نوریش بەسەر ئەو دا سەقەط

ھەردوو بەیت دەگریەن بەلام دیارە گریانی بەیتی یەکەم لە بورکانی گەرم و گەنجایەتیییەو جۆش دەدا،
ھی دوھمیش تەپ و نمی پایزی عومرە.

لیتره‌دا کارمان به‌وه نیه په‌یژه‌ییکی سه‌ره‌ژوور چوونی ته‌مه‌نی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه دۆزینه‌وه‌ی پیری راس‌ته‌قینه‌یه که له ته‌مه‌نی ۵۸ سالی‌دا پیک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی
لیک‌دانه‌وه‌که‌م پتر به دلانه‌وه بنووسی به‌یتیکی ته‌مه‌ن مه‌علوم به شاید ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌ک‌وای پیری له به‌یت‌ه‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خوینه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم نارده‌وه، وه‌ک لیتره به پیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به پتی ئه‌وه‌ی که
زانیمان له سالی ۱۸۵۳ له‌وئ بوه ته‌مه‌نی ۵۶ سال بووه «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مه‌نه دوو سالی که‌متره
له ۵۸، که‌چی هه‌ر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به وردی بخوینه‌وه ئه‌سه‌ری شه‌ک‌وا له ده‌ست پیری تیدا نادۆزیته‌وه،
هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌موو ئاه و نزیاه له ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه جیتی خۆی بوو نه‌ختیک پال به راویژی
شيعره‌کانه‌وه بنی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مه‌ن. تا‌که یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له و با‌به‌ته‌وه
تیدا بیت ئه‌مه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
ئایا ده‌که‌ومه زار و به دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راست‌گۆیانه سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینته‌وه نه‌ک به‌لای
پیری‌بوندنا. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا نووسی هاواری تیه‌ر ببوو له چه‌نگ پیری:

له‌به‌ر پیری ئه‌وه‌نده بی‌حه‌واسم
ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بۆته لۆکه
به‌شه‌و هه‌م‌رازمه پشمین و کۆکه

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هات و پیری
راس‌ته‌قینه‌ی تیخوینده‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پیشکه‌ش بکات.

له دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییکی هه‌یه زۆر به سه‌راحته‌ت باسی پیری راس‌ته‌قینه‌ ده‌که‌ن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده‌ طائیبه‌که‌یه که له سه‌ره‌تاوه هاواری پیری ده‌رده‌بریت:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه‌ینی شۆره شه‌ط
شۆره شه‌ط یه‌عنی که تیدا خود به خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌ره‌به‌ری شيعره‌کان خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له موو و روو که ئه‌مه تاکیکی زۆر جوان و پر
ده‌لاله‌ته له نۆیاندنا:

وهجهه كه م ئيسمى «بياض» ئه م ما وهره ق زهر د و سياه
با «مخطط» بئ به كافور يى كه شيدى خوش نه مه ط

موو لي ردها بو به كافور. سه راحه تى دووهم له «مستزاد» ه كه دايه.
ئەى تازه جەوان پيرى ئيفتاده و كه وتووم - تا ماوه حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستم كه به سه رچووم <۲> - قوربانى وه فاتم

- «قوربانى وه فاتم» واتاى «نزيكى مردنم» يش دهبه خشى -

تو يووسفى نه و حوسنى له سه ر ميصرى جه نانى - من پيرم و فانى
له م كوله يى ئه حزانه نه زين دووم و نه مردووم - هه ر وا به ته ماتم

جارى تريش ده لاله ت له م «مستزاده» وهرده گرين.

له ديوانه كهى شيعرى تريش هه ن بينى پيرى لئ بيت به لام ئه وهى لي ردها به نمونه خرا نه به رچاو
بايى مه به ست ده بئ به تايه تى كه رابگيرين له ته ك قه صيده كهى «قوربانى تو زى ريگه تم» ي عومرى ۵۶
سالى.

وا ده زانم ئه و به لنگه نه به س بن بو هه لوه شانده نه وهى عومرى «۵۸» ساله و ساله كهى ۱۸۵۵ كه له هيج
لاييكه وه چ كه سيك به لگه ييكي بو نه هينا ونه وه مه گه ر ئه وه به به لگه حيساب بكه ين كه هه رچى له
باره يانه وه گو تراوه له خو وه هه لده وهرين.

به لام هه ر ئه وانه به لگه نين، هى تريش ماوه. يه ك له وانه شايه دى مرؤف، يه كتيكى تريشيان
راگه ياندى هه نديك له هه لبه سته كانى وه ك لي ره به دواوه روونى ده كه مه وه. ئه م جاره يان شايه دى
مرؤفه كه و راگه ياندى هه لبه سته كانى يه كتر به راست ده گيرن هه ر وه ك هه ر دوو كيشيان به جووته ريك
ده بن و ده گونجين له گه ل هه موو ئه و شته بئ گومانانه ي كه تازه لتيان بوومه وه.

شايه ده كه باپيرم حاجى مه لا عه بدوللايه، كه به پنى بيستنم له باوك و مامم گيرابوويه وه له سالى
۱۲۸۸ نالى له مه ككه ديتوه. له م ساله دا باپيرم له گه ل حاجى مه لا ئه سعه دى باوكى چؤته حه ج، له
سه ره تا كانى ۱۲۸۹ دواى مه رگى باوكى له مه ككه ده گه ريته وه بو كويى و باسى نالى ده كات كه له
مه ككه ي به جئ هيشتووه به زين دووى. گوتبووى نالى زور پير بووه، ره نكه نزيكى هه شتا سال بووى.
ئه م شايه ديه، كه خو ي له خويدا به سه بو قه ناعه ت په يدا كردن، ريك دئ له گه ل هه رچى لي ره به پيشه وه
باسمان كرد ته نانه ت له گه ل ئه وه ش ده گونجئ كه نالى له ده وروبه رى ۱۷۹۷ به وه له د بووى چونكه له و
ساله وه تا ۱۲۸۹ ي كوچى نزيكى هه شتا سال ده گريته وه كه ئه مه عومريكه هه موو جو ره شكايه تيكي
پيرى تي دا ره وايه. به لام ده بئ شتيك بخه مه سه ر ئه و قسانه كه نه ختيك عه لاقه داره له گه ل بارى ژيانى
ئه و دهمه ي نالى. به پنى گيرانه وه ي باپيرم نالى له مه ككه نيسته جئ بوه نه ك وه ك حاجيه كى وه قتي له
مه ككه ي رابواردوه، ته نانه ت گوتبووى نالى چه ند بزنيكى هه بوو ده يدوشين و هه نديكى گوزهرانى به وانه وه
بوو. به راستى هه ر ئه مه ش له گه ل وه زعى نالى ريك ديت چونكه زور ئه سته مه بو پياويكى بئ مال و حال و

باری وەك نالی له تەمەنی هەشتا سالییدا گەشتی دوور و درێژی بۆ لزوم بكات. گۆیا ئەگەر له مەككە سەفەری كردبا بۆ كوێ دەچوو؟ ئەستەمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ كامێكیان ئەو نین نالی خۆی بۆ هەلكوتی لهو ئاخەلیوەی ژیانیدا. وا چاوەڕوان دەكړی له مرۆفێکی دینداری وەك نالی تەنیش و پوخی كەعبە بەرنەدا تا مردن. پیاوی وەك ئەو له جێیانەوه دەچن بۆ مەككە تا گۆری مەرگیان له نزیك كەعبە وەیا قەبری پێغەمبەر «ص» بۆ، چۆن دەشی ئەو به پیری له سەرەمەرگدا ئەو جیگە پیرۆزە جی بهێلێ. بێگومان كە نالی لهو عومردا له مەككە بووی هەر لەویش ماوەتەوه تا مردن.

ئەمە شایەدیەكە ی باپیرم. مایەوه ئەو هەلبەستانە كە تیشكێکی روونكەرەوهی هەندێ ئەو لایەنانە ی باسمان كردن، دەدەنەوه. هەلبەستانەكان له خۆیانەوه به دەنگ نایەن، دەبێ له رێی بەراوردكردنەوه به دەنگیان بێنێن.

له دیوانەكە ی نالی چەند قەصیدە ی سكالاً و نەعت هەن پێوەندیان به حەج و مەككە و مەدینەوه هەیە. ورد بوونەوه لهو هەلبەستانە دیاردەییکی به دەلالەت دینیتەوه بەرچا، بەلام ووردبوونەوهكە دەبێ به دل و هۆشی كرایەوه بۆ، به نیازی گەیشتنە حەقیقەتیش بۆ نەك بۆ مەبەسی دەمەتەقە هەلستاندن و رەخنەگرتن.

ئەو هەلبەستانە له رووی دەلالەتیانەوه بۆ كیشانی نەخشەییکی خەتی بزوتنەوهی نالی دەكړین به دوو بەشەوه:

بەشی یەكەم ئەم پارچە هەلبەستانەن:

۱- ئە ی ساكینی ریاضی مەدینە

۲- ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا

۳- شتریا نا

۴- له جوملە ی موعجیز ئەندەر موعجیز.

بەشی دووهم ئەم دوو پارچە یهیه:

۱- وهی كه پرووزەردی مەدینە و رووسیا هی مەككە خۆم

۲- ئە ی تازە جەوان - مستزاد -

بەشی یەكەمیان چەند دروشمێكیان هەیە كه دەست دەدن دەلالەتیان لێ وەرگیری بۆ تەرجیحی یەكێك لهو رایانە ی دەربارە ی چەندوچۆنی ژیا نی نالی به یەكتر دەكەونەوه. دروشمەكانیش ئەمانەن:

۱- پێیانەوه دیارە كه هەلبەستی یەكەم رووبەر و بوونی مەككە و مەدینەن:

ئە ی ساكینی ریاضی مەدینە ی مونه ووەرە

رەحمی بكە بفرموو مەدینە ی منە و وەرە

ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا هەتا كه ی حیرصی وێرانە

له گەل ئەم عیشق بازانە برۆ «ئازانە بازانە» / «بازانە ئازانە»

مسلمان لیره «مانی» / «مان و» / خا مانت هر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه ی مان»
 فیداکاری تن و جان به له ئسانی هراسان به
 که داغ و دوردی ریگه ی مه ککه باغی ووردی مردانه
 شتربانا ئمه په ژینی باغی رهوضه یه یاخو
 عرار و عرعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوتم ئه ماما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئه م به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شاره زووری بوونی خو ی دهخاته ناو هه لبه سته وه. رهنگه ئه گه ر ده میک با شاره زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ناخاوتنی کردبا ههروهک نهختیک پاشتر لئی ددهوین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیربوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غه ری بی و دوور که وتنه وه له ولات ناکه ن.
 ۴- وه صفی دریژ و پر مه عنای بیابانی ریگه ی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئه م ش هر ده لاله تی یه که م رووبه روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دووم له قه صیده کانی «وهی که رووزهردی مه دینه»، «ئه ی تازه جهوان» به ته وایی نوقته ی
 به رانبه ری به شی یه که مه، چه ندی بلئی شه کوای پیری و دوردی دهر به دهری و شتی وه هیان تیدایه:

ئه ی تازه جهوان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بدهره دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی دهورانی سوپیهرم - موغبه ر بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مه نی پی ناهیلئی هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی تو زی ریگه تم» دا ههروه اش که ده لئی به یینیکه له گه ل سورانه وه ی فه له کدا
 ده سووریمه وه به ئاشکرایی ئه وه راده گه یه نی که ده میک له ولاتی خو ی دوور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه ری.

وهی که رووزهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خو م
 دهرکراو و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تو م

ئه م «دهرکراو و دهر به دهر» ش تام و بیننی ئاوارهی و غه ری بی لئ دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دهری که له دوو قه صیده کدا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه موو ئه و خاسیه تانه ی که له هه لبه ستدا ده بن به تووره و شه قلی ناسینه وه، زور به ئاشکرای دیاره هی ته منی پیرین، پیرانن، دهنگی پایزی عومرن - به تاییه تی قه صیده ی «ئهی تازه جه وان». له مه وه ئاکامیکی گرنگ وهرده گیریت، نالی له یه ک جاری چه ج کردندا ههر دوو به شی قه صیده کانی نه هونیوه ته وه، به شی یه که میان هی یه که م چه ج و سه ره تای دهر چونه تی له سلیمانی، به شی دوو میشیان هی چه جی دوو مه که درهنگتر له پیریدا کردو ته، ههر بویه شه له به شی دوو مه و ه صفی ریگی چه ج و که عبه و ره و ضه ی پیغه مبه ر نیه چونکه جاری یه که م له مانه بوته وه، ئه مجاره یان وه صفی شتیکی نویتتر دهکا که له به شی یه که مدا نادیتریت ئه ویش پیری و ئاواره ییه.

خوینهری ئه م نووسینه که دیت و قسه کانم ده داته بهر سرنج و لیکدانه وه ی قبول کردنیان وه یا پترازی نه بوونیانه وه، ده بی ئه مانه ی له بیر بیت:

۱- ئی سپات کردنی پرسپاریک له وانه ی ته نها به لگه ی فکر و لیکدانه وه پالپشتیان دهکات، ههر ئه وهنده ی لی چاوه روان ده کریت که وا بگونجی له گه ل هه موو ئه و شتانه ی به مه علوومی راستن و پیوه ندینیکیان به یه که وه و به پرسپاره که شه وه هه یه وهک پوداوو، میژوو، واتای شیعر و گوته و راگه یاننده کانیان، باری مادی، داخوازی کومه لایه تی، رامیاریی... هتد. به لگه ی فیکری هه رگیز نابیته ئه و دیواره ی که له چه مه نتو و خشت و بهرد دروست ده کریت و ده ست و چاوه هه ستی پی دهکن، هه روه هاش دوزینه وه ی ته منی شاعیر له هه لبه ستدا کاریکه ده گه ریته وه بو زهوق و هه ست و وردبینی گوینگر مه گه ر هه لبه سته که خوی ته مه نه که را بگه یه نی وهک: «ته منی عومرم به حه فتا گه یی» وه یا شاعیری عه رب که ده لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وهک ته من، دوزینه وه ی ئاواره بوونیش ههر ئه وهنده ده کری که له و به یئانه دا دوزیمانه وه. نابی به ته مای ئه وه بین له و ده مانه دا که یه کیکی وهک نالی له سوژی خویه وه شکایه تی له ده ست غه ربیی ده کرد بیگوتبا ئه ی ئه وانه ی له دوا منه وه دینه دونیا، بزائن من که ئه مه ده لیم به یئیکه له شاره زوور دوور که وتوومه ته وه و پیر بووم وهک ئه و کاته نه ماوم که فلانه شیعر و فیساره قه صیده م تیدا داناون! تو و من و یه کیکی تریش ناچارین ده بی باوه ر بکه ین به وه که کاتیک شاعیر شکایه تی له پیری و غه ربیی دهکات به راستی پیر و غه رب بووه، مه گه ر له لاییکی تره وه به لگه ییکی بی دمه ته قه په یدا بیت و پیچه وانه ی راگه یانندی ئه و شکایه ته ئی سپات بکات.

که هاتین گومان بکه ین له راگه یانندی به یته کان له لایه ن واتای پیری و غه ربیییه وه، ئیتر بو باوه رپان پی بکه ین له وه دا که له مه ککه و مه دینه گوترا بن، خو ئه م راگه یاننده ش دیواری چه مه نتو و ئاسن نیه نه توانین به ناویدا تئیه رین و ئینکاری وجودی بکه ین. به سه بو ده لاله تی گوته - شیعر بی یا په خشان - به لووس و لیکه له گه ل رووداو و میژووی بیگومان بگونجیت بایی ئه و گونجانه ی که له ژبانی ئاساییدا، له نیوانی گوته و رووداودا پیویسته. به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به س ده لیم، تو که له یه کیکت بیست گوتی دوو کیلوم ترئ کرئ نایه ی گومان له قسه که ی بکه یت و بلئی ئه م داوایه تی له گه ل دیارده ی جوغرافی و نه زه ریه ی فیثاغورس و چوونه ناو مانگدا ریک نایه تی. ههر بیریش له وه ناکه یته وه چه ندین هه زار شتی مادی و مه عنه ویی هه ن له کاتی باس کردنی ئه م دوو کیلو ترییه دا. ئه وهنده به سه بو باوه ر کردن که کژی ترئ گه ییشتن هاتنی و کژی به سه رچوونیشی تی نه په ربیبت. قسه ی شاعیریش هه روه هایه، به لگه ی پتری لی داوا نا کرئ له و به لگه یه ی که له «ترئ» داواده کرئ. گونجانی ده لاله تی هه لبه ستی بی میژوو ئاشکرا

لهگه‌ل داخوایی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کومه‌لاپه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه بو سەلماندنی ئەو ئەنجامانە‌ی که لینی وەرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش رەدیان ناکاته‌وه.

۲- له‌ حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده ریک دین له‌گه‌ل هەرچی ده‌یزانین، ناگات له‌وه‌بێ ناخۆ جیگری ئەو لیکدانه‌وانه‌ چیه؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه جیگا؟ ریت نیه‌ بلایی رهنه‌گه‌ وابی و رهنه‌گه‌ وه‌کوو فلانه‌ شت بێ و ده‌شی...! پیویسته‌ ته‌صوریکی نوێ بخه‌یته‌ جیگه‌ی ئەو لیکدانه‌وانه‌ که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئەو شتانه‌ی ئەوان له‌گه‌ل‌یاندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه‌ هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته‌ به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتی‌کدا. من ئەوه‌شت لی ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پیتشت نه‌کرێ جیگریک په‌یدا که‌یت بو لیکدانه‌وه‌ هه‌لوه‌شایه‌وه‌که‌، چونکه‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بێ بنج و بناوان نیه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ ئەم ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بیتته‌ سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئەم نووسینه‌ به‌راورد بکه‌ له‌گه‌ل ئەو بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ رەد کرانه‌وه‌ تاکو تۆش له‌ حالێ رەدکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان رینگه‌ی بێ پیچ و په‌نای به‌لگانه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که‌ دیتت شایه‌دی‌ه‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جارێک ئەو ئیحتیماله‌ی سه‌ریه‌وه‌ که‌ نالی له‌ ۱۸۵۵ له‌ ئەسته‌مبول مرده‌بێ. سه‌ره‌رای ئەمانه‌ هه‌موو، له‌ بیرت بێ پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ هه‌واوه‌ قسه‌ ناھینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئەوه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وه‌ی که‌ له‌ رۆژگاری ئەودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که‌ نالی مرده‌وه‌، دهناییشاره‌ی بو ئەو گوته‌یه‌ ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخته‌نه‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوومه‌ و زیندوووه‌... هتاد، چونکه‌ ده‌زانین له‌ نیوان ساڵی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که‌ ساڵه‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه‌ تا ۱۲۸۹ که‌ حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه‌ بو کۆیی، ده‌وری ۱۷ ساڵ هه‌یه‌، ئەمه‌ش ده‌ جارێ بایی ئەوه‌ ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته‌ هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی ئەم خه‌به‌ره‌ له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه‌ به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه‌، دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر زار و زمانان.

لیره‌دا شتی‌کم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه‌: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانێ که‌ ده‌لی له‌ ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه‌ به‌ره‌و ئەسته‌مبول رۆیی ئەگه‌ر بیگوتبا له‌ ۱۸۵۵ رۆیشتوووه‌ قسه‌که‌ جینی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌چ به‌ره‌له‌ستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلایی له‌ کاتی خۆیدا ئەم خه‌به‌ره‌ نه‌ی گوتی سالی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابیتته‌ ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارێ رووی داوه‌، ته‌نانه‌ت وا بووه‌ ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه‌ و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشتوووه‌ و چۆته‌ ناو کتیبانیشه‌وه‌.

من له‌ تصورمدا یه‌ک گرفت هه‌یه‌ که‌ ناتوانم بپه‌وه‌ینمه‌وه‌ ئەویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشتنی شامه‌. ئایا گه‌رایه‌وه‌ بو ئەسته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وێ مایه‌وه‌ تا دوو جار به‌ره‌و حیجاز بووه‌ و هه‌تا مه‌رگ تیندا به‌سه‌ری برد! ئەم ۱۹ ساڵه‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئەو ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که‌ دیوه‌ ۱۸۷۲ بایی ئەوه‌ ده‌کات له‌ شامه‌وه‌ چووینته‌وه‌ ئەسته‌مبول و به‌ینیکی له‌وێ رابواردبێ و دواتر، بابلینین دوا‌ی ۱۰ ساڵ، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حیجازی بردبیتته‌وه‌، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه‌ وه‌یا راگه‌یانندی حال وه‌یا هه‌یمای شیعره‌کانی ئەم ئیحتیماله‌ به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که‌ ئەویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بێگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پیویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه‌ هه‌یه‌ ئەم قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشه‌ی سهرله‌بهری ژیان و جیگه‌ی له‌باری بۆ بدۆزیتته‌وه. له‌م باسه‌ی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره‌بوونی، ناواناوه به‌په‌له‌گوتومه نالی ژنی نه‌هیناوه. له‌مه‌شدا دژی گه‌لێک سهرچاوه‌ی به‌سه‌رهاتی نالی راده‌هه‌ستم که ده‌لێن حه‌بیبه‌ی «مالی ئاوا»‌ی ماره‌ کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له‌ باره‌ی دێی «مالی ئاوا»‌وه ئه‌وه‌مان به‌درۆ خسته‌وه که له‌ قهره‌داغ دێی به‌و ناوه‌ هه‌بن. بیستومه‌ دێیه‌ک هه‌یه له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ ناوی «ئالیاوا» ئه‌ویش دێیه‌کی نوێیه به‌ بیرى خه‌لقه‌که دیت که‌ی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه. هه‌ندیک ئه‌دیپ و نالیدۆست هه‌ن ده‌لێن نه‌ «حەبیبه» هه‌بووه و نه‌ «مالی ئاوا»‌ش له‌و ولاته‌ی ده‌ورو به‌ری شاره‌زور ناوی هه‌یه. به‌لام ئه‌م گوتیه له‌ دوو سه‌ره‌وه رووبه‌رووی هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیوه‌رام ده‌بن. یه‌کیکیان ئه‌و ته‌واتوره‌یه که هه‌میشه باسی هه‌ز لێکرده‌بی نالی و حه‌بیبه‌ی گێراوه‌ته‌وه. دوهمیان ئه‌و هه‌موو ناوی «حەبیبه» و «مالی ئاوا»‌یه‌یه له‌ دیوانه‌که‌ی نالیدا که مومکین نیه به‌و جۆره قسه‌ی بێ بنج و بناوان بسرپیتته‌وه. که ریگه‌ هه‌بێ به‌ قسه‌ی ساده‌ی بێ به‌لگه‌ جووته خه‌به‌ری یه‌کتر ته‌صدیق کردوی ته‌واتر و دیوانی نالی ره‌شبکریته‌وه چ مانعی‌ک نامینی له‌وه‌دا «خاک و خۆل»‌یش بکریته ناویکی خه‌یالی (وا بزانه‌م ئیستا ئاوه‌دان نیه)، هه‌موو ده‌نگوباسی چوونه‌ هه‌ج و دوورکه‌وتنه‌وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» و هه‌رچی تریش هه‌یه بدرینه به‌ر ئه‌م ئینکار کردنه‌ی به‌هه‌وه‌س بیگومان نالی ئاگری عیشتی حه‌بیبه‌ی تێ به‌ربوه، ته‌نها ئیحتیمالیک هه‌یه له‌وه‌دا که ده‌شی ناوی کچه‌که حه‌بیبه‌ نه‌بووبێ و نالی ئه‌م ناوه‌ی کردبیتته‌ په‌رژین به‌ ده‌وری ئابرووی کچه‌که‌وه که له‌ هه‌مان کاتیشدا واتاکه‌ی ده‌ست ده‌دات بۆ ده‌رپرینی هه‌موو هه‌ست و سۆزیکه‌ی عاشقانه به‌ دیاریه‌وه. دیوانه‌که‌ی نالی له‌ گه‌لێ جیگه‌دا ناوی حه‌بیبه‌ ده‌بات و تووویژی ئاگرینی عیشتی له‌گه‌لدا ده‌کات. تیکراشیان، یه‌ک ئاهه‌نگ و یه‌ک ده‌نگ، هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ییکی راسته‌قینه راده‌گه‌یه‌نن به‌لام له‌ لایه‌نی ده‌لاله‌تی سه‌ریچه‌وه غه‌زه‌له‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه» به‌ ته‌نها خۆی به‌سه‌ بۆ سه‌ماندنی هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ی باوک مردوو. یه‌کیک بیه‌وی به‌ ووردی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی رووی قسه‌یان له‌ حه‌بیبه‌یه به‌ یه‌کتر بگرێ، به‌ ئاشکرای تارمایی یه‌ک تا که کچیان تیدا ده‌بینیت که هه‌ر خۆیه‌تی هه‌موو جاریک له‌ هه‌له‌به‌ستدا جلوه‌ ده‌به‌ستی. ئه‌وه‌ی راستی بێ، لیکۆلینه‌وه له‌م غه‌زه‌لانه و چه‌ندوچۆنی ده‌نگدانه‌وه‌ی ناوه‌کییان ده‌شی بکری به‌ دیراسه‌ییکی سه‌ره‌خۆ که دیاره‌ لیره‌دا جینی نابیتته‌وه، له‌وه‌ش بکۆلریتته‌وه ئاخۆ ئه‌و هه‌موو شکاته‌ی نالی له‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌که‌ی، چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی شوخییه و چه‌ندی ته‌قلیدیکی دلدارانه‌یه له‌ حالیکدا خۆی تیمان ده‌گه‌یه‌نی که یاره‌که‌ی مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات خواستوه تا کو به‌ نالی بپری. ئه‌مه‌ سێ چوار نموونه‌ی ئازارکیشانه به‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌وه:

ئاخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیبه‌ سه‌ری په‌یوه‌ندی نیه

نه‌ی شه‌که‌ر قه‌دده / «به‌لابه‌ندی هه‌یه قه‌ندی نیه» / «به‌لاقه‌ندی هه‌یه به‌ندی نیه»

له‌بۆ خه‌لکی خه‌لات په‌خشانی ماچه

خه‌لاتی من هه‌موو خۆ جوینه‌ قوربان

له‌حزه‌بیک و له‌مه‌ی چاوم به‌ چاوی ناکه‌وی

کی ده‌لی وه‌حشی غه‌زاله مه‌یلی ئینسانی هه‌یه

له صوبحی روویی تۆوه شامی خه لقی طه له عتی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظوله تی شامه

ئایا ئه مانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئه فسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلیتی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من نه گه ر نه مجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی نه و
عیشقه وه هه بی؟ ئاخو دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا گه شاو ده ته وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کریت:

هه موو رۆژم له تاو هیجرانی ئه مسال
ته مه ننا ی مردنی پیاره بی تو

بو به ده ست لی که به ردانیکی یه کجاریی؟ ئه م بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ر جی هیشتنی ولات
به ره و حه ج؟ ساغ کردنه وه ی ئه م پرسیاران به ئه رک و کات و لیکنده وه ییکی که م ناکریت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که ویته وه کاره که زه حمه تتر ده بی، به لام ده بی بزانی ئه م به یتانه و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ر و لال و بی ده لاله ت نین وه ک خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر نه وه یه بلیم تیان ناگا. خسته نه وه سه رییه کی ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
ئه و راده یه ی و توویژیکی مه فهووم و مه عقوولی لی وهر ده گیری که له گه ل رووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، ئه و کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بوی ده چیت هه روه ک حالی بوون له شیعه رکهانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانیی واتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه نه گه ر لیسته ش ریک
خه ین بو نه و هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و نه وانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشوقه ده که ن و
نه وانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشوق ده گپرنه وه و نه وانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه پامان له و لیسته یه تی بگه یین و تیگه ییشتنه که بکه یین به تصویری سهرانسهر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه ک ریکخسته نی فه ره نه گۆک له و شتانه ی واتایان زه حمه ته چ مه وادییکمان
نزیک ناکاته وه له واتای شیعه رکهان مه گه ر مه وادییکی یه کجار کورت، چونکه له وانه یه به ییتیکی له هه موان
وشه ئاسانتری نالی له هه موان واتاسه ختتر بیت، وه ک ئه م به یته یان:

تیژاوی سروشکم وه کو ئیکسیری سوهه یله
روخساره یی زه ردم وه کو نه وراقی خه زانه

له فه رزی زانیشت ئیکسیری سوهه یل غه ییری واتا ئاشکراکه ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سوهه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزانن، واتای تریشی هه یه له وانه ی مه یله و داپوشراو وه ک نه وه ی پایزان کاتیک
نه سستی ره ی سوهه یل هه لات و شه وقی به ر په لکه قه میش که وت په لکه که سوور هه لده گه ری و هیا خود
شاعیری فارس ده لی ئه م شه وقه ی سوهه یل که به پیستی سه ختیان ده که وی: «جای انبان می کند جای

ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوهیلی پی کهوتوه که دهشی فرمیسیکی بی وهیا شهوقی سوهیل بی، چاویش بۆ خۆی به ئهستیره تهشهبیه دهکری... ئەمانه ههموو بزانیته جارێ بهیتهکهت نهزانیوه. بهیتی تریش ههیه ههتا له واتای وشهکانی پتر دهگهیت له واتای بهیتهکه پتر سههرگهردان دهبیته. خولاسه ئەم حیکایهتهی عیشق و ئومید و نهومیدی و واتای بهیتهکانی نالی ته نکاوێک نیه نهختیک دامهنی جلکه کانمانی بۆ هه لکهین و لیتی بهپهینهوه.

ئهمه له لایه ن بوونی مهعشوقه و ناوی هه بیبهوه، له لایه ن «مالیاوا» شهوه وا دهزانم دهبی هه ر ئه و دێیه بچکۆله یه بیته له نزیکه ی به رزنجه که ناوی «ماییاوا» یه و شاخه که شی هه ر به ناوی ئه وه وه ناوی دیت. زیوه ر له زیمنی مه دحی به رزنجه دا که سه ره تا که ی ئه م مه صره عه یه: «خاکی به رزنجه چه نده دلگیره» ئەم بهیته دهلی:

کورپه کاژاو و شاخی ماییاوه سهیری دهشتی هه مووی جه لای چاوه

وا بزانه دوور نیه له و سه رده مه دا که نالی نزیکه ی ئه و دهو روو به ره بوه ناوی دێیه که «مالیاوا» بووبیت و به تیبه پینی کات گۆر ابیت، وه یاخود نالی وای به راست زانیی که ناوی دێیه که له بنه ر هتدا «مالیاوا» بووبیت وه ک که بۆ خۆم له نووسینی مه لا عه بدور په رحمانی کاکی جه لیم دیتووه نووسیوه تی «قریه ما وراه النهر» مه به سیشی دیتی «ماوه ران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئه صله که ی ئه وه بووه خۆی نووسیوه تی. ئەمه ش نه بی دهشی نالی به نیازی و اتا سازی، ناوه که ی له «ماییاوه» کرد بیته «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئه و کچه ی خۆشیویستوه هه رچی ده بی با بی، دێیه که شی هه ر ناویک به خۆیه وه ده نی با بی، ئه و پرسیا ره ده مینیته وه ئاخۆ نالی به و کچه شاد بوه؟

من نازانه سه روکاری هه بیبه به چی گه یشتووه، به لامه وه دوو شت روونه:

یه که م: باوکی هه بیبه رازی نه بووه کچه که بدا به نالی- وه ک له مه و پیتش روونمان کرده وه- ناشزانین دوا ی مه رگی ئه و با به خوی نه ستینی کچه که چیا ن به ریا ر داوه.

دوهم: نالی له بنه ر هتدا ژنی نه هی ناوه تا کو سه ره نجامی عیشقی هه بیبه مان لی بیته گرت. ئەوانه ی ده لێن نالی ژنی هی ناوه و له گه لی بوه تا کۆتایی ژیا نی قسه یی کی ره شوکی بی بنج ده کن که له گه ل مه نتیقدا ریک نا که ویت. جارێ با له وه بگه رێن که لیا ن به رسین کوا ئه و ئی سپاته ی ئیقنا عمان ده کا به وه ی خوی نه ستینی هه بیبه دوا ی مه رگی باوکی رازی بوون پی بدن، ئه وه شیان لی نا که ی نه زه حمه تیکی سه ربار که بلین نالی به و هه موو غه زه له سه ریحه و ناوه ی نا نی هه بیبه به جارێ ری گه یشتنی به هه بیبه ی له رووی خۆی کویر کردۆته وه. ئەمانه واز لی دینین و به ره نگاری ئه م تا که پرسیا ره یان ده که ی ن: ئایا ئیوه له وه فکریوون که ئەگه ر نالی هه بیبه ی له گه ل خۆی به ر دبێ بۆ سه فه ری هه ج، ده بی له ویش ه وه به ر دبیتی بۆ شام و بۆ ئه سه ته مبول و سه ره له نوێ هی نا بی تی هه بۆ مه ککه له و هه موو ها تو چۆ یه شدا مرۆ ئیکی بی پاره ی بی حالو بار و بی یار مه تی ده ر بوه، به شیکی سه فه ره درێ ژه که شی ده که ویته ته مه نی پی ری؟ له مه ش پتر پرسیا ر هه لده ستی: نالی که چووه بۆ هه ج خۆی نه ی ده زانی له و

سەفەرە ناگەرپیتەووە تاكو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالئێكدا دەزانین لە هەزارى يەكێكى پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویكى واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسى تووتیكى لێ بووبایە بار گرانی پێ نەدەکرا ئەو هەموو هاوچۆیە بکا، بگرە لە یەكەم چارهووە نەى دەتوانی لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانەى که لە کوردستانی عێراقەو بەرەو دەرەوێ ولات رۆیشتوون بێ ژن و مال بوون مەگەر ئەوانەى حال و وەزعی تیریان هەبوویت. لێردا دەتوانین، بە تاییەتی، بەراوردی حالی نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە پەنبەنى بۆی دەرچوو. تاییەتەکش لەو دایە هەردووکیان شیعەرەکانیان بە ئەولاد داناو. حاجی دەلی «لە سایەى شیعەرەکان بابی کورام». نالییش لە چەند جێگەیه کدا ئەم دلدانەوێ خۆی کردوو:

شیعەرەکانم که جگەرگۆشى من، دەر بەدەرن
 دلای نالی چ رەقە قەت غەمی فرزندى نیه
 لە جگەرگۆشەى شیعەرم مەدە مەعنایى خراپ...

سەرانسەرى دیوانەكەى بە وردی تەماشای بکە چ هێمایەكیش نادۆزیتەووە ببیتە دەلیلى هەبوونی مالو حالئێكى نالی، تەنانەت حاجی مەلا عەبدوللاش که باسى نالی کردووە شتى وای لێ گێراووەتەو که لەگەڵ مەرۆقى بێ ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینەكەى «ئا. خۆدزكو» گەلێك جار ناوی هات و سوودی لێ وەرگیرا. مایەووە سوودیكى تریش بخەینە بەر رۆشنایى لێ دوانەووە. لەو قسانەى که لە ئەحمەدخانى دەگێرتەووە باسى ئەوێ تێدایە که نالی کتیبى لەسەر زمانى کوردی دانا. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جێى باوەر پێ کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاو پەیدا نەبیت بۆ سەلماندنى. خۆشەختانە، خەبەرێك هەیه هەم نوێ و هەم دەشى ببیتە پالپشتى قسەكەى ئەحمەدخان.

خوالیخۆش بووى مەلا محەمەدى مەلا ئیبراهیم «دلاوەر» دەبگێرایەووە کەوا لە نیوان فەقییان سیپارەییكى قەواعید بە هەلبەستى کوردی لە نالییەووە نەقل دەکرا هەموو مەبەسى «حروف» ی کتیبى «شەرە موعنى» تێدا بوو. «دلاوەر» بۆ خۆی تاکە یەك بەیتى ئەو سیپارەیهى لە بیر ماوو که میسالى «البر الكر بستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستى کوردی، ئەمەش بەیتەكەیه:

گۆشتى قەلەو حَقَّە بە چوارده پارە
 وەقتى گوتت حَقَّە ضەمیر ديارە

لە میسالى كەى عەرەبیدا ضەمیرێك قرتاوە که دەبوو بگوترێ «... الكر منه»، دیارە لە بەیتەكەى نالییش بە پێى روون کردنەوێ مەصرەى دوهم دەبوو بگوترێ «... حقەى بە چوارده پارە» که لەویشدا ضەمیرێك قرتاوە.

وا پێ دەچێ ئەم سیپارەیه لە ناودا نەمايیت، وەیاخود ئەگەر مايیت لە پەناو پەسیوى قوربنا تاریکەکانى مزگەوت و مەدرەساندا لە ژیر تۆزدا خنکايیت. بەراستى حەیفە ئەسەرى وەها نایاب لەبەر

که مته رخه می و دیا بی ههستی تی بجیت. به لکو له لاییکه وه دهنگوباسیکی و دیا شوین و ریگایه کی به سه ر بکریته وه. به هه مه حال ئەم سه رگوزشته په روشی نالی به زمانی کوردییه وه نیشان ددهات، ویرای پایه ی له زمان و ئەدهدا، تا رادهیه کیش وهرامی ئەو که سانه ددهاته وه که نالی به که مته رخه م دادهنین له ئاست کوردایه تی چونکه به م خه به ره دهرده که ویت نالی یه کیک بوه له ناو چند که سیک که وا رهنگه به په نجه ی یه ک دهست بژمیژدرین، له وانیه ی خویمان به زمانی کوردییه وه خه ریک کردبی له دهره وه ی جغزی شیعی عاتفی. بزر بوونی سیپاره که ئەوهش له قه ناعهت نیزیکتر ده خاته وه که وا به شیکی هه لبه سته کانی عاتفی فۆتابن به دووریشی نازانم نالی زۆروکه م له و سیپاره یه دا چاویکی بریپیتته مه عرووفی نۆده می له ودا که پیشتر فهره هنگۆکی ئەحمه دییه ی به کوردی دانا بوو.

مه رحووم «دلاوه ر» ئەوهشی له باسی نالی ده گنرپایه وه که کاتیک هاتۆته کوئی بۆ خویندن ویستوه تی له مزگه وتی «بایزاغا» دامه زری، به لام مه لای ئەوساکه ی مزگه وته که له بهر شوهرتی شاعیرییه تی نالی له وه ترساوه مه لایه تیه که شی وها به هیژ بیت و له کاتی دهرس گوته وه دا زۆری ماندوو بکات نیتر به به هانه ی نه بوونی جیگه دای نه کرده. له وه به لاره نازانم ئایا چۆته مزگه وتیکی تر ویا هه ر به جارن له کوئی دهرچووه.

به ر له وه خوینه ر له پیشه کیه که وه بۆ ناوه رۆکی کتیه که بروات، به شکلی پیش دهستی، یه ک دوو تیینی ده هینمه پیش نیگای: له باره ی خیرایی کردنی نالی له حه ج رایه کم دهر بریوه، ئەوه ی راستی بی، له سه ر بنیچه ی سالی ۱۸۳۰ هه لستاوه که به پیی قسه ی نووسه ری له من به پیشه وه تر حه جه که له و ساله دا بوه هه رچه ند له کاتی دهر برینی ئەو رایه دا باسی ساله که ی ۱۸۳۰ نه شکراره.

له م پیشه کیه دا، به توژینه وه و ساغ کردنه وه، گه یشتم به و ئەنجامه که سه فه ره که ی حه جی پاش سالی ۱۲۵۴ (۱۸۳۸، ۱۸۳۹) رووی داوه، پتریش بۆ ئەوه چووم که نابن له سالی ک زیاتر پیش به سه رچوونی حاکمایه تی بابان له ۱۲۶۱ سه فه ره که ی حه جی کردبی. ئەم لیکنانه وه یه م به لای که مه وه حه جه که ۱۲ سالان به م لاره ی ۱۸۳۰ دینی. به و پییه خیرایی کردنی نالی له حه ج ده بی بدریته به ر ده لاله تی ته مه نی ۴۵ سالی نه ک ۳۳ سالی.

له شوینیکی تردا گوتمه مه شره بی نالی له ته سه وه فا قادری بووه نه ک نه قشبه ندیی. له ئاست ئەم بیرو رایه دا ده بی فه رامۆش نه که ی نالی له ته کیه ی مه ولانا خالید خویندوویه تی که ده زانین مه لانا سه رۆکی ته ریه تی نه قشبه ندیی بووه له سه رده می خویدا. له مه وه ده شی بیر بۆ ئەوه بروا که وا نالی نه قشبه ندیی بووبن نه ک قادری. به لام به ر له وه ی رایه که ی من هه لوه شیته وه، ده بی ئەوه بزانی که خویندنی نالی له ته که یه ی مه ولانا دوا ی دهرچوونی مه ولانا بوه له سلیمانی. که واته لیکنانه وه که و بریاری قادری بوون و نه قشبه ندیی بوونی نالی به هۆی زانینی مه شره بی ئەو مامۆستایانه وه ساغ ده کریته وه که نالی دهرسی خویندوه له لایان.

خوینه ری به ریز ده بینی سه ره له به ری نووسینه که په له ی لئ کراوه. به عاده ت توژینه وه له ئەده ب و ژیا نی شاعیریکی وه ک نالی کاری چند سال خه ریک بوون و که رسته کو کردنه وه و پرسین و لیکنانه وه و به یه کترگرتن و به راوردکردن و ئەوان ته رزه چالاکیانه یه، له حالیکدا ئەم نووسینه له سه ره تا وه زه نه ی عه فویی «نالیدۆستی» بوه له ویژدانی خاوه نه که یه وه. به لام له گه ل ئەمه شدا زه نه ی ویژدان له پاشخانیکی به رین و قووله وه ته ره شفۆی کردوو و به سه ر دیوانی شیعر و میژووی به رده ستدا خۆی بلاو کردۆته وه.

لەم ڕۆهوه عەیبی پەلەکردنەکه ئەو عەیبە ڕووت و قووتە نیە که لە کاری سەرپێیدا بەدەر دەکەوێت. پەلە کردن شتیکیە و سەرپێی (ارتجال) یش شتیکی ترە. هەموو جارانی ش مرۆف ئەو کات و دەرفەتە ی چەند ساڵە شک نابات کاری ئەمڕۆکە ی بۆ بخاتە سالتیکی تر، لەو حالۆبارە ی منیشی تێدام، که وا پەیتا پەیتا بە پێی بەرپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، بەرەنگاری واجبی یەک لەسەر یەک دەبم هەر بە جاری ماووم نابێ خۆتەر خان کردووی تاکە یەک ئەرک بکەم بۆ چەند سالتیک، بگرە یەک دوو مانگی ش. لەگەڵ ئەم تێبینیانە شدا ئەو راستییە هەر باقییە که بەرەم، بەری عەفویەت بێ یا کورک بوونی چەند سالان بێ، نرخ ی زاتی خۆی دەدریتێ نەک ئەو کاتە ی خاوەنەکە ی پێوہی خەریک بوو، چی هەیشە وا لە پیش چاوی خۆینەر و ڕۆشنییرانی کوردایە نە زەرپەییکی لێ شار دوونەوہ و نە پێی دەرخیستی هیچ راستیی و نەینییکی لەبەر هەنگاوی کە سدا کوێر کردۆتەوہ، تەنانەت ئاشکرایەکە ی لە رادەینکدا یە هەر دەلتی شتیکیە لەو شتانە ی بەر مەفھوومی ئەم دێرە شیعرە ی نالی دەکەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
مەخشوش و جەمع و حازرە گەر خیر ئەگەر شەرە

لە کۆتایی ئەم پیشەکییدا، پەیرەوی شاکاریکی نالی دەکەم که لە ئاکامی مەھارەتی بێسنووردا سەر و بنی بەیتە که گەیشتۆتەوہ یەکتر بە جۆریک ئەو کۆتایی هینانە ی که لە ڕوالەتدا داخواری بەیتەکیە، دەبیتە دەستپێکردنەوہ و تێھەلچوونەوہییکی سەرلەنوێ و بێبیرانەوہ، وەک کارەکە ی من لەم نووسینەدا، که ئەگەر غەدری لێ نەکەم دەبێ بیکەم بە یەکەم پێپلیکی پەیزەییکی لیکۆلینەوہ لە ئەدەب و شیعر و بەسەرھاتی نالی، ئەگەر لەویان سەرکەوتم هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لەگەڵ منیشدا خۆینەرانی ئەدەبی کوردیی و نالیدۆستان:

نیشانە ی پوختەگی بێدەنگییە نالی ئەگەر پوختە ی
بە حوججەت / «حجة» / طە ی بکە نامە بە حیددەت پە ی بکە خامە

«بە حجة نامە طە ی کردن» هەر وەک لە زاھیردا بە توندی پێچانەوہ ی نامە رادەگە یەنی، لە راستیدا ئەوہ ی مەبەستە که وا نامەکەت وەھا بگە یەنە سەر کە بێتە «حجة» و بەلگە بە ھۆی تەواویی و بێ عەیبییەوہ.

«بە حیددەت پە ی کردنی خامە» ئەویش لە زاھیردا بە ھەژمەت شکاندنی قەلەمەکە ی رادەگە یەنی، بەلام واتاکە ی راست و دروستی ھەلبەست پێچەوانە ی ئەمە یە، چونکە لە پێی تەوریەوہ دە یەوێ بلی قەلەمەکەت بۆ تیژکردنەوہ دادە تاکو باشتر بنووسیت:

«بە حیددەت پە ی بکە خامە-بە تیژی بېرە قەلەمەکەت»، نامە طە ی کردنەکە و خامە پە ی کردنەکە ش ھەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لەبەرەوہ نای، بەلام بە برشتن کە ئەمە ئەو پەری پوختە بوون و پێگە ییشتنە.

چ دەرسێکی بەنرخە ئەم پەندە ی «بەخشینی بێ دەنگ»!!

تیبینی:

خوینەر بم بهخشی له وهدا و ابووه یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که هه ریه که بیان له ده سنووسینگه وه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه.
ئومید ده که م ئه م پیویسته ی ساغ کردنه وه ی شیعره کانی نالی له دواڕۆژیکی مه یله و نیژیکدا له لایهن کۆری زانیاری کورده وه ئه نجام بدریت.

بەشى يەكەم

ئەركىكى پۈ تام و شامى سەر شانى لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كورد لىكۆلېنەو و تۆزىنەو وەى ديوانى «نالى» يە. پۈگىرامى لىژنە لەم مەيدانەدا، وەك لىنى چاودەروان دەكرىت، ئەو يە دوا بە دواى بژاركردن و ساغ كىرنەو وەى ديوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۇى تەرخان بكا بۇ راست كىرنەو و شى كىرنەو وەى شىعەرەكانى نالى لە گۆيرەى دەسەلات و تى بركىرنى ھۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو، لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعەرى بلانەكراوى نالى ئەو يىش دەخاتەو سەر خەرمانى ديوانەكەى. لەنىوانى ئەندامانى كاراى كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۇستا ھەژار و لە من كىر كە ھەردوومان ئەندامىشەن لە لىژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و پىكەوت لە جارار پىتر خۇ بە دەستمانەو دەدا بۇ تەپكىرنەو وەى دەماغ و زاخاودانى مېشك و پەواندەو وەى كەسەر لە پىى خەرىك بوون و يەكتر خەرىك كىرن بە دۆزىنەو و ھەلھىنانى گەوھەرە شراوەكان و مەتەلاو يەكان و ئەفسووناو يىپەكانى تاك تاكە بەىت و دوو بەىتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسىدەى كەوا دەماودەم لە نىوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراو وەى و نەزانراو يىيان گەىشتوتە رادەى «يقىن» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لەبار يارمەتىمان دەدا و بەسەر يەكىك لەو گەوھەرەنەدا دەكەو يىن و پوالەتتىكى واتا نەپىنىكەى لە زىھنماندا دەترىسكىتەو، سەمىلە خنكەى شادمانى دەمانگە شىننىتەو، ھەر دەلئى شىرى مووسامان دۆزىو تەو و خۇشمان لەو دەدا لەسەر ھەق دەزانىن چونكە باوەرمان ھەى بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە مىرات بۇ گەنجىنەى ئەدەبى كوردىى بەجئى ھىشتوو ھاوتائى نرخدارترىن گەوھەرى ئەدەبى رۆژھەلانە كە پىسپۆر و دوپناسان بژاردەى بكەن، ئەگەر نەلئىم ژووروى ھەموانە.

بەم جۆرە، پىشەدەستى دەكەىن لەو كاتە چاودەروان كراو وەى خەرىك بوونى «رەسمى» مان بە ديوانى نالىيەو و ھەر لە ئىستاو گەلالەى كەشكۆلئىكى دەرويشانە دەست تى وەردەدەىن بەلكو ناواناو نازووقە و تووشەىيىكى دوارۆژى تى بكەوئىت. لىرەدا نمونەىيىكى بەرھەمى پىشەدەستى كىرن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پىكردنم بەم نووسىنە، لە دواى ساڵەهاى حىرەتەو، بۆرە مانايىكەم بۆ لىك دراىەو لەم بەيتەى سەرەتاى قەسىدەيىكى:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشە جەوابى نادەم
مودەتتەكە لە قەفەسدايە عەزابى نادەم

بەيتەكە لە خۆو ھاوار دەكا تەلەى ناوەتەو بۆ تىكرائى ئەدىب و شىعردۆستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكئەكە لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جىگايەكدا سرنجى خەلقى راكيشاوە بۆ وردى و قووليان تاكوو جارئكيان پاتەوپات پىمان دەلى:

نالى بە داوە شەعرى دەقىقى خەيالى شىعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعىرە سەد داوى نايەو

هەتا بشلىيى راستى فەرمو: دل كە بەيىك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن دىتە باوەرەو كە عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوەنۆر دەكرى بيگوتبا چىتر درىژە بە عەزابى نادەم و بە قسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.
روالەتى شىعەرەكە يەكجار «صريح»ە لەودا كە «تناقض»ىكى بى فىلى تىدايە، نيوەى يەكەمى بە زاھىر چ خزمایەتئىكى نىە لەگەل ھى دوەمىدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى.
نارەحەتى مرؤف بە دەست ئەم ھەموو رىك نەكەوتنەى «صدر و عجز»ى بەيتەكە واى لى دەكا لە لاوہ واتاى بۆ بخوازىتەو و خۆى نەختىك پى دابىن كا. لەم رەوہ بە دلى خۆمدا ھاوہ و لە خەلقى ترىشم بىستوہ ئاخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەوہ نەبى كەوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راھاتوہ و فىرى وەزعى بەندىخانە بوہ. ئىتر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبىتە ھۆى عەزاب بۆى چونكى ھەر دەبى لە چەمەنەوہ بگەرپتەوہ بۆ ناو قەفەسەكە ئەوساش ھەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا ھا، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعىرە نىە سوآل و سەدەقى واتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوہ بۆى بخوازىنەوہ. ئەو لەوپەرى بەخۆنازىن و دەسەلاتى شاعىرىيەوہ «تناقض»ىكى واى داناوہ لە ناو بەيتەكەدا كە لە چاوى نووستووش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تىكەھەلكيشانى بەيتەكە خۆيدا چارى ئەو «تناقض»ە و ھۆى رەواندەوہى ھەبى، ھەر لەمەشدا زىدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كە مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى»يە.

لە نكاو تارمايى واتايىكەم بۆ كەوتە ناو لىلايى پشت پەردەيىكى تەنكەوہ. لە كوردىدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەمىيان وەرام نەدانەوہى، دوەمىيان لەوہو دىت كە «جەوابى دا» بە واتاى «قسەى رەت كەردوہ، لى نەسەلماند» دەگوتريت، لەم بەيتەشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوہم «قسەى رەت ناكەمەوہ» دەروا ت چونكە كە مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوہ بى دەگوترى «جەوابى نادەمەوہ - نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» لىرەدا دەبىتە «رەتى ناكەمەوہ». بەم جۆرە نيوہ بەيتەكەى يەكەم لە رووى واتاوہ واى لى بەسەر دىت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشە، رەتى ناكەمەوہ و

لئی دەسەلینم. بەمەدا ھەندیک رینگەیی سەخت دەبرین لەو ھەلدێر و بەردەلانە زیھنیە کەوا نالی لە خەیاڵاتی شیعر ناسیماندا ھەلی ناو.

واتای نیوہ دێری دوہمی بەیتە کە ئەگەر وەک پوالتی خۆیشی بمینتەوہ و ھیچ شیوہی ونی لئ بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشی تازەیی لەسەر ھەلنەدەینەوہ دەشی ببیتە تەواوکەری نیوہی دوہم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابی نادەم بە رەت کردنەوہی داخواریە کەیی و نەبردنی بۆ سەیری چەمەن. بەلام نیوہ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوہستی، واتای نھینی ئەوتوی تێدایە مەودای بەرفرەوانتری پئی بوئ. نالی خۆی بەوہندە ریککەوتنە سادەییە لە میانی نیوہی یەکەم و دوہمی بەیتە کە رازی نابئ. نالی کە ھات و ئەم «تناقض» ە زلەیی خستە پوالتی واتای نیوہی یەکەمی بەیتە کەوہ، ھەر نەبئ بۆ خاتری پیکھینانی «توازن» و پارگرتنی لەنگەر، دەبئ تەلەییکی زلیشی لە نیوہی دوہمی بەیتە کە نایتەوہ. من تەلەییکم دۆزیوہ ئەگەر دوو سی تەلەیی تێدا نەبئ. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوہی راستی بئ، بە دۆزینەوہی تەلە کە بەرەو رەھایی دەروین لە سەرسورمان بەرامبەر وردەکاریی و سیحەر و دارشتنی بەیتە کە. بابزانی چۆن!

نیوہ بەیتی دوہم لەوانەییە بەم جۆرە بنووسریت وەک لێرە بە پیشەوہ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابی نادەم» لەوانەیشە بەم جۆرە بنووسریت و بخوینریتەوہ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابی نادەم». وشەیی «دایە» لێرە بە واتای «ملی نایە...» وەک ئەوہی کە بلئی «دایە بئ عاری - ملی نایە بئ عاری». کە ئەمە وای لئ بەسەر ھات رستەیی «عەزابی نادەم» ئەویش خویندەوہ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابی ناکات... عەزابی بئ کات و سەعات - واتە عەزابی ھەمیشەیی». بەم جۆرە واتای نیوہ بەیتە کە بە تەواویی دەگۆریت: دلە کەم مودەتیکە لە قەفەس داویە تە عەزابیکی نادەم - بئ کات و سەعات و دائیمی. کەواتە جیی خۆیەتی لە نیوہ بەیتی یەکەمدا نالی گوتبیتی «دل دەلئ سەیری چەمەن خۆشە، رەتی ناکەمەوہ و قسەیی ناشکینم».

ئەم واتایە ھەر خۆی دەبیتە پیشەکی بۆ بەیتی دوہمی قەسیدە کە:

مەجلیسیکی چەمەن و بولبول و بەزمی گول و مول

بە دوو سەد مەدرەسە و دەرسی کیتابی نادەم

باوہرم ھەییە بەم واتا لێدانەوہ و دەرخستنی شیوہییکی نھینی مەبەستی نالی لە بەیتە کە دا چ سامانیکم بۆ دەسەلاتی نالی پیکنەھیناوە و لەوانەییە نەختیکم لە سامانی حەقیقەتی نالی کەم کردبیتەوہ چونکە دەشی ئەم واتا لیکدانەوہییە من پەردەیی خستبیتە سەر واتای تری لە خۆی جوانتر و لەبارتر و لە چاوی سرنجدەری شارەدبیتەوہ لەو پوہوہ کەوا زۆر جارەن وا دەبئ خاریک کردنی زیھن بە شتی کەوہ ریی شتی تری لئ دادەخات.

بە خەیاڵ گویم لێیە ھەندئ خوینەرانئ ئەم نووسینە دەلین ئایا واتای وەک ئەمەیی تازە لە خویندەوہی بووینەوہ ھیندە پێداھەلگوتنە دینئ؟ چ فەرقیکی دەکرد ئەگەر نالی «تناقض» ە کەیی نەخستبا ناو شیعرە کەوہ و پئیوستیش نەبا بە ھۆی وشە سازییەوہ بی رەوینیتەوہ؟ گویا زیھن خاflاندن بە واتای وەھا سەرپۆشکراو چ سوویدیکی مادی و نامادیمان پئی دەگەییەنئ، چ مایەیی کە لە سامانی رۆشنبیرییمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتای وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان دهدا؟ چ دهر دیکمان به شیعیری وهها تیمار دهکری؟ چی؟ کوا؟ کام؟ کهی؟ کوئی؟ بو؟ و ههرچی پرسهک (علامه استفهام) ههیه خو دهخهه بیری خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار هزامهندی له و له منیش.

من بۆ روت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابمه بهر شیعیری شاعیره تازه کانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینمه وه و بیکه م به عهیبپۆشی ورده کاریی و «تجرید» له شیعیری نالیدا چونکه بۆ خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعیره نه ویاوانه ههرچهند گه لیک له شیعیری نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینده هیمایی و دهر وونی و «تجرید» بین له وانن به لای خاوه نه کانی شیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهر و بهری خۆیا نه وه «تصور» یان بۆ واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا روم ههر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوهن نمونه کانی نازاد ده که م و پیمان نالیم ئیوه که شیعیری توئیکالوی کهس تینه گه بیشتوو بلین ههقی رهخه تان نامینی له شیعیری خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعیری نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له روبرو باری رهخنان بپه رمه وه. نه شیعیری نالی و نه فکره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی دهر یاز کردن له نمونه ی شیعیری تازه داهاتوو کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریان. ههرچی شاعیری ره مزی توئیکالوی کورد و غهیری کورد ههیه لیم به دنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن ههر نيزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوو مان دهکا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعیری ئەو شاعیرانه خۆیان بینمه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه بیشتن به خۆشیان بترو کینی و بهر له وه بۆ رونا کایی واتای بچن، رهنگ بی ههر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه نه به عه بیدار نازانه تاکو عه بییکی رواله تی شیعیری نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له ههرچی به ره می ئاده مزادا ههیه به دی دهکری به مه رجیک له و به ره مانه بی خۆ پیوه خه ریک کردن و تیوه رمان و لیکۆلینه وه بینی.

ههرچهند مه یلی خۆم له شیعیردا پتر بۆ «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکهش» دهچی تا جۆریکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعیری سه رکهش و سهخت که له قوولایی دهر وون و ناخی هونه ر و نازکی ههست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه در «ئاسانی سه رکهش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دلم ده کۆلینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه بییک هه لبه ست وایا په یکه رییک ته زوو و کهف و کولی توانه وه له ناو «گه وره یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نهست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نینه کانی دهر وونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه فوگۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نجه بۆ مه به ستیان درێژ که م ئەو تیگه بیشتنه که ر و لاله نه بی که وا زۆر به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبقریه» تی پارچه کانه وه پراوپر دهر ژیته شکه فتی مه وه وومی متمانی و قه ناعهت له نه فسدا.

به دهست من نیه و خه تایی تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و سادهدی

خووی مندا له، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی مندا لانیشتدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ۱۵ سالییه‌وه پروپوچ دهرده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خوینده‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شتیوانیش لینی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تیان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پیتیان ناویرئ. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو رووی گرنه‌وه دهره‌تی خو روونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره:
یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی هۆش. دهره‌وون که کولا بلق و قولپی بورکانی هینده وه‌ی دهره‌په‌رینئ و تیشکی هینده خیرا به ئاسۆیدا تیده‌په‌رئ، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیهنیکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانئ وینه‌ی کرۆکیشیان بشکینئ چ جایی بیانکا به تابلوی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌را که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پیدانی گوته‌ی له پیتیدا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شیوازی عه‌رووزی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابئ ئەوه‌نده درێژ بیته‌وه په‌راوینئ «تفعیل» هکانی به‌زینئ.

له‌م دوو تایه‌تییه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جوداوازی ده‌کیشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جۆریک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نئ به‌ ده‌وری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جیی خووی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تیندا ده‌بیته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانئ ئەندازه به‌کارینئ له ریزکردن و ریکخستنی هه‌ست و بیر خوی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به‌ خامه‌ی هه‌لچنراوه و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له‌م سه‌غه‌تییه‌دا لپی به‌سه‌لینین وشه‌ییکی ئەو به‌ هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له‌ ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دل و ده‌روونی گوئیگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لی حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارئ شاعیر هیچ خو نیشاندا‌نیشی نه‌کردبی که خو نیشاندا‌نه‌که‌ی به‌ زیاده‌وه واتای هه‌لبه‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌رای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پنیوستی بوونی موسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شیوازی هۆندنه‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوئ فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌که‌ن. شیعر بی موسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابئ ئەگه‌ر له رووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بۆ ئاسمانیش بچئ. بۆ ئەم مه‌به‌سته شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جینگه و هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل وشه دراوسیکانی ده‌ست بژیر بکا له فه‌ره‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی موسیقایی ده‌دۆزیته‌وه به‌لام بۆ «تفعیل» هکانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دیری کردنی موسیقای وشه به‌یتیکی نالی دینمه‌وه مه‌به‌ستمان بۆ روون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دلّه
شیشه پر قه‌رقه‌ف له ره‌رفه‌ف شاهی عالی ره‌رفه‌ف

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» دەو هەیه. بەیتەکه ئیشارەى بۆ ئایەتیکى قورئان: «مثل نوره
کمشکاة فیها مصباح». دەبینى لە ئایەتەکهدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هێناوه، که چى نالى
وشەى «قندیل» ی لە جى داناو. بۆ دۆزینەوهدى مۇسقىفا دۆستى نالى لە هەلپژاردنى وشەدا، بینه وشەى
«قندیل» لە بەیتەکهدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکه:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای، بە دوا یەکدى داهاتنى دوو وشەى درىژى یەک کیشى وەک دوو وشەى «کمشکاة و مصباح»
چەند ناقولاً دەر دەچى و مۇسقىفا بەیتەکه دەمرینى؟ وشەى «قندیل» که هاتە جینگەى «مصباح»
سەرەوژوور چوونەوهدى «کمشکاة» ی شکاندوو بۆ خوارووه و نەفەس سواریى خوینەرى کردە پشوو
حەسانەو بەوهدا بزوينى «ا» ی وشەى «مصباح» که بزوينى سەرەوژوورى ستوونیه، کردى بە بزوينى
«ی» ی وشەى «قندیل» که سەرەوژووریکى ستوونیه. وشەى «قندیل» جگە لەوهدى «ا» ی وشەى «مصباح» ی
گۆرى بە «ی»، سەرەتاکەشى لە سەرەتای «کمشکاة» دوور کهوتۆتەوه، لەوهدا جاریکى تریش لە عەبدایەتى
«کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتى مصباحى دلە

مشکاتى قندیلی دلە

لەم تێبینیانەوهدى بۆ هیندى دەچم که وا مەودای تەعبیر و دەرەفتى خۆ ئاشکرا کردن بۆ شاعیریک
گەلیک تەسکتر و تەنگترە تا نووسەرى پەخشان.
هەموو ئەو تێبینیانە بەلاوه بنى: شاعیر نابى قسەى عادەتى بکا و خوار دەمەنى بازار و لوقنتەى
گوفتار کاویژ بکاتەوه. لە شاعیر چاوەرپوان دەکرى تەجروبهییکى خۆى بخاتە ناو چارچێوهى
هەلبەستیهوه. مەرج نیه تەجروبهکه رووى دابى، با زادەى «تجريد» ی تەجروبه کۆنەکانى بى که ئەوسا
بەوهدە هینانى سەختتریش دەبى. لە هەموو حالاندا فکرى رەسەنى بى پیشینه «سابقه» که لە قوولایى
دەروونى هەستیارووه هەلقولت و بەسەر زمان و خامەى هونەرکاردا هەلپژى هیندە کىوبى و بىگانە دیتە
بەر گوپى گۆنگرەوه لەوانەیه وەک گوتهى زمانیکى غەریب خۆ بنوینى و لى تىگەییشتنى گەلیک بەولای
زەحمەتەوه بى. ئەم قسەیه دەمانگەیهنى بە «ناوهرۆک» و حیکایەتە پر تەقە و رەقەکهى.
نەختیک بە درىژى لەم مەوزوعەوه دواوم و لەسەریم نووسیوه، زەرورەت وای کرد جارێ بلأو
کردنەوهدى بوەخرى چونکه بەر بەشى دوهمى باسە درىژەکهى «حاجى قادرى کویى» کهوت. لێرەدا یەکجار
بە کورتى لى بە کۆتایى دەگەم.

سنوور کیشان بە دەورى ناوهرۆکى قەراردادەکراو و سەپاندنى بەسەر نووسەر و شاعیر و
هونەر مەنددا وشکایى بە بەرهمى بایهخدار دینى لە سەرانسەرى مەیدانەکانى شیعر و نووسین و
هونەر. که رەوا بى ناوهرۆک بسەپى بەسەر خەلقدا دیارە بىر و باوهرى دەستەى دەسلالتدارى کۆمەل
دەبیتە ناوهرۆک، حکومەتى هەر شوینیک خۆى دەکاتە سەرچاوهدى فەلسەفە و بیروباوهر. بۆ خۆت

به‌راوردیك بكه له میانى وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جینگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیگان و چینی میلی. بینگومان له‌م گوته‌یه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانى هه‌ر دوو شوینه‌کانم له خۆم تۆراندووو چونکه هیچ لایان به‌وه رازیى نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تر‌دا بیت، که رازیى نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له میانى ناویان دیاره هیچ لاییکیشیان ریگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر هه‌ناسه هلبیئى.

من هه‌قم نیه به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه ئاخۆ تو‌ حه‌ز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له کامیانه‌وه نیزیکتری، له‌مه‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سته به‌ میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکرده‌وه نه‌که‌وتبى بیخه‌مه به‌رچاوت سه‌پاندنى بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشى له‌ رووی وشک بوونى سه‌رچاوه‌ جو‌ر جو‌ره‌کانى به‌ره‌مى فه‌لسه‌فى و فکرى و هونه‌رییه‌وه. له‌ ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆکانه‌ی له‌ نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستى به‌ هیزیان هه‌یه و هیچیان ناتوانن ئه‌وانى تر نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالاکانه ده‌سته و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بینه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناویردن، هه‌ر کامیکی لیشیان بگریت ده‌لئى خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانى میلیه‌تم.

خوینهر له‌ عاست ئه‌م گوته‌یه‌مدا هه‌ر هه‌له‌وه‌ستیک ده‌وه‌ستى با بوه‌ستى، من له‌سه‌ر هیندئى پى داده‌گرم که‌ وا ده‌بى نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه ئه‌م ئازادییه‌ ببیته هۆی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌ شه‌قامه‌ریی به‌رژده‌وندی گشتى. سه‌یره له‌ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که‌ هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه نیه، به‌لام ترسمان نه‌بى له‌وه‌که‌سه که‌ ده‌سه‌لاتى سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنى به‌ ده‌سته‌وه‌یه. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لنه‌کیشاوه میلیه‌تی پى بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که‌ شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانى و ره‌سم و مۆسیقا... یه له‌ خۆوه ناتوانن هه‌نگاوى مندالیک خوار که‌نه‌وه مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بى و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خۆی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پلیشینیتته‌وه که‌ بى و داواى دهم کوت کردنى فلانه جو‌ر و فیساره ناوه‌رۆک بکا به‌ توهمه‌ تیگرتنى دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چى، چونکی رۆژه‌ک دئى هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکرین له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکی تره‌وه که‌ باوه‌رى له‌ هى ئه‌وان جو‌دایه، هه‌ر به‌ توهمه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکی تر.

ناوه‌رۆک زاده‌ی هه‌ناوی به‌ره‌مه‌نییه‌تی، که‌ ترسى توهمه‌ و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی گۆراند له‌ ده‌روونى خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بینگومان به‌ره‌مه‌نیکی بیژوو له‌وه‌ه‌ناوه‌دا ده‌رسکى. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزارى ئازادى گوته‌ی زمان و کرده‌وى ده‌ست و خامه‌یانن، چ سه‌رمایه‌ییکی تریان نیه له‌ کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیان بۆ پیکه‌وه بنى، چ ریگه‌ییکی تریشیان له‌ به‌ردا نیه تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌رى خو‌شیان جگه له‌و تاکه ریبازه‌ی نووسین و هونه‌ر. که‌ بین و ئه‌وه‌ش له‌ خو‌یان یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجى عه‌لى و له‌ هه‌موو روویکه‌وه نابوود ده‌بن. تیده‌گه‌م و دیته قه‌ناعه‌تمه‌وه شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <٣> چاوه‌ هه‌ندئى راستى بپۆشن و به‌ زاھیر له‌ ریگه‌ی پشتگیری کردن له‌ سوودی گه‌له‌وه داوا بکه‌ن ده‌ستی بازگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه هه‌ر نه‌بى ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له‌ خودى خو‌یان نادا. به‌لام خو‌شنامه‌دى کردنیان له‌ یاساغ کردنى بیروباوه‌ر مال کاولی بى ده‌مه‌ته‌قه‌ی خو‌یانه. چ دوکانى عه‌تار بپنجیه‌وه و چ ئازادى ته‌عبیر له‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه هه‌مان کارى ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردووین کردوو. ئه‌گه‌ر شاعیریک و

هونه رهنديک به هۆي خۆدانه پال دسه لاتداره وه توانيشيان دوکان بکهنه وه و به رهه مې بيژوو باوينه کوشي ميلله ته وه، هه زاران شاعير و هونه رهندي تر که تواناي خو له قالب دانيان نيه ده بنه هه ريسه ي قولپ و جوشي مه نجه لي «ياساغ کردن و تهنگ پي هه لچنين».

له م ريگه دانه به سه رپاكي نووسه ر و شاعير و هونه رهنديان بۆ نازادبي بيروباوه ر و کرده وه، تاکه يه ک مه ترسي له وه دا ده کري که وا ئه و که سه ي به ته مایه خه لق دهم کوت کا و ريگه ي نازادبي ته عبيريان لي به سه تي ئه ويش وه ک نازادبخوازه کان سوود وهرده گري له م ريگه به ره لا کرده دا. سووده که ش هه ر به نيازي گه يشتنه دسه لات و خه لق تۆقاندن له کار ديني. واته به نيسبه ت هه ندي دلکرمي و ناحه زي نازادبييه وه،

ريگه دان و نازادبي ته عبير هه ر ئه وه نده چاکه ي تيدا يه که مه ودا ي پي دها بۆ ئه وه ي پۆژده که له پۆژان هه موو ريگايان به سه تي و هه موو ده رگايان داخا... قه فه س دروست کا به ده وري غه يري خۆيه وه. له گه ل ئه م مه ترسييه ش ديسانه وه ريگه دان و ده رگه کرده وه تاکه ره فتاريگه له نازادبخوازه بوه شيته وه، ياخود با بليم سروشتي نازادبي ئه مه ي به به ره وه يه و خو لي قوتارکردني ناسان نيه. ئه وه نده هه يه ده توانم بليم تيکراي ميلله ت و نووسه ران و شاعيران و هونه رهنديان و نازادبخوازان که نه يانتواني که مایه تيي ئه وان دل کرميانه په ک بخه ن و به وه دا نازادبخوازي خويان دۆراند و ئه واني لي بوونه جه لداد، چ لزوم ناميني بۆيان بگريه ين و خه فه تيان بۆ بخوين، دياره به لايانه وه نازادي ئه وه ناهيني بپاريزريت. خو پتي ناوي من بليم، که حالي نازادبخوازه کان ئه وه بي ئه وسا له هه موو حالاندا ناتوان نازادبيان بپاريزن. به هه مه حال ئيمکان نيه يه ک جوړ ناوه رۆک له شيعر و هونه ر و ئه ده بدا به سه پيئدرئ بي ئه وه ي يه ک ئاهه نگينيکي ئيسک قورسي ناقولاي بي زه وق له و به ره مه ماندا ببينه ئه و زره رهنگه که ره نگ کراوه که عه بيدار ده کا و چاو لي هه لده به زيته وه. بۆ خۆت ئه و وه زعه بينه به رچاوت که له تاکه يه ک کولانه وه سه يري جيهان بکه يت و پيشه ت نه کري جيهانه که به به ر کولانه که دا بخوليتيته وه تاکو هه ر نه بي له و ته نگزه يه دا ديمه ن گوړبي بکه يت.

له گوښه ي نيگاي نرخاندي و سه نگاندي ناوه رۆکه وه راستينيکي تر هه يه خو لي به سه هوو بردي ده بيته شه ري رووبه روو (جبهوي) له گه ل ئاده مزادا هه رچه ند ئه و شه ره به رگي مرؤقدوستي و چاکه خوازيش له خو ي بئاليني تا به قه ده ر گوړي چاک و پيران په رويان له ده وري خو ي کوکاته وه. راستييه که ئه مه يه: هه ر ناوه رۆکيک په سه ند بکه يت مافي ئه وه ت نيه به ره مې رۆژگاريکي رابردوو به گه زوگريي سه رده مي خۆت بپيوي. تو جاريکيان خۆت کرده سه رپشک له به ره مې هاوچه رخه کانت، به ته ماي له مردوانيش ببينه سه ر پشکا! ئه م کاره ت سه ره راي ناره وايي، زه ره له خۆشت دها چونکه له دوا رۆژدا دين و به ره مه که ي تو به گه زوگريي خويان ده پيون و ئيفلاست پي ده که ن.

ئه م وتوويزه پتر روو له مرؤفي سياسي و «ملتزم» به باوه ريکي ره سمی ده کات، چونکه ئه وان بۆ مه به سه ي خزمه تي ئامانجه رامياريبه کانيان ده يانه وي ناوه رۆکي هه موو جيهان رام بکه ن و بيکه نه نوکهری ئه و ئامانجان. مرؤفي سه ره به خو له بيروباوه ريدا پنيوستي به م رامکردن و بگره ببسته نيه. ئه و هه ر ئه وه ي ده وي له خو ي و له خه لقيش گه رين به نازادبي بنووسن و بلين و بکه ن.

ليرده قسه ييک خو دينيته پيش: سياسه ت پتر و خيرتر له گوړاندا يه تا بير و باوه ر و ناوه رۆکي تر. له وانه يه به رزه وه ندي سياسي له رۆژيکه وه بۆ رۆژيکي تر ته قله لي بدا و به ره و پشت هه لگه ريته وه، ئه ده ب

و شيعر و هونەريش كە خزمەتي ئەو بکەن دەبى لهگەلیدا بگۆرین... له راستیدا دەشگۆرین، بەرەو پشتيش دەبنەو. لەبەر ئەمە ئەدەبى سياسى، بە زۆرى، تەمەنى كورته و جوانەمەرگه، واتە خيرا باوى نامينى و دەمرى، گەلێك جارەن ئيعداميش دەكرى و گوتنەوہى ياساغ دەكرى. خۆمان ديومانە و ابوہ حكومەتيك كتيبيكى سياسى بلاوكردۆتەوہ و ھەر خۆى دواى ساليك پۆليسى بە دوادا گيراوہ كۆى كاتەوہ و بيشارينتەوہ. لەم حالانە «ناوہرۆك» گالته بە خۆى دەكا بەر لەوہ بە غەيرى خۆى بكا. بۆ بەراوردىي كردن ئەم چەند بەيتە بخوينەوہ:

«امرء القيس» له ھەلواسراوہكەيدا دەلى:

قفا نيك من نكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

وہفایى ئەمەى گوتوہ:

بەس عومرى من بە با دە
رپوت بينە زولفت لادە
دل بۆيە نامرادە
بەم شەوہ رۆژ گيراوہ

«كليم»ى ھەمەدانى گوتوہتى:

شد دامن الوند كنارم زگلى اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئەم شيعرانە لە خۆوہ دەژين، كەس پارەى بۆ خەرج نەكردوون و ھەرەشەشى لە خەلق نەكردوہ
ئەگەر نەيانلینەوہ سزا بدرين، كەچى ھەموو شيعەرە سياسىيەكانى سەردەمى ھيتلەر و مۆسۆلىنى و
كەريم قاسم كە گەورەيى و «وحدانيە»ى ئەوانى دەگوتەوہ، وەك مردوويان لى ھات. بشزانە ھەرچى
شيعرى ئەوتۆيى ھەيە رۆژەك دى و دەمریت. ئەدەب و ھونەر، ئەوہى راستى بى ھەموو بەرھەميك، تا
وتوويزى لەگەل سەرچاوہ قولەكانى نەفسى مرۆفدا بى نەمرتر دەبى، چونكە بە دريژايى مانەوہى ئەو
سەرچاوانە لە نەفسى مرۆفدا ئەويش دەمىنى و گوڤگى دەبى. سەرچاوہ قولەكانى نەفسى، بە
پيچەوانەى چاوہروان كردنى فەيلەسووفە مادىيەكان، يەكجار رەگ داکوتاوترە لە سروشتى مرۆفدا لەوہى
بەرژوہەندى سياسى و ھيا ماددى كەم عومر ھەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى لە رپى فەلسەفەوہ «گۆرانى
كۆمەلايەتى»يان لى دەبیتە مەراق و ماخوليا و ايان پى خوشە دەروونى مرۆفیش بە پيى ئەو گۆرانە
بگۆریت، كەچى ھيسابەكە وا دەرنانچیت. سوودى مرۆفیش لەو دەرنەچوونەدايە چونكە ئەگەر نەفسى
مرۆف وەك مۆديلى جلك و پيلاو و ئۆتۆمۆبيل خيرا گۆرابا لە مرۆفایەتى دەشورا و دەبوہ گيانلەبەريك كە
ناتوانين ناوى بۆ دانين.

شيرازەى كۆمەلايەتى و بە يەكەوہ بەسترانەوہى تاكەكانى مرۆف گەلێك بەھيزترە لەو پەيوەندىيەى
كەوا بەرژوہەندىكى سياسى و ھيا ئابوورى چەند مانگى و چەند ساليى پيكي دینى. بە نمونە دەلیم

«ملحد» یک که مردووی لی دهمری هیندی ئیمانداریک پروه مزگهوت دهر وای پیداکردنی مردوشور و قورئانخوین و گوربه لکن و نازانم چی. زوربهی هوی بایی بوونی مروقی لووتبهرز و له خهلق نارازی و بایه خ نه دهر به غیری خوی له گوری گه نجایه تی و کاردروستی و بی موشکیلییه وه دیت. دوو روژی له رزوتا له تۆقه لهی بایی بوونه وه دهیینه تیته سهر خاکی پارانه وه. گوتم نابی رابردوو به گهز و گری دوا روژ بپیوری، ههر روژگار هه گهز و گری خوی هیه نهک ههر له شیعر و ئهدب، به لکو له هه موو مهیدانکی کۆمه لایه تییدا. جلوه رگی تو به بهر باپیرونه وه سهیری خه لقی سه رده می ئه وی ده هیئاپه وه. کچیکی ۱۰۰ سال پیش ئیمروی کورد ئه گه ر قژی کورت کردبایه وه به شوو نه ده چوو با نه لیم شار به دهر دهکرا.

به پئی سه رده می خوی، شیعی نالی له رووی ناوه روکوه تا بلئی دهوله مهنده. بی ئه وه لایه نگیریم کردبئی له موقارنه دا نالی بهر له شاعیره کانی سه دهی نۆزده ممانه وه دی، مهیدانکی فره وانیش لییان پیشکه وتوو. که بیی و دیوانه کهی به دیوانی شاعیره کانی ترمان بگری ده بینی گه لیک پتر له هی وان هه لبهستی تیداپه که وا له «تجرید» ی رووت رها بووه و به ره گوته وهی واتای ئه وتو چوه لایه نی کۆمه لایه تی بداته وه. بیگومان ئه م نووسینه هینده ی به به ره وه نیه بق روونکردنه وهی ئه م مه به سه ته گه شت بکا به ناو هه موو یاخود به شی زوری دیوانه کهی «نالی» دا، له وه زیاتر که چه ند نمونه بییک بینمه وه مه ودای دریژه پیدانم نیه به نووسینه که م. که سیک به وی سرنج بگری ده توانی نمونه کانی ئیره بکاته «محک» ی نر خاندنی شیعی تریش بق ده رخستنی لایه نی کۆمه لایه تی تییدا، یاخود له لای خویه وه، بی ئه م «محک» هه، ده سبژاری ئه و لایه نه کۆمه لایه تییه بکا. سه یریکی ئه م به یته بکه که وا رهنگه له بهر چاویکی درشتبین گروگالکی دهروونی شاعیر بی و بهس، که چی ئه وهنده پره له «کۆمه لایه تی» ههر ده لئی پئی ئاوسه:

یا توربه تی یا غوربه تی «باری» بشکین
ههر مونته زیره نالی ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما

با جارئ واز له جوانکاری بیین و بلکین به لایه نی کۆمه لایه تی به یته که وه. نالی له م به یته دا دهسته و دامانی دوو نه ریته کۆمه لایه تی کۆن و ریز لیگیراوی میله ته تی کورد، هی غیری کوردیش، بوه بق سکا لاکردن و پارانه وهی حال لای خوشه ویسته که ی: داوا دهکا یهک له دوو شتانی له گه لدا بکریته، یا بینه سه ر «توربه تی - قه بره که ی» که به مردووی حیساب بکن له بهر شیده تی په ژاره بی، خو که ئیستاش نه بی کاتیک به راستی مرد بینه سه ر قه بری، یاخود به سه ردانیک «غوربه تی» بشکین ئه گه ر ده لین زیندوه و نه مردوه. واتا که ده لین مردوه «یاخود که مرد» با توربه تی بشکین که ده سلین زیندوو غوربه تی بشکین. له غوربه ت و له توربه تی یه کیکیان بشکین وه له جاریکیش بی. نالی ههر مونته زیره ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما.

وشه ی «باری» به رینووسی کۆن دوو جو ره خویندنه وه و دوو جو ره واتای هیه. یه کیکیان «باری» به واتای «جاری، جاریک» ه. له م حاله دا به یته که ئه م واتایه ده به خشی: جاریکیان توربه تی یا غوربه تی بشکین دیاره نالی ناویری له جاریک پتر سه ردان داوا بکا.

جۆرى دوھى خويندنه وهى «بارى» ئەويه بيكه يته «بارى بشكىن». ئەوسا «با» بۇ ھاندانە وەك بلىنى «با بىت، با بروات، با ئاۋ بخواته وه». وشەي «رى» ئەويش بە واتاي «رىگە» دەبى. بەمەدا ماناي بەيتمەكە وای لى بەسەر دى «يا قەبرى يا غوربەتى نالى، با رىگەى ھاتنى يار بشكىن بۇ لاي» دەبىنى واتايىكى كۆمە لايەتى زۆر بە نرخ ھەپە لە بەيتمەكەدا، بە جۆرىكىش ئوستادانە لە شىعرەكەدا گونجاۋە ھىچ سەرى رىي بە ووردەكارىي و ھونەرى ئەدەبىيەۋە نەگرتوۋە و مەوداي لى تەسك نەكردۋنەتەۋە. دوو وشەي توربەت و غوربەت سەرەراي سازانى ھاۋ ئاھەنگىيان لە تەك يەكتردا جارىكى تىرش ھەستى گويگر دەبىزىون بەۋەدا كە ھەردوويان ۋەزى سۆزناك دەلئەنەۋە. غەرىبى و مەرگ. كە مروھتەك ھەبى لە نيوان خەلقدا دەبى سەر لە غەرىب بدرى. كە غەرىبى بايى ئەۋە نەكا رەھمى ئەم يارە بى رەھمە بىزىۋى ئەۋا مەرگ لە بەپىندايە و سەردانى قەبران چ عوزران قىبول ناك. نالى بىچارە ھەقىەتى لە ژيان و مردندا چاۋەرۋانى سەردانىك بكات.

بە دوا ئەم پىشەكەيە پر لە سۆز و پرووزى بەيتمەكەدا، خويئەر كە دەگاتە كۆتايى و روو بە رووى «مردن و مان» دەۋەستى و ھەردووكىشيان بە ديار سەردانىكەۋە لە چاۋى بەيتمەكەدا قەتەس ماون، ھەر بە جارى دلى دەبىتە ئاۋ. دەك مالت شىۋى نالى بۇ كام مەلئەندى بىسنورى غەم و تەمى عىشقمان دەبەي لەم چاۋەنۋر كىردنەي دواي مەرگت بۇ قەدەم رەنجەيىكى ئەم بىرەھمەي يارەت؟

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بشكىن
ھەر مونتەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

رى شكاندەكەش لە لاي خويەۋە ئاۋرى سۆزى گويگر پتر بەرز دەكاتەۋە چونكە ۋا رادەگەيەنى چ كەسەك بە سەرلىدان رىي ئەم بى چارە عاشقەي نەشكاندەۋە. سەرەراي سۆز بزاۋتەۋە، وشەي رى شكاندن لە فەرھەنگى زمانى كوردىيدا زاراۋەيىكى زىنگەدارىشمان دىنئەتە بەر گوي، ئەۋ دىمەنەشمان نىشان دەدا لە ژيانى دەشت و دەر و شاخ و ھەلەت و پەلەت كە رىگە دەبەستى بە ھوى بەفر ۋەيا زەبەند و نوغوردەۋە و خەلق تى دەئالين و دەبشكىن.

سرنجىكىش لە ھەندى بگرە نالى وشەي «صرىح» سەرلىدان و ھاتوچۇكردى ھەر بە كارنەھىناۋە بەلام داخۋازىكەي و سكاللا و ئازار و شكايەتەكەي بەۋلاي «صرىح» دەۋەيە بەھى ھىزى بەكارھىنانى رىستە و تەعبىرى ئاخاۋتن.

لە ھەر روۋىكەۋە سەيرى بەيتمەكە دەكەي ھىند دەۋلەمەندە ھىكايەتى ناۋەرۋك و وشەسازىي و ئەۋ بەند و باۋەت لە بىر دەباتەۋە، ئەگەر بە بىرىشت بىتەۋە خاۋەنى ھىكايەتەكە قەرزار دەكات و شەرمى دىنئەتەۋە. بۇ خۆت لە لايەنى جوانكارىي و ئارايشتى «بديع» بىشەۋە لە بەيتمەكە رامىنى و سرنج بدە ھاومۇسىقايى توربەت و غوربەت و «طباق» سى مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و ئەۋان ھەق و ھىسابانەي ھونەرى شاعىرىي كە ۋا لە بەيتمەكەدا كۆمەل بوون و بيانخەۋە سەر تىكرايى سامانى. با ئەۋ تىبىنىيە گىرگەش بخەمە بەرچاۋ ھەرچەند دىرژەش دەدا بە شىكردنەۋەي بەيتمەكە. لە ھەردوو رووى كىش و واتاۋە دەست دەدا بەيتمەكە بخويئىتەۋە: «يا توربەتى يا غوربەتى بارى بشكىن» ۋەياخود غوربەت پىش كەۋىت و بگوتىت: «يا غوربەتى يا توربەتى...» بەلام لە رووى فەنى شاعىرىيەۋە ھەر جارەيان جۆرىكى تايبەتى ھونەرى «بديع» پەيدا دەبى.

دەزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نیووی یەكەمی بەیتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتایی نیووی دووهمی بەیتەكە دەوستن، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێی دەلێن «لف و نشر». كە وشە «توربەت» لە پیشەوێ بێ لە ریزدا دەكەوێتە بەرامبەری «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێی دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەیه لە بەرامبەر وشەى مناسبى خۆیدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پیش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بڵێن «یا توربەتى یا غوربەتى» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەین بە «مرتب» دیسانەو لە رووی واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە دیارە لە واقیعدا «مردن» دواى «مان» دیت هەرچەند وشەكەیشی لە بەیتەكەدا پیش كەوتوه. كە هاتین و لە نیووە بەیتی یەكەمدا غوربەتمان پیشخست و ویستمان وشەكان لە رووی واتاوه «مرتب» بكەین ئەوسا بە نىسبەت نیووی دووهمەو سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستیتەو بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هیچ جیى خۆیان نین. لە لای واتاشەو هەر دەبێتەو «مشوش» چونكە لە نیووی دووهمی بەیتەكەدا ئىمكان نیه جیى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە یەكتر بگۆرینهو، جیى گۆرکێیهكە هەر لە نیووی یەكەمدا دەكرى، لە نیووی دووهمدا قافیە لەو جیگۆرکێیهدا لەناو دەچى. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پیشە و پاشن، هەر ئەم وەزەیشە رى خۆش دەكا كە لە نیووە بەیتی یەكەمدا «توربەت» پیش «غوربەت» بكەوێتەو. لەم خستنه پیشە ناچارىیهى «مردن»ەكەو تى دەگەین نالی زیاتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالی لە واتای ئەم بەیتە هی تریشى هیه بەلام بەرەو زیادى هیز و بەلاغەت و ئەفسوونەو پتر تىیدا هەلکشىوه. من كە ماناكەم بۆ روون بۆوه بە دەست خۆم نەبوو لىوم لەسەر بەیتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلەلاتى مرۆف لە ئاخىنى هەلبەست بە جوانى و نوكتە و گەوهەر لەو تىپەر ناكا. فەرموو لەگەل مندا سەیریكى بكە:

سەر خاتیمەى حوسنى عیادەت كە نەهاتى

بارى بگەرە فاتىحە و دەئبى زیارەت

خاتیمە «خاتمة» - كۆتایی

عیادەت «عیادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.

فاتىحە «فاتحة» - سورەتىكى قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپێکردنى كار.

دەئب «دأب» عادەت، نەرىت

واتایەك لە واتاكانى بەیتەكە ئەمەیه:

سەرم بوو بە كۆتایی عادەتە شیرینەكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشیدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ

لێپرسینىم، واتە لە كۆتاییدا سەرەكەم تىچوو و مردم.

كەواتە جارێكىیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتى قەبران. واتای دووهمى بەیتەكە بە تەواویى

پيچەوانەى ئەمەيانە: سرنجىك بگرە دوو وشەى «خاتمە و فاتحە» يەكەميان كۆتايى، ئەوترىيان دەست پيكردەنە، مومكىنە «فاتحە» سوورەى قورئان نەبى و دەست پيكردن بى چونكە لە بەرامبەر «خاتمە» دا ھەر بۇ ئەم واتايە دەپوا.

نەخۆشى مومكىنە بە دوو چۆر كۆتايى بىت: يا مردن يا چاك بوونەو، جارئيكيان مردنەكەمان لە بەيتەكەدا دۆزيەو و باسماں كرد، ئەم جارەيان بەرەنگارى واتاي دوەمى بەيتەكە دەبين كە دژى مردنە چونكە چاك بوونەو رادەگەيەنى:

تۆكەوا تا كۆتايى ئەم عادەتە شيرنەى سەر ليدانى نەخۆش نەھاتىە سەرم (وشەى «كە نەھاتى» لە كۆتايى بەيتەكەو رەگۆزە بۇ سەرەتاي، واتاكەى واى لى بەسەر دى: كە نەھاتىە سەر خاتيمەى حوسنى عيادەت...) وا چاك بوومەو ھەر نەبى جارئيكيان بگرە «فاتحە - سەرەتا، دەست پيكردن»ى عادەتى زيارەتى نەخۆش دواى چاك بوونەو.

«فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەگەر بگرىتە «فاتىحەى دەبىى زيارەت» يا نەكرىت لە ھەردوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. كە بلىى «فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەوسا ھەر دوو ووشەى «فاتىحە و دەبى» دەبنە «مضاف» واتە «سەرەتاي زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتاي نيوەى بەيتى يەكەم بە ھەردوو چۆريەو دەست دەدات بۇ حالەتى مردن، بەلام ديارە ھەر يەكينيان لەگەل «چاك بوونەو» دەگونجىت.

كليلى كردنەو قفلى ئەم بەيتە ئەو «طباق» ەيە كە لە ميانى «خاتمە و فاتحە» دا دەديترىت، بە ھۆى طباقەكەو كە زانيت «فاتحە» ھەر سوورەى قورئان نىە بىرت دەپوا بۇ دوو چۆرە «خاتمە»ى نەخۆشى كە مردن و چاك بوونەو، ئەوساش وشەى «سەر» لە خۆو بۆت ئاشكرا دەبى كە مومكىنە ناو بىت بە واتاي «راس»، مومكىنەشە «ظرف» ئاوەل كار بىت بە واتاي «على، فوق». بە ھەمە حال روون بوونەو بۇ من بەم چۆرە بوو...

لە بىرت نەچى، ئەو كەسەى بە ھەموو جوانى و كۆمەلايەتى و ھىزى داپشتن و فنونى شاعىرىى بەيتەكە رازىى نابى و شىرگىرە دەبى لەسەر رەخنەى ناسەلمىنانە، بۇ خۆى لە ھەلبەستدا زىر و ئەلماس و خۆراك و پۆشاك و خانوبەرە پيشكەشى مىللەت ناكا. ئەويش لە باشتىن حالدا چەند قسەيىكى رىكۆپىك رىز دەكا و ھەندىك واتاي كۆمەلايەتى، كە خۆى پىى رازىيە، تىداوئ و رەنگە خەلقى تر ھەر پيشى رازىى نەبى لەوانەيشە نەگەيشتبى بە نيوەى ئەو مەودايە كە بەيتەكەى نالى تىى ھەلكشىو لە ھەموو رويكەو، واتە كۆمەلايەتى و ھونەرەو.

با بەناو ئەم بەيتەشدا گەشتى بکەين:

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە

با نەنالى لىى مەدە «عن لطمه كُف الكف»

بىستوتە لە سەرگۆزشتە و حىكايەتى ئەفسانە «عەبدى حەلقە بە گۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەكەى ناو بەيتەكە ھەرچى بىرەو رىى حىكايەتى راست و ئەفسانەى سەردەمى مندالىمان ھەيە دىنيتەو سەر پەردەى مىشكمان. لە بەيتەكەدا «حلقە دەرگۆش» ھەستى مەوقايەتەشمان برىندار ناكا چونكە مەوق تىيدا نەبوو بە بەندە، نالى دەفەى بىگىانى ھىناو و نالقەكانى لى كردو بە ئارايشت و ھۆى

زرينگانه وەش. جاريكي تريش «حەلقە دەرگۆش» دەفەكە خۆشەويستتر دەكا چونكە سكالای بەيتەكە بۆي دەپاريتەو. دواي خۆشەويست كردنى دەيكا بە جيتي حەسوودي پي بردنیش كە دئ و دەيخاتە ناو ئەو دەست و پەنجە رەنگينانەو.

دەفە حەلقە بە گۆشي دەستە رەنگينەكاني خۆتە با نەنالی و لیتی مەدە، دەست بگرەو لە مست لیدانی.

چ پارانەو هەيكي ناسكە لەم دەستە رەنگينانە، لە مونسەبەيكي وا پر جۆش و جەزبەي دەفە لیدان و لەرزین و زرينگانەو هەي ئالقەكاني؟ «كف الكف» چەند ريك هاتوون لە تەك يەكتردا! وشەي «الكف» لە كۆتايي بەيتەكەدا كە عەرەبيیە پيتي «ف» هەكەي گۆشراو، واتە «شده» ی بە سەرەو هەي. نالی كوردانە بۆ راست هينانی كيشي شيعر، گۆشینهكي لاداوه و «ف» هەكەي بەرەللا كردوه و وشەكەي هيناوته سەر زهوقی خۆمان. چەند لیتی شیرينه ئەم رەفتارە كورتيلەي كوردایەتي؟ نالەي دەفي ئەلقە بەگۆي لەبەر دەست و پەنجەي رەنگين چ هەستتيكى نەرم و ناسك لە دەروونی گۆيگردا دەبزيوتی؟ دەفە لیدانەكە خۆي چ ديمەنيكي زۆر بەرچاوي ناو ئەم تابلۆيە هونەريیەيە. «كف»، واتە «لەپ» ی رەنگين، عادەتي خەنە تيگرتنی دەستی ئاfrه تانیش دەكاتەو بە ئارایشتيكي بەيتەكە ئەو لایەنەش رادەگەيەني كەوا مەبەس لە «دەس رەنگيني» نەك هەر خەنە تيگرتن، بەلكو شیرينكاري و مەهارەتي دەستەكە بيت، ئەوساش دەفە لیدانەكە لەو دەستە رەنگينەو هەيتە كاريكي پر هونەر و جوان. «كف و دەف»، «كف الكف» لە پروی مۆسيقاي دەنگەو چەند وشەي هاوئاهاهنگن. وردەكاريی، كۆمەلایەتي، تينوتاو، ئارایش و مۆسيقا پراوپری بەيتەكەن. سەيرە بۆ ئەديبی و اتادۆست لەبەر خاتری باوبوونی بيريكي سياسي عومر كورت ئەم گەوهەرانە لە كيس خۆي بدا و بە شيعريكدە هەل بلتي كە واتاكەي نەك هەر كوتراو هەتەو دە گاسنیش كراوه، بۆ خۆشي سألەهايە دەيكاتە بابەتي گوتار و دوان و بزوتنەو و دروشي نمایش، ناوناو هەش ئيفلاسی كردوه و سەر لە نوئي بەرەييك لە چەند كژ و وەرزيكي سياسيدا كردو هەتي بە سەرمايەي بازاريكي كاتي.

ئەمەش بەيتيكي تري نالی لەوانەي بە لي وردبوونەو هەي لانی كۆمەلایەتي تيدا دەردەكەوي:

دامەني پاكي مەداري دائيري خامەك نيه
خويني مەقتولانە و داميني ياري گرتوه

جاران عادەت بوو، رەنگە ئيستاش هەر مابني، پەراويزي خامەكي مۆر بە دەور و دامەني كەواي ئاfrه تانەو دەدوورا. نالی ليرەدا ئەم عادەتەي پۆشاکي ئاfrه تي كورد دەكاتە ماكي خەيالبازي و «تجريد» لە شيعردا. لەوەر ديارە خەيال و «تجريد» هەكە زادهي واقيعيكي زيندوون نەك رەهەوا كەوتنی وەهم.

لە گۆتەي «دامەني پاك» هەو راستەوخۆ بيري مروّف دەروا بۆ لایەني «پاك دامەني» و پروسووري ئاfrه ت كە لە كۆمەلگەي كورددا ستوونيكی ئايين و ناموسە. تۆ سەيريكي ورد و قوولتي ئەم كۆكردنەو هەي «دامەن پاكی» یە بكە لەگەل سووربوونی دامەنەكە بە خوين... هەر دەلتي ئاو و ئاگری لەهەك زەرفدا كۆكردۆتەو و بەر يەكيش ناكەونەو... دامەني بە خوينە بەلام هەتا بلتي دامەني پاكە.

ئىنجا سەيرى رېستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتتىكى كۆمەلەيەتى رېز
لىنگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لايەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەو
دەگەيە پايانى جوانىي ئەم وىنەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خويىنى عاشقان و پارانەوہى خويىنەكە
لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھاناي دىننە بەر... كەي؟ دوای كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولاي دەربىنى واتاي شاعىرانەي تەر و پاراو و پىرسۆز و ھونەرەوہ،
ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتتىدا. نالى وشكەمەلە لە
ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناك، گەلىك پىتر لە پىسپۆرئىكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
نەرىت و گىتوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەرئ و دەستەگولئ رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنىتەوہ. كە
سەيرى ھەموو ديوانەكەي بىكەي فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لئ پىك دىننىت كە دەست بدا پىشتاوپىشت
بىكرىتە دىارى و يادگار.

با لەگەل بەيىتىكى تىرىدا ماملەتتىكى گەوہەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرئ ئەو بە سەرئ

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىيدا. وشەي «تا» بە واتاي «تاي مو» دىت
كە زولف خۆي موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوي تر
ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووي يەكترن.

زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە تەرازوومەسەل
بن، وشەي «كىش» خزمى تەرازوو و جىي خويەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى كىشانە. بابزانين
بەولاي دل كىشانەوہ ئەم تەرازوو زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟

تەرازووي عادەتى لەوہ تىناپەرئىنئ زىر و ئەلماس و گەوہەرى پئ بىكىشرىت، كەچى تەرازووي زولفى
يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە رووي وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
شويىتىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرپن و فرۆشتنى پئ ھەلكىشرئ تەنھا يەك دەستەي تەرازوو كە مالا
نرخدارەكەي تئ دەكرئ، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوئىژرئ، ھەر كاتىك مالا نرخدارەكە گەيشتە
سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دىت. بەلام تەرازووي دوو تاي زولفى
ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زياد كەي دەبئ وەزنى
سەرەكەي تىرىشى زياد كرئ، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەرەوہ كۆتايى نايئ... تەرازووي
زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بئ...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، رېستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى تىرىشى ھەيە بۇ
كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامرىتەوہ بئ «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو
ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاک و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه كان له دوو سهرهوه روح دهكيشن ههتا يهكيك به مردنى خوى دهرى دوو عاشق به دست زولفه كانهوه گيان دهسپيرن.

پيم بلئ ليرهدا نالى چؤن بهقالئيك و چؤن «صراف» و جهوههر فرؤشئيك بوو؟ هيچ به بيراندا هاتوه تهرارزوويك ههبي ههتا ههتايئ له كار نهكهويئ؟ چ شاعيرت ديوه هيئده تهرارزووناس؟
ئهم ههموو بار و تاو كيش و تهرارزوه بهم شئوه سيحركارانه، خولانهوهى فكريكى «عبرى» به ناو كؤمهال و واقيع و هونهردا هيناوهتیه ناو ههلبهستهوه.
نالى زيهئيكى وهها ههستيارى ههبوهد هر دهلئى جامى كاميرايه له ترووكهيهكدا وينهى جيهانئيكى بهرينى تيدا نهقش بهستوو دهبي، به روالهتى ديمهنيش دانامهزئى، وينهى دهروون و ورديلهكانيشى دهكيشئى. بيگومان هونهركار له نهخشهكيشانى ورد و قوولدا، مهبهستى تايبهتيشى نهبي، وينهكهى پر دهبي له ناوهرؤك:

يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهدا كه وا
ئهستيرهكانى رادهكشى وهك شيهابى نور

ئهمهى له وهسفى سهرچاوهى سهرچنار گوتوه. نهخشهكيشانهكهى كه متر نيه له كارى كاميرا، بهلام كاميرايئيكى زيندووى زيرهكى ههستيار.

ئاوينه بهرامبهر ئاسمان راگره له شهودا، ئهويش وهك ئاسمان ئهستيرهى تيدا رادهكشى چونكه وينهى ئاسمان دهواتهوه به خوى و ئهستيرهكانيهوه. بهلام كه بهتوي بهمهنده رازى بيت نهگونجانئيك ديته بهر، له شيعرهكهدا دهبيته عيب. چؤن دهبي بگوتري ئهستيرهكانى ئاسمان رادهكشين وهك شيهابى نور، ئهى ئهستيرهكان هر خويان شيهابى نور نين؟ ئهم مهعنا ليدانهوه دهبيته «تفسير الماء بالماء» گهليك كهسيش تيدا خليسكاوه. تهگهركه بهم جوره دهرهويتهوه:
وشهى «ئهستيره» دوو واتاي ههيه. ئهستيرهى ئاسمان و «ئهستير»ى ئاوى سهر زهوى كه له فارسيدا

«استخر» و له زمانهكانى رؤژاوادا «cistern»ى پئ دهلين. مهبهستى راستهقينهى ئه و ديو روالهتى بهيتهكه له وشهى «ئهستيرهكانى»دا واتاي «ئهستير»هكانى ئاوه له سهرچاوهى سهرچناردا:
يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهكهدا كهوا ئهستيرهكانى ئاوى سهرچنار به خوى و راکشانى ريزهى ئهستيراوهكانى هر دهلئى ئاسمانه و شيهابى نورى رادهكشين. سهرچنار وهك ئاوينهبيكى لئ بهسهر دئ بهرامبهر ئاسمان راگيرايئ له شهودا.

وشهى «ئاوينه» له رينووسى كؤندا دهگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه به واتاي «مرآة - نهينؤك» دهشگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه كه وشهبيكى «وصفى»يه له «ئاو» داتاشراوه وهك كه دهلئى «گلينه، مسينه، زيرينه» به واتاي له گل و مس و زير دارژاروا، دروستكراو، كه بلئى «ئاوينه» به واتاي «له ئاو دارژراو، دروستكراو» ئهوسا دهبيتهوه سهرچنار خوى كه برئتيه له ئاو.
وشهى «ئهستيرهكانى» هر وهك مومكينه «جمع، كو»ى ئهستيره بي مومكينه ههلى وهشيني و بيكهيهوه «ئهستيره - كانى» كه ههردويان هوزى ئاون...

بشزانه له كوردبيدا دهگوتري «ئهستيره راکشا» به واتاي «راخزنى شيهابى ئاسمان».

لهم بهیتهدا نالی ئەوهی کردوه که پیتی دهلین «تشابک» واته تیک ئالقان، بهلام تیکئالقانی وشه و واتا نهک هەر وشه یاخود هەر واتا: ئەستیرهییکی له زاهیردا هی ئاسمان بی، داویهته سهراوهییکی زهویی. راکشانی ئەستیرهکەشی کردۆته پهنگدانهوهی ئاسمان له ئاوینهدا کهچی له راستیدا راکشانهکه هی ئەستیراوهکانی سهرزهویییه. نالی هاتوچۆ به زیهنت دهکا له میانی ئاسمان و زهوییدا. که هاتی بلیتی به ئاسمانهوه گیر بوو خیرا دهتهاویتتهوه ناو ئاوی سهراوه، که دلنیش بووی لهوه مهله له سهراوه بکهی ههلت دهواتهوه بۆ تاقی ئاسمان. شاعیریکی عه‌ره‌ب له دوو بهیتدا «تشابک» یکی جوانی دروست کردوه بهلام نیو هیندهی بهیتهکهی نالی نابی:

تشابه دمعي از جری و مدامتي
فمن مثل ما في الكأس عيني تسكُ
فوالله ما أدري أبالخمر أسبلت
جفوني أم من عبرتي كنت اشربُ

دهلێ فرمیسک و شه‌راهه‌که‌م وه‌ها له یه‌کتر ده‌چن نازانم چاوم شه‌راب ده‌ریژن یا له فرمیسکم ده‌خۆمه‌وه. شه‌راب و فرمیسکی تیک ئالقاندوه و زوریش تینیدا سه‌رکه‌وتوه به‌لام نه له «تشابک» هکه‌دا نیوهی رپی نالی بریوه نه ئەو هه‌موو ئارایشت و ورده‌کاریی وشه و واتای بهیته‌که‌ی نالی له هی عه‌ره‌بییه‌که‌دا هه‌یه. لی‌رده‌دا چ مه‌به‌ستم نیه شاعیریکی عه‌ره‌ب بۆ یه‌کیکی کورد بشکینمه‌وه، ئە‌گه‌ر پی‌چه‌وانه‌ی ئەم وه‌زعه‌ هاتبا پیش و نمونه‌ییکی عه‌ره‌بی زال به با سه‌ر یه‌کیکی کوردییدا چاوشارکیم نه‌ده‌کرد و چۆنه‌تی‌ه‌که‌م وه‌ک خۆی ده‌نووسی. ئیستا مونا‌سه‌به‌ لێ داوا کردم جاریکی تریش به‌راوردی به‌ییتیکی نالی بکه‌م له‌گه‌ڵ یه‌کیکی وه‌ک ئەو به‌یته له شیعری شاعیریکی «متصوف» ی زۆر به‌ ناوبانگی عه‌ره‌ب و ئیسلام. «ابن الفارض» ده‌لی:

فلولا زفيري أغرقتني ادمعي
و لولا دموعي أحرقتني زفرتي

نالی ئەم واتایه‌ی هیناوه و گویزاوه‌تی‌ه‌وه بۆ ناو به‌ییتیکی خۆی:

ناری سینهم گه‌ر نه‌بی غه‌رقم ئە‌من
ئاوی چاوم گه‌ر نه‌بی سووتاوم ئە‌ز

گومان نیه له‌وه‌دا نالی واتا‌که‌ی «ابن الفارض» ی ده‌ست به‌سه‌ردا گرتوه‌وه، به‌لام هونه‌ریکی خۆی له‌ دارپشتندا خستۆته پال واتا ده‌ست به‌سه‌ر داگیراوه‌که‌وه کاره‌که‌ی بردۆته پایه‌ی هاڤرکی «منافسه» و گه‌وه‌ بردنه‌وه. گه‌وه‌که‌شی بردۆته‌وه. «ابن الفارض» ده‌لی هه‌ناسه‌م نه‌بی فرمیسکم ده‌مخنینی، فرمیسکیشم نه‌بی هه‌ناسه‌م ده‌مسوتینی. «نالی» ش هەر ئە‌مه‌ی گوتوه، به‌لام له‌ نیوه به‌یته‌ی یه‌که‌مدا که

دهلئى ئاگرى سىنەم نەبى غەرق دەبىم پىت نالى به چى غەرق دەبى، ناچار ت دەکا برۆى بۆ نيوه بهيتى دوهم لهويدا هۆى غەرق بوونهکهى بۆ داناوى که فرمىسکيهتى. که دهلئى ئاوى چاوم گەر نەبى دەسووتيم ديسانەوه هۆى سووتانهکهت له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه نادا، سەرەوژيريش بيتهوه بۆ بهيتىكى تر هەر نايدۆزيتەوه. دەبى سەرەژوور بيتهوه بۆ نيوه بهيتى يەکهەم لهويدا ئاگرى سىنەى بۆ هەلگرتوى به هۆى سووتان. ئەم هاتوچۆ کردنەت، سەرەوژير و سەرەژوور، له بهيتهکهى «ابن الفارض» دا نيه چونکه واتاى سەرلهبهرى «هۆ و ئەنجام - سبب و نتيجه» ى له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه داوه و خۆى بهتال کردهوه. نالى دوو جار ان تينووت دەکا و هەر دوو جار انيش دواى گەشتىكى فکرى تينووتيت دەشکينئى. ئەم گوتاره بايى ئەوه ناکا، جىشى بۆ ناکریتەوه له گۆفارهکهدا، کۆتايى به قسه بينئى له بارهى «ناوهرۆک و روخسار» چ به جۆرىكى تىکرايى بى چ به نيسبەت شيعرى نالى خۆيهوه بى، ئەنجام دانى ئەم کاره دهکهويته گوتارىكى تر له ژمارهينكى ترى گۆفارهکهدا، که هيج بهرهههست ريم لى نهگرئى و دەستم نهبستى.

له م چەند نموونهيهى ناو گوتارهکهدا هەر لايەنى کۆمهلايهتى و وردەکارى واتا و ئارايشتى وشه و دارشتنى بهيتهکان مەبهستى نووسين بوه، گەلئىک راگەياندى ترى ميژووبى و ئەدهبى و بهراوردى هەن تياندا، دريژهيان مەوداى بهرفرهوانترى پى دەوى له گوتار. به نموونهى روون کردنهوهى مەبهست دهلئيم «حەلقە دەرکۆشى کهفى رهنگين...» له زۆر پوهوه وا ديتە زيهنهوه که نالى بهر له جى هيشتنى کوردستان گوتبىتى چونکه ديمههکه له م بهيته و سەرپاکى غەزلهکهدا ديمهينكى کورد و کوردستانه، ياخود هەر نەبى به نيسبەت نالييهوه له کوردستاندا زياتر لواوه خو به دلسۆزىكى دەستى رهنگين و دەفهى ئالقه دار بزاني، رهنههى دواتريشى له «شېخى سەر لينگه دەستار» هەر يەکيکه له و رهنهههى پەيتا پەيتا له شېخهکانى ناو کوردهوارى گرتوه هيز و نهفهسى شيعرهکانيش دهيانباتهوه بۆ ته مەينكى گەنجايهتى که «تا فهلهک دوروى نهدا» و «ئەم تاقمه مومتازە» ى تيدا گوتوون.

سەرەراى ئەمانه که دەشلئى «رەندم و دەستارى کهلهى من دەفه نهک مەندهفه» ئاشکرايه له خۆرايى نالى «رەندم»، دياره له ته مەنيکدا بووه رهنديهتى لى بوهشيتەوه... له م بابەته تيبينيانه زۆرن که نه مەيناونه ته ناو نووسينهوه، تىکراشيان له پىکەپينانى سامانى بهيتهکان بهشدارن و نرخى نووسين زياد دهکەن. له شىکردنهوهشدا هەر ئەوهندەم کردوه که خۆم تىي گەيشتووم و پيوستى روونکردنهوهى مەبهست داخوازيى کردوه. بيگومان زۆر واتاى نهينى تر له و بهيتانهدا هەن که من بۆيان نهچووم، هەندى وردەکاريشيان تيدايه به ئانقهست لىيان نه دوام.

دەست بژارکردنى شاگول و شابهيت له ديوانى «نالى» دا ئەرکينى بى کۆتاييه چونکه ئەوهنده شاكارى بى مانەندى تيدان و شى کردنهوهشيان هيندهى به بهرهوهيه له رىي دىراسهينكى قول و بهرفرهوان نەبى جيان بۆ ناکریتەوه جگه له وه که گەيشتن به تهختى بنى دىرايى بهيتهکانى کارىک نيه به تاکه کهس بکرى. ئەوهى راستى بى واتا ليدانهوهى زوربهى شيعرهکانى پيوستى به هارىکارى تىکرايى ئەديبان ههيه که هەر يەکه چى بۆ روون بۆتهوه له نهينيهکانى بهيت و دوو بهيتى، يا بۆى روون دهبيتەوه له دوارپۆژدا، بيخاتهوه سەر گەنجينهى مەلووم کراوى واتاى هۆنراوهکان له هەمان کاتيشدا هەموويان ياريدەى يەکتر بدن بۆ کردنهوهى ئەو گرێکۆرانه که کردنهوهيان له دەسهلاتى تاکدا نيه و هەر گرێههش به لای که مەوه دانه گەوههريكى له ناو خۆيدا شار دۆتهوه.

له کۆتای ئەم بەشە یەکه می گوتارە که دا دەستەو یەخە ی غەزەلیکی دیوانە که ی دەبم، له پیشە وەش دەزانم هەر هیندە واتایە له دەریاکە یان هەل دینجم که له زەرفی دەسە لاتمدا جیتی دەبیتە وە، دوا ی لئ بوونە وە ی من و پر بوونی زەرفە که م لە و واتایانە که شکۆلی چەندین «غواص» یش پر دەبی له دانە گە و هەری ژیری دەریاکە.

ئەم برە شیعەری لێرە بە دواو خەریکی شیکردنە وە یان دەبم نمونە ی نایابترین شیعەری کلاسیکی رۆژە لاتن، که دەلیم «کلاسیک» چ رینگە ییک لە و شیعەرانە نابرمە وە بۆ بەراوردیی کردنیان لە گەل شیعەری نویدا، حەز دەکە ی بیانەینە و بە پیشکە و تووترین شیعەری نویمان بگرە. تا ئە و رۆژە شاعیری نوئی کورد دەتوانی لەم نمونە یە ی نالی پیش کە ویتە وە، کات و سە قافەت و خو پی گە یاندنی گە لیک پتری پی دەوی لە وەندە ی لە و چەند سالانە دا بۆی لواو.

سەر جوملە ی شیعەرە کان شەش بە یتن بە پیی ئە وە که له دیوانە چاپکراوە کاندا بلاوکراو تە وە. لە مە را وا پی دەچی هە ندیک ی لئ فۆتابی چونکە بە عادەت، شاعیر ژمارە ی بە یته کانی لە یه ک هە لبه سستا تاک دەبوون نە ک جوت.

زۆر شیعەردۆستی نالیدۆستم دیو و ایزانیو بە یته کان هەر یه که بۆ خو ی له واتادا سە ربه خو یه و پە یو هندیی بە وانی تر وە نیه. بە لام ئە م هە لبه سته یان وە ک چە ندیک ی تر له دیوانە که دا «وحدە» ی تیدایه و تە جره بە ییک ی سە ر دە می گە نجایه تی نالی دە گێریتە وە که گومان نیه له روودانی. فرکە ی دەمار و گە رمی نە فە سی نالی له هە لبه سته که دا ئە و ئیحتیما له پاشگە ز دە که نە وە که زاده ی خە یال بی. با شیعەرە کان خۆ یان بە دەنگ بین و پە یامی راست بوونی رووداو که را گە یه نن:

سەری زولفت که رشتە ی عومری «خضر» ی نیو هە ودا یه
چ هە ودا یی که هەر حە لقیکی صە د زنجیری سە ودا یه
برۆت تیغیکە وە سمە ی، «صیقل» ی مە سلوول و مووکاره
که عیشو ه ی جە و هەرە، رەمز و ئیشارە ی ئاو و مە ودا یه
بە نە شئە ی سستی و مە سستی وە ها مە ستور و مە خمورە
نە زانم خە و له چاوتدایه یا چاوت له خە ودا یه
له سایه ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمانە
مە لئین زولەت خراپە وە سلی پە روانه له شە ودا یه
هە ناسە م زولفە که ی لادا و مە یلیکی نە کرد چاوی
نە سیم ئە نگووت و شە و رابرد و نە رگس هەر له خە ودا یه
له «دور» ی تۆیه ئە ی خورشیدی پرتە و بە خشی شە وگە ردان
که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نە ودا یه

نالی لەم هە لبه سته دا پاتە و پات بزۆزیکی دلدارانە ی کاتی گە نجایه تی خۆ یمان بۆ دە گێریتە وە. له تاریکی شە ودا پاریزی بردو ه بۆ بالینی خۆ شە و یستە که ی و گە یشتۆتە تە نیشت و رۆخی تا ئە و رادیه هە ناسە ی زولفە که ی لادا وە له سەر رووی، نە ک هەر لە رزاندو ه تیه وە، بە لام نە ویرا وە یاخود له دەرفه تی

رانه دیوه نه وونده له ووزعه دا دهوام بکا یاره که ی به خه بهر بیئ. دزانه چوه و دزانه گه راوده ته وه، هیندهش تینوو و که سهر له دل بوه دوا دلۆپی له ززه تی لهم چند له حزه کورتیله یه هه لگوشیوه و پر به دل ده می برده بۆ لای زولف و رومه تی تیر و پر سهیری ئەم روخساره په ستراره ی کردوه و وینه ی هه لگرتوه.

له سه ریایکی به یته کاندای تارمایی نالی به دهوری یاره نوستوه که یه وه هه نده ی دیه نی شه وه که ئاشکرایه. گرنگی مونسه به که ش، به لای باوه ری منه وه، هوی ئەو هه موو «اعجاز» یه که وا له سه رانسه ری به یته کانه وه هه لده رژین. که به ته وای لییان ورد بینه وه به سه ر وشه ی وادا ده که وین له به یته کاندای به تنه ا خۆی به سه پی بگوتری «معجز». گر و سوژی عاشق و تام و له ززه تی هه لوه سته که ش وایان کردوه «اعجاز» و فسوون و ورده کاری ناو به یته کان وهک ئاو رهوان بن بی قورت و گرفت، له هه ندی شویندا رهوانی ئەو فه ندانه که یشتوته پله ییک هه ست و زیه نی مرۆف لییان هه لده زه لی و به سه ریاندا تپه ر ده بی.

خوینهر ده بی له گه ل من و به یته کانیشدا باخه ل فرهوان بی و په له م لی نه کا. سه ره رای په له نه کردن ده بی له لای خۆیه وه یارمه تیشم بدا له ته وای کردنی ئەو واتایانه ی بۆم ته وای نه کراون وه یا خود ترسی دریزه کیشان هه ندیکی پی به جیه یشتووم. با به یته کان به دهنگ بینین و من له گوته ی خۆم بوه ستم:

سه ری زولفت که رشته ی عومری «خضر» ی نیوه هه ودا یه
چ هه ودا بی که هه ر حه لقیکی سه د زنجیری سه ودا یه

له دیوانه که ی نالی - چاپی هه ولیر - له جیاتی «سه ودا یه» ی کوتایی به یته که «تیدایه» نووسراوه، راستییه که ی ئەوه یه لیره دا نووسیومه که «تیدایه» ببیته قافییه دوو جاران به یته که ده شکینیته وه. جاریکیان له وهدا که «التزام» ناهیلی به نیسه بت قافییه ی ئەم به یته وه، قافییه کانی تر سه ر له به ریان «ملتزم» ن، «هه ودا، مه ودا، خه ودا، شه ودا، نه ودا - تیدا» ده بینی له گه لیاندا ناگونجی. جاریکی تریشیان له وهدا که واتای به یته که زور بیهیز ده بی و به شیکی زلی شیوه دارشتن و واتابازی نالی له ناو ده چی. به دم شیکردنه وه ی به یته که ئەم لایه نه ت بۆ رونتر ده بیته وه:

هه ودا - موو، داو.
خضر - خدری زینده وه یا نالی خۆی که ناوی «خضر» ه.
سه ودا - شهیدایی عیشق، شیتی.
سه ودا «سودا» - رهش، که بۆ واتای عه ره بی به یته وه.

واته سه ره تای زولفت، که وا که میکی یه کجار که مه له تیکرای زولفه که، نیوه هه ودا ییکی «نهک هه ودا ی ته وای» به قه ده ر رشته ی عومری «خضر» دریزه، ئەو «خضر» ه خدری زینده بی که مه شووره له «ناوی حه یات» ی خواردوته وه و قهت نامری، یا خود نالی خۆی بی. دیاره که مه به س خدری زینده بی ئیشاره ی به هیز بۆ دریزی داوه موه که یه، که مه به سیس نالی بی خۆ به قوربانی زولف کردن و عومر به هیچ

دەرچواندنه له تەك ئەو داوه موهدا. هەر دوو مەبەسیش بە جووت له بەیتەكەدا كۆبوونه تەوه چونكه وشەكانی هەر دوو واتا رادهگهیهنن.

هه‌ودایه‌كه‌ش چۆن هه‌ودایه‌كه‌؟ هەر ئالقینی صه‌د زنجیری سه‌ودایه. واته هەر یه‌كه له‌و ئالقانه‌ی نیوه هه‌ودای سه‌ری زولفی یار به‌ستوونی، به‌رانبه‌ر صه‌د زنجیری سه‌ودایه. ده‌زانین زنجیر بۆ خۆی سه‌راپای ئالقه‌كه‌یه، كه‌چی تاكه ئالقه‌یه‌یكی نیوه مووی سه‌ری زولفی، كاری صه‌د زنجیر ده‌كات.

زنجیری سه‌ودا مومكینه «زنجیری سو‌دا» بۆ واته زنجیری ره‌ش كه مونسایی ره‌نگی زولفه‌كه‌یه. مومكینه‌یه «زنجیری سه‌ودا» بۆ كه ده‌كا ئەو زنجیره‌ی شیت و شه‌یدای پێ ده‌به‌ستنه‌وه. كه‌واته له‌ جوانیدا ئالقه‌ی نیوه هه‌ودایه‌یكی زولفه‌كه‌ ئەوه‌نده كاریگه‌ره به‌قه‌ده‌ر صه‌د زنجیر عاشق و شه‌یدایان ده‌به‌ستنه‌وه.

برۆت تیغیكه وه‌سمه‌ی، «صیقل»ی مه‌سلوول و مووکاره كه عیشوه‌ی جه‌وه‌ره ره‌مز و ئیشاره‌ی ئاو و مه‌ودایه

نالی له‌ تیوه‌رامانی رووی یاره‌كه‌ی به‌ دوا وه‌سفیدا دیته سه‌ر وه‌سفی برۆی.

وه‌سمه - ده‌رمانیكی ره‌شه بۆ ره‌نگ كردنی موو.

صیقل - تیژكه‌روه (بنواره‌ فه‌ره‌ه‌نگی المنجد).

مسلول - ده‌ركی‌شراو له‌ كالان.

عیشوه - نه‌شوه‌ی برۆ.

جه‌وه‌ره - نه‌قشی سروشتی له‌ تیغدا.

ئاو - زنده سافی و روونی تیغ.

مه‌ودا - خه‌نجه‌ر، تیغ، شمشیر.

وه‌سمه‌ی تیغی برۆت بۆته تیژكه‌روه‌ی شمشیریكی ده‌ركی‌شراو و «مووکار». برۆكه‌ی قه‌وسه وه‌ك

شمشیر. وشه‌ی «مووکار» له‌وانه‌یه بۆ شمشیر و تیغه‌كه بۆ به‌ واتای زنده تیژی، له‌وانه‌یشه بگه‌رینه‌وه

بۆ برۆكه‌ی خۆی «كه مووکار» و له‌ موو پینك هاتووه. برۆكه «مسلول» ه وه‌ك شمشیر و تیغ چونكه له‌ ژیر

په‌رده و له‌ناو كالاندا نیه. برۆ به‌لای «نالی»یه‌وه له‌ تیژییدا وه‌ك تیغ وایه چونكه هینده‌ی تیغ جه‌رگ بره.

وشه‌یه‌یكی قرتاوه‌یه له‌ پیش دوو وشه‌ی «مسلول و مووکار» كه ده‌بیته «موصوف» بۆیان: «وه‌سمه‌ی

تیغی برۆت، صه‌یقه‌لی شمشیریكی مه‌سلوول و مووکاره». نه‌شوه و عیشوه‌ی برۆكه‌ی وه‌ك جه‌وه‌ره‌ی تیغ

وایه كه شه‌پۆل بدا له‌سه‌ر رووی تیغه‌كه. هیما و ئیشاره‌ی برۆكان هینده برنده‌ن كاری «ئاو»ی شمشیر

و خه‌نجه‌ر ده‌كهن... تیغ كه زۆر ساف و په‌سه‌ند بوو پێی ده‌لین «ئابدار - ئاودار». ره‌مز و ئیشاره‌كه له

«ئاوی تیغ»یش زیاترن، هەر خۆیان وا ده‌برن ده‌لینی «مه‌ودا - تیغ»ن. وشه‌ی «صیقل» واتای تریشی هه‌یه

جگه له «تیژكه‌روه»، به‌لام پیم نه‌كرا به‌ته‌واوی ساغی كه‌مه‌وه و واتاكه‌ی تری به‌ینمه ناو ئەم

شیکردنه‌وه‌یه.

تۆ سه‌یری چۆن ناو‌نیشانی تیغ و هه‌موو سه‌روبه‌ریكی په‌سه‌ندیی و برنده‌یی له‌و به‌یته‌دا كۆمه‌ل كردوه

که هه مووشی خزمه تکاری برۆکانن. له بهیته که دا تاکه یه ک وشه پهیدا نابیی که خزمی برۆ و تیغ نه بی: «برۆ - تیغ - وهسمه - صقیل - مسلول - مووکاره - عیشوه - جه وههر - ره مز - ئیشاره - ئاو - مه ودا». که بلّین بهیته که «ظرف» ه و برۆکه «مظروف» ه هردوویان مشتیی یه کترن. که م وا هه یه قالب و واتای بهیته شیعر تا ئه م راده یه به بهر یه کتر گیرابن و یه کیان له وی تر دا غه رق بووی.

به نه شئه ی سستی و مهستی وهها «مستور» و «مخمور» ه
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه ودایه

ئه م بهیته له برۆوه ده مانگه یه نی به چاو...
«مستور» - داپۆشراو، په نهان به عه ره بی.
«مهستور» - زۆر مهست، مه ند و مهستور به کوردیی.
«مخمور» - سه رخۆش که له «خمر» ه وه وهرگیرابی.
«مخمور» - داپۆشراو که له «خمار» ه وه وهرگیرابی به واتای روپۆش. چاوه کان نوستون، له نوستندا شرایه وهن. سستن و مهستن... چاو که زۆر جوان و فرشته یی و په ری کار بوو پئی ده لّین سست، نه خۆش، بیمار. ئه م ته شبیه ی چاوی زۆر جوان و فتنه جو له ناو ئه دیبانی هه موو رۆژه لاتیی ئیسلامدا باوه. نالی خۆی له چه ند شوینی تر دا چاوی یاری به نه خۆش داناوه.

-۱-

وهک «طره» یی پیچیده یی تو ساغ و شکستم
وهک دیده یی نادیده یی تو خۆش و نه خۆشم

-۲-

ابروان تو طبیبان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند

جگه له سستی به هۆی «نه خۆشی» یه وه، چاوه کان لیره دا له بهر خه ویش سست بوون. چاوه کان نه ک هه ر سست، مهستیشن. چاو که له خۆوه مهست بوو ده گاته ئه وپه ری جوانی.
نالی چه ند جار ان له وشه ی «مهست» سوودی بو بهیته که ی وهرگرتوه. دوا ی راگه یانندی «جوانی» یاریده یی کی سستیه که ش ده دات چونکه له مهستیدا سستی پهیدا ده بی. له نیوه ی دوه می بهیته که مه معلوم ده کری چه ند مان کار به سستی و بی هیزی هه یه. جگه له مانه، وشه ی «مهست» به له فز و واتاوه خزمی «مهستور» ه و له گه ل «مخمور» یش ها و واتایه.
به نه شئه ی ئه م سستی و مهستییه، چاوه که «مستور و مخمور» بوه. وشه ی «مستور» که عه ره بی بی به واتای داپۆشراو دیت و له «ستر» ه وه هاتوه. که «مهستور» ی کوردیش بی به واتای زیده مهست دیت.

مهستور وشه ييکه له مهست وهرده گيرئ وهک «رهنج، رهنجور - گهنج، گهنجور...» دهشگوتري «مهند و مهستور».

وشه ي «مخمور» نئویش دوو واتای هه يه يه کيان «سه رخوش» که له «خمر - شه راب» دوه وهر گيرابيت، نئوي تريشيان «روپوش کراو» که له «خمار» دوه هاتبي، له مهرا جاري کيان ده بيته خزم و هاودهنگي «مهست» و جاري کيشيان هي «مستور».

واته مهستبي چاوهکان له گهل سستی نه خوشييان و هي خه و لي که وتن و وهزعي که وتنه سه يه کتري برژوله و پيلوه کانيان وها په نهان و ژير په رده ي کردوون هه ر ده لئي «ستار و خمار» يان به سه ردا هاتووه... چاوهکه په نهانه، سسته، مهسته... به ره و نئوه ده چي وهک خوي لي به سه ر بي که نئویش په نهانه له چاوهکه دا. خه و بؤ خويشي «سستی مطلق» ه. که نئم هه موو سستی و مهستی و په نهانيه له و چاوه خه و لي که وتوانه دا کويووه نالي هه قيه تي بشيوي و بلي:

نه زانم خه و له چاوتدایه يا چاوت له خه ودايه

له م نيوه به يته دا نالي گه يشتوته پايه ييک له هونه ر و هه ستيا رييدا که به راستي پي ده گوتري «اعجاز». به تين و هوندنه وه ييکي ساحيرانه وشه ي «مادی و معنوی» وها تيکه ه لکيشاون و تيکه ل به يه کتري کردوون که خوي «موهوم» له گهل چاوي «موجود» وهک نئصل و وينه يان لي هاتووه... له يه کتر جودا نا کرينه وه و نازانري کاميان له کاميانديه.

له سايه ي کفري زولفت دل «فنا في النور» ي ئيمانه
مه لين «ظلمة» خراپه وه صلي په روانه له شه ودايه

وشه ي «ظلمة» دوا پي ته که ي ده بي بخوي نري ته وه و نه کر يته «هاء السکته» واته بب يته «ظوله ت - زوله ت» به شيوه ي خويندنه وه ي کوردي، تا کو کيشي تيک نه چي.

له سايه - له بهر خاتر.

له سايه - له سي به ردا.

کفر - پي چه وانه ي «ايمان». شار دنه وه ي حه قيه ت.

فنا «فناء» في النور - نه مان و توانه وه له روونا کاييدا، وهک «فناء في الله» به مه زه بي صوفي يان.

په روانه - نئو په پوله يه يه که وا شه و به دور ي رو نا کيدا ده خول يته وه.

له م ني مچه رسته يه ي «له سايه ي کفري زولفت» نالي چوار تاريخايي کو کردوته وه.

۱- سايه: به واتاي سي به ر.

۲- کفر: که دا پوشي ني راستي يه و به لاي مو سل مانه وه شه وه زهنگ خوي ته ي.

۳- زولفت: که رهنگه که ي ره شه و وهک شه و به سه ر رو نا کايي رو ويدا هاتووه.

۴- شه وهکه خوي که له تي کرای به يته کاندا هه يه.

له سایه‌ی کفری زولفت دهشی «به‌هژی کفری زولفت وهیا خود له سیبهری کفری زولفت» دوه بی. زولفه‌که‌ی داناوه به «کفر» له‌بهر سهختی و خهستی رهشایی رهنگه‌که‌ی. کفریش «شاردنه‌وه‌ی راستییه» له‌وه‌پا زولفه‌که‌ی و کفر هه‌ردوویان وهک یه‌کترن چونکه زولفه‌که‌ش ره‌ناکایی پرووی داپوشیوه. روه‌که‌ش وهک «نوری ئیمان» وایه له‌بهر زیده پاکی و سپیه‌تی و بی‌گه‌ردیی. دل‌ه‌که‌ی «فنا فی النور» بوه، له ناو ره‌ناکایی «فانی» بوه و تاواوته‌وه.

له سایه‌ی کفری زولفت یاخود له‌بن سیبهری کفری زولفتدا، که‌وا ره‌ش ره‌ش که‌وتوته سهر سپیه‌تی روخسارت وهک کفری به‌سهر ئیماندا بی، دل‌ه‌که‌م فانی بوه له‌و نوره‌دا که‌وا له بن سایه‌ی کفری زولفته‌وه‌یه. یاخود شیده‌تی کفری زولفت هینده‌ی له جوانی پرووی تو زیاد کردوه دل‌م بوی فانی بوه... تاریکی و کفر و سیبهر دهوری ئه‌و نوری ئیمانیه‌یان داوه که پرووی تویه. نالی هه‌رچه‌ند ناوی «پوو» ناهینی به‌لام به‌هوی تیکرای مانای به‌یته‌که به تاییه‌تی له وشه‌ی زولفه‌وه، لزوم به‌وه نه‌ماوه ناوی بینی. مه‌لین «ظوله‌ت - زوله‌ت» خراپه وهصلی په‌روانه له شه‌ودایه تازه کی پئی هه‌یه باسی تاریکایی بکا به خراپه.

ئه‌م شه‌وه‌ی کۆتایی به‌یته‌که چ شه‌وی راسته‌قینه بی که نالی تییدا چوه بو پاریزی یاره‌که‌ی، چ سیبهر و کفری زولف بی که پرووی یاریان له‌ناو خویاندا گرتوه و به‌ناو واندا نالی لیوی بو دینی، له هه‌ردوو حالدا نالی وهک ئه‌و په‌روانه‌یه وایه که له تاریکایی شه‌ودا دهوری شه‌وقی مؤم یا ناگر هه‌لدی و به وهصلی ده‌گا هه‌رچه‌ند له‌و وهصله‌شدا ده‌سووتی... دلی نالیش که «فنا فی النور» بوه په‌روانه‌یه و به ناوری وهصل سووتاه له شه‌ودا، که شه‌وی راسته‌قینه یا مووی زولف بی.

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لا دا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رابرد و نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه

ئه‌م به‌یته‌یان هه‌م له‌بهر ئاشکرای و اتاکه‌ی هه‌م له‌بهر ناویانگی زوری، له‌وه دهرچوه‌ه پیویستی به شیکردنه‌وه هه‌بی. هینده‌ش نازکه له پرووی دارپشتن و واتا و وینه‌کیشان و ته‌شبییه‌وه دهستی لی نه‌دری چاتره. وهک به‌لووریکی پاک و ساف و بی‌گه‌رد وایه هه‌موو شوین په‌نجه‌ییکی لی ده‌بیته‌ه عیب. له‌مه‌وپیش بو زمانی بیگانه‌ش ته‌رجه‌مه کراوه.

برا نالی ئه‌گه‌ر راستت کردبی که ده‌لیی «نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه» سویند به شاعیری و خولیا و دل‌داریت ده‌خۆم نه‌تویراوه هینده‌ لیو له لیو و پروومه‌تی توندکی به‌خه‌به‌ری بینی.

دیتومه به‌یته‌که وه‌ها نووسراوه وهک من نووسیومه، له هه‌ندی نوسخه‌ی تردا «چ مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی» نووسراوه.

من کاری زۆرم به به‌یتی کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه هه‌یه.

له «دوری» تویه ئه‌ی خورشیدی پرته و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
 که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نه‌ودایه

ئەوئەندەى گۆيم لى بوويى يەككىك ئەم بەيتەى خويىندىتەوہ ياخود واتاكەى ليىكدايىتەوہ وشەى «دور»ى سەرەتاي بەيتەكەى بە «دور، دور - بعيد» خويىندۆتەوہ. بەو پىتتە دەبى لە نووسىندا بەم شىئوہىە بنووسرىت «لە دوورى تۆيە». كە بىخەينە سەر رىنووسى زوربەى نووسەرانى ئەم رۆژانەمان دەبى وەك ئەمە بى: «لە دوورى تۆيە». لە نوسخەى ديوانەكانيشدا چ دەسخەت چ چاپكراو ھەرودھا نووسراوہ. كە ئەمە قبوول كەين واتاكەى وەك روالەتى وشەكان راي دەگەينەنن وەھا دەبى:

لە دوورى تۆيە ئەى رۆژى رۆناكايى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كەوا نالى كەوتۆتە حالەتى هيلالى نوئى لە محاقدا. واتە بەھۆى دوورىيەوہ لە تو نالى وەك هيلالى نوئى كەوتۆتە حالەتى محاق و نەمانەوہ.

ئەم واتايە كە ھەموو ئەو ئەديبانەى من ديومن پىي رازين تەلەيىكە و نالى بۆى ناوئەوہ، بەتەلەوہش بوون.

نالى لە ھەر پىنج بەيتى پىشووئردا باسى نىزىكى خۆى دەكا لە يارەكەى تا دىتمان لىوى گەياندە دەم و لىوى، ئەم دوركەوتنەوہ لە كوئوہ ھەلقوولى؟

ئەوہى راستى بى كە بىي و لە تەلەكە رەھا بيت دەبينى ھەرچى دورىيە لە بەيتەكەدا نىە، بە پىچەوانە، ئەنجامىكى ئاسايى و يەكجار شاعيرانە و دلدارانەى ھەر پىنج بەيتى پىش خۆيەتى. ئەم بەيتەيان لە ھەمووان پتر نىزىكى نالى لە يارەكەى نىشان دەدا تاكو دەتوانين بلين غەزەلەكە مشت بوہ لە وەصل و نىزىكى. با بزائين چۆن!

وشەى «دور» لە رىنووسى كۇندا دوو جۆر خويىندەنەوہ ھەلدەگرى، يەككىيان ئەو تەلەيە بوو باسماں كرد «دور - دور بە واتاي بعيدى عەرەبى». جۆرى دوہمى «دور»ە كە بەواتاي تەنىشت و رۆخە.

واتە ئەى خورشيدى روناكى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كە نالى خۆى يەككىكە لەوان و بەشەو چۆتە بالينى يارەكەى، لەبەر نىزىكى لە دور و تەنىشتى تۇدا نالى كەوتۆتە حالەتى محاقى مانگى نوئى. مانگ كاتىك دەكەويتە حالەتى «محاق» كە يەكجار لە رۆژوہ نىزىك بى نەك لىي دور بى... كە لىي دور كەوتەوہ دەبىتە «بدر». مانگ ھەتا لە رۆژوہ نىزىك بى جورمى نامىنى. بەو پىتتە ھەرچەند لە روالەتدا «محاق» نەمان و فۇتان رادەگەينەنى لە راستىدا ئەوپەرى نىزىكى و گەيشتن بە يار لەو محاقەدايە. نالى ھەرگىز لەو حالەى خۇشتر نەبووہ و نابى كە ھىندە لە يارى نىزىك بۆتەوہ وەك هيلالى كاتى محاقى لى ھاتوہ و لەگەل رۆژدا جووت بوہ.

وشەى «شەوگەردان» واتاي «شەوگىرەوہ»يشى ھەيە. شەوگەرد جانەوہرىكىشە وەك ماناكەى بەشەو دەگەرىت.

نالى رىي ھەيە خۆى بە هيلالى حالەتى محاق دابنى چونكە يارەكەى دانا بە خورشيد و خۇيشى لە نورى ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجىكى ورد بگرە لە «ماهى نەو». ئەم وشەيەى «نەو» پىويستى قافىە داخوازي نەكردوہ، واتاي شيعر و ھەلوہستى نالى خۆى بە «ماهى نەو» نەبى راست نايى، با بلنم زىدە جوانى بەيتەكە بە ھۆى ئەم وشەيەى «نەو» پەيدا بوہ.

ھىلال لە دوو حالدا خۆى لە محاقدا دەبينى: يەكەميان لە كۇتايى مانگ، واتە رۆژى ۲۹ ويا ۳۰ مانگى عەرەبى. لەم حالدا ھەلاتنى لەگەل رۆژ لە سبەينەدا دەبى. دوہميان ئەو محاقەيە كەوا بەر

سەرەتای مانگ دەکەوی واتە هیلالەکه له محاقی سبەینەوه کەم کەمە بەرەو دواى قورسى رۆژ دەبیتەوه تا وای لێ دى ئاوا بوونی مانگەکه له ئیوارەدا دەکەویتە سەر حیسابی شهو.

لەمەرا معلوم دەکەیت هیلالی محاقی مانگی کۆن بەسەر رۆژی رۆوندا دیت کە ئەمە هیچ لەگەڵ وەزعی نالیدا ریک ناکەویت، بەلام محاقی «ماهی نهو» ئەو محاقەیه کە هیلالەکه تیدا بەرەو شهو دەبیتەوه، کە ئەمەیش حالی راستەقینەى «نال»یه. کە دەشلی «حالاتی محاقی ماهی نهو» هەموو سەرۆبەریکی ئەو محاقە و ئەنجامەکهى دەگریتەوه چونکە «حالات» کە جەمعه به بەریهوه ههیه حالی ئیستاکە و دوايش رابگهیهنئى لهو روهوه کهوا هیلالەکه ورده ورده له محاق دەردهچیت و دەبیتە یەک شهو و دوو شهو و... هتاد. نالیش وەک ئەو هیلالە وایە له کۆتایی شهو دا له یارەکهى دوور دەکەویتەوه «وجود» پەیدا دەکاتەوه... چ سەیر نیه دواى ئەو خوشییه زلهى گەیشتن به یار و وەدەست هینانی پیروزیی و سەرکەوتنی وەها گەرە، نالی وەک مانگ له زیاد کردناد بی.

وەک گوتم شیعرەکان تەجرەبەییکی زیندووی سەردەمی گەنجایەتی نالی دەگیرنەوه، دەمودووی هەلبەست ئەوەندە نەفەس گەرەمە رێ نادا خەیاڵ بۆ هیندئ برۆا کەوا نالی به زیهنکاریی و وشەسازیی و دەسلاتی شاعیریى خۆی ئەم وینە ئەفسووناوییهى له وەهمهوه هینابى. سەیر کە، چونکە حیکایەتەکه راستە، نالی چەند زمانی گرتوه له وشەى پاتەوپات «صریح»: ئەگەر «مەلین زولمەت خراپە» و هەناسەم زولفەکهى لا دا» و پستەى وەها سەرپۆش کراو نەبان لەوانە بوو بیریشمان لەوه نەکردباوه کە نالی رووداویکی راست دەگیریتەوه. لەو هیرشی کە بۆ سەر «مەستورە»ى بردوه چونکە هەموو قسەکانی زادهى خەیاڵن و هەلبەستراون جلهوى بۆ قەلهمی شوپکردۆتەوه بى پەروا زار شپرى خۆى دەکا. وا دەزانم له رووی تەمەنەوه ئەم بره شیعره و هیرشهکهى سەر مەستورە هاوچەرخ بن. گوتهى بەرامبەر «مەستورە» و کردەوهى ناو ئەم بەیتانە له تەمەنى گەنجایەتی دەوشیتەوه، گەنجایەتیش جاریکە و نابى به دوو.

بەشى دووھەم

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا بە خوینەرم راگەياندا باسى «ناوەرۆك» بە گشتى و بە جۆرىكى لىتى بوەشیتەو لەویدا جىي نايیتەو، ئەو شەم خستە سەر قسەكانم كە درىژەى باسى ناوەرۆك بە ناچارى كەوتە ناو بەشى دوهمى كىتب «حاجى قادرى كۆيى» يەو چونكى لە بەشى يەكەمدا جىي نەبۆو ھەرچەند دەمىكىشە لە نووسىنى بوومەتەو. بە داخووە ئەم باسە بەدبەختە لە بەشى دوهمى «حاجى قادر» پىشدا بى مراد بوو، دەبى چاوەنۆرى بەشى سىيەمى بيت.

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا كورتەيىكى بىروباوهرى خۆم لە بارەى ناوەرۆكەو نووسى و بە دوا ئەودا كەوتە سەر دۆزىنەو و اتاى سەر بە كۆمەلايەتتەو لە ھەلبەستەكانى نالیدا. مەنتىقى نووسىنەكەم لىم داخووزى دەكات، كە من پىم نەبى بە درىژى لەسەر «ناوەرۆك» بنووسم، دەبى دەورىكى سەرەباسى «ناوەرۆك لە شىعەرى نالى» بەدەم كە خۆى يەكەكە لە سەرەباسە بنجىيەكانى ئەم گوتارە و قەرزىكە بەسەر مەوھى بەلام لە نووسىندا نامەو پىشپىركى لە خۆم بەم بۆ مەبەسى زووتر گەيشتن بە شىكردنەو و سەرەباسە. من جەلەوى قەلەمەكەم ناووتە دەست ھەلبەستى نالىيەو، بۆ چ لايىكى ببات بەدجەلەوى لەگەلدا ناكەم. بە پىي باوهرى خۆم لە ھەر شوپىنكى گولزار و چەمەنزارى ئەدەبى نالى گەشتى دل و زىھن بەكەين خۆشپىك دەدۆزىنەو كەوا لەویدا نەبى نادۆزىتەو، لەكىسدانىشى جىي پى نايیتەو.

بىنگومان باسى ناوەرۆك لە شىعەركانى ھەر بەوھندە تەواو نابى بلىين لايەنى كۆمەلايەتى و نەرىت و داب و دەستوورى بەيەكەو ژیان لە نوكتە و وردەكارىيەكانى دەدرەوشىنەو و بەوھدا نالى لە توھمەى وشكەمەلەى خەيالبازيى پرووت و پەھەوا كەوتنى ھونەرى سەراوىي و بى بنجى مادى بپەرىنەو، راستى گوتە ئەمەيە ئەوھندە دوانە كورته سەرەتايىكە لە باسى پى دەنگ و سەدای ناوەرۆك لە شىعەرى «نالى» دا.

به لام بهر له وهی هیج بلیم له باره ی ئه و ناوه رۆکه وه پیویسته تیبینییه کی گرنگ دهربرم وهک پیتلیکه بی له بهر ههنگاومان به رهوژوور و سه ره وه و راز بو ناو و اتا و ناوه رۆک له باغ و راغ و گول و گولزاری نالی که خوی زور راستگویانه و به ئینسافه وه بانگهێشتنمان دهکا بوی بهم دیره شیعره ی وهک کارت بانگهێشتن:

وه ره سهیری خیابانی به یازی دهفته ری «نالی»
که سه فسه ف مصرعی به رجهسته ریزی سه روی مه وزونه

تیبینییه کهم بریتیه له مه: مرۆفیک که گه یشته پایه ی نالی له بوژییدا، هینده ی به دیهیه دیاره مهیدانه کانی پر دهمه ته فه ی وهک به هره ی خوړسک و ههست و نهست پرپوون له دیمه نه کانی ژیا نی کۆمه لایه تی و شاره زابوون له زانست و هونه ری باوی رۆژگاری خوی و پهیدا کردنی قه ناعه تی تایبه تی له سه رجومه ی بوون و مردن و ژین و چاکه و خراپه دا... ئا ئه م مهیدانانه ی هه موو پچاوه ته وه و کردوونی به یه کی که له گۆره پانه مه عه وه یه کانی ناو جیهانی فره وانی دهروونی خوی ئه وسا گه یشتووه به و ده سه لاته که شیعره ی وه ها به ئونیه وه خه ریک بی له بهر پر مه عیایه ی و نوکته و نازکی بته قیته وه.

هه لآخینی شیعر به و اتا و هونه ر کاریکه نه هی به هره ی ته نها نه هی پیگه یشتنی ته نه یه. ده بی به هره و پیگه یشتن، واته زات و بابه ت - دهروون و دهره وه، له هه لآخیندا به شدار بووبن له م به شداریه شدا به راده ی له نگه رپاگرتن و پارسه نگ کردنی هه ردوو لایان ده سه لاتی شاعیر خۆ ده نوینی. فره موو سه یریکی ئه م یه ک دوو نمونه یه بکه له شیعره ی نالی که پارسه نگ بوون و له نگه ربه ستنی باس کراویان تیدا به دی ده کریت. نمونه ی یه که م:

«طره» ت وهکو تووماری شکسته و سه ری کولمت
بو نووری سه ودام بوته شه معی موتالا

نمونه ی دووهم:

له م «پارچه لۆکه» هه وره به قه د پرووی هه موو زه مین
به م رایه له قه دیفه یی سه وزی عه جه ب ته نی

له نمونه ی یه که مدا چی له توانای ئاده میزاد بی کۆبوته وه له واتای سه ر به نووسین و خویندنه وه و تاریکی و پووناکی و پاگرتنی هه ر چشته به رامبه ر هه م جینسی خوی و دا رشتنی قالبی جوانی له ناو بوته ی عیشق و تیک ئالاندنی حه قیقه ت و مه جاز و تیه و ره پچانی ته وره یه به ده ور یانه وه... هه مووش له دوا زده وشه دا. توو سرنج بگره له تاکه وشه ی کۆتایی به یته که که «موتالا - مطالعه» یه چۆن به ته نها له لای خۆیه وه بوته ئا وینه ی قودره ت هه موو تیشکیک ده داته وه که له وشه کانی «طره، توومار، شکسته، کولم، نوری، سه ودا، شه مع» هه لیبستیه ته وه.

وشه‌ی شکسته به هه‌ردوو واتای به‌سه‌ر یه‌کدا شکانه‌وه‌ی مووی طره - خه‌تی شکسته‌ی فارسی که طره و توومارکه‌ی پی نووسرابی له ئاوینه‌که‌دا دووباره ده‌بیت‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «سه‌واد» ئه‌ویش به هه‌رس‌ی واتای «ره‌شایی شه‌و - ره‌شکینه‌ی چاو - خوینده‌واری» . خوشت دهنایت شه‌مع له شه‌ودا پی ده‌کریت تاکو چاو شتی له‌به‌ر بخوینینه‌وه با ئه‌و شته تووماری شکسته بی. به‌لی وشه‌ی «موتالا» ئه‌مانه به تیکرای عه‌کس ده‌کاته‌وه بی ئه‌وه یه‌ک زهره‌ر له تیشکی هیچ کامیکیان به‌خه‌سار بدات. که بیین و له ناو هه‌موو وشه‌کاندا بی ده‌سبژارکردن وشه‌ی «توومار» هه‌لبژیرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریته تیدا، شه‌پۆل شه‌پۆل، ئاورینگی ئه‌و ده‌سه‌لات و بلیمه‌تیه به رووماندا ده‌پژئی.

توومار له لاییکه‌وه شتیکی نووسراوه هه‌م له‌گه‌ل «طره» دا ده‌گونجی که نووسینی تیدا به له‌وه ریگه‌یه‌وه به یه‌کتر ته‌شبییه کراون، هه‌م ده‌بیته ئه‌و پێشه‌کیه‌ش که له ئه‌نجامی به‌یته‌که‌دا موتالا ده‌کرئ هه‌رچه‌ند له به‌یته‌که‌دا په‌یوه‌ندیی راسته‌وخوی موتالا به وشه‌ی «سه‌ری کولم» ده‌ویه که وا بۆته «شه‌معی موتالا» که له شه‌ودا هه‌لده‌کریت. ره‌شایی و دریزی شه‌وه‌که‌ش به‌هۆی وشه‌ی تووماروه له به‌یته‌که‌دا له‌وه‌را دیت که توومار له لاییکه‌وه مه‌شووره به دریزی له لاییکی تریشه‌وه مووی ره‌شی «طره» ی یاری پی ته‌شبه کراوه. توومارکه‌ سه‌ره‌رای به ده‌سته‌وه‌دانی «ره‌شایی و دریزی» که هه‌م جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی تریش وه‌سفی جوانی موه‌که ده‌کات به‌هۆی وشه‌ی «شکسته» وه که راده‌گه‌یه‌نی داوه ره‌شه دریزه‌کانی موه‌که چین چین به‌سه‌ر خویاندا شکاونه‌وه. له لاییکی تریشه‌وه ئه‌م تووماره که به وینه‌ی به‌رچاو «شکسته» و به‌سه‌رخویدا شکایه‌وه بوو له هه‌مان کاتدا تووماریکی نووسراوه به خه‌تی «شکسته» که جوړیکه له رینۆس و زۆر باو بوو له‌وه سه‌رده‌مه رابردوه‌ی رۆژگاری نالیدا، به‌وه‌شدا «طره» ی یار به ته‌واویی ده‌بیته‌ بابه‌تی موتالا که‌ی کۆتایی به‌یته‌که. له‌مانه هه‌مووی گه‌پۆ و به چاویکی دل و ده‌روونت سه‌یریکی ئه‌م دیمه‌نه ئه‌فسووناوییه‌ی ده‌ره‌دانی توورپه و تووماره‌که له کولمی یار بکه که بۆته شه‌معی موتالا، لیت ده‌شیوی و نازاینت موتالی تووماره‌که بکه‌یت له‌به‌ر شه‌وقی مؤمی سه‌ری کولمی یاخود له ناو شه‌وه‌زنگی موه‌کاندا موتالی مؤمه‌که خۆی بکه‌یت که سه‌ری کولمیته‌ی.

له نموونه‌ی دوهمدا نالی شاره‌زایی به سروشت و به کۆمه‌لایه‌تی ویکرا کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌ست‌ره‌نگینه‌ی تابلویکی هونه‌ری ئه‌فسووناویی ئه‌وتۆ له کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوان پیک دینی و به چه‌شنیک له تابلۆکه‌دا تیکیان هه‌لده‌کیشیت و ده‌یانه‌هۆنیته‌وه مرۆف نازانی کامیان کامن.

«پارچه‌لۆکه» ی هه‌وره‌که ده‌شی به واتای پارچه په‌مۆ بی یاخود به واتای پارچه‌ی بچووک بی که بلین قالبه دارشتنی «تصغیر» ی پارچه‌یه وه‌ک ده‌لی «ته‌شبییلۆکه، جوگه‌لۆکه...»، نا ئه‌م پارچه لۆکه‌یه‌ی هه‌ور له به‌رزایی ئاسمانه‌وه به رایه‌له‌ی داوی باران ده‌بیته قه‌دیفه‌ی سه‌وز و رووی زه‌مین ده‌ته‌نی به سه‌وزایی به‌هار چه‌ند سنعه‌تکاریکی شاره‌زایه که ده‌توانی ئه‌م کارگه‌یه‌ی ته‌نینی قه‌دیفه له هه‌ور و باران پیک بینن و له لۆکه‌ی هه‌ور «یاخود له هه‌وری که‌م» قوماشی سه‌وزی به‌رین بچنی به قه‌د رووی هه‌موو زه‌مین. سه‌نعه‌تکاریی و وه‌ستایی به‌هار له‌م چنن و ته‌نینه‌دا دوو جارن موعجیزه پیک دین یه‌که‌میان له‌وه‌دا که هه‌وری که‌م ده‌کاته قه‌دیفه‌ی زۆر دوهمیان که ره‌نگی هه‌وره‌که له سپیه‌وه ده‌گۆرئ به سه‌وز چ درمانیک و ئه‌جزاییکی کیمیاویشی به‌کارنه‌هیناوه. گه‌لیک جار له وه‌سفی ئه‌م به‌یته‌دا گوتومه کاری ته‌نینی قه‌دیفه له کارگه‌ی راسته‌قینه‌دا هه‌ر به قه‌د به‌یته‌که‌ی نالی ریکوپیکه و هه‌ر هینده‌ی ویش زه‌حمه‌تی تیدا به

چونکه بهراستی هونه‌ره‌که‌ی نالی له‌م به‌یته‌دا هه‌موو سنووریکی به‌رچاوی هونه‌ر و شیرنکاری و شوخی و دست‌رنه‌نگینی تیپه‌راندوه.

خواجه «کلیم همدانی» له‌ه‌وسفیکی به‌هاردا ئەم به‌یته‌ی گوتوه‌که ئەویش به‌راستی شاکاریکه به‌کجار که‌م مانه‌نده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برگ
در تنگنای شاخ درخت میکنند جدال

واته «بۆ پیش‌برکێی زووکردن له‌هاتنه‌ده‌روهه، گۆل و گه‌لا له‌ته‌نگه‌زی لکه‌داردا زۆره‌ملیانه» به‌لام له‌گه‌ل ئەم هه‌موو جوانی و هونه‌ره‌شدا به‌یته‌که‌ی «خواجه‌کلیم» له‌ته‌که‌هینه‌که‌ی نالیدا ئەوه‌نده‌محدود دیته‌به‌رچاو ده‌شی بێته‌نه‌قشیکێ ئەو قه‌دیفه‌یه‌ی ناو به‌یته‌که‌ی نالی. نامه‌وی غه‌در له‌که‌لیم بکه‌م به‌شکاندنێ به‌یته‌که‌ی له‌پێ هینانه‌وه‌ی هه‌موو واتای به‌یته‌که‌ی نالی که‌له‌سروشتی به‌هاری تیپه‌راندوه و به‌ولای به‌هاره‌وه‌باوه‌شی به‌کۆمه‌لایه‌تیدا گرتوه‌و هه‌ردوکیانی پیکه‌وه‌کردوه‌به‌که‌رسته‌ی ملکه‌چ بۆ هونه‌ر و جوانی له‌حالی‌کدا به‌یته‌نازداره‌که‌ی که‌لیم وه‌ک بووکی جوان له‌ناو که‌ژاوه‌ی سروشتدا خه‌ملیوه‌و ئاورینگه‌کانی له‌په‌رده‌ی ده‌وری که‌ژاوه‌که‌وه‌ئاودوو نابن بۆ کۆمه‌لایه‌تی. به‌لێ نه‌به‌یته‌که‌ی که‌لیم ده‌شکینم به‌خنکاندنێ له‌ناو توفانی واتای شیعه‌ره‌که‌ی نالی نه‌لیزه‌شدا چ ئیشیکێ زۆرمان هه‌یه‌به‌قوول بوونه‌وه‌بۆ ته‌ختی بنی گۆمی به‌یته‌که‌چونکه‌له‌و نمونه‌ناهدا تاکه‌مه‌به‌س ئەوه‌بوو راستیکی گرنگی ئەده‌ب روون که‌هینه‌وه‌که‌بریتییه‌له‌وه‌هه‌لاخنینی شیعه‌ر به‌واتا و جوانی تا راده‌ی مشت بوون و لێ رژان کاری تاکه‌هۆی هونه‌ر وه‌یا تاکه‌هۆی پیکه‌هیشتن نیه‌. هه‌ردوو هۆ ده‌بێ کۆبینه‌وه‌تا بتوانن ئەفسوونی به‌هره‌وه‌رگیرنه‌سه‌ر گوته‌ی زمان، له‌کۆبوونه‌وه‌شیاندا به‌راده‌ی له‌نگه‌ر به‌ستن و پارسه‌نگ بوونی هه‌ردوویمان له‌دوو ده‌سته‌ی ته‌رازووی به‌یتی هه‌لبه‌ستدا ده‌سه‌لات و هیز و دست‌رنه‌نگینی شاعیر خۆ ده‌نوین.

که‌سرنجته‌به‌دیه‌ته‌دوو نمونه‌ی سه‌روه‌ه‌ده‌بینی ئەم له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوونه‌له‌هه‌ردوو به‌یته‌کاندا به‌چه‌شنیک له‌سه‌رانسه‌ری دارشتنی رسته‌کانیان داوه‌ستاوه‌و هینده‌یان وه‌ستایی تیدا‌یه‌له‌لای خۆیا‌نه‌وه‌به‌زیاده‌وه‌له‌شیرین و ئارایشتی هه‌ردوان زیاد ده‌که‌ن. من لی‌رده‌دا مه‌سه‌له‌ییکی کوردم به‌بیر ده‌که‌ویت‌وه‌که‌ده‌لێ «خوا بدا پیغه‌مبه‌ریش نه‌ختیکی ده‌خاته‌سه‌ر». تۆ سه‌یری «پارچه‌لۆکه» بکه‌که‌گۆتم ده‌شی «پارچه‌لۆکه، په‌مۆ» بیت و ده‌شی «پارچه‌لۆکه، پارچه‌ی بچووک» بیت که‌قالبه‌دارشتنی چووک کردنه‌وه‌ی «لۆکه»یه، چۆن به‌م دوو واتایه‌له‌نگه‌ری خۆی راگرتوه‌هه‌م له‌گه‌ل که‌رسته‌ی دروست کردنی قه‌دیفه‌که‌لۆکه‌که‌یه، هه‌م له‌گه‌ل مه‌هاره‌ت و ئیعجازکاری به‌هار که‌له‌پارچه‌ییکی بچووک هه‌ور به‌پانایی رووی زه‌مین سه‌رپۆشی قه‌دیفه‌ده‌ته‌نی. له‌بیریشته‌بێ نالی ئەم هه‌لسوو‌ر و داسوو‌ره‌هونه‌رکارانه‌ی بێ سه‌روین له‌ناو ته‌نگه‌زی پیداو‌یستی کیش و قافییه‌دا ده‌کات که‌چی هه‌ر ده‌لێی سواری قالیچه‌ی سلیمان پیغه‌مبه‌ر بوه‌و له‌ئاسمانی به‌ربه‌رله‌لای بێ سنووردا پێی ده‌فرێ.

که‌وتوو‌ژمان سه‌ری کیشایه‌سه‌ر له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوون، له‌و ناوه‌شدا نمونه‌ی

به‌راوردکردنمان له شیعری شاعیریکی فارس هینایه‌وه که «خواجه کلیم همدانی» بو، وا به چاک ده‌زانم
نموونه‌ییکی پیشکه‌وتوو له شیعری شاعیریکی به‌ناویانگی کوردیش بئینینه‌وه بۆ مه‌به‌سی به‌راوردکردنی
بئی تهره‌فانه له‌وه‌وه که ئەم جارهیان هه‌ردوو شاعیر کوردن و خه‌لقی ناوچه‌ینکیشن. پیره‌میرد ئەم
به‌یته‌ی به‌سه‌ر زاری «زین» دا هیناوه:

خه‌نچه‌ر بۆ دله‌ گهر راستت ده‌وی
ئاخ مه‌می تیاپه‌ نه‌ک به‌ری که‌وی

نالی ۷۰ سال پتر به‌ر له‌ پیره‌میرد ده‌وری واتای ئەوتویی هه‌لاتوه و بوونی خه‌یالی یاری له‌ دلا به‌م
به‌یته‌ جوان و نازداره‌ نه‌خشه‌ کیشاوه:

تو که‌ حۆری وه‌ره‌ نیو جه‌ننه‌تی دیدم چ ده‌که‌ی
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزانمدا

گه‌لیک له‌ شاعیرانی کورد و غه‌یری کورد ئەم واتایه‌یان کردوه به‌ بنگه‌ی هه‌لبه‌ست و هه‌ر یه‌که‌یان به‌
پیی ده‌سه‌لات وینه‌ی ئەم هه‌لکه‌وته‌ خه‌یالیان کیشاوه. چه‌ندیکی شاعیر بین و واتاکه‌ی دووباره‌ بکه‌نه‌وه
من بیزار نابم به‌لام تاکه‌ مه‌رجیکم له‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌که‌ دا هه‌یه. شاعیر ده‌بی له‌ کوتانه‌وه‌ی واتای
ته‌قلیدییدا شه‌قلیکی تاییه‌تی خۆی به‌کاربینی که‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌ نۆکه‌ریی و خزمه‌تکاریی هه‌لبه‌ستی له
خۆی به‌ پیشه‌وه‌ رزگار بکات.

لیرده‌دا قسه‌مان له‌گه‌ل چه‌ند و چۆنی سه‌ر جومه‌ی به‌کاره‌یتانی ئەم واتایه‌ نیه، کات و ده‌رفه‌تیشمان
چه‌نگ ناکه‌وی نموونه‌ی ده‌یان شاعیری کورد و میله‌تانی تر بئینینه‌وه و به‌ یه‌کتریان بگرین و پایه‌ی
لیوه‌شاوه‌بیان بۆ ده‌ست نیشان که‌ین، ته‌نانه‌ت ریمان نیه له‌ شیعری نالی خۆی نموونه‌ی تر شیکه‌ینه‌وه
که‌ ئەویش وه‌ک ئەم بیته‌ ده‌ورپه‌شتی واتای تیخزانی وینه‌ی یاری له‌ چاو و دل و میشکی عاشق داوه‌ وه‌ک
غه‌زه‌لی:

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا
حه‌بیبه‌ی «مالییاوا» مالی ئاوا

هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌شدا په‌رده‌ی بووکینی له‌ناو چاوه‌کانیدا جی ده‌کاته‌وه که‌ ده‌لی:

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم
موباره‌ک حیجله‌ بی بۆ بووک و زاوا

لیرده‌شدا بووک و زاوا و په‌رده‌ و زه‌فاهه‌تگاه هه‌موویان له‌ وصالیکی به‌ چاودیتندا کۆبوونه‌ته‌وه نه‌ک به‌
گه‌یشتنه‌یه‌کتیری دوو له‌ش.

من له‌ خه‌ریک بوونم به‌ دوو نموونه‌ی یه‌ک واتا له‌ هه‌لبه‌ستی نالی و پیره‌میرد که‌ به‌شیکه‌ له‌ ناوه‌رۆکی

گوتاره کهم، ئا له ویشدا هەر له رووی رهچاوکردنی لهنگه ره بهستن و پارسه ننگ بوونی لایه نه کانی جوانی و هونه و ئارایش و واتا له ناو نمونه کاندایه بیروباوهرم دهرده برم ده خلم به سهر قوولبوونه وه بۆ بنی گۆم و گهشت کردن له بهرینایی ههلبهست نیه. لهم دوو نمونه هه شدا نامه وی دوو شاعیر، پیره میرد و نالی، بهرام بهر یه کتر راگرم چونکه دیاره تاکه به ییتیکی ئەم و ئەویان نابیته ته رازووی هه لسه نگانندی هه موو ئەدهب و هونه و دهسه لاتیان. له وه زیاتر که دهسه لاتی نالی له یه کتیک له هونه ره کانی بوژییدا راگرین له ئاوینه ی به راوورد کردن له گه ل نمونه ی هاو بابه تی خوی چیترم مه به س نیه.

له م ریچکۆله ته سه که وه بۆ سه ر خوانی به راوورد کردن دهرۆم و ده لیم پیره میرد وینه ی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا داناوه به رام بهر خه نجه ریکی مادی و به مه دا خه یال و ماده ی به ره نگاری یه کتر کردوون وهک دوو شتی یه ک چوون و هاوتا، له وشه کانی ههلبهستیشدا نه تاکه وشه نه کۆمه له وشه ی ناو رسته هیچ ته وجیه و وه رامیک به دهسته وه ناده ن له عاست ئیعترازی که سیکدا که بلئی تارمایی و خه یالی ناو دل مه ترسی لی ناگری بهر خه نجه ر بکه وی، ئەم دهست پاراستنه ی زین بۆچی؟ به لئی ئیمه له لای خۆمانه وه و له دهره وه ی ههلبهسته وه ده توانین وه رام بدهینه وه و بلین هه ست کردن زین به بوونی مه م له ناو دلیدا هینده به هیزه وهک ئەوه یه که به راستی له ناو ئەو دلدا بی نهک به تارمایی، به لام ئەمه یارمه تی دانه بۆ به یته که له لاوه و له دهره وه ی را که نابیته دهر باز بوونی راسته وخۆ له ئیعتیراز. ئەمه راستینکه چ ده مه ته قه هه لئاگری، له گه ل ئەمه شدا ده بی بلین یارمه تی دانه که ناگاته پایه ی خیر و سه ده قه پی کردن چونکه به بهر سوژ و تاسه ی عیشقه وه هه یه پریشکی ئاگری خوی له دلکی زامداره وه بۆ دلکی تری هه ستیار باویژی و سفت و سو و ورینه ی خوی له ویشدا به خه بهر بین و خه یالی مه عشوقی خوی به هه موو سفت و سو و ورینه کانی عیشقه وه بینیته بهر ههستی ئەو دل هه ستیاره شه وه. که واته یاریده دانه که شتی که له داخواییه کانی عیشقی سوتینه ر که له به یته که دایه نهک له عیشقی «مطلق» دا به لام هه رچونیک بی، ره واندنه وه ی ره خنه که کاری من و تویه که له سه ر بنگی به یته که وه هه لیده ستین، زه نه ی ئاسایی خودی به یته که نیه.... راگه یاندنی یه کسه ره ی وشه و دارشتنی نیه. ئەگه ر شاعیر هاتبا و بیگوتبا خه نجه ر لیدانه که خانه له مه م ده شینوی ئەوسا هیچ ره خنه ییک نه ده هاته بهر به یته که چونکه که ئیمه قبوولمان بی وینه ی مه م له دلی زیندا هه بی قبوولیش ده که بین بریندار کردن دل که ئەو خانه یه بشیوین، که وابی هه ق ده دینه زین ده ست بپاریزی له شیوانندی خانه ی مه م، که دلی زینه.

رهنگه خوینه ر لیم به دهنگ بی و بلنی که ی بوه له گه ل شیعردا ئەم «منطق» کاریه؟ ئەوه ی راستی بی له شیعردا ری به ره خنه گر ندری له دهره وه ی شیعره وه «منطق» و فه لسه فه بین و بیکا به ره خنه له شیعر، به لام «منطق» یک له ناوه رۆکی شیعره که وه هه لستی و خوی به سهر و اتا کهیدا بسه پینی ده شی و ده بی بگریته ئەمرازی پیوانه ی شیعره که. له به یته که ی پیره میردیشدا لایه نی به رام بهر یه کتر وه ستانی خه نجه ر «که ماده یه» له گه ل وینه ی مه م «که نامادییه» دیمه نیکه به قه دهر سه ره له بهری به یته که به رچاو و چ پیوستیک نیه بۆ دیتنی به خواسته وه ی چاویلکه له «منطق» ی دهره وه ی ههلبهسته که. له دارشتنی به یته که دا لهنگه رنه بهستن هه یه له م به جووته هاتنی «مادی و نامادی» له حالیکدا لییان داوا ده کری یه کتر پارسه ننگ بکن. «خه نجه ری ئاسن بۆ دل که گوشته، به لام خه یالی مه می به رده که وی که تارماییه...» هینانه وه ی ئەم ته رزه ره خنه یه هه روکه له واتای به یته که وه سه ره له دده دا، جاریکی تریش سواری

زیهنی ره‌خنه‌گر ده‌بی به‌وه‌دا که شیعی تر هه‌ن وه‌ک ئەمیان ماده و ناماده‌ی کۆکردۆته‌وه و هیچ ره‌خنانیش ناسه‌لمینی به هۆی دارشتن و هینانه‌وه‌ی وشه و ته‌عبیری ئەوتۆ له خۆیان‌وه‌وه گری و گالیان هه‌ل‌ده‌وه‌شین به‌ر له‌وه ره‌خنه به ده‌سته‌وه بدن. نمونه‌ییکی ئەم شیوه دارشتنه به‌یته‌که‌ی «نالی»یه، که به‌رامبه‌ر نمونه‌که‌ی پیره‌میردم راگرت. له‌م به‌یته‌دا له‌نگه‌ربه‌ستنی وشه و واتا له سه‌رانسه‌ری دارشتنی، کوردی گوته‌نی، فرته‌نه‌ییکه بۆ خۆی:

به‌هه‌شتی چاو به هه‌موو نه‌خش و نیگار و په‌رژین و سه‌رچاوه‌یه‌وه راگیراوه به‌رامبه‌ر دل و سینه به هه‌موو بلێسه و ناگر و سووتانیانه‌وه ناوی جه‌ه‌نه‌میش نه‌هاتوه چونکه عاشق دلی نایی بلی یار له جه‌ه‌نه‌م‌دایه... ناگرستانیک که تارمایی و خه‌یالی یاری تیدایه جینگه‌ییکی پیروژه به سۆز و گه‌رمایی عشق. حۆری خه‌لقی به‌هه‌شته و له‌سه‌ریه‌تی بچیته به‌هه‌شتی چاوه‌وه، دل و سینه که مه‌لبه‌ندی ناگری عیشقن به رواله‌ت له‌گه‌ل حۆری ریک ناکه‌ون. گوتم «به رواله‌ت» چونکی نالی که بانگه‌یشتنی یاری ده‌کا بۆ هاتنه ناو به‌هه‌شتی چاوی و به‌مه‌دا به زاهیر پی دلی له دلی دوور که‌ویته‌وه له حه‌قیقه‌تا بانگه‌یشتنه‌که بۆ نزیک‌تر بوونه‌وه‌یه لی، له‌وه‌وه که دیتنی یاری تیدایه. خۆ دیاریشه دیتنی یار به چاو ده‌جانان و سه‌د جاران پتر هه‌سانه‌وه‌ی عاشقی تیدایه له تلانه‌وه به ده‌ست تارمایی و خه‌یاله‌وه که هه‌ر عه‌زابیکی رووته بۆ عاشق. سه‌یری شاعیر چهند سیحراکارانه مه‌به‌سی خۆی، که داواکردنی وه‌صله، ده‌شاریته‌وه له نیو مه‌به‌سیکی چه‌شم به‌ندان‌ه‌ی هه‌سانه‌وه‌ی یار له به‌هه‌شتدا.

له مانه گه‌ری. پارسه‌نگ بوون و له‌نگه‌ربه‌ستنیکی تر هه‌یه که له به‌یته‌که‌ی پیره‌میردا نه‌بوو. ده‌زانین بوونی یار له نیو ناگرستانی دل و سینه‌ی عاشقدا بوونیکی خه‌یالییه نه‌ک «به له‌ش»، که چی چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو به خه‌یال نییه به هه‌موو له‌شه، که‌واته کوا له‌نگه‌ربه‌ستن؟ بۆ لی‌ره‌شدا ئەو ره‌خنه‌یه نه‌گرین که له به‌یته‌که‌ی پیره‌میردمان گرت خۆ نالیش خه‌یال و ماده‌ی له‌ته‌ک یه‌کترا داناوه؟ ئا لی‌ره‌دا نالی ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی به‌کاره‌یناوه بایی فلسفیکیش ئەرکی بۆ به‌خه‌رج نه‌بردوه، هه‌ر هه‌مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو که جیی ره‌خنه‌یه و گومانی له‌نگه‌ربه‌ستنی لی ده‌کرئ به خۆی و واتا که‌ی حه‌قیقییه‌وه ده‌بیته هۆی راسته‌قینه‌ی له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو هه‌ر ئەوه‌نده به له‌شه که چاوه‌که ده‌بیینی، ئەوه‌ی به‌راستی ده‌چیته ناو چاوه‌که‌وه وینه و صورته‌ی یاره که ئەویش هه‌ر هینده‌ی خه‌یاله‌که و تارماییه‌که‌ی ناو دل و سینه ماده‌یه.

وینه‌ی ناو چاو و خه‌یالی ناو دل پارسه‌نگی یه‌کترا و له‌گه‌ل یه‌کترا له‌نگه‌ریان به‌ستوه وه‌ک دوو تایی ته‌رازووی یه‌ک سه‌نگ... له‌مه‌را ده‌سه‌لاته بی سنوور و یه‌کجار مه‌شوور و لی سه‌لمینراوه‌که‌ی نالی ده‌رده‌که‌وئ که ئەو سه‌ره‌رای ناخینی هه‌لبه‌ست به واتا و هونه‌ر و جوانی و به‌ولای له‌نگه‌ر راگرتن و پارسه‌نگ کردنی لایه‌نه‌کانی وشه و واتا، هه‌ر له هه‌مان هۆی گومان لی‌کردنی ره‌خنه به‌ده‌سته‌وه دان و بی ئەوه له وشه وه‌یا رسته‌ییکی تری هه‌لبه‌سته‌که‌وه ره‌خنه‌که بره‌وینیته‌وه، هه‌ر له‌ویدا جوانی و بی عه‌یبی و بی ره‌خنه‌یی و هونه‌ر و واتا هه‌ل‌ده‌ریژئ. له‌مانه‌ بترازی جاری گه‌لیک ئی‌عجازی تر له هه‌ناوی به‌یته‌که‌دا په‌نه‌انه، یه‌کیک له‌وان ئی‌عجازانه ئەمه‌یه:

نالی که دلی «چ ده‌که‌ی له‌م دلی پر شه‌ره‌ر و سینه‌ی سووزانمدا» و به‌مه‌دا له زاهیر ری ره‌خنه‌گر ده‌دا که پنی بلی چۆن ره‌وا ده‌بیینی داوا بکه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ت له دل و سینه‌ت ده‌رچی؟ جگه له‌وه که ده‌توانی ره‌خنه‌که به‌وه بره‌وینیته‌وه بلی من بانگه‌یشتنی یار ده‌که‌م که به چاو بیبیم نه‌ک هه‌ر به دل تیی

فكرم، بهائی جگه لهه وهرامه وهرامیكى ترى ئه وهنده به هیزی به دهسته وهیه هه به جارئ رهخنه گر قهر داربار دهکاته وه و لومه ی تینه گه یشتنیشی به پال دهدات.

رسته ی «چ دهکهی لهه دلهی پر شه ره» دوو واتای جودای ههیه، یه که میان ئه وه بوو قسه مان لئ کرد و وا خه ریکین به رهخنه ی بگرین و لیشی رزگار کهین، وهک کردمان، دوه میان ئه مهیه: چ له دله پر شه ره کهم دهکهی که هه مووی هه ر ناگره و سووتاه و که لکی ئه وه ی نه ماوه تو هیچی لئ بکهیت... لهه واتایه داوا کردنی دهرچوونی یار له دله که پهیدا نابئ تا رهخنه ی ئه و داوایه له شاعیر بگریئ. که واته نالی دوو واتای سه ره له بهری ئاماده کردوه له هه ندئ وشه ی به یته که دا، یه کیکیان ده بیته سوپه ر بو رهت کردنه وه ی هه موو توانچ و رهخنه ییک که لهوی تریان بگریئ بی ئه وه من و تو له ریئ استدلال له وشه کانی ترى به یته که وه رهخنه گر پاشگه ز بکهینه وه. دهمه وئ بلیم واتای دوه می وشه کان پیویست ناهیلئ به وه ئه و وصاله بکهینه وهرامی رهخنه که له رسته ی «وهره نیو جه ننه تی دیدهم» دا ده فامریته وه چونکه دیتمان رسته ی «چ دهکهی لهه دله» مه رج نیه ئه و واتایه بگه یه نی که رهخنه که ی لئ گیرا و وصاله که پاراستی، سه ده فه که ی نالی دوو دورپی تیدایه هاو نر خ و هاوسه نگی یه کترن، چ به یه که وه بن چ تاک تاک، ئه و له نگره به ستن و پارسه نگ بوونه ییک دین که من لهه چه ند دیرانه دا ده وریان هه لده سووریم. سه ی ریش له وه دایه نه به یته که هه لآخناوی پیوه دیاره نه واتاکان نه فه سیان سوار بوه نه هیچ جو ره نو قسانیک هه یه له دارشتنی به یته که پیویست بکا یارمه تی بدرئ و له لاوه واتای بو بخوازیته وه وه یا که له به ری پر بگریته وه.

شاعیر زورن له وانه ی نوکته و نازکی له شیعیاندا هه یه، به لام به شی هه ره زوریان پیان ه وه دیاره جیی نوکته که خو ش ده کن له شیعیاندا. به نمونه لیره دا شیعیکی ناوداری دکتور ئیبراهیم ناجی میصری دینه وه که بوته گورانی و کولیکیش مه دح ده کری، شاعیر ده لئ:

و مشینا فی طریق مقمر

تثب الفرحة فیه حولنا

و ضحکنا ضحک طفلین معا

و عدونا فسبقنا ظلنا

به چاکی له تیکرای هه ردوو به یته دیاره شاعیر به خه یالیدا هاتوه بلئ «پیش سیبه ری خو مان که وتینه وه» که به راستیی و واتاییکی جوان و تا بلئی شاعیرانه ش، بو ئه مه به سه له به یتی یه که مدا «طریق مقمر» پهیدا دهکا چونکه واتاکه ی په کی که وتوه له سه ر تیشکیک سیبه ر دروست کات تاکو به غاردان له گه ل خو شه ویسته که ی لئی پیش که ونه وه. دیاره ئه گه ر واتاییکی به خه یالیدا هاتبا پیویستی به تاریکی هه با به ئاسایی ده یگوت:

و مشینا فی طریق مظلّم

جگه لهه لایه نه ی خو هینان و بردن بو سازدانی جیگه ی له بار بو واتا له هه لبه سته، شاعیری عاده تی، به لکوو شاعیری پیشکه وتووش، له تاکه به یته هه ر تاکه نوکته ییک گه لاله دهکات و هه ر جیگه ی ئه و تاکه

نوکتەیه‌شی بۆ ساز دەبێ - وەك ژووری یەك نەفەریی كە جیگەیی یەك نوینی تیدا دەبیتەوه، كەچی نموونەكانی شیعی نالی ئەوەندە واتایەیان تیدا ریز كراوه چاوەهەڵە دەچی لە ژماردنیاں هیچیشیان جینی بە دراوسینكەیی تەنگ نەكردوه. گەلی لە بەیتەكانی نالی وەك كانگەیی گەوهەر وایە تا لێی دەیتەوه گەوهەری تازەیی تیدا دیار دەكەوێ. نالی هیندەش ئوستادە لە دارشتنی بەیتەكانی نەك هەر پیووی دیار نیە خۆی خەریك كەربێ بە ئامادەكردنی جیگە بۆ واتا، جارەهای جار وا بوە دواي لێ بوونەوه لە شی كەردنەوهی بەیتێكی و دلنیا بوون لە گەیشتن بە هەموو واتا و جوانی و نوكتەیی ئاشكرا و نەپنی بەیتەكە ئەوسا واتایێكی تەر و تازە لە نكاو خۆ دینیتە ناو بیبیلەیی چاوهوه هەر دەلێی كالاوی سەخرە جنی لەسەر نابوو و لای دا. ئەمە یەكێكە لەو بەیتانەیی هەر جارە واتایێك بە دەستەوه دەدەن:

هەر چەندە گوناھی دەمەكەت بارە لەسەر لێو
 حەددی چیه نالی كە بلی ماچە كەفارت

واتایێكی رێكۆپێك كە وینەیی ئاشكراي وشە و دارشتنی بەیتەكە رادەگەینێ ئەو راستە واتایەیه كە یەكەم نیگای خۆینەر و یەكەم بیستنی گوێگر بۆی دەچی:

گوناھی دەمەكەت كە عاشق شەیدا كەردن و بێ بەش كەردنیەتی لەو دەمەت بۆتە بار. ئەو بارەیی سەر دەمەكەش چ قورساییی باری گوناھەكە بێ وەیا ئەو بارە بێ كە لە زاراوهی كوردییدا دەبیتە «لێو بە بار» كەفارتەكەیی ماچە، بەو ماچە قورساییی گوناھەكەش لەسەر دەمەكە هەلەدەستی، لێو بەباریەكەش دەرویتەوه بە سەپنەوهی لێوكان لە ئەنجامی لەیەكتر خشانیاں بە ماچ، بەلام نالی حەددی نیە ئەوه بلی و پێی ناكەوێ تەمای بە شتی وەهاوه بێ.

ئەو هیندە واتایە ئاشكرایە گەورەترین شاعیر پێی رازییە و شانازیی پێ دەكا. هەموو كەرسەییكی واتا و جوانی و هیز و سۆز و خۆ بەكەم كرتن و ریزنان لە مەعشوق و ... هتادی تیدایە كە كۆكەردنەوهیان لە شیعدا بە هونەرمانندی زیدە دەسەلاتدار و هەستیاری و جوانكار نەبێ ناكری. بێی و هەر ئەوەندە واتا و جوانی و هیزە بدۆزیتەوه لە بەیتەكەدا شتیكی كەمت نەدۆزیتەوه بەلام شتیكی زۆرت لە كیس چوو.

هەرچەندە گوناھی «دەمەكە» ت... لێردا پۆرگیك هەیه پەرە لە وردەكاریی و فتونی عیشق و عاشیقی. وشەیی «دەمەكە» صیغەیی «نهی» یە و ئەمرازی «دە» ی بە سەرەوهیە وەك كە بلیی «دەمەخۆ، دەمەلێ، دەمەرۆ...». واتای بەیتەكە لە عاست «دەمەكە...ت» دا بە جارێ دەگوێرێ لە چاوەواتاكەیی بەرچاوە، چونكە وشەیی «دەم» لە ناودا نامینی و فیعلینی نەهی جینی دەگریتەوه. كە ئەمە وایی و اتاكە وای لێ بەسەر دێ: هەرچەند گوناھی ئەو نەهی كەردنی تۆ لە من بەوهدا كە چەندیكی بۆت ببزوومهوه پیم دەلێی «دەمەكە» و دەمشكینیتەوه، ئا ئەم گوناھەیی «دەمەكە» ت كە بۆتە باری سەر لێوت بە ماچ نەبێ كەفارتی نایی بەلام نالی حەددی نیە و بلی و پێی ناكەوێ.

ئەم دوو واتایە، هەردوویان، لە لایێكەوه هەلپەسێرە و خۆت خەریك كە لەگەڵ وشەیی «حەد» كە بە رینووسی كوردی دەبێ «حەدد» بنوسری ئەم وشەیه لە رستەیی «حەددی چیه، حەددی هەیه...» دا بە واتای «رێكەوتن و لێهاتن و ماف هەبوون» باوه، لەو دوو واتایەیی تازەش هینامەوه هەر وەها بەكارهاتبوو. لە

زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی «حد» واتای سنووری هه‌یه که وا رهنکه واتا کوردییه‌که‌ی هه‌ر له‌و سنووره‌و هاتبئ له‌و روه‌و که «حده‌ده‌ه‌بوون» راسته‌وخو سنووری میانی دوو شتان بۆ ئەو که‌سه‌ داده‌گرئ که حه‌ددی هه‌یه. ئەم «حد» له‌ شه‌ریعه‌ت و «اصول الفقه» دا بوه‌ به‌ زاراوه‌ به‌ واتای سزای گوناهان ئیتر «حد»‌ی دزیه‌تی ۸۰ داره‌ و هی هه‌ندئ گوناھ رۆژوو هه‌یا برسی تیرکردنه‌ وه‌یا به‌نده‌ ئازاد کردنه‌... که وشه‌ی «حد» بۆ ئەم واتایه‌ ببه‌ینه‌وه‌ به‌یته‌که‌ ده‌بیتته‌ پرسیار و وه‌رام:

هه‌رچه‌نده‌ گوناھی ده‌مه‌که‌ت باره‌ له‌سه‌ر لئو
حه‌ددی چیه‌ نالی؟ که‌ بلئ ماچه‌ که‌فاره‌ت

له‌ مصرعی یه‌که‌مه‌دا روه‌ی وتووێژی شاعیر له‌گه‌ل یاره‌که‌یه‌تی، به‌لام له‌ مصرعی دوهم‌دا روه‌ی پرسیار له‌ یار وه‌رده‌گیرئ و بای ده‌داته‌وه‌ سه‌ر خو‌ی، که‌ ئەمه‌ «مخاطب» گۆرینیکه‌ زۆر په‌سه‌ند بوه‌ له‌ ئەده‌بی کۆندا ته‌نانه‌ت له‌مه‌دا په‌یره‌وی شیوازی قورئانیش کراوه‌.

به‌لام ریی تی ده‌چئ نالی له‌ مصرعی یه‌که‌میشدا وتووێژی له‌گه‌ل خو‌ی بی و بلئ گوناھی ده‌می نالی که‌ «مخاطب» ه‌ بۆته‌ بار له‌سه‌ر لئوی، ئەوجار لئو ده‌پرسی ئه‌ری نالی «حد» ی ئەم گوناھه‌ چیه‌ که‌ بۆته‌ باری سه‌ر لئوت؟ خو‌ی وه‌رام ده‌داته‌وه‌ که‌ هه‌ر خو‌شی نالییه‌، و ده‌لئ حه‌ددی ئەم گوناھه‌ ئەوه‌یه‌ یار بلئ ماچه‌ که‌فاره‌ت. له‌ شه‌ریعه‌تدا که‌فاره‌ت بۆ خو‌ی به‌ واتای ئەو «خدر»‌ه‌ش دیت که‌ لئیردا مه‌به‌ستمان بوو.

خولاسه‌ «مخاطب» له‌ مصرعی یه‌که‌مه‌دا یار بی وه‌یا نالی، مصرعی دوهم‌ ده‌شی ببیتته‌ ئەو پرسیار و وه‌رام دانه‌وه‌یه‌ی باسم‌ کرد، واتای وشه‌ی «حد»‌یش ئەو سزایه‌ شه‌ریعه‌یه‌ بی که‌ له‌ «تلک حدود الله»‌وه‌ وه‌رده‌گیرئ. تا ئیستا، وایزنام، سئ توژالمان له‌ واتاکانی ئەم به‌یته‌ هه‌لگێرایه‌وه‌ بی ئەوه‌ هه‌ستمان کردبئ به‌ هیچ جوړه‌ هه‌ناسه‌ سوارییک وه‌یا وه‌ته‌نگه‌هاتنیک له‌ لایه‌ن خاوه‌نی به‌یته‌که‌وه‌ که‌ «نالی»‌یه‌. که‌ ئینساف به‌کاربێنین و دان به‌ حه‌قدا بێنین ده‌بی به‌سه‌لینین ئەو سئ واتایه‌ نه‌ک هه‌ر به‌سن بۆ به‌یتیک به‌لکو لئیشی زیادن چونکه‌ ئەگه‌ر وا نه‌لین ده‌بی شاعیران مه‌نع‌ که‌ین له‌ گوته‌ی به‌یتی خاوه‌ن یه‌ک واتا و دوو واتا. له‌مه‌دا چ ته‌گه‌ره‌ نیه‌، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه‌ جارێکیان له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ ئەدیبه‌ ناسراوه‌کانماندا باسی ئەم به‌یته‌م ده‌کرد و به‌یه‌که‌وه‌ خه‌ریکی سه‌رپۆش له‌سه‌ر هه‌لگرتنی بووین و به‌ دوا قه‌تار کردنی ئەو سئ واتایه‌دا له‌ نکاو ئەدیبه‌که‌ گوته‌ی ئای که‌ بی خه‌به‌رین و ئاگامان له‌وه‌ براه‌ وشه‌ی «ده‌مه‌که‌ت» ده‌شی به‌ واتای «خوینه‌که‌ت» بی چونکه‌ «ده‌م -ده‌م» له‌ عه‌ره‌بیدا به‌ خوین ده‌لین، خو‌ دیاره‌ ده‌م و لئویش که‌ جوان بوو له‌ سوورییدا وه‌ک خوین ده‌نوینئ و ریی تی ده‌چئ بگوترئ رشتنی خوینی عاشقان به‌ هه‌موو رهنگی سوورییه‌وه‌ له‌سه‌ر ئەو لیوانه‌ بۆته‌ بار... خولاسه‌ که‌ زیهن چوو بۆ لایه‌نی واتای خوین له‌ وشه‌ی «ده‌م»‌دا، به‌یته‌که‌ سه‌رله‌نوئ ده‌بیتته‌وه‌ به‌و زه‌ویه‌ نه‌ور و ته‌ره‌ی که‌ وا به‌ ئومیدی ئاوی زۆر بیری لئ هه‌لده‌که‌ندری و له‌ ئەنجامدا کاریزی لئ په‌یدا ده‌بی.

ده‌بینی هه‌لگوشینی شیعی نالی تا ئەو راده‌یه‌ وشکایی واتاکانی دیت کاریکی به‌ کیشه‌یه‌ نه‌فه‌سیکی دریزی پی ده‌وئ. سه‌ره‌رای کیشه‌ تا بشلئ ورد و چاوخه‌له‌تینه‌، مووقلاشی و زه‌رپه‌بینی نه‌بی زه‌فه‌ریان پی نابات، رهنکه‌ ئەوساش زه‌فه‌ر پی بردن هه‌ر یه‌که‌جار زه‌حمه‌ت بی. به‌لام پاداشی هه‌لئینانی

گه وه ره کانی له زه تیکی ئه وهنده گه وره و بئ هه متایه هه موو خو پینوه ماندوو کردنیك و له گه ل خه ریکبوونیک دینی. چ سه یریکیش له م گوته یه مدا نیه، چونکه ناگامان لیه دهوله تانی رۆژهلآت و رۆژئاوا خه ریکن بۆ کاری زیهن بزوی وهک شه ترهنج وهیا یاری له شه ترنج به ره ژیرتر فیرگه دهکه نه وه و پسپۆر و ئوستادی شارهزا ته رخان دهکن و پاداشی گه وره داده نین بۆ سه رکه وتوهکان له و یاریانه دا، ته نانهت هافرکیتی نیو دهوله تانی بۆ ریک دهخن و جیهان به گه لان و به حکومه تانی وه پنیانه وه خه ریک دهبن ئیستگه کانی رادیو و ته له فزیوون خه به ری بزافته وهی به ردیک له و به ردانه ی سه ر ته خته ی شه ترهنج که به خهلق راده گه یه نن وهک ئه وهی رووداویکی گرنگی ئابووری وهیا رامیاری وهیا کۆمه لایه تی وهیا زانستی رووی دابئ. خو ده شانین ئه م یاریه و هه موو یاریکی وهک ئه و هه ر هینده ی سوود تیدایه که زیهنی چه ند که سیک له په راویزی خۆیدا تیژتر دهکا، هه لسه و داسووری یاریچییه کانی هونه ری پۆسپۆرانه نیشان ده دن سه ره رای ئه وه که یاریه که بۆ خوی میراتیکی کۆنی هونه ری ئاده میزاده، خو هه رچی جیهان هه یه ببیته شه تره نجان یه ک لوقمه نان ناخه نه ناو زاری مرۆڤیکی برسییه وه.

وا له م کاته ی که ئه م دیرانه ی تیدا ده نووسم و پیکه وتی رۆژی چوارشه مۆی ۲۷ ی تشرینی دوهمی سالی ۱۹۷۴ ه به شیکی یه کجار زۆری ئه فریقا دوو چاری قاتوقری بوه و به ملیون خهلق ئاواره بوون به دوا ی خۆراکی نه مر و نه ژبییدا چه ندین هه زار که سیش له برسان مردن و چه ندین هه زاری تریش خه ریکی مردن، که چی بلیمه ته کانی شه تره نجان ی سوؤقت و ئه مریکا و دهوله تانی تر به یاریده ی حکومه ته کانیانه وه خه ریکی «کش مات» ی شه تره نجن. نه خۆیان و نه حکومه ته کانی شیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی ئه و یاری و هافرکیتیانه بدن به برسییه کانی ئه فریقا. که سیش گله بیان لئ ناکا و پنیان نالی ئای چه ند بئ رهحم و بئ ئینسافن له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان ده دن به ده ست برسییه تییه وه ئه م دهوله ته ئاتۆمیان خه ریکی که یف و به زمی شه تره نجن.

ئه وهی راستی بئ منیش له لای خۆمه وه چ گله یه کیان لئ ناکه م و ده زانم برسی بوونی ئه فریقا ده خلیکی به سه ر شه تره نجی رووس و ئه مریکا وه نیه. ئه و چه ند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شه تره نج ده بئ هه ر سه رف بکری ده نا یاریه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شه تره نجانانیش باشتر ئه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر که م بکریته وه وهیا مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که ئه مه وابئ و هینده م به لاوه روون بئ ده بی بشزانم، ئه گه ر شه و کویر نه بم، خه ریک بوون به شیعی نالییه وه به تایبه تی بۆ رۆشن بیریکی کورد سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسیک وهیا ئینگلیزیک وهیا عه ره بیک وهیا کوردیک به یاری شه تره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکو له گه لیک سه ره وه:

۱- هه ره که یاری شه تره نج زیهنی یاریچی تیژ دهکا شیعی نالی له ویش زیاتر زیهنی رۆشن بیر ده کاته وه و رایدینی به هه لپنانه ی مه ته لی زیهنی له مه یدانه کانی ئه دب و وهک ئه ده بدا که رامیاری و ئابووری و هونه ری... یه.

ده توانم گره و بکه م له سه ر ئه وهی دۆزینه وهی ته له ی شه تره نج که گه وره ترین زانی شه تره نج نابیتییه وه که متر زیهنکاری ده وئ له دۆزینه وهی ته له ی واتا که نالی خستوتیه نیوان هه ندئ هه لبه سه ته کانییه وه. که ده لیم «گره وه که م» ئه وه بزانه له پیشه وه گره وه که م بردۆته وه چونکه نزیک ۱۵۰ سال تیپه ریوه به سه ر به شیکی ئه و ته لانه ی نالی تا ئیستا که ش به که س نه ره وا وه ته وه.

۲- خەرىك بوون بە شەترەنجهوۋە ھەر لە مەيدانى شەترەنجدى زېھن تىژ دەكا، پەنگە لە مەيدانەكانى «انسانيات» دا زېھن كوئىر كاتەو بە پىچەوانەى نوكتە شىعەرى نالى كە بە بەريەوۋە ھەيە زېھنى مرؤف بكاتەو لە ھەموو مەيدانەكانى «انسانيات» دا چونكە خۇى يەكئىكە لەو مەيدانانە. باوەرپم ھەيە تۆ كە توانيت واتا نەھىنەكانى شىعەرى نالى ھەلئىنى بە ئاسانى دەتوانى درۆ و فېلېبازىي پىشەوايئىكى سىياسەت وھيا تەرىقەت تىبگەى و خۇتى لئى بپارىزى، بە مەرچىك ترست نەبئى لە دانھىنان بەراستىدا كۆمەش نەكەى لە دۆزىنەوھى درۆ و دەلەسەى كەسئىك كە خۇشت دەوئى وھيا لە پلەى حىزبايەتتىدا لە خۇت ھەورازترە.

۳- ئۆينى شەترەنج بەرتەسكە لە روقەى شەترەنجهكە تىناپەرئىنى، لەوانەيە نەخوئىندەوارىك بىتتە گەورەترىن زانائى شەترەنج. بە نمونە دەلئىم كاك نورى بەرئى كەك موستەفائى كاكى ھىران شەترەنجى لە پىسپۆرەكانى ئىنگلىز دەبردەو، خۇ ئەگەر بە تەرازووى شەھادە و خوئىندى رەسمىيان ھەلكئىش كاك نورى مەكتەبىشى نەدئىتبوو. نوكتەى شىعەرى نالى نەك ھەر نەخوئىندەوار تىيى ناگا، تاك تاكە خوئىندەوار نەبئى سەرەدەرييان لئى ناكا ئەوئىش لە ھەموو نوكتەكان نا، بە ئاسانىش نا. بە تەنھا زىرەكى و وردبىنى چەكى ئەو شەرەنەن كە شىعەرەكانى نالى بەرپائى دەكەن. دەبئى لەگەل زىرەكئىدا ھەموو زانستەكانى سەردەمى نالىش كۆبئىتتەو و كەلەكەى پئى بكرئى لەسەر شىعەردۆستى و ئاگادارىيى فنونى ئەدەبى كلاسئىكى و ئاشنائى بە ديوانى زوربەى شاعىرەكانى ئىسلام. روقەى واتا و نوكتەى شىعەرى نالى سەرەراى زەكائى مرؤف ھەموو ئەدەب و زانستەكانى ئىسلامى سەردەمى «نالى» يە. سەپر لەوھدائە شەترەنجىش يەكئىكە لەو كەرستانەى پەكى لەسەر دەكەوئى بۆ زانئىنى واتائى ھەندىكە بە بىتەكانى نالى:

«ماتم» وەكو زولفەينى سىھە گرتى سەرپات
پۆشى لە روخت تەعبىيەى بەيدەق و شامات

وشەى «شامات» ناچارى دەكا بزائى «شا» لە يارى شەترەنجدى «مات» دەبئى لە پىشەوھش مەجبورى كەربووى كە بزائى لە ەرەبئىدا «شامات» رېژە جەمەى وشەى «شامە» يە بە واتائى «خال» كە لە رووى ياردا وەك بەيدەقى سەر تەختەى شەترەنج «تعبىە» كراو و «ماتم - ماتەم» و زولف پۆشيويانە. كە بئىن بەراوردى شىعەرى نالى بكەين لەگەل يارى شەترەنجدى، لە ھەر روئىكەوۋە بئى ئەو بەراوردى كەردنە، دەبئىن بەراستى شەترەنج يەكئىكە لەو نۆكەرانەى دەستەونەزەر رادەوھستن لە ديوانى شىعەرى نالىدا. لە نوقتەى بەرامبەردا، يارى شەترەنج كە خۇى كەرستەيئىكى شىعەرى «نالى» يە چ پەكى نەكەوتوۋە لەسەر تىگەئىشتى شىعەر، ھى نالى بئى يا شاعىرئىكى تر، شەترەنج ديوان و ديوھخانەى نىھ زانستئىكى دەرەوھى خۇى بئىتتە نۆكەر تئىدا. لەم مەيدانەدا شەترەنج وەك ئەو بۆرە پياوھىيە دەسەلاتى بەسەر كەسدا راناشكئى مەگەر بەسەر خۇئىدا، روتەيئىكە لە ناو كۆرى مرؤفى كۆك و پۆشتەدا.

۴- ئەمرازى يارى شەترەنج بە ھەموو ھونەرى خۇى و شارازابى و زىرەكى شەترەنجدانەوۋە تەختە و بەيدەق و پەيكەرى روخ و فېلە كە ھەموويان بئى گيان و سارد و سرن، لە خۇيانەوۋە بەدەنگ نايەن و چ پەيامئىك رانگاگەيەن ئەگەر من و تۆ بە دەنگيان نەھىنئىن، بەلام ئەمرازى شىعەر، ھى نالى بئى وھيا ھى شاعىرئىكى تر، وشەى واتادار و ھەستيارە كە زادەى دل و خوئىن و مئىشكى خاوەنەكەيەتى. دەوجا بۆ

خوت تيفكره له جوداوازي مياني دوو هوي زيهن بزبو كه يهكيكيان له بهردى رهق و يهكيكيان خورپه ي ههناو بى.

من ليرهدا ئەم لايه نەش ناکەمە يارمەتيدەرى شيعر كه بلیم لینی دەوشیتەوه ببیتە رابەرى مرؤف بۆ ریی چاکه له حالیکدا شەترەنج چ رییان به کهس نیشان نادا، چونکه مومکینه بگوتری شيعر له وانه يه ریتی خراپيش به مرؤف نیشان دات نهک هەر هی چاک، قسه کهش راسته به لام ئەم دوو بهختییه وهنیه هەر له شيعردا پهيدا بى، هەرچی بهرهم ههيه وایه يهک له وان باروت که شتیکی زۆر چاکه بۆ رینگه پيخوشکردن تا بشلیی به ده بۆ پیاو پی کوشتن. شەترەنج بۆ خووشی له وانه يه به ریکوپيکی بکری له ژیر سه رپه رشتیکردنی لایه نی بهرپرسی دهر بهستی چاکه و خراپه دا، له وانه يشه ببیتە قوماریکی ئاسایی که هەر ته لفاقندنی کات و مالی لی روده دات. من له م به يه کدی گرتنه ی شەترەنج و شيعردا خۆم ناکەم به واعیز و قه مچی هه ره شه لیکردن به دهسته وه بگرم وهک مامۆستاکانی سه رده می سوخته خانه په ند و ره وشت و ئایین فیزی خه لقی بکه م، ته نها له رووی بایه خ و نرخى زيهنی و هونه ریی و مرؤفایه تی ساده ی رهنگ لی نه دراوه وه به يه کتریان ده گرم به مه شدا به لای شەترەنجدا شکاندوه چونکه شيعری په ند و دینداریی تا بلیی زۆره، قسه ی دژی یاریی و خو خافلان دن ئه ویش هەر زۆره که شەترەنجیش ده گریته وه و ده يشکینیته وه.

که بمانه وهی له سه ر ئەم به يه کدی گرتنه به رده وام بین ده توانین چه ند ئالقه يیکی تریش بخه ينه سه ر زنجیره ی ژماره ی راکشانی شيعر به سه ر شەترەنجدا به لام پیویستی به م ئه رکه نیه، چی تازه له گوته ی بوومه وه به سه ر و زیاديشه له مه به س. نیازی بنجی له هینانه ناوی شەترەنج راکیشانی سرنجی ئەو خوینده وارانه يه که بی په روا و به شانازییه وه شيعری نالی و ئەمسالی نالی بی بایه خ ده کەن و ده که ونه دژی. چ گومانم نیه له وهدا که ئەم ته رزه خوینده وارانه ره ژهک له ره ژان خه یالیان بۆ ئەم لایه نه ی یاریی شەترەنج و بایه خ پی دانی نه رۆیشته وه. ده نا ده بوو يهک له دوو کاران بکه ن: یا واز بیئن له دژایه تی ئەده بی کۆن که مه علومه هه زار جار ان له شەترەنج سوود به خشته ر یاخود بکه ونه دژی شەترەنج و یاریه کانی وهک ئه ویش، ئەو حکومه تانه و ریکخراوانه ش تاوانبار بکه ن که خو یان و عالەم به شەترەنجه وه خه ریک ده کەن. ده مینیته وه بلین ئەده بی کۆن می شک و دلی خه لقی بۆ لای بیروباوه ری کۆنه په رستانه راده کیشی که ئەمه زیانی به ولای هه موو سوودیکه وه يه لپی وه ربگیرئ، له زیانی یاریش پتره که هەر بریتیه له به فیرو چوونی کات و چالاکى و کار ناکاته سه ر بیروباوه ر و دل و ده روون. بۆ به رپه چ دانه وه ی گوته يیکی وه ها که ره شنبیری ئەمرۆ له دژی ئەده بی کۆن به زيهنیدا تیه ری دوو وه رامم هه يه لیره دا ده یان که م به پاش گه زکه ره وه ی ره خنه ی ئه وتویی، چه ندین وه رامی تریشم هه ن خوینه ریان پنه خه ریک ناکه م:

وه رامی يه که م: رابردووی میلله تان هەر ئەده ب و شيعری تیدا نه بوه که ئیستا ئیمه بيکه ين به نمونه ی پاشکه وتووی و به شیر و خه نجه ری ره خنه و نه فرین ئەنجن ئەنجنی بکه ين. شيعر و ئەده ب دیریکین له رووپه ره ی ژيانی کۆمه لایه تی کۆن، له پیش ئەودا و به دوا ئەودا چه ندین دیر دین رووپه ره که پر ده کەنه وه. که ئیمه ئەوه نه د خۆمان هه لده ينه وه به دژایه تی شتی کۆنه په رستانه و له په نا ئەو خو هه لدانه وه دا ئەده بی کۆن تاوانبار بکه ين و له ناوی ببه ين ده بی ئەم دل سو زییه بیژۆکه مان به گژ هه موو رابردوومان بینى و بهرمان داته گیانی هه موو میژوو به هه موو روودا و کردار و گو فتاریه وه نهک هەر

تاكه ميراتی شيعر، يه‌خه گيری سه‌رله‌به‌ری خه‌لقه‌كه‌شمان بكا به مه‌لا و شينخ و كاسب و فه‌للاح و
توجاریه‌وه نه‌كه هه‌ر شاعیر.

خولاسه ئيمه نه‌گه‌ر ده‌ست دريژ كه‌ين بۆ خنكاندن شيعر و شاعیری كۆن ده‌بی تيكراي رابردوو له
ناو ببه‌ين و بسرينه‌وه چونكه به‌و گه‌ز و گرييه‌ی شاعیر ده‌كاته كۆنه‌په‌رست هه‌موو رابردوو كۆنه‌په‌رسته
ته‌نانه‌ت شيعر له‌چاو زوربه‌ی لایه‌نه‌كاني تری بيروباوه‌ری كۆمه‌لايه‌تی ليره به‌ پيشه‌وه زۆر به
پيشكه‌وتووش ده‌ژميرري. تۆ بينه‌ شيعری نالی وه‌يا حافظ وه‌يا ابو‌العلاء المعری وه‌يا مه‌لای جزیری بخه
ته‌نيشت ورينه و گروگاله جنوكاوييه‌كاني فه‌للاح و كاسبينكي ۲۰۰ سال پيش ئه‌مرۆ ده‌بینی شيعره‌كان
وه‌ك شوپش خۆ ده‌نوین له‌ چاو ئه‌و ورينه يه‌كجار دواكه‌وتوه‌دا. گیانی نه‌سه‌لماندن و ريزله‌خوگرتنی
شاعیره‌كانیش وه‌ك شيعره‌كانیان ده‌ جاران له‌ گیانی سه‌ركزه‌لانه و خۆ به‌كه‌مگرتوانه‌ی چینی هه‌ژاری
ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ مردانه‌تر و نازایانه‌تر هه‌لده‌چه‌قن له‌به‌ر چاوی بينه‌ری ئه‌مرۆدا. كه‌ بیین و چینی هه‌ژاری
له‌مه‌وپيشیش بکه‌ينه به‌ره‌وان و له‌ په‌فتاری وانه‌وه‌ حوكم به‌سه‌ر ئه‌و شاعیرانه‌دا بده‌ين، ئه‌وساش
شاعیره‌كان له‌چاو زوربه‌ی ميلله‌تدا هه‌ر له‌ پيشه‌وه دین چونكه چینی هه‌ژار ريزيان لی ناون و له‌ خویان
به‌ پشته‌وه‌تر داناون.

من كه‌ ئه‌م راستییه ده‌لیم رقی خۆمی پئ هه‌لناستینم له‌ كريكار و جوتیاری دوینی كه‌ نه‌یتوانیوه و
نه‌یزانیوه شوپشگير بی، كه‌ واقیعی كريكار و جوتیاریش له‌ ته‌نيشت واقیعی شاعیری كۆن داده‌نیم
بۆیه‌مه تاكو ئه‌و رۆشنبیره‌ی ده‌ست دريژ ده‌كا بۆ كوشتنی شيعر و شاعیری له‌مه‌و پيشمان چ چاری
نه‌مینی و ده‌ست بگيریته‌وه له‌و سته‌مه چونكه كه‌ ده‌ست نه‌گيریته‌وه له‌ شاعیر و ئه‌دیبی كۆن ده‌بی
ده‌رحال خۆ بكا ته‌ جه‌للادی بی فیلی عه‌مه‌له و فه‌للای لیره به‌ پيشه‌وه‌ش. هه‌رگیز ره‌وا نیه‌ ری بدری به
رۆشنبیریکی ئه‌مرۆ شانازی بكا به‌ خۆپفدانی ده‌ست نه‌پاراستن له‌ كوشتنی شيعر و شاعیری له‌مه‌وپيش
به‌ ناوی دژایه‌تی بيروباوه‌ری پاشكه‌وتوو له‌ حالیکدا ماوه‌ی به‌ خۆی داوه‌ كورپینی بكا به‌ هه‌ژاردۆستی و
پرۆلیتاریا په‌رستی كه‌چی هه‌رچی بیری پاشكه‌وتوو هه‌یه لای ئه‌و هه‌ژاره بیچاره هیلکه‌ی كرده‌وه و
جووجه‌له‌شی هه‌لیناوه. ده‌بی له‌و رۆشنبیره‌ بگه‌یه‌نین به‌ كوشتنی شاعیر خۆی ده‌كاته جه‌للادیکی بی داد
و سته‌مكار كه‌ هه‌یچ عوزریکی به‌ ده‌سته‌وه نه‌بی، چونكه ئه‌و له‌و كوشتنه‌دا پيشكه‌وتووترین تاقمی میژوو
ده‌كوژی و دواكه‌وتووترین تاقمی میژوو ئازاد ده‌كات كه‌ ئه‌مه راسته‌وخۆ ده‌بیته «هه‌له‌په‌رستی» بی پیچ
و په‌نا له‌و روه‌وه كه‌ هه‌موومان ده‌زانین به‌ رواله‌ت خۆدانه‌پال چینی هه‌ژار بۆته‌ مۆده‌ی ئه‌م رۆژانه‌مان به
زۆریش خۆدانه‌پاله‌كه‌ چی تی ناچی وه‌ك مه‌سه‌له زۆر مه‌شووره‌كه‌ی «خه‌نجه‌ر له‌ كا»، كه‌ عوزری
شاعیری له‌مه‌وپيش نه‌سه‌لمیندری له‌وه‌دا كه‌ نه‌یتوانیوه و نه‌یزانیوه شيعری نازایانه‌تر و نازادانه‌تر
هه‌له‌بسته‌نی ده‌بی عوزری عه‌مه‌له و فه‌للای و كاسب و خه‌لقى تریش نه‌سه‌لمیندری له‌وه‌دا نه‌یان توانیوه و
نه‌یان زانیوه، هه‌ر نه‌بی، به‌قه‌ده‌ر شاعیری سه‌رده‌می خویان پيشكه‌وتوو بن.

ئه‌م «بانیکه و دوو هه‌وا» یه‌ ميلله‌تی نه‌خوینده‌واری لیره به‌ پيشه‌وه نه‌یسه‌لمانده‌وه چون رۆشنبیریکی
سه‌رده‌می ئاتۆم له‌ خۆی ده‌سه‌لمینی وه‌يا به‌خۆی ره‌وا ده‌بینی! رۆشنبیریکی كه‌ شيعری نالی ره‌فز كا
ده‌بی ئایین و میرات و بازرگانی و ماره‌کردن و ته‌لاقدان و جووتی گاره‌ش و ئاوی ئاویاره و ئاشی ئاو و
ده‌ستاری گه‌نم و كره‌ی چه‌لتوك و هه‌موو سه‌روه‌ریکی تری ژيانی سه‌رده‌می نالی ره‌فز كا چونكه
شيعری نالی به‌شیکي پيشكه‌وتوه له‌ ناو په‌راویزی تيكراي ئه‌و كه‌له‌پۆرده‌دا. خه‌ره‌کی خه‌ره‌كریس و ته‌شی

تەشپىرىس لە چاۋ سەردەمى خۇيدا كە ھەردەكاتەۋە سەردەمى خەپەك و تەشى. شىعەرى ئەھمەدى خانى لە رېزى پىشكەۋتوتتەن شىعەرى سەردەمى خۇى و دواى خۇشەۋە دىت كە ئەوسا گەلى كوردى بېچارە لە بارى ژيانى مادىۋە چى ئەوتۇى لە ژيانى سۆمەر و ئاكاد تىنەپەراندىبوو.

دەتوانم بلىم ئىستاش ناۋچەى ئەوتۇ ھەپە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۇقى چوار ھەزار سال لەمەۋپىشمان نىشان دەدەن كەسىش پى نىە بلى دەبى ئەمانە لە ناۋبىرېن چونكە لەچاۋ رۇژگارى خۇيان دواكەۋتوون. كە ئەمە ۋابى بۇچى فەللاخ و شوان دەشى فەتۋاى لەناۋ بردنېان دەرچى كە ھات و بوون بە شاعىر.

چەند سەپەرە پۇشنىرى كورد ئەمرۇ بارى زىھنى و فەلسەفى و بىروباۋەرى لەۋ پادەپەدا بى كەسىكى ۋەك نالى بېخەشى و گلەبى لى ناكە ئەگەر شاعىر نەبا و جوتيارىكى جنۇكەپەرست با، جوتيارىش تاۋانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەۋ پىيە دەبى رابردوومان بە باھەلداۋىبى خۇش بوى و تا سەرەۋىنى نەكەين و رېزى لى نەگرىن. زۇر زەھمەتە دل و دەروون و بىروباۋەرى ۋەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى منطقەۋە ئاخاۋتنى لەگەلدا بكرى، بۇ كەسىش نالوى تەپوتۇزى بە سەھوچوونى لى بتەكىنى تا لە خۇۋە لى دەتكى چونكە لە ھەلۋەستىكدا نىە ھىچ شت لە ھىچ كەس بەسەلمىنى. ئەۋەدى چاۋەرۋان دەكرى لە بەسەھوچوونى قوول، پتر توورە بوون و گىف بوونەۋەپە لە بەرامبەر ھەر راستكردنەۋەپىك كە دۇستانە بەرەۋپىرى بچى و لە عاست ھەر پەخنەپىك كە براپانە لى بگىرى. گوتەى كۇننەى «كە گوترا ھەق ئاۋ پادەۋەستى» بۇ مرۇقى عادەتى بە راست دەگەرپى، مرۇقىك بە سەھوچوونى لى بىتتە فەلسەفە راستىيان بە ھەق نازانى تا بوى پادەۋەستى... بە داخەۋە.

دەرامى دوۋەم: بىروباۋەرى ئەم تەرزە خۇپندەۋارانەش رۇژەك دى بىتتە كەلەپورى رابردو و چىنى پاشەرۇژ بە قىزۋىپىزەۋە سەپرى بكەن و لچك و لىۋى لى ھەلپىن و بلىن ئاى لەم بىروباۋەرە دواكەۋتوۋە قوندىلەپە سەردەمى تارىكىستانى كۇن! كە ئەمە دەلپم زۇرم حورمەتى ئەۋ خۇپندەۋارانە و بىروباۋەرەكانىان گرتوۋە بەۋەدا كە بىباپەخكردنېان دەخەمە بەر حوكمى دوارۇژ چونكە، راستىپەكەى، لە ئەمرۇۋە پى بىباپەخ كردنېان لەبەر ھەموۋ كەسىكدا راست و رەۋانە نەك تەنھا لە رۋى ئاشكرابى بەسەھوچوونىانەۋە بەلكو بەھۋى كردارى خودى خۇيانەۋەش چونكى كە ھەلال بى بۇ وان ئەدەبى غەبرى خۇيان نابوود بكەن ھەلپىشە بۇ يەكىكى تر ئەدەبى وان نابوود بكات.

زۇر بە ئاسانى و ئاسابى دەتوانم بەۋ كەسە بلىم كە رابردوومان رىسۋا دەكات و رۇژگارى ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات، تۇ كە بىئىنساۋانە ھازمان لى دەكەپتە مندالى بىژۋى رابردو، سەر لە نوى، دوارۇژىشمان دەكەپتەۋە بە مندالى ھەرامزادەى ئەمرۇكەمان چونكە گومان لەۋەدا نىە تۇ كە نەتوانى دەمارى پەپوۋەندى ئىستا كە لەگەل رابردوۋ بدۇزىتەۋە و بىبانكەپتەۋە بە باۋك و رۇلەى شەرى، ھەر بە جارى ناتوانىت دوارۇژىك پىك بىننىت كە بشى پى بگوترى رۇلەى شەرى ئەمرۇ... ئەمە ناتوانىت بابى رازى كردنى خۇت چ جابى پىرازى بوون و سەلماندى خەلقى تر. خۇت خالىق نىت لە بورجى عاجىتەۋە رۇلەى دوارۇژ لە دابكى ئەمرۇكە بەۋەلەد بىننىت بە پى ۋەسىقەى مارەكردنى لە باۋكىكى كە گۇرانى مېژۋى راستەۋخۇى بى درۇ و فىل و فەرەج بىت. تۇ كە خالىق نىت ساحىرىش نىت بە چاۋبەستەكى ۋەسىقەى ساختمان بە دروست بىننىت بەر چاۋ ياخود چاۋى مرۇقى دوارۇژ نابىنا كەپت و ئەۋ ھەلەپەى پى بەسەلمىنىت كە خۇت مەبەستتە.

خۆ به سه هوو بردن له عاست «ممکن و ناممکن» هه موو ریگه ییکی منطق و هوش و لیكدانه وه پهك دهخات. خواهشت كردنی بیروباوهری مؤدیلی ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۵۰ ری ددها خواهشت بكری له شاعیری ئەمپرومان فرۆكه مان بۆ دروست كا به نووكی ئەو خامه یه ی له و زیاتر شك نابا، له خه یاتیش خواهشت بكری به دهرزیه كه ی بیری نه وتمان بۆ لی دات.

خولاسه هه موو نامومكینیک خواهشت بكری له هه موو كه سیك، بهر له هه موان ئەوان رۆشنییرانه ی خواهشتی نامومكین دهكهن له رۆژگاری رابردوو.

باوهره ینان به وه كه شیعی كوردی سه ده ی نۆزده م مردوه وه یا كاتی به سه رچوه وهك باوهر هینانه به مردنی دوینی خۆت وه یا ههر نه بی به سه رچوونی. من كه ئەمه ده لیم ههر حیسابی به سه رچونی پینچ شه مۆ و داها تنی هه نیت، بیروباوهری ئەمپروشت له هی دوینی ت جودا بی ت چ به دوینی خۆشت نالی مردوو وه یا دواكه وتوو رهنگه شانازیش بكه ی ت به گۆرانی قه ناعه ته كانت له دوینیوه بۆ ئەمپرو و بلیت ئەمه به لگه ی به ره وپیشه وه چونمه. خۆ ئەگه ر نه ختیک نیگات فراوان كه ی ت و هه ندیکیش ئینساف بخه ی ته ناو نیگا كه ته وه ده توانی فه توای «نه مردن و به سه ر نه چوون» بۆ ئەده بی له خۆت به پیشه وهش دهرچوینی ت وهك بۆ رابردوی شه خسی خۆت دهرچواند، ئەوسا به دلکی حه سایه وه و بی گری و گال خۆت به میراتگر و رۆله ی شه رع ی ئەو رۆژگاره بژمیریت، كه به راستیش ههر وایت، و هه ول ده ی ت میراته كه ده وله مه ندرت كه ی ت و به ره وپیشه وه تری به ی ت، دوایش ده وری كه ی ته وه بۆ دوا رۆژیک كه ئەویش رۆله ی شه رع ی خۆت ده بی ت.

میلله تانی تریش وهك كورد، ده هینده ی كوردیش، ئەده بی كۆنیان هه بوه و پاریزراوه. ئەو میلله تانه جاریکی تریش له كورد به ختیارترن له وه دا كه رۆشنییری ئەمپرویان ئەده بی كۆنیان تاوانبار ناكهن. به لی راسته ئەو میلله تانه ههر خاوه نی ئەده ب نه بوون، باری مادیشیان له چاو رۆژگاری كۆن پیشكه وتوو بووه، له مه وه رهنگه بگوتری لانی مادی پیشكه وتوو شه فاعه ت ده كا بۆ ئەده به كه یان ئەگه ر پاشكه وتوش بووی، كه چی من ده لیم ده بی بزانی ئەم راستیه له سه ر ئەده بی كورد ده كاته وه نهك دژی ده وه ستی ت چونكه عوزریکی گه وره ی به ده سه ته وه ددها له رووی ئەوه وه كه دواكه وتنی باری مادی و كۆمه لایه تی كورد ری بریوه ته وه له ئەده به كه ی كه پیشكه وتوتر بی ت، رهنگه له هه مان كاتا گله ی نیکیش بینیه سه ر ئەده بی ئەو میلله ته پیشكه وتوانه به وه دا كه باری مادی ده وله مه ند و پیشكه وتویان ده بوا ئەده بیکی پیشكه وتوتر به ره م بی نی له وه ی كه هه بوه. ئەگه ر چاومان ره شكه وپیشه نه كات و می شكمان له ق نه بووی ت ریمان هه یه بلین ئەری ئەی بوژی فارس و تورك و رووس و عه ره بی پینش سه د سال ئیوه كه له ده ورو به ریکی یه كجار ده وله مه ندرت بوون و ژیان له چاو هی كورد بۆچی هه لبه ستان له هی نالی و شیخ ره زا و مه ولانا خالید پیشكه وتوتر نه بوه؟ كوا ئەو واتا وینه سیحراویه تان كه له ژیا نه ده وله مه نده كه تانه وه تیشکی دابیه ته وه بۆ ناو هه لبه ستان و هاوتای ئەو له واقیعه هه ژاره كه ی نالی تیشکی نه دابیه ته وه؟ بۆ ده بی حاجی قادر لی تان دانه بری وه یا كه یفی جوانرۆبی شان به شان تان بی ت؟

لیردها سه رگوزه شتیکی كورتیله ده كه مه پالپشتی قسه كانم؛ چه ند سالیك له مه وه بهر قوتابیه كانی كورد له قا هره پرسیاریکیان كرد له شاعیریکی ئیستا كه مان دهر باره ی نالی و هیزی له شیعر دا. له وه رامدا پیانی گوت به سه بۆ دهرخستنی پایه ی نالی كه بلیم له به ی تکی دلدارانه دا وه سفیکی خورما و داره كه ی

کردوه به خه یالی هیچ شاعیریکی عه ره بدا نه هاتوه، ده شزانین دارخورما مالی بیفیلی عه ره به و نالی
لئی میوانه:

ئه تو قوربان نخیلی یا رطابی
وهها شیرین و سینه نرم و دل رهق

به دوا ئه و به یته دا به یته کی تری نالی دینمه ناو قسه کانمه وه که وه سفی بیابانی حیجازی پی کردوه
ئه ویش توژی نه شکاوه له لایهن شیعی هیچ شاعیریکی عه ره به که وه سفی بیابانی کردبی. ئه مه ده لیم له
عاست تیکرای ئه و هه لبه ستانه ی خوم خویندومنه وه، که شتی تری زیده نایاب هه بی له وه سفی بیاباندا و
من چاوم پیی نه که وتبی بهر ئه م قسه یه م ناکه وی:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ئاوری نه فسه
حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطانه

بزانه له مه قامی جه زبه گرتنی به ره و که عبه رویشتن نالی بهرده سماقی سور و ورده چه وی سپیلکه ی
رپی حیجازی بو کوئی بهرز کردوته وه. تو خوا به وردی سهیریکی ئه م ریزکردنه ی «قوتی روح» و «ئاوری
نه فس» ی نیوه به یته یه که می بکه که له وه سفی بهرده سماقدا هاتوه چون به ئاسایی و بی نه فه سسواریی
له خووه به رامبه ر «شهبی نجم» و «رجمی شیطان» وه ستاون؟ قوتی روح له گه ل شهبی نجم جووت هاتوه
ئاوری نه فسیش له گه ل رجمی شهیتان!!! کاکه لئی ورد به وه جیهانیکسی سیحری حه لال وا له به رچاوته نه
سه ری دیاره نه بن.

من که به گه رمی له سه ر ئه ده بی کونمان ده که مه وه یه ک وشه ی توانجم له ئه ده بی ئه و که سانه نه گرتوه بی
ئینسافی ده که ن له گه ل ئه و ئه ده به دا. نه که هه ر ئه مه و به س، هه رگیزیش نالیم ئه دیبی کورد ده بی له سه ر
شیواز و ریبازی شاعیری لیره به پیشه وه مان بروا و ریگه ی تازه داها تو له خو ی حه رام کات. ئه وه ی
راستی بی پارچه هه لبه ستی نه و باوی ئه و تو م دیوه سه د سه و اتم بو ی لیدا وه هه رچه ند و اتا کانی له پشت
په رده ییکی ئه ستووری ره مز و هیما و داپوشراویدا خو یان بز ر کردوه تا ئه و راده یی به زه حمه ت
تیانگه یشتووم یا هه ر تیان نه گه یشتووم .

به لای باوه ری منه وه شاعیری نویی ئه و تو مان هه یه خه ریکه هه نگا و هه لینی بو به ره و پیشه وه ی
«گوران» و قوناغه که ی چ له رووی رواله ت چ له رووی ناوه رپوکه وه بی. مه به سیشم له ناوه رپوک مه فهومی
سیاسی و فه لسه فی نیه، مه به سم رزانی نه فسی شاعیره بو ناو هه لبه ست جا ئه و نه فسه چی تیدا ده بی
با بی. هویه کی زیده ئافه رین کردنیشم له و شاعیره «وهیا ئه و شاعیرانه» ئه مه یه که خو ی ناکاته عه بدی
شیواز و ناوه رپوکی یه کیکی له خو ی به پیشه وه ی وه ک «گوران» به لام له هه مان کاتدا هه زار حه یف و
مخابنی بو ده لیمه وه که ده بینم هینده بی ره حمانه و ناشاره زایانه ده که ویته دژی رابردویکی
بیتاوانمانه وه. چه ند سهیره و چه ند نامه فهومه له رو شنیریکی کورد که مندالیکسی هه زاری بی باوکی
دیت بزهی بو ی بجوولی به لام رقی له رابردووی کورد هه لستی که ئه ویش وه ک ئه و منداله بی باوکه وا

بوو به دريژايي پتر له دو ههزار سال نهفسي هسانهوهی هه لنه مژيوه و تير به زگی خوی نه خواردوه و قه مچی سته مکاری بيگانه له سهر پشت و شانی هه لنه ستاوه. من له وهسفی كورددا ئەمەي ژيره وهم گوتوه له سالی ۱۹۶۰ پرووی قسانيشم له رۆشنپیرانی عه رب ب بووه:

«فهو یخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ینزف جسمه من جرح عشرين قرنا او یزید، وتغوص فی عظامه سلاسل الاحقاب لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا ولملت منه رعبا».

ئەم پرزۆله لهش خویناوییهی ناو گۆرستانی میژوو ئەوه نیه رۆشنپیریکی خوی سه ره له نوێ ئەنجن ئەنجنی کا... پوختهی مه بهس و مرازی من له م دريژه پیدانه و میسال هینانه وه و رهخنه گرتن و رهخنه رهواندنه وهیه ئەوهیه چاوی رۆشنپیری كوردی ئەمرۆی پی بکه مه وه که سه رگه رمی ته مه نی گه نجایه تی و مهستی كهف و كولی حه زاره تی تازهی ئەورویا په و له بهر تیژرۆیی خوی شوین ههنگاوان نابینی، به هوی چاویلکهی خوازا په وهش چه شمه ندازی لی لیل بوه.

بیگومان که ئەمه ده لیم له خۆم و له تاو و تهئسیری قسه كانم بی ئاگا نیم. زۆر باش ده زانم رۆشنپیریك ئەوهنده ئاوه ژوو بوو بی دوینی به ئیمرو بگری وهك ئەوهی ئاسمان به ئەرز بزانی به قسهی من نابیته وه سه ر باری ئاسایی تا ئاسمانه كه هه لدا ته وه به رزایی و دوینیش بخاته وه پیش ئەمرو. رۆشنپیریك تا ده گاته ئەو رادهیه له سه هوو چووندا كه داواي مستحیل له رابردوی به سه رچوو بكا و قه مچی له رۆژگاری تینه رپو بدا، ده بی له سه هوه كه یدا ئەوهنده قول رۆچووی كه شری و ده ولکهی بیروبا وه ر و نووسینی په کیکی وهكو من نه یگاتی. تاریكستانی ئەنگوسته چاوی په خه گرتنی رابردوی بی گونا ه و كوشتنی تارمایی بلیمه تی گۆرستانی میژوو به چرای كزی ئەم قسانه ی من رپوناك نابیته وه. له گه ل ئەمه شدا خامۆش بوونی من و هی وهك من چ خزمه تیکی راست كردنه وهی سه هووی ئەو رۆشنپیرانه ناكا، پتریشیان به سه هوو ناپا.

ئەمه له لاییکه وه، له لاییکه تریشه وه ئەدهب و ئەدیپکی كوردی كۆن كه له نه زه ر خۆماندا جیی شانازی پیوه كردن بی ده بی له حالی هیرش برده سه ریان له لایه ن رپ لیشیواویکی كورده وه، به چه کی خامه به رگریان لی بکه م. له منیش به پیشه وه نووسه ران هه بوون به شیکی نووسینه كه یان ته رخان كرده بو له سه ر كردنه وهی ئەو ئەدهب و ئەدیبه ی له باره یان نووسیوه، رهنگه هه ندیک له خوینه ره وهی ئەم باسه ش ناچاری له سه ر كردنه وه بوون. ئەوهی راستیش بی میله تی كورد پیویستی پتر هیه به له سه ر خۆ كردنه وه تا میله تیکی تری خاوه ن سامانی مادی و مه عنه ویی چونكه به داخه وه كورد ئەوهنده ی نیه هه ندیک له ژیر پیی رهخنه و نه فرینی نا ره وا بپلایشیته وه و ده ربه ست نه بی. به تایبه تی كه رهخنه كان دژی راستی و ئینسافیش بن و له به سه هوو چوون و بی باکی و وردنه بوونه وهی رهخنه گرانه وه سه ریان هه لدا بی له عاست میژوو و به سه رهاته كانی كه چ سووچیکی رهخنه لیگیرا وه كان نیه ئەو به سه رهاته تانه به پیی زه وق و كه یفی مرۆفی سه ده ی بیسته م رپویان نه داوه و حازریکی باشتریان بۆمان به ره م نه هینا وه. هه روهك نا قوولایی ژیا نی چینی زه حمه تکیشی ئەمرۆی كورد به ئاره زۆ و به تاوانی ئەوان نه رسكا وه تا گله یی بی سامانی و بی راحه تی و بی ئازادیی خویان له خویان بکه ین. ئەدیپکی وهك نالی كه به لای بیروبا وه ری مه وه په کیكه له شاعیره هه ره پیشكه وتوه كانی رۆژه لاتی ئیسلام، نهك ته نها هی كورد، گله یی ئەوهی لی ناكری بۆ كه یفی سه د سال داوی خوی شیعی هه لنه به ستوه. له وه شدا سه رشكین ناكری كه شیوازی شیعی كۆنی به كار هینا وه، له م لایه نه وه ده بی بلین نالی ئەگه ر ئەوه نه با

که هه‌بوو گله‌یی لئ ده‌کرا و گومان ده‌چوو سه‌ر شاعیرییه‌تی چونکه ده‌بی مرؤف کوری سه‌رده‌می خوی بیت، که ئەو کورە نه‌بی دیاره ناتەواوییک له نه‌فسی وه‌یا له هونه‌ریدا بۆته له‌مپەر له پیشی و کردو‌ه‌تی به مرؤفیکی تار بووی له تیکرای خەلق.

نالی بی وه‌یا یه‌کیکی تر بی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لئ داوا ده‌کری به پیی مه‌فهومی سه‌رده‌می خوی مافی ریزلیگرتنی هه‌بووی تا ئیمه‌ش ریزی لیگرتن چ ره‌وای هه‌ق نیه ئیمه‌ بیین دوا‌ی سه‌د سال له سه‌رده‌مه هه‌موو خەلق به درۆ بخه‌ینه‌وه له‌و ریزه‌ی که له یه‌کیکی وه‌ک «نالی» یان ناوه. وا ده‌زانم ئەم قسه‌یه‌ی لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م هه‌یج ده‌مه‌ته‌قه هه‌لناگری. له منیش به پیشه‌وه که‌سانی تر گوتویانه. هوی دووباره کردنه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زنده پیویستی میلیله‌ته‌که‌مانه بو خۆبه‌سه‌هونه‌بردن و خۆزه‌ره‌مه‌ندنه‌کردن. له فه‌رزی میلیله‌تی ئینگلیز خۆ گیل کا له عاست «شه‌کسپیر» ئەوه‌نده شاعیر و ئەدیبی گه‌وره‌ی تری ده‌مینیت‌وه دلی خویان پی خۆش کات، سه‌ره‌وه‌ت و سامانه‌که و فابریقه و داها‌ته زۆره‌که‌شی چی لئ که‌م نابیت‌وه به نه‌هیشتنی ناوی «شه‌کسپیر» له فه‌ره‌نگی ئەده‌ب و هونه‌ریدا. خۆ ئە‌گه‌ر ئینگلیز له‌م پله‌یه‌ی بی ئینسافی‌ه‌ش تیه‌په‌رینی و هه‌موو رابردووی خوی بسپه‌رته‌وه – که هه‌رگیز نایسپه‌رته‌وه، حورمه‌تی روپه‌ره بی‌حورمه‌ته‌کانیشی ده‌گری – حازریکی هینده ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه بوی تیبینیت‌وه له سپه‌ره‌وه‌ی رابردووی. به‌لام کورد چی ئەوتوی نیه له ئیستا‌که‌یدا دلی خوی پی خۆش کات له به‌رامبه‌ر کاری مندا‌لانه‌ی ریسوا‌کردنی رابردووی خوی.

کورد له باریکدایه بوی بپه‌ریت‌وه نه‌ک لئی که‌م که‌یه‌ته‌وه به تایبه‌تی که خۆت کورد بیت، خۆ هه‌ر به جاری بی عوزر ده‌بیت ئە‌گه‌ر لئ که‌م کردنه‌وه‌که‌ت له مه‌یدانی بایه‌خداری زنده به‌ نرخ‌ی شیع‌ر و ئەده‌بی کونی بیت که هه‌یجی وه‌ک ئەو به‌ نرخ‌ی نیه.

له‌م گه‌شته‌ی ناو باغ و راغی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالیدا چه‌ند نموونه‌ییکی ئەوتۆمان دیت که له ناو نموونه‌ی هه‌ره پیشکه‌وتووی ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا په‌رشنگ بده‌نه‌وه و نموونه‌کانی تر کز که‌نه‌وه له نه‌زه‌ر خویاندا. ئەم به‌رزه‌یه‌ی ئەده‌بی نالی جاریکی تریش به‌رز تر ده‌بیت‌وه که به‌ بیر خۆت بینیه‌وه نالی ره‌وشتیکی پاک و نه‌فسیکی ریز له خۆگرتووشی هه‌بوه و له‌و ئەدیبا‌نه‌ نه‌بوه عه‌یب و عاری ره‌فتاری ناله‌باری له ناو مه‌خمه‌لی هه‌له‌به‌ستدا بشاریت‌وه. چ نه‌هینان ئاشکرا ناکه‌م به‌وه‌دا که بلیم زۆر له شاعیری ناسراوی خاوه‌ن شو‌ره‌ت له کۆن و نویدا ئە‌گه‌ر شیع‌ر و هونه‌ر شه‌فاعه‌تیان بو نه‌که‌ن له‌وانه نه‌بوون به براده‌ری خۆتیان قبول‌ که‌یت نه‌وه‌کا ناوت به‌د بی پینانه‌وه. نالی سه‌ره‌رای ئەوه که چ عه‌یبیکی لئ نه‌دیتراره تا بشلیی راست و دلسۆز بوه له‌گه‌ل بیروباوه‌ریدا، چی له دایدا بوه ئەوه‌ی گوتوه و به‌ دریزی ژبانی سوور بوه له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ته‌کانی.

به‌راستی نالی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی قه‌ناعه‌ت گۆرپیان نه‌کردوه. هه‌رچه‌ند ئەم نووسینه‌ جیی ساغ‌کردنه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری نالی نیه، به‌لام جیی ئەوه‌نده‌ی تیدا ده‌بیت‌وه به پیی داخواری مونا‌سه‌به بلیم دیوانه‌که‌ی سه‌روبن که‌یت و شیع‌ره‌کانی به‌و په‌ری وردیه‌وه بخه‌یت به‌رچاوی زیهن و مه‌نتیقه‌وه چ فه‌رقیک ناکه‌ی به قه‌ناعه‌ته‌ بنجیه‌کانی له قه‌سیده‌ییکه‌وه بو قه‌سیده‌ییکه‌ وه‌یا له ته‌مه‌نیکه‌وه بو ته‌مه‌نیکی تر. وه‌ک من له نالی ده‌گه‌م ئە‌گه‌ر پیمان بکری لیسته‌ییکی زه‌مه‌نی بو شیع‌ره‌کانی ریک خه‌ین لیمان مه‌علووم ده‌بی ئەو له ته‌مه‌نیکی مه‌یله‌و زوه‌وه به‌ره‌و پیکه‌ینانی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ر چوه، هه‌ر ئەم زوو کردنه‌ش بۆته هوی خیرا رۆیشتنی بو‌حه‌ج. ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی بو سالم و پرس پیکردنی له

به رژه وهندی گه رانه وهی بۆ سلیمانی ئەو ترسه پیتی کردوه که دواى گه رانه وه دوو چاری وه زع و ژيانیک بئ که خوی لئی رازی نیه. دهمه وئ بلیم په روشی بۆ قه ناعه ته کانی وای لئ کرد راسته وخۆ نه گه ریته وه، له حالیکدا ئەو ده زانی به سه رچوونی ده سه لاتی بابان و هاتنی حوکمیکی بینا کانه ی عوسمانی له وانه یه پئ له ئازادیی ر هفتار و قه ناعه تی بگرن و مهیدانی لئ ته سک که نه وه به تایبه تی چونکه ئەو له سه رده می حاکمه کانی باباندا هه رگیز ناچار نه بوه له ئاوی باوه رپ لئل بخواته وه. دیاره له حالی وه هادا تیکچوونی وه زعی سلیمانی به نیسه بت نالییه وه ناخۆشتر بوه له تاکه که سیکى تر که وا نه زۆر ده ربه سته باوه ر بئ و نه له سه رده می باباندا مه رحه بای دیبئ.

نالی که له شام مایه وه و دوايش، پاش گه یشتنی وه رامی سالم پیتی، چوو بۆ ئەسته مبول بئ ئەوه هیچ هۆیه کی گوزهرانی مسوگه ری هه بئ وه یا به ته مای پهیدا کردنی هیچ پایه و روتبه و نیشانیکی بئ. خوی دزیه وه له گه رانه وه بۆ سلیمانی له ترسی به رهنگار بوونی وه زعی بئ حورمهت به ده ست حوکمی که م ئینسافی عوسمانیه کانه وه. ئەگه ر ئەم ترسه به ره له سته لئ نه کردبا دهیتوانی له سلیمانی ئەو که رته نانه پهیدا کا که له شام و ئەسته مبول پیتی قانع بوو. هه ر جاره که ئەم به یته ی لای کۆتایی نامه که ی بۆ سالم ده خوینمه وه، له گه ل ته زووی سۆز و هه سته ی په روشم بۆ نالی، دیمه نی مرۆفیکى جوانمه ردی ریزله خوگرتووشم دیته وه به رچاو که مه رگی غه ربانه ی ریزلیگه راو ته رجیح ده داده سه ر ژيانی ناو که س و کار به بئ حورمه تی و بئ ده سه لاتی:

ئایا مه قامی روخصه ته له م به ینه بئمه وه
یا مه صلحه ته توقفه تا یه ومی نه فخی صور

دیاره نالی له م مه صلحه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه ری و داها تی زه ویوزاره نه بوه کانی مه به س نیه، پرسیارى ئەو له باره ی بوونی وه زعیکه وه یه که بتوانئ تئیدا گوزهرانی نه مر و نه ژیی بکا له گه ل پاراستنی دلۆپی ئابروودا. پیش من سالمیش له مه به سی نالی گه یشتوه بۆیه یه له وه رامدا به زۆریی باسی بئدادی و بئ حورمه تی تورکه کان ده کا نه ک نه بوونی نان و گوزهران:

شاریکه پر له ظلم و مه کانیکه پر له شین
جاییکه پر له شوڤ و ولاتیکه پر له شه ر
سالم صفهت له بئ که سییا با نه بئ هه لاک
من کردم ئەو نه کا له غه ما خوینی خوی هه ده ر

لیره دا رهنگه پرسیاریک بکری و بگوترئ به نیسه بت نالییه وه ئەسته مبول و شام و سلیمانی چ فه رقییان ده کرد؟ خو هه ر عوسمانلی حاکمی هه موان بوون؟ پرسیاره که بئ جئ نیه به لام بئ وه رامیش نیه. له ته جروبه ی خو مان ده زانین ژیان له جیگه یئکی تازه داگیرکراوی وه ک سلیمانییدا بۆ کوردیکی شه رم به خوی موخته ره می وه ک نالی سه ختتر و جیگومانتره تا ژيانی ئەسته مبول وه یا شام که له ویدا داگیرکه ری عوسمانی په لپی بئحورمهت کردن به غه ربییک ناگرئ که له هیچ رویکه وه نایئته ناو حیساب

و بهر ژه وهند و چاکه و خراپه یه وه و چ له مپه پان له بهر پیی هالنانی. له مهش به ولاتر، شاری گه وره و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیکی بیهوی بهرچاو نه بی، نالیس له وه زیاتری نه ویستوه ژیانیکی ره شوکی بی ئارایشته له ناو ئاپۆره ی شاری گه وره دا چه پاره ی بدا له نیگای نار هزای میری و ئەو هه لمه ته کاسانه ی خو له میری نزیک ده که نه وه به تیوه گلاندنی بابای وهک نالی ریزله خو گرتوو.

ئەم به قه ناعهت نازینه و له خو رازی بوونه ی نالی له گه لیک ره فتاری تری نالی سه ره هه لده دن. جاری چه ندیک سهیری هه لبه سه ته کانی بکهیت پارانه وهی له بهر کهس تیدا نابینیه وه، خو داوا کردنی یارمه تی و لووته خو ری هه ره هیچ، نو سه ریکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپکرا وه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خو ی بر دوه و نالی شکاندۆته وه به و یهک دوو ناو بر دنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند مونسه به یه کدا هاتوونه ته ناو شیعه ری وه. به رام بهر ئەم شکاندنه وه یه چه ند وه رام دانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ئاواته وه یه له میژووی خویدا هه لکه وتی وه ها پر شانازی بدۆزیته وه که ئە دیبیکی کورد مه دحی حوکمرانیکی کوردی کرد بی. وهی کاشکی سه ره له بهری ئە ده بی کۆنمان مه دحی به رو باره گا و ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خو کانی کورد بوایه. کاشکی کورد خاوه نی ئەو حوکمرانه بوایه به دریزی میژوو مه دح کرابایه.

نالی که دی و مه دحی «تاقمه مومتازه که ی شاه» ده کات تابلویکی پر شه رافه تی میژوه هه ژاره که ی کوردمان بۆ ده کا به نه مر. چ ده ستیکی سوآ و سه ده قه شی تیدا پان نه کردۆته وه بیته لکه له و تابلویدا. لاواندنه وه و پیرو زباییه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمرانی ئە حمه د پاشا له قه سیده که ی «تا فه لک ده وری نه دا» ئە ویش وهک هی «تاقمی مومتازی شاه» هه ستی به خو نازینمان زیندوو ده کاته وه و گیانی کوردا یه تیمان تیژتر ده کات، به شیکی زۆری هه تیوایه تی کۆنینه شمان له بیر ده باته وه به وه دا که پیمان ده لی ئە میریکمان هه بوه له مردنیدا بۆی بگریه یین و یه کینکی تریشمان هه بوه له هاتنی بۆ سه ره ته خت پیرو زبایی لی بکه یین.

له م قه سیده یه شدا نالی هینده بلند ده پروانی و خو ی به رز ده کاته وه له لایه نی چاو چنۆکیه وه ده توانم بلیم پیی ده گاته شانی ابو تمام و بحتری و متنبی. به راست ئەم گیانی به رز بوونه وهی نالی ژووروی گومان لی کردنی یارمه تی خواستن که له م دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو ببیله ی هه موو چاویکی بینا وه، دیمه نیکی یه کجار ئاشکرای به خو نازینی نالی دینیته ناو هه لبه سه ته کانه وه هه ندی مه دح و لاواندنه وه که جیی خو ی کردۆته وه.

به لیورد بوونه وه دیار ده که وی نالی له م دوو قه سیده یه دا به پیی حوکمی سروشت و ره وشتی فیتری له تارمایی ده ست پان کردنه وه دوور که وتۆته وه نه ک له بهر خو پاراستنی دوا ی لی کدانه وه چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یهک وشه نادۆزیته وه باسی سه خاوه ت و به خشینی مه دح کرا وه کان بکات چ جای ئە وهی داوا ی یارمه تی بکات.

به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و فکر و زیه نی به لای چاو چرکردنه وه دا نه رۆیشتوه، هه ر بیریشی لی نه کردۆته وه، چونکه ئە گه ر له گو شه ییکی هه ست و نه ستیدا وینه ی تارمایی خواهشت و نیاز هه با، خو شی بی و ترشی بی، سیبه ریکی ئەو تارماییه ده که وته ناو هه لبه سه ته کانه وه وه یا خود هه ر نه بی له وشه یی کینا دا «ئحم» یکی وهک هی کابرای گو شه ی مزگه وت ده بیسترا.

لیرهدا پیویستی روونکردنه‌وه و وهرام دانه‌وه باسی دوو قه‌سیده‌ی هیئا ناوه‌وه که مه‌دحی پاشای بابان و تاقتی تایبه‌تی ئه‌وی تیدایه. نالی له تاکه به‌یتیکی تریشدا مه‌دحی سلیمان پاشای کردوه، هه‌لبه‌ت ئه‌م مه‌دحه ده‌بی پیش مه‌رسیه‌که‌ی «تا فه‌له‌ک» بی. ئه‌م تاکه به‌یته چاوی هه‌موو ئه‌و ئه‌دیپانه‌ی لی خلیسکاوه که من له باره‌ی شیعرى نالیه‌وه ئاخاوتنم له‌گه‌لدا کردین وه‌یا نووسینیانم خویندبیته‌وه ده‌رباره‌ی نالی. منیش به‌ینیکی دورودریژ لی بی ئاگا بووم تاکوو له خووه به‌ تیپه‌پینی کات و که‌له‌که کردنی داها‌تی ئاشنابوونم به‌ نالی له ناو ده‌رووندا واتای به‌یته‌که‌م بۆ روون بۆوه با‌یی ئه‌وه‌ی مه‌دحی سلیمان پاشای تیدا بخوینمه‌وه:

هودهودی دل‌حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خوی که دامه‌نگیری شاهی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا

بیگومان شاهی ئاصه‌فی ثانی - باسی ئه‌م به‌یته به‌ درێژتر له به‌شی دوه‌می «حاجی قادری کوی» هاتوه - له‌م به‌یته‌دا سلیمان پاشای بابانه چونکه دیاره شاهی ئاصه‌فی یه‌که‌م سلیمان پیغه‌مبه‌ره به‌ خوی و سه‌رگوزشته قورئانیه زور مه‌شووره‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل هودهود و به‌لقیس و سه‌بادا که له‌م به‌یته‌دا نالی کردوه‌تی به‌ مه‌به‌ستی هه‌لبه‌ست، که سلیمانکی دوه‌م هه‌بی وه‌ک سلیمانی یه‌که‌م پاشا بی و نالی دامه‌نگیری بی، که‌سیکی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به‌ولاره.

هه‌رچه‌ند که‌موزۆری په‌یوه‌ندی نالی به‌ ده‌رباری پاشاکانی بابانه‌وه به‌ چاکی نه‌زانراوه و نه‌بیستراوه به‌لام له‌م به‌یته و مه‌دحه‌کانی تریشدا ده‌رده‌که‌وی نالی به‌ هوی بوژی بی مانه‌ندیه‌وه له پاشاکان نیزیک بوه و ریزی لی گیراوه. ده‌م و دوی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی تامی ئاشنایی و دۆستایه‌تی لی ده‌کرئ له‌گه‌ل مه‌دح کراوه‌کاندا واش راده‌گه‌یه‌نی نالی له‌سه‌رده‌می حوکمرانی سلیمان پاشاوه بوه به‌ دۆستی نیزیکی بابان چونکه مه‌دح و پیداه‌لگوتنی بۆ سلیمان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا، له‌وان به‌ پیشه‌وه چ مه‌دحیکمان لی نه‌بیستوه دۆستایه‌تی و ئاشنایه‌تی رابگه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دوه‌م: نالی ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی له‌م مه‌دحانه‌دا نان په‌یدا کردن بوایه ده‌بوو باشت‌ریش مه‌دحی خه‌لیفه و والی و وه‌زیر و پیاوماقوله‌کانی عوسمانی کردبایه. که‌چی نه‌ ناوی هیئاون نه‌ لی‌شیان نیزیک بۆته‌وه. سه‌یر له‌وه‌دایه هه‌رچه‌ند تورکیه‌کی باشیشی زانیوه به‌ ده‌گه‌من نه‌بی شیعرى به‌ تورکی نه‌گوتوه، رواله‌ت وا راده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یویستوه، وه‌یا خوی نه‌خستۆته باریک، هه‌لبه‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لاتداری بیگانه دانیت نه‌وه‌ک به‌ خۆتی‌هه‌لسوون له‌سه‌ری حیساب بکری و گومانی ده‌ست پانکردنه‌وه‌ی لی بکری.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌لبه‌ستی نالیدا دیارده‌یی‌که‌ سه‌ربه‌خۆ. جگه‌ له‌و دوو سی مه‌دح و ناوه‌ینانی به‌ مونساه‌به‌ که‌ بۆ میره‌کانی بابانی کردوه تاکه یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه ئه‌ویش بۆ شیخ نوری ناویکی روودباری «روباری» یه:

له‌ چاوی روودبارم نوری دیتن وه‌خته تارى بی
ئه‌میش با ماجه‌رای هیجرانی «نوری روودباری» بی

له لاپهړه ۸۷ ی دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ولیر س‌ه‌یریک‌ی ن‌م ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت‌ه ب‌ک‌ه و نه‌خ‌ت‌یک س‌رن‌ج ب‌گ‌ره
وش‌ه‌ک‌انی د‌ه‌ر‌ح‌ال ب‌وت م‌ه‌ع‌ل‌وم د‌ه‌ب‌ی ن‌الی ن‌م پ‌ار‌چ‌ه‌ی‌ه‌ی ب‌ه م‌ون‌اس‌ه‌ب‌ه‌ی چ‌وون‌ه ح‌ه‌ج‌ی «ن‌وری ر‌و‌و‌د‌ب‌اری»
د‌ان‌ا‌و‌ه:

چ م‌ی‌ع‌م‌ار‌ان‌ه ب‌وت‌ه‌ع‌م‌یر‌ی ک‌ه‌ع‌ب‌ه‌ی د‌ل د‌ه‌چ‌یت‌ه ح‌ه‌ج
خ‌ود‌ا ی‌ار و م‌ه‌د‌ه‌د‌ک‌ار و ن‌ی‌گ‌ه‌ه‌د‌اری ع‌م‌اری ب‌ی

د‌یار‌ه ن‌الی ل‌یر‌ه‌د‌ا م‌ه‌د‌ح‌ی ب‌ر‌اد‌ه‌ر‌یک‌ی خ‌وی د‌ه‌ک‌ات ک‌ه د‌ه‌چ‌ی ب‌وت‌ه‌ج و پ‌یا‌و‌یک‌ی خ‌وایی و م‌وس‌ل‌م‌ان‌ه
ه‌ی د‌ون‌یا و د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات و ز‌ه‌ب‌ر و ز‌ور ن‌ی‌ه. له س‌ه‌ر‌ان‌س‌ه‌ری ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان‌یش، د‌ی‌س‌ان، چ د‌ه‌س‌ت پ‌ان‌ک‌رد‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ک
ن‌اد‌ی‌تر‌ی. م‌ن له ب‌ار‌ه‌ی ن‌م «ش‌ی‌خ ن‌وری ر‌و‌و‌د‌ب‌اری» ی‌ه‌و‌ه ه‌ر ن‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه د‌ه‌ز‌ان‌م ب‌ه‌ی‌ن‌یک له ک‌وی‌ی ژ‌یا‌و‌ه و
پ‌یا‌و‌یک‌ی ب‌ه‌ر‌چ‌او و ر‌یز‌ل‌ی‌گ‌یر‌ا‌و‌یش ب‌و‌ه. ب‌ه پ‌تی گ‌یر‌ان‌ه‌و‌ه‌ی د‌ه‌م‌ا‌و‌د‌ه‌م‌ی ب‌ا‌و‌ک‌م له ب‌ا‌پ‌ی‌ر‌م‌ه‌و‌ه ش‌ی‌خ ن‌وری ن‌انی
ب‌ه ش‌ی‌خ‌ای‌ه‌ت‌ی پ‌ه‌ی‌د‌ا ن‌ه‌ک‌رد‌و‌ه، خ‌وی خ‌ا‌و‌ه‌ن ب‌ه‌خ‌ش‌ین ب‌و‌ه و ب‌ه م‌الی خ‌وی خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ه‌ل‌قی ک‌رد‌و‌ه.
ن‌الی له ز‌م‌ی‌ن‌ه‌ی م‌ه‌د‌ح‌ا ن‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه ک‌ن‌ار‌ه‌گ‌یر ب‌و‌ه ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت له پ‌یا‌و‌انی ن‌ا‌ی‌ن‌یش ت‌ه‌ن‌ها م‌ه‌د‌ح‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر
«ص» ی ک‌رد‌و‌ه، ه‌ر له ن‌ی‌وان م‌ه‌د‌ح‌ی ن‌ه‌و‌یش‌د‌ا ن‌ا‌وی چ‌وار خ‌ه‌ل‌ی‌ف‌ه‌ک‌ه‌ی ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه. ب‌ه‌ل‌ای ب‌ا‌و‌د‌ری م‌ن‌ه‌و‌ه ن‌ه‌و
ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ی «ع‌اش‌ور‌ا» ک‌ه له لاپهړه «۷۵» دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ول‌یر‌د‌ا چ‌اپ ک‌را‌و‌ه ن‌ه ه‌ی ن‌الی‌ه و ن‌ه ب‌ه
ه‌ی‌چ ک‌ل‌و‌ج‌یک د‌ه‌چ‌یت‌ه‌و‌ه س‌ه‌ر ش‌ی‌وا‌زی ن‌الی. ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌یک‌ی ب‌ی‌ه‌یز‌ی ن‌اب‌ه‌ل‌ه‌د‌ان‌ه‌ی ب‌ی ت‌ام و ش‌ام ک‌ه له
ش‌اع‌یر‌ی ر‌ی‌زی د‌و‌ه‌م‌ی ش‌ی‌ع‌ری ک‌ور‌د‌یش ن‌ا‌و‌ه‌ش‌یت‌ه‌و‌ه چ ج‌ایی ن‌ه‌و‌ه‌ی ل‌ای‌ه‌ق ب‌ه ن‌الی ب‌ی. ن‌ه‌خ‌ت‌یک
و‌ر‌د‌ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه له ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ری د‌ه‌خ‌ا خ‌ا‌و‌ه‌نی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه ک‌ی‌ی‌ه. له ب‌ه‌یت‌ی چ‌وار‌ه‌م‌ی‌ن‌د‌ا ش‌اع‌ر ر‌و‌وی ق‌س‌ه له
خ‌وی د‌ه‌ک‌ا و ن‌ا‌و‌یک د‌ی‌نی یا ن‌ا‌وی ر‌اس‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی خ‌وی‌ه‌ت‌ی یا ن‌از‌ن‌ا‌و‌ی‌ه‌ت‌ی. م‌ن ل‌یر‌ه‌د‌ا ب‌ه‌یت‌ی چ‌وار‌د‌ه‌م ش‌کل
ن‌و‌وس د‌ه‌ک‌ه‌م له‌ب‌ه‌ر د‌ی‌وان‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌الی چاپی ه‌ول‌یر ۱۹۶۲:

ع‌ار‌ف‌ا س‌ه‌د ع‌ه‌ق‌ل ک‌ل ح‌ی‌ر‌ان‌ه و‌ا ل‌ه‌و ع‌ال‌ه‌م‌ه
ع‌الم‌ی ا‌ع‌لم ک‌ه ب‌وت‌ه‌ج‌ی ه‌م ع‌ل‌یم و ا‌ع‌لم‌ه

وش‌ه‌ی ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ی ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ه «ع‌ار‌ف‌ا» ب‌ان‌گ ه‌ی‌ش‌ت‌نی «ع‌ار‌ف» ه له ل‌ای‌ه‌ن خ‌ا‌و‌ه‌نی ن‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌و‌ه. له‌م‌ه‌د‌ا چ
گ‌و‌م‌ان‌یک ن‌ی‌ه و د‌ه‌ب‌ی ب‌ت‌و‌ژ‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ک‌ام ش‌اع‌یر‌ی ک‌ور‌د ن‌ا‌وی و‌ه‌یا ن‌از‌ن‌ا‌وی «ع‌ار‌ف» ب‌و‌ه. ب‌ه‌م پ‌ی‌ی‌ه د‌ه‌ب‌ی
ک‌وت‌ای‌ی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ش ن‌ا‌وی «ن‌الی» ل‌ی د‌ه‌ر‌ه‌ا‌و‌ی‌ژ‌ری و ع‌ار‌ف‌ی ب‌خ‌ر‌یت‌ه ج‌ی‌ی‌ه‌و‌ه:

ل‌و‌م‌ه‌ی‌ی «ع‌ار‌ف» م‌ه‌ک‌ه‌ن ی‌ار‌ان ن‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌م‌رم له غ‌ه‌م
خ‌وش ن‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌د پ‌ار‌ه ک‌ه‌م ه‌ی‌ش‌ت‌نا له غ‌ه‌م ن‌ه‌م‌ر‌و‌ ک‌ه‌م‌ه

پ‌و‌خ‌ت‌ه‌ی گ‌وت‌ه ل‌یر‌ه‌د‌ا ن‌ه‌م‌ه‌ی‌ه ک‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ک‌ان س‌ه‌ر‌ه‌ر‌ای ب‌ی‌ه‌یز‌ی و ب‌ی‌ج‌وان‌ی و ب‌ی‌ه‌ون‌ه‌ر‌ی‌ان، د‌ژی ت‌ه‌ب‌عی
ن‌ال‌ی‌ش‌ن له ر‌و‌وی ن‌ه‌و‌ه‌و‌ه ن‌الی له م‌ه‌ی‌د‌انی د‌ی‌ن‌د‌ار‌ی‌ی‌د‌ا س‌ت‌ا‌ی‌ش‌ی خ‌وا و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ری ک‌رد‌و‌ه و ب‌ه‌س. س‌ه‌ی‌ر‌یک‌ی
ن‌م ب‌ه‌یت‌ه ق‌ون‌د‌یل‌ه‌ی‌ه ب‌ک‌ه و پ‌ی‌م ب‌لی ب‌ه ک‌ام ک‌و‌یر‌ه‌ر‌ی‌د‌ا ب‌وت‌ه‌ر خ‌ز‌ن‌ی‌ن‌ه‌ی گ‌ه‌و‌ه‌ر‌ه‌ک‌انی ن‌الی د‌ه‌ب‌ر‌د‌ر‌یت‌ه‌و‌ه؟

احمد و اولاد و الش در عرب شبهي گولن
حاصلی گول خارہ ئہی دانا دہلیلی محکمہ

لہ پیش چاوی مندا نالی نہفسی لہ بہرزیدا ہاوتای شیعرہکانیہتی لہ مہتانہتدا. بہ خورایی و بی
بنج نیہ نالی ہیندہ بہ خوی و شیعرہکانی خویدا ہلہلہئی. دیارہ ہستی بہ بہرزیی دل و دہروونی
ئہوہندہ بہہیز بوہ چ کومہی نہکردوہ لہ دہرپرینی ئہو ہہستہ چونکہ بہلای خویہوہ شتیکی و ہک
بہدیہیہی گوتوتہوہ لہ ہہموو ئہو کہسانہ مہعلوومہ کہ دہیناسن. مروئی گومان لہ خوکردوو ناویری لہ
خوہلہدانہوہ و ناز بہخوکردندا خہلق بی منہت کات لہ ترسی بہ دہمدا ہاتنہوہ و عیب دیار خستنی. وا
دیارہ نالی ہیچی ئہوتوی بہ خوی شک نہبردوہ لہ خہلقی بترسینی و ہیا چاوشوری کہس بکات. کہسیک
چ روظان ہلہوہستیکی بی حورمہتانہی لہ خوی دیبی ناتوانی بہم شیوہیہ ژوروی عالم کہویتہوہ:

ئہم سہرسہری بازانہ کہ وا ہہمسہری بوومن
موشکیل بگہنہ ساعیدی شاہیکی و ہکوو من

من بہش بہ حالی خوم چہندیکی بلئی ئہوہندہ گہش دہبمہوہ بہوہدا کہ دہبینم و دہزانم نالی لہ
رہوشت و بہرزیی نہفسدا ہاوتای نالی بویز و ئہدیہی، چونکہ بہراستی فہلاکہتہ ئہدہبی بہرز بخریتہ ناو
نہفسی پستہوہ. پی ناوی من بلیم لہ خوہ دیارہ پیای نزم لہ گوتنی وشہی بہرزدا دروزنیکی
ئانقہستہ. شاعیریکی و ہیا ئہدیہیک کہ ناو و ناتوردی بہ دواوہ بوو لہ ہہموو گوتہینیکیدا تارمایی
بہدناویہکہی لہ بہرچاوان قوت دہبیتہوہ و قسہ خوہشکہلہکانی بہ درؤ دہخاتہوہ یاخود ہرہنہبی لہ
بایہخیان کہم دہکاتہوہ.

وا خوہشہ دہست و زمان بہیہکہوہ پاک بن. صہد شکور ئہم خوہشیہ لہ شاعیریہتی نالیدا بہ زیادہوہ
پیک ہاتوہ.

لہ بہشیکی ئہم گوتارہدا لایہنیکی تاییہتیہکانی ئہدہبی نالی کہ پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہ
قسہی لی کرا بایی ئہوہی لہ قہوارہی گوتاردا بگونجی، ئہوہش گوترا کہوا بہ پادہی بہشداربوونی زات
و بابہت «ہونہر و زانست» لہو پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہدا توانا و دہسلاتی شاعیر خو دہنوینی.
ئیستا کاتی ئہوہ ہاتوہ بلیم چہندیکی شاعیر بتوانی لہگہل ہینانہوہی واتای وشک و وشہی سہختدا
زرینگہ و موسیقا و نازکی و پاراوی لہ ہلہبہستدا بپاریزی شاعیرتر و ہونہرمہندتر و دہسلاندارتر
دہبی ئہم لایہنہی پاراستنی تاو و تہئسیر و زہوق و شہوقی ئاخاوتن لہ ہہموو حالیکی لہبار و نالہباردا
لہ «قران» دا زور بہرچاوہ. کہسیک نہختیک شارہزایی ہہبی لہ جوانی گوتہ، سہیریکی ئہو ئایہتانہ بکا
کہ لہ دابہشکردنی میرات دہدوین تی دہکا دہسلاتی «قران» گہیشنتوتہ کوئی چونکہ لہ باسی میرات و
پشکی میراتگران وشکتر و وہرپسکہرتہر نیہ کہچی پستہکانی «قران» بہ شیوہینیکی ئہدہبی ئہوہندہ تہر
و پاراوی لیان دہبیتہوہ چ فہرقیکی نہبی لہگہل ئایہتہکانی دوا سہرکہوتنی «بدر» کہ جیگہی
بہکارہینانی پستہئاریی و ہونہرکاریی و رہوانبیزیہیہ. لیڑہشدا چ گومانیک نیہ کہ نالی پیرہوی
قورئانی کردوہ لہ بہکارہینانی وشہ و واتای رہق و سہرکہش لہ قالبیکی شہنگ و شلکدا. من نالیم

ئەگەر قورئانى نەدىيا نەيدەتوانى ھونەر بەكاربىئى ئەو تەرزە جىگايانەدا، ھەر ئەۋەندە دەلئىم نالى شوين پىي قورئانى ھەلگرتۆتەۋە لە گەشتى ناو نغوردى وشە و واتاى سەختدا. ۋەك لىزە بە دواۋە، لەم بەشەى گوتارەكەم بى ۋەيا لە بەشى سىيەمىدا، نمونەى بەيتەكانى نالى دەرى دەخەن ھەندى جار و اتا و پستەى راستەوخۇ لە قورئانەۋە ھەلقولون. پىشتىرشى جارىكيان نمونەم ھىنايەۋە لە شىعەرى نالى كە واتاى قورئانى ھۆندۆتەۋە بەلام وشەيىكى ئايەتەكەى قورئانى گۆرپوۋە بە وشەيىكى تر بۇ پاراستنى مۇسقىاى ھەلبەست، ئەم جارەيان وىنەيىكى تر لە ئەدەبى نالى دىننە بەرچاۋ كە لەۋىشدا ھەر پەپرەۋىي قورئانى كىرۋە ئەگەرچى بۇ مەبەستىكى تر بى، كە برىتتە لە سەر نەرمكردنى وشە و واتاى سەخت بۇ ناو قالىي ھەلبەست. وردە وردە بە دەم شەرح دانەۋە دەگەينە نمونەى ئەم بابەتە لە ھىز و دەسەلاتى نالى.

كۆمەل كىردنى وشەى نازك و تەپوتۆل و زىنگەدار لە ناو ھەر نووسىنىك بى - ھەلبەست يا پەخشان - لە خۆۋە رەۋنەقىك دەدا بە نووسىنەكە، رىگەش ھەموار دەكا لە پىش ھەنگاۋى نووسەر بۇ ئەۋە بى زەحمەتتىكى زۆر زەنەى دەروونى بخاتە ناو زەرفىكى جوانەۋە. شاعىر ھەيە بەشىكى زۆرى دىوانەكەى وشەى بژاردە و ترىسكەدارن كە لەبەرى بىۋاتايى پى پرکردۆتەۋە. بىگومان نالى لە بەكارھىنانى وشەى جواندا مەبەسى تىبىردنى بى واتايى نەبوۋە چۈنكە ۋەك دەزانين واتا لە شىعەرى نالىدا تەنگى بە وشە ھەلچىۋە. لە ھىنانەۋەى نمونەى شىعەرى نالى لىزەدا مەبەس دەرخستنى دەۋرى وشەى جوانە لە ھەلبەستدا بى ماندوو بوونى شاعىر:

دېدەت ۋەكو گۆل سوورە پىرى شەبنمى ئەشكە
يا لالەيى پىر ژالەيە دوو نەرگسى شەھلات
بەو گىرەيى تۆرەنگە منىش ھىندە بگىرىم
گەۋھەر برژىنم بە بلندى قەد و بالات

نمونەى دوهم:

ئەۋە لىۋى ئەتۆيە پىر لە خەندە
كەۋا شەككەر دەبارى گۆل دەپشكوت

نمونەيىكى تر:

من گىرە ئەتۆ خەندە بە يەكدى دەفرۆشىن
من لەلى بەدەخشان و ئەتۆ لوللۇئى لالا

يەكىكى تر:

دېدە و دل ھەردوويان جۇبار و جۇياى قەدىي تۆن
سەروى دلجۆى عەرەرە دل جۆى نەمامى دېدە جۆى

ئەمەشيان:

تیپی شکۆفه خیمهیی داوه له ههر ته رهف
یا شاهی نهوبه هاره ههالی داوه هوردوی

له م نموونانه دا وشه و قالبی شیعره کان هینده شلک و ناسکن ههر دهلیی له مهیدانی واتادا ئه و لاغه
ئازمووده خوش جله وه پشت نهرمهیه که نالی وهک سووکه سواریکی ولاغناسی دهست مهعلانی پی و
رکیف مهحکه می شارهزا بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مهقهسهی پی دهکا.
به پراستی وشه کان ئه وهنده تهر و پاراون به بهریانه وه ههیه بیان گوشی ئاویان لی بی.
له شیعی وهها وشه نهرم و ئولدا تهنه ئهرکی ریکخستنی له بار و ریزکردنی دهست رهنگینه
دهکه وینه ئهستوی شاعیر، پیویست به وه نیه شاعیر زرینگه و ته پایی و شهنگی و شلکی له شیعره که
پهیدا بکا چونکه وشه کان پهیدایان کردوه. زیده وهستایی و هونه ر و زحمهت له وه دایه وشه ی سهخت و
سه رکهش نهرم بکری و سهر دانه وینئ بۆ ناو میحرابی هه لبهست.

هینانی وشه و رسته ی زحمهت و رهق له دهسه لاتی هه موو شاعیریکدا ههیه، به لام چ سوود ئه و وشه
و رستانه وهک ئیسکه ماسی له ئه وکی بهیته کان گیر بین. ئه م دهسه لاتهی تیبردنی رهقایی وشه ی سهخت
له نیو شیرازه ی هه لبهستدا به زیاده وه لای نالی ههیه، به لام بۆ ههست کردن به و دهسه لاته و زهوق
لیوه رگرتنی، یاخود چاکتر ئه وهیه بلیم بۆ سوودمه ند بوون و سامان پتر کردن و خوچه سپاندن له
مهیدانی ئه دهبدا به هوی ههستکردن به و دهسه لاتهی نالی، دهبی خوینه ری کوردی تازه پیگه یشتوو دل و
میشکی خوی رزگار بکا له م ته م و تاریکایی هه موو ئه و دنگ و باس و حیکایه ته سه رلیشتیوین و
به هه لبه رانه ی که خوینده وارییه ناته واره لاساییکه ره وه که ی ئه وروپا له ری ئه دیبه نه وره سه کانمانه وه
چه شمه ندازی بیر و ئه دهبی لیل کردوه یاخود خه ریکه لیلی بکات. ئه دیبی تازه ی کورد بۆ ئه وه سته م له
خوی و ئه ده به که ی هه لهنگیوئ دهبی یه کجاره کی له دهسته سته مکاره که ی دوشمنایه تی رابردوو رزگار
بی، ئه گه ر بمانه وئ ناوی راست بۆ ئه و دوشمنایه تییه دانین دهبی پی بلین نه خوشی نه فسی، چونکه
ئه م رقه ه لگرتنه ی ئه دب له، تراث، چ فره قی نیه له گه ل رقه ه لگرتن له باوک و دایکی به دوا ئه وانیشدا له
نه فسی خوی چونکه له دواروژدا خوی ده بیته وه به باوک و دایک، ئه ده به که شی ده بیته وه به «تراث»...
که حال وا بی چ چار نامینی دهبی بلین ئه دهبی رقه ه لگرتوو له رابردوو دوچاری نه خوشی نه فسی
بوه. بی و له م دهستنی شانکردنه ی هوی رقه ه لگرتنه که نیشانمان نه پیکابی و به سه هوو چوو بین، ئه وسا
هه رئه وه نده مان بۆ ده مینیتته وه بلین ئه و ته رزه ئه دیبه له قه پیلکی زات و باوه ره کانی خویدا خه ریکی
ده رویشی و سو فیتییه چاو و گوئی خوی له تیشک و دهنگی حه قیقه ت به ستوه و زهرک وه شینی دهکا
له سه ر ته رمی رۆژگاره به ده بخته که ی گه لی کورد.

من که ناوی لاسایی کردنه وه ی ئه وروپا دینم مه به سم به سه هوو چوونی ئه وان لاساییکه ره وه ن که له
ئه نجامی چاو هه لاننیان به شارستانیه تی ئه وروپا وه راسته وخۆ ده که ونه دژی رابردوو مان که ده بینن ئه و
رابردوو به گه ز و گریی فکری نوئی ئه وروپا «ره جعی» و پاشه که وتوو ده رده چی، له مه شدا تا راده ییک
شوین پیی تیریژیکی ته سکی ئایدیالیزمی پر له کورپنی هه لده گرنه وه که ئه وروپاش پییه وه نه ختیکی
ناره حه ت بووه، له حالیکدا ئه وروپای راسته قینه ی میژووی له سه ر خه تی حه زاره تی ره سه ن هه لسنه او،
هه رگیز ئه و چاپووله ی رقه ه لگرتن له رابردوو ی نه هاویشتوو به لکو رۆژبه رۆژ له حورمه تی شتی کۆنینه ی

زیاد دەكات تا گەيشته پلەيىك لە بايەخدان بە رابردوو ياسا دەر دەچوینى بۆ هیلانەوهى كۆلانە تەسك و
 تاريكهكانى سەدەكانى ناوەرەست نەكا دەستەى شارەوانى بە ناوى نوێکردنەوه و سازگارکردن دەستیان
 تى بدات. كە كۆلانەى تەسك و خانووە شىرى كۆن بېپاريزى ديارە ئەدەب و ھەموو بەرھەمىكى فكري كۆن
 بەولای پارستەنەوه دەبات. ئەوروپا ئەو دەبەنگە نىھ مەوجودى كۆننەى ويران بكا لەبەر تاكە ھۆى
 رقلیبوونەوه و كەيف پیتەھاتن. ئەوروپا لە مەوجودى كۆنى زیاد دەكات و رۆژگارى نوێى دەداتە بەر
 درێژە كینشانى سەرکەوتوى رابردوو، دواروژيش لەسەر بنجى ئیستایەوه بەرەژوورتر دەبا. ئەم
 تیگبەستەى كۆن و نوێ و ئایندە بە چەشنىك خۆى سەپاندووە لە ولاتە پيشكەوتووەكان و وەھاش لە
 ھەموو تەجرەبەيەك دەرچووە، واى كردووە بزوتنەوهى شوێشگيرانەش بکشیتەوه لە گەلیك ھەنگاوى كالى
 و كرجى چەپرەوانەى بە زاھير پيشرەو كە «لینین» كاتى خۆى دلیرانە تاوانبارى كرد و بە ھەموو
 توانییکەوه بزوتنەوهى بۆلشەفیکى لى گيرايەوه. خۆ ئەوهى راستى بى كە لەپوورى ئادەمیزاد پەكى
 لەسەر ئەوه نەكەوتووە ئەوروپا و «لینین» لەسەرى بکەنەوه بۆ خویشوستان و پایە لینانى. گریمان بۆ
 ماوھەيك ھەموو جیھان ھیندە خولنگۆرپوو بوو كەوتە دژى رابردوو، ئەوساش ئەم رابردووە ھەمان تاكە
 سەرچاوە دەبى كە ئیمەى لى ھەلقولیبوین ئیتر بايى حورمەت و نرخى ئیمە ئەویش بە حورمەت و نرخە.
 ھەرگیز نایەتە عەقلى راست و دروستەوه مەرحەبا بكرى لە تف ھاویشتنى سەرەوژوور.
 كە قەسەمان گەيشتە ناوھینانى ئەوروپا با ئەوھش بلىم رۆشنییرانى ئەوروپا، چ سۆشیاالیست چ
 سەرمايەدار، لەوھندە راناوھستن بايەخ بە رابردووى خۆيان بدەن، ئەوان لە جياتى ئیمە خەرىكى
 رابردووى ئیمەن و ریز لە كە لەپوورمان دەننن. كە نەختىك بگەرپینەوه بۆ رابردوو دەبینن بەشیتكى زۆر
 لە زانا و ئەدیبەكانى ئەوروپا خۆيان تەرخانكردووە بۆ رۆژھەلات ناسى و بەھۆى خەرىك بوون و
 لىكۆلینەوهى ئەوانەوه خەلقى رۆژھەلات شارەزای رابردووە زۆر كۆنەكەى خۆيان بوونەوه كە ھەزاران
 سال بوو لە بىرى كەسدا نەمابوو. پیاویكى وەك ئۆسكارمانى ئەلمان لەسەر تەكلیفی قەيسەرى ئەوساى
 ئەلمانیا بەر لە ۷۰ سال ھاتۆتە كوردستانى ئىران و بەند و بەیت و حىكايەتە كۆنەكانى كوردى
 نووسىوھتەوه لە دەمى شاھەر و حىكايەتبىژى كوردەوه. تازەبەتازە كۆرى زانیارى كورد خەرىكە ئەو كارە
 تەواو كات كە ئۆسكارمان شەقلى بۆ شكاندین لە جەرگەى ژيانى مەعنەویمانەوه. زۆربەى ئەنتىكە و
 ئاسارى كۆنى رۆژھەلاتى نىزىك زانا ئاسارىەكانى ئەوروپا دەریانخست و خویندىاننەوه.
 بەلامەوه یەكجار سەیرە ناوناو كە دەببەم ناوى ئەو زانایە ئاركیۆلۆجیانە بە «دن» دەبرى، گویا
 بەشیتكى زۆر وھیا كەمى ئەنتىكەكانیان بردووە بۆ ناو مۆزەخانەكانى ولاتى خۆيان. لەم قەسەيەدا خەلقەكە
 ئەو راستییە لە بىر خۆيان دەبەنەوه كە ئیمە بە درىژایى ھەزاران سال خەرىك بووین شوینەوارەكانمان
 كۆیر دەكردووە و ئەنتىكەكانمان وردوخاش دەكرد و ئەو نووسینانەى بەسەر بەردانەوه بوون ھەموومان
 دەسپینەوه. دەك دەستى ئەو دزە خۆش بى كە نایەلى میژوو بە دەست نەفامانەوه سوپرگوم بى. مەسەلەى
 كتیبە دەسخەتە كۆنەكانمان ئەویش وەك ئەنتىكەكانمان زوربەیان لە كتیبخانەى رۆژئاوا پاریزران،
 بەشیتكى زۆرى دەسخەتى نرخدار لە ولاتى خۆمان بوونە خۆراكى مشك و مۆرانە و سىسەرە. ئیمە بە
 داخووە لە عاست كتیب و شوینەوارى كۆنمان وەك ئەو ئەھرمەنە بووین كە بەیتە شاكارەكەى پیرەمیرد
 لە مونسەبەيىكى جەرگبەردا ئىشارەى بۆ دەكا:

شەوئى دەست ئەھرمەن كەوت خاتەمى مولكى سلیمانى
كەچى مىر و گزىرى پى دەكرد قەدرى وەھا زانى!

چەندىن جار دىومە مەردى دلسۆزمان ھەر ھىندەى عەقل بە دونيا شكاوہ كە پەرە شرى كنىبى
دەسخەتى دىوہ لە ناو خۆل كەوتوہ گوتوہتى دادەى خىرا بىسوتىن نەكا بىحورمەت بى. رەنگە پەرە
شرى ئەوتوئى گەوھەرىكى واتا وەيا خەزەنەيىكى دەنگوباسى رابردوو لە پەرەوئىكى نوسرابىتەوہ و بە
سووتاندنى لەناومان بردى. ھەر ئەو پەرە شرانەن ئىستا لە كنىبخانە زلەكانى رۆژئاوا جامخانەى بۆ
دروست كراوہ لە خانووى بە كۆندىشندا، ژمارەشى خراوہتە سەر وەك ئەوہى سامانىكى نرخدار بى.
ئىمە خەرىكىن لەوانەوہ نرخى ئەو كنىبە زەردە پەرەپوتانە و پەرە شرانە بزائىن و بە چاولىكەرى وانەوہ
بىناپارىزىن. سەير لەوہدایە دواى كرانەوہى مېشك و چاومان بۆ نرخى ئەوان ئاسارانەمان لە رىي پەند
وەرگرتن لە مىللەتانى پىشكەوتوہوہ، ئەدىبى نەوباوى كورد خەرىكە بەھۆى بەسەھوچوونىوہ لە لاساى
كردنەوہى نابەلەدانەى رۆژئاوا سەرلەنوئى دەست دەكاتەوہ بە لەناوبردنى كەلەپۆر و رابردوومان: جارەن
پاشكەوتو بووین رابردووى خۆمان دەكوشت، ئەمجارەيان رابردوومان بە پاشكەوتووى تاوانبار دەكەين
و دىسانەوہ دەيكوژىن... سەيرە لە كۆئى!!

بە ھەمەحال ھەلوہستى ئەو ئەدىبانە لە عاست كەلەپۆر ھەرچى دەبى با بى، من كە خۆم بە رۆلەيىكى
نىوہى دوہمى صەدەى بىستەم دەزانم و چاوم برىوہتە ئەو ھەنگاوہ ھەلنەھىنراوانەى زووتر بەرەو
صەدەى بىست و يەكەممان دەبەن، رىزى زۆرم ھەيە بۆ ئەو كەسانەى بە پى سەردەمى خۆيان
نەختىكىان لە روناكايى رۆژگارە تارىكەكەيان زىاد كردوہ، مەرجىش دانائىم ئەو روناكايە لە گلۆپى
كارەباوہ وەيا لە چراى لۆكسەوہ بى، چرا قودىلە و شاپلىت و مۆمىش بى پى رازىم. من كە لۆكسەم چنگ
نەكەوت چرا قودىلە و مۆم ناكوژىنمەوہ چونكە چىترم نىە ئەشكەوتەكەمى پى رۆون كەمەوہ. كە كارەباشم
بوو دەرھال شەوقەمەنىە كۆنەكان بەلاوہ دەنىم بى ئەوہ زەرەيىك لە رىزم بۆيان كەم بىتەوہ. ئەم شەوقە
كزانە لە كاتى خۆياندا كارى كارەبايان بۆ كردووم ئىتر بۆ لىيان نارازى بى! ئەگەر چىترم بە بەرەوہ ھەبا
دەبوو لە كاتى خۆيدا بە كارىبىنم. من تورە نابم لەو شەوقەى ھەمبەوہ، بە پەرۆشم بۆ شەوقىك كە نەمبەوہ.
من دەستى وىران كردن و لەنەوہردن بۆ ھىچ شتىكى لىرە بە پىشەوہى كورد درىژ ناكەم كە بزەنم
باى تۆسقالىك لە سامانە يەكجار كزەكەمانى زىاد كرىبى چ جايى شىعەرى كەلە شاعىرىكى وەك نالى
بە ھەموو گەز و گرىيەكى سەردەمى خۆى لە رىزى ھەرە پىشەوہى شىعەرى رۆژھەلات دىت. من كاتىك
لەبەر خۆمەوہ دەخوئىنمەوہ:

ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدەمن
تەن سپىن و دىدە كال و موو سىيان

ھەست دەكەم نالى سەرەراى پزاندى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە روماندا، وئىنەيىكى ھونەرى
ئەوتوئى لە لوولوى وشە و ئاورىشمى ھۆنىنەوہ نەخشاندوہ ھاوتای تابلوى رەسامە زلەكانى جىھان
بىت. كورد كە كەسى نەبوہ بە «ریشە» وئىنە بكىشیت نالى ھاوتوہ بە ھەلبەست وئىنەگرىي كردوہ، بەلگەى

سه‌ماندندم ئەم نمونانەن کە بە ریکەوت لە خەرمانی تابلۆکانی نالیم هەلگرتنەوہ:

- ۱ -

دەس بەندیانە دین و دەچن سەر و ناردوہن
خاوەن کولاه و سایە وو بەرگن وەکو ملوک
کانی دەزین بە تاو و درەخت ئاوسن بە با
شادیی بەھارە بولبولە داماد و غونچە بووک
وہک چاوی وشکە صوفییەکانی لە دار و بەرد
دەردین بە صەد «ترنم» و گریان و نووکە نووک
راییلی تار و پۆدی کلۆی بەفرە ئابشار،
با بای دەدات و ماسی پیا دئ وەکو مەکووک
شەبنم کە «نظم و نثر» لە ئەوراقی غونچەدا
گۆیا بوہ بە زار و زمان و ددان و بووک

- ۲ -

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو
نەرگس کە لەسەر یەک قەدەم و دیدە چەقی بوو

- ۳ -

سروشکم ئاو و دانەیی نارەکی دئ
بە گەرمی داوہری بەم تەرزە تەرزە

- ۴ -

گەھ تاوس و گەھ کەبکن و گەھ بووقە لەموونن
گەھ ئاتەش و گەھ شوعلە و گەھ دوودی سیاھن
لالەن بە بەدەن ئەتلەسی ئەخزەر کە لەبەر کەن
نەورەستە گۆلی بەستە لەگەڵ دەستە گیان

- ۵ -

مەستی خەیاالی ئەوہ لەحزە ژمیری شەوہ
دوشمنی خوونی خەوہ دیدەیی بیداری من
دیدە نیگەھبانی یار تیپی سروشکم هەزار
نالەیی دل نەیسەوار ئاھە عەلەمداری من

-۶-

تا سه‌ری زولفی له‌سه‌ر ږوو حه‌لقه دا
من وه‌کو ماری سه‌ر ئاور خه‌م ده‌خۆم

-۷-

سه‌راپا گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه
ده‌لئی عاسی بوه له‌و جیگه به‌رزه

-۸-

بو تو که بیکر و تازه وه‌کوو حووری جه‌ننه‌تی
قه‌یدی چیه عه‌جووزهیی دنیا بده‌م ته‌لاق

-۹-

ئه‌ژده‌های زولفت له‌ ده‌وری گه‌نجی حوسنه‌ت حارسه
حه‌لقه حه‌لقه چین به‌ چین سه‌ر تا به‌ خواری گرتوه
خۆش له‌سه‌ر سینه‌ت سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ریه‌مؤر
مات و هه‌یرانم که چۆن عه‌رعه‌ر هه‌ناری گرتوه

-۱۰-

عاشقی صنعی هه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماوی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

-۱۱-

ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری چ هیجابه‌یکه که تینیدا
شمس فلک الحسن انارت فتوات

-۱۲-

په‌چه‌یی په‌رچه‌می و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لئی مانگه‌شه‌وه کولمی تیا
لاده ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری له‌ جه‌بین
ده‌رکه‌وی شمس و قمر نور و ضیا <۴>
فه‌رشی که‌ففی به‌ری پینته نه‌رگس
سه‌ری داخسته‌وه وه‌ک چاوی هه‌یا

-۱۳-

نالی ئاسوودە نىه توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەسلى لەسەر بايىكە

-۱۴-

تا نەگريا ئاسمان و تەم ولاتى دانەگرت
گول چەمەن ئارا نەبوو ھەم لىوى غونچە وا نەبوو

-۱۵-

تەنى حاجى لەسەر چارچىوھىيى ناجى دەلىنى نەعشە
لوعابى خور لەسەر ئىحرامى وەك كافوورى ئەكفانە

تابلۆكانى نالى بەبەريانەو ھەيە، لەبەر زورى، نىمچە ديوانىك پىك بىن.
لەم نموونانەدا نالى شاعىرىكى عادەتى نىه، لەگەل شاعىرىدا وىنەگريشە. ھەر جارە لە خویندەنەوھى
بەبىتى وىنەگرانەى ناليدا عىنوانە ژىرە خوشكەلەكەى ديوانى «الرسم بلکلمات»ى نزار قەبانىم بە بىر
دەكەوئىتەو. بىگومان ئەم دەسەلاتەى وىنەگرتنى «شت» سروشت بى يا مرؤف، تجرىد بى يا مادە،
بەلگەى تىكەلبوون و تفاعە لەگەل دەوروبەردا، لەم مەيدانەشدا نالى لە رىزى پىشەوايەتى و رابەرىي
دىت. ئەم ئامادەيەشى بۆ «تىكەل بوون و تفاعەل» پالپىشتىكى گەورەيە بۆ ئىمكانى گەيشتنى بە پلەى
تکامل چونكە لە ھەموو پەروازىكى بەرەو ئاسمانى واتا و جوانىدا شرىتەى بەسترانەوھى بە «واقع»
درىژ دەبىتەو و ژوورخان و ژىرخان بەشدار دەکا لە سازدانى تابلۆى ھونەر. پىي ناوى من بلئىم،
پچرانەوھى مرؤف لە زەوى و نىشىمەن و دەوروبەر پتر لە نىوھى جىھانى مرؤفایەتى لەناودەبا بەو پىتەش
بەرھەم دادەشكى و دادەلەنگى. تۆسەيرى نالى لە وەصفى بەھاردا چەند واقىعيانە ژيانەوھى پودەك بە
ژيانەوھى رۆژى مەحشەر تەشبيھ دەکا:

دايەى زەمىن كە حامىلى ئەبنایى مەحشەرە
ھەر تۆيەكى تيا كە ئەمانەت بۆ دايەوھ

لەم تابلۆيەدا لايەنى ژيانى ئىستا كە پشكى پتر وەرگرتوھ لە قىامەت، بەلام قىامەت تىيدا بۆتە
فەرمانبەرىكى بى درىغ لەو پوھوھ كە ژيانەوھى سەرلەبەرى تۆ و گيا و گولى زەمىنى راگەياندوھ چونكە
لە مەعشەردا ھەمو گيانلەبەرىك دەژىتەوھ.
ئەم دەسەلاتەى نالى لەم ھونەرى تابلۆ كىشان و لە ھەموو ھونەرەكانى تر كە بە درىژايى ئەم نووسىنە
لە بەشى يەكەم و دوھمىدا باسكراون، ئا ئەم دەسەلاتە ھەر خۆيەتى جارىكى ترىش لە سەر نەرم كردنى
وشەى سەخت بۆ ناو چارچىوى ھەلبەست بەوپەرى ھىز و تەواويەوھ دەردەكەوئىت. ئەم راگەيشتنەى نالى
بەسەر ھەموو لايەنىك حەق و حىببىكى شىعردا، ئەویش بۆ خۆى يەككە لە تايبەتەكانى ھونەرى نالى

كەوا بە دەگمەن نەبى پەيدا نابى بۆ مرۆف. گەلىك لە شاعىرى گەرە و لىھاتوو ھەن كە بەرزىيان لە يەك دوو مەيدانى ھەلبەستدا دەردەكەوئىت، لە چەند مەيدانىكى ترىدا وون دەبىت. بىگومان ھۆى راستەقىنەى ئەم دياردەيه نوقسانى يەككە لە دوو سەرچاوە بنجىيەكانى ھەلبەستە. زات و بابەت، ئەگەر نوقسانىيەكە لە ھەردوو كياندا نەبى. ديارە لىرەشدا مەبەس لە زات و بابەت دوو لايەنەكەى بەھرە و پىگەيشتنە. لىرەدا مەوداى گوتار بە پايان دەگات و خامەم بە ديار داھانتى كاتى ژمارەيىكى ترى گۆفارى كۆر دەمى خۆى دەبەستى، وەك شەھرەزاد، داستانەكانى ناوەرۆك و سەر نەرمكردنى وشەى سەخت و باسى ترىش كە ھەبى ھەلدەگرى بۆ ئەو بەشى كە لە ھەزارويەك پەرەى گۆفارەكە بەرخۆى دەكەوئىت.

بەشى سىيەم

لە بەشەكانى پابدووى ئەم نووسىنەدا، بە پىنى دەرفەتى بەرتەسكى گوتار، جارجارە يەككىك لە تايبەتتە بەرچاوەكانى شىعەرى نالى باس كراوە و ناوناوەش نمونەى خراوەتە بەرچاوە. ئەوەى راستى بى نمونەكان، لە زۆر جاردا، پىويستىيان بە شىكردنەو و واتا لىدانەو ەبەو بەلام ترسى درىژەكىشان مەوداى لە نووسىنەكە كورت كردۆتەو و واتاى شىعەركانى پى بەجى هىشتو. بۆرە عوزرىكى ترى وازەينان لە واتاى ئەو شىعەرانە لەوهدا بوە كە مەبەس لە نمونەكان و اتاكەيان نەبوو بەلكو لايەنىكى ترى هونەر بوە وەك ئارايشتى وشەى نەرم و شل لەناو ەلبەستدا وەيا وىنەگرى بە شىعەر وەيا ەر لايەنىكى تر بى غەبرى و اتا، لىرەدا رىم ەهە بە جارىكى ترىش بۆ كەم و كورتى نووسىنەكەم بپارىمەو بەودا كە من لە سەرەتاو چ بەلنىك، وەيا نيوە بەلنىكىشم نەداو تۆژىنەو و تەواو لە شىعەرى نالى بكەم، سەرەبەسەكە خۆى «چەپكىك...» ئەم عوزرەى هىناو تەو و دانى بەم كەم و كورتىيەدا هىناو. باوهرم ەهە بۆ تاكە نووسەرىك لە زنجىرە گوتارىكدا ەر ئەوئەندە مومكىن دەبى چەند دەلاقە و كەلەن بخاتە شوورە مەحكەمە پتەو سەختەكەى دەورى قەلاى گەنجىنەى شىعەرى نالىيەو تە چاوىك بخشىنى بە چەند كۆمەلە گەوهرىكيدا، ئەگەر دەستىشى لە درزىكەو گەيشتى بە درزىلكانە يەك دوو گەوهرى لى گلداتەو ەرچەند نالى خۆى ئەم تەرزە دزەى لە پىشەو بەم بەيتە جوانە شكاندۆتەو، كە ئەوئەيش گەوهرىكى خەزەنەكەيە:

ئەو گەوهرى نوكتەى كە لە نالى دەدزىن خەلق

ئاوى نىە وەك ئاگرى بى شەوقى دزانە!

چاكە ئىمە ئەفسوونى خۇپاراستنمان لەم توانجەى نالى لە خۇمان خوئندو بەودا كە شاعىر نىن تاكو دزانە نوكتەكانى نالى لە ەلبەستماندا بە كزى ەلايسىن.

بۆ ئەو كەسەى حەز لە «جوانى ئاخاوتن» دەكا ئەوئەندە بەسە ھەلبەستەكانى نالى بەراستى و دروستى بخوینیتەو بە ھەموو واتاكانىشى نەگات. ئەگەر بۆيەرم دەلیم وا ھەيە بەيتى نالى ئەوئەندە زل و زرينگەدارە چ پەكى لەسەر ئەو نەكەوتو تىي بگەيت يا تىي نەگەيت. ئەو تەرزە بەيتە زیندە مەحكەم و بەھیزانە، چ ھى نالى بى چ ھى شاعىرىكى تر لە كورد و غەيرى كورد، بە شىوازی كۆن و نوئى لەو سامانە ئەدەبىیانەن كە بە رۆشنىبرىكى زیندە بەرز و زىرەكىكى يەكجار ھىژاى نەبى سوودى لى وەرناگىرى. با لىرەدا تەعبىرىكى پەرەسەندوو بەكاربىنم و بلیم بابەتى ئەدەبى وھا ھەيە ھەر بە پوختەى پوختەكراو «خلاصه الخلاصه» ى رۆشنىبىران دەكرى تىي بگەن و زەوق لە واتا و دارشتن و تىكھەلكىشان و وشە سەرکەشەكانى وەرگرن، بە كوردى دەبى بلیم بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبرىكى ئەرىستۆكرات لە ئەدەبدا دەگمەن بە پایەى لى حالىبوون و ھەزم كردنى بەرھەمى ھەرە بەرز و بە نرخ و ھىزوپىز.

دەزانم گەلەك لە خوینەران چاویان ھەلەدەبەزیتەو لە وشەى «ئەرىستۆكرات» كە تازە كردم بە وەسفى بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبىران چونكە گوئى و مېشك و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمپوئى خوینەران پىر بوو و ھەلاخناو لە واتاى دزیوى وشەى «ئەرىستۆكرات» لەو پوھو كە راگەياندى دەسلاتى نارەواى تىدايە، لە نوقتەى بەرانبەرى دەسلاتىشدا بى دەسلاتى نائەرىستۆكراتەكان راگەيەنى. ئەمە دەزانم لەگەل ئەمەشدا پەشىمان نىم لە بەكارھىنانى وشەكە چونكە تاكە مەيدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە، وەياخود با بلین مەيدانى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزادە كە لەویدا كەس قەمچى ھەرەشە لە كەسى تر ھەلئاسوورپىنى. ئەرىستۆكراسى لە مەيدانى دەسلاتى مادىدا دژى مرؤفايەتییە و دەبى بەرھەلستى بكرى و لەناو بىرى، لەمەشدا چ فەرقىكى دوینى و ئەمپو و چەپ و راست وئابوورى و زانىارى نى و ھەموو جوړە ئەرىستۆكراسىيەك وەك يەك بەدە. من و تۆ كە بى دەسلات كراين و قەمچىمان بەسەرھوھ راگىرا چ دل دانەوھىيىكى خۇمان لەوھدا نابىن دەستى قەمچى گرتوو ھى سەرۆك نەقابەيە نەك ھى دەرەبەگ وەيا شىخى تەرىقەت، وەياخود كابرالى ھەرەشەكەر ناوى نىشتىمانپەرھەرى و چىنپەرھەرى بە خۇيەوھ ناوھ.

ئەرىستۆكراسى يەككە لەو مەفھووم و روالەتە كۆمەلاياتیانەى لە ئەنجامى گۆرانی مېژووى ناھەز بوو و سەردەمىك لەمەوبەر رېزى لىگىراوھ، تەنانت لەم رۆژگارەشدا ئەوھى بە زار لىي نارازىيە بە دل ھەر حەزى لى دەكا و بە ئەنواعى فروفىل و تەلەكەبازىي لەكارىشى دىنى. ئەم ئەرىستۆكراسىيە لە مىراتى كۆننەى رېز و خۆشەويستى كە ھەبىوھ پشكىكى بۆ ماوھتەوھ تا بلنى رەوا و بى زيانە ئەویش، وەك گوتم، لە مەيدانى بەرھەمى «عقلى» دا بە زانست و ئەدەب و ھونەرەوھ. مانەوھى بۆ ئىستاكە دياردەيىكى بەرچاوھ كە دەمەتەقە ھەلئانگرى. لە ھەرلایىكەوھ سەبرى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزاد دەكەيت ھى واى تىدا دەبىنىت «تاك» نەبى تىي ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، كە لە پرووى زەحمەتى تىگەيشتنیانەوھ بە ئەرىستۆكرات دەژمىررىن، ھى وا ھەيە ھەمىشەكات بەكار دىن و رۆژى چەندىن جار دەكەونە بەر چاو و دەستى خەلق. بە نمونە: فرۆك، تەلەفزیون، وینە و پەيكەرى سورپالىست، پرسىارەكانى رىازىاتى بەرز، كۆمپىوتەر، باسەكانى فەلسەفە، مادى بى يا ئایدیالیست، ئوتروھەى سەخت و ورد كە لە زانكۆكاندا دكتوراى پى وەرەدەگىرى. پى ناوى زنجىرەى نمونەكان درىژكەمەوھ نەكا لىي نەبمەوھ.

دەبىنى تا ئىستا «ئەرىستۆكرات بوون» ھەر لە باودايە، جى رىزلىنانشە ئەگەر سەر نەكیشیتە سەر

قەمچى كارىيى. سەرەراي رېز لىنان، ھى وايا تىدايە ژيان بى ئەوان بەرپوۋە ناچىت ۋەك لە نمونەكانى سەرەودا دىتمان.

كەواتە، ئەرىستۆكراسى رەواي سوودبەخش تا ئەم رۆزگارەمان دەژى و ھۆي ژيانىشە. خۆم لە باسى ئەرىستۆكراسىي بەد و نارەوا دەدزمەوۋە كە ئەويش لە ژىر ناوئىشانى تازە داھاتوودا ھەندى راپردوۋە پاشكەوتوۋەكانى ھەزاران سال لەمەوۋبەر لە گەردايە، چونكى نە لە نووسىنى ۋەھادا چارەسەر دەكرىت و نە بابەتتىكىشە دەست بدا بۇ پالپشتى كىردنى بىروباوۋەرەكانم.

من دەمەوي پىشت ئەستور بىم بە «ھەق و راستى» لە نووسىنمدا، نەك بىروباوۋەرم بېھىز كەم لە رېي راگرتىنەوۋە بەرانبەر كارى نارەوا. من داواي بەردەوام بوونى شتىك ناكەم ئەنجامى بەدى لى روو بدات ئىتر ناچار بىم بۇي بپارېمەوۋە ۋەيا لە رەخنانى رزگار كەم بە ھەنجهتى ئەوۋى شتى زور بەد و نارەوا بەردەوام و رېز لىنگىراوان.

بەلى بىگومان ئىستاكەي ئادەمىزاد گەلىك جوړى خراب و چاكى «ئەرىستۆكراسى» تىدايە، تەنانتە جوړە خراپەكانى بەھۆي چاوسوور كىردنەوۋە و قەمچى ھەلسووراندنەوۋە رېي رەخنانىش لە خەلقى دەپرنەوۋە، بە زورى پەرسىنى خۇشيان بەسەر خەلقىدا دەسەپىن. نەك ئەمە و بەس، بەرەبىكى بەرفراوانى خاۋەن قەلەم و ھونەرىش واز لە خاۋەن قەمچى دىن و بەردەبنە گىانى قەمچى لىدراۋ، بە دوا ئەمەدا خەرىكى تاوانبار كىردنى جوړە پەسەند و رەواكانى «ئەرىستۆكراسى» دەپن بە چەندىن تاۋانى ۋەك «فكرى كۆنەپەرست، پاشماۋەي دەرەبەگ، خزمەتكارى ئىمپىريالىزم، بەندەي ئەفسانە، خۇ لە مىللەت بەرەژوور گرتوۋ...» ھانى خاۋەن قەمچىش دەدەن لە ناۋى ببات.

ئەم راستىيانە ھىندەي ھەبوونى خۇمان بەرھەست و بەردەستىش، لەگەل ئەمەشدا داوا دەكەم، بەلكو ئاۋاتەخاۋەم، ھەر لە ئىستاۋە تا ئەو كاتە بىپىرانەوۋەي كە ئادەمىزاد تىدا دەژىت و بەرەوۋپىش دەچىت دياردەي «فكرى ئەرىستۆكرات» ھەر بىمىنى و رېزى لى بگىرى و گەشەي پى بدرى چونكە كە ھات و مروڤ لە ژان و ژۋارى رۇشنىبىرى و زانستدا ھەر ئەو بەرھەمانەي بەۋەلەد ھىنا كە زەين و ھۆشى عادەتى تىي دەگەن بەرھەمە ھەرە بەرز و بايەخدارەكەي لى ھەرام دەبى. زىانى لى ھەرام بوونى ئەو بەرھەمەشى لەۋەندە ناۋەستى كە لە دەست چوونى بارستى بەرھەمەكە ديارى دەدات. بەۋلاي ئەو زىانە مەحدودەوۋە، كە شتىكى زۆرە و كەم نىە، ھەنگاۋى بەرەوۋپىش چوونى ئادەمىزادىش كورت دەبىتەوۋە... سەرەوژوور چوونى كەم دەكاتەوۋە... دووربىنى و وردخوئىندنەوۋەي پەكى دەكەوۋى... ئومىدى گەۋرەي بچووك دەبنەوۋە... تىكرى دەسەلاتى مروڤانەي دادەلەنگى.

ئەمەش چوونەتى راستىيەكەيە: سىپىنەوۋەي ئەو ھىندە زىدە زىرەكى و بلىمەتتىيەي كە بەرھەمى «فكرى ئەرىستۆكرات» پەكى لەسەر دەكەوۋى راستەۋخۇ ۋەك پەراندى تىژايى سەرەرم وايە كە برىشتى پى ناھىلى و دەيكا بە خزمى دارۋەكان. بە وردبوونەۋەش بۆت دەردەكەوۋى زور بوون و كەلەكە كىردنى گىروگرفتى ژيان و گوزەران رۆز بە رۆز پىويستى پتر دەكا بە بوونى بلىمەتتىيەي و زىرەكى و زانستى لە ئەندازە بەدەر چونكە بلىمەتتىيەي دوينى و ئەمرو ھەر بايى چارەسەر كىردنى گىروگرفتى دوينى و ئەمروۋى بە بەرەۋەيە، تەنانتە كىشە و تەگەرەكانى ئەمرو بە ئەمرازى دوينى چارەسەر ناكى. دەزانىن مروڤى پسپوۋرى رىزىيات زال دەبوو بەسەر حىساباتى دوينىدا، بەلام لە عاست پرسىيارە زور تىكەلپىكەل و درىژكىشى گىروگرفتەكانى ئەمرودا دەستە پاچە و دۇش داماو دەۋەستى ئىتر كۆمپىوتەر ھات و بارى

راست کردهوه. ئاسمان گەردەکان بە بئى رايەلەکانى ئەلیکترۆنى ناتوانن کەشتییه ئاسمانییهکان لى خورن... دیتت نەوت شوینى خەلووزى گرتەوه و کارەبا لە کارى ناسکدا نەوتى دەرکرد و هیزی ئاتۆم لە مەیدانى خۆیدا کارەباى زۆر کرد... فیرگەکانى رەمزی و سوپیاالیست دریان بە شینوازی کلاسیک دا لە هونەر... شیعیرى وەها جیى بە شیعیرى ستوونى لەق کرد... فەنى برینکاریى (جراحە) و دۆزینەوهى نەساعى و دەرمانسازىیى نوئى هەموو زانستى لەشسازىیى کۆنى کرد بە ئەفسانە... دەبى ئەووشمان لە بىر بئى هەر یەکیک لەو شتانەى کە بزووتنەوهى بەرەوپیشەوهچوونى دەیان کا بە میراتى میژوو لە کاتى خۆیاندا بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» بوون لە مەیدانى تایبەتى خۆیاندا.

هەر یەکیک لەو قوئاغانەى کە مرۆف بەجیى هینشتوونەوه، با بلیم تییدا بە پیش خوى کەوتۆتەوه، ئەویش لە کاتى خۆیدا ئەوهندە پیشکەوتوو نەدەبوو ئەگەر رپی بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» لە پیش هەنگاوى مرۆفدا کوپ کرابایەوه. تۆ بلیى ئەگەر لە سەرەتاکانى ئەم چەرخەدا هەول دەرانى دروست کردنى فرۆک وازیان لە تەقەلا هینابا لەبەر گالتەپینکردنیان لە لایەن زانا کلاسیکیهکانى ئەو کاتەوه دەبوو ئیستا لە کام پلەى ژیار و زانستدا باين! چونکە ئەگەر فرین نەبا مەیدانىکی بئى سەرۆبى زانست و تەکنیکی ئەم رۆژگارەش لە خۆوه بە رووى مرۆفدا دادەخرا.

پاش ۵۰ سالى تر دانیشتووى ئەم زەوییه ئەوهندە زۆر دەبن زانست و تەکنیکی ئەم کۆتاییهى چەرخى بیستەمه لە برسانیان دەکوژى. خۆ دەزاین مرۆفى ئەمرۆش هەر بە هوى هەول و بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» توانای ژیان و مانەوهیان هەیه. بیئە لە کشتوکالدا گارەشەکەى بیتۆین و شارەزوور بەکار بیئە و هۆش و قامى مام بارام و مام باييزیش بکە رابەر و سەیرى ئەنجام بکە.

تۆ لەم گوتەیه مەدا پیم مەلئوه مام باييز و مام بارامى هەژار چ گوناھیان نیە لە دواکەوتن و نەخویندەواریان و ئەوانیش ئەگەر بۆیان ریک کەوتبا لەوانە بوون بگەن بەو پەرى زانین و هونەر، بەلئى ئەمەشم پئ مەلئى چونکە من گلەییەم لە مام بارام و مام باييز نەکردوه، عەبییشم لئ نەگرتوون، لە زیمندا بۆشیان پارامەوه. من هەر ئەوهندەم گوتوه و دەلیمەوه گیروگرفت و کیشە و بەردى ژیان و ژیار بە هۆش و گوشى مام بارام و مام باييز چارەسەر ناکرى، تەنانەت بەرزترین زیرەکی و بلیمەتى چەرخیک ناتوانى بە کەرستەى ئەو چەرخە تەنگ و چەلەمەى کۆمەلایەتى چەرخىکى تری دواى خوى چارەسەر بکات. مام بارام و مام باييزیش هەرگیز نابنە بەرەهەمىنى هوى رەواندەنەوهى گیروگرفتى ژیان ئەگەر نەگەن بە پلەى فکرى ئەریستۆکرات، واتە کە بە وردى سەیرى هەلکەوت بکەیت دەبینى لئ قەوماویى و دوکەوتوویى مام بارام و باييز بە جوړیكى بەرچا و لەسەر فکرى ئەریستۆکرات دەکەنەوه نەک تاوانبارى دەکەن، نووسەرێکیش کە دیت و بە پوالت قیزی خوى هەلدەستینى لەو بەرەمانەى زۆرەبى خەلق تینان ناگات و عینوانى «ئەریستۆکرات» بیان لئ دەکا بە عەیب، مەبەستى لەوهدا سەوداکردنە بە گوتەى لەبەر گوپیان خۆش کە بازارى ئەو لە نیوان گەلانى خەلقدا گەرم دەکات و دوکانە سیاسیهکەى بە هەرمین دینیت، لەهەمان کاتیشدا کام بەرەهەمى ئەریستۆکراتانەیه بە کارى دینیت و تامەرزویى خوى پئ دەشکینیت. لە بیرمانە لە سەرەتاکانى شوړشى ۱۴ى گەلاوێژ کابراییک لە میکروفۆندا هاوارى دەکرد «لا قصور، لا ثلاث» کەچى دواتر کە دەسەلاتى چنگ کەوت و دنیاى بۆ تەخت بوو...

فکرى بەرز لە هەر چەرخیکدا چرای هەرە بە شەوقى ئەو چەرخیه. ئەم فکەرەش هەموو مەیدانىکی ژین و بوونى ئادەمیزادى گرتۆتەوه، واتە وەنیه هەر لە ریازیات و فەلسەفە و پیشەسازى و دکتۆریى و

ئاتۆم و ئاسمانگەردى و شتى ئەوتۇ زەحمەتدا فەكرى بەرز ھەبى و بسەلىندىرى بەلكو ئەدەب و ھونەرىش شان بە شانى زانست و تەكنىك و «صناعة» لە ئاسانەو دەست پى دەكات، كە بابەتى ھەرزەكارانە لە رۆشنىبىرىدا، و تېھەلدەكشى لە رىكار و شىواز و واتا و ناوەرۇكدا تا پلەى ناوەندى و بەرەژوورتىش تىدەپەرىنى و دەگاتە ئاسو بەرزەكانى فەكرى ئەرىستۆكرات. دەتوانم بلىم فەرقى نىوانى فرۇك و پاسكىل چەندە، كە ھەردوويان ھوى گواستەو و گەرانن، فەرقى نىوان ئەدەبى ھەرزەكاران و ئەدەبى بەرز ئەویش ھىندە دەبى، چ فەرقىكىش نىە لە نىوان نەھىلانى ئەدەبى بەرز و نەھىلانى ھوى گواستەو بەرز (كە فرۇك و شتى ھەك ئەو) چونكە ھەردوويان لە يەك سەرچاوەو ھەلدەقولن كە پىشكەوتووترىن فەكرى ئادەمىزادە.

لەبەر رۆشناى ئەم لىكدانەو ھىە ئەدەبى نالى راستەوخو دەچىتە پىزى ئەو بەرھەمانە كە زادەى فەكرى ئەرىستۆكراتن، لە وىشدا بە پىى دارشتنى مەحكەم و نوكتە ئاوايى و رەنگىنى و وردپىويى و قوولى خۆپەو دەر بە رىزەكانى دواو ھى فەكرى ئەرىستۆكرات دەدا تا دەگاتە لای بەرايى. نەك ھەرنەمەندە و بەس، بگرە شىعەرەكانى نالى خوى پىشېركى لە يەكترى دەكەن و يەكيان ئەوى تر دەخاتە دوا خۆپەو لە مەيدانى ئەرىستۆكراسىدا. بە نموونە بىين و ئەم دوو بەيتەى خوارو ھە بە يەكتر بگرىن فەرقى تى ھەلگىشنىيان بەرەو بەرزايى فەكرەو بە ئاشكرا خو دەنوئىن:

نموونەى يەكەم:

لەبت مىم و قەدت ئەلف و زولف چىم
دەزانى بەم سىيانە طالبى چىم؟

نموونەى دوەم:

رەوشەنى دىدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت
رەوشەنى دىدەى غەم دىدەى «بیت الحزن» ە

نالى لە نموونەى يەكەمدا لە راستە شەقامىكى واتا تەقلیدىەكانى نىوان شاعىرانى رۆژھەلاتدا رۆيىو ھەرو نوكتە و «تشبىھ و جناس و تورىھ» ە. لىزەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عىشقى ھەلستاندو ھەسەر چەند تەشبىھاتىكى سەلىنراوى نىوان شاعىران بەو ھەدا كە لىو تەشبىھ كراو ھە سەرى پىتى «م» بالاش بە راستايى «ا» و لوولى زولفانىش بە نىو ھە ئالغەى پىتى «چ» كە لە رىزبوونىاندا وشەى ماچ پەيدا دەبى. بەلام بو ئەو ھى چ غەدران لە نالى نەكەين دەبى ئەو ھەندەش بلىم لەم بەيتەدا نالى ھەندىك واتاى جوانى بو گل داوینەتەو ھە ياخود بە قەرز بوى ھەلگرتووين كە لە بەيتى سىيەم پىمانى دەداتەو:

كە ھاتى تىغى «بى زارىى» ت لەسەر دام
سەرى خوم خود بە خود ھەلگرت و رۆيىم

واتا قهرزه که له وه دایه که وشه ی «بی زاریی - بیزاریی» هم «نه بوونی دم» و هم «وه رس بوون» راده گه یه نی. هر دو واتا بایی نه وه ده که نالی ئومیدی به «ماچ» نه مینئ، به لام که وشه ی «بی زاریی» به واتای «نه بوونی زار» بی له بنه پهدا «ماچ» ده که له ناو دها چونکه پیتی «م» له ناو دا نامینئ. ئهم صورته ی «نه بوونی زار» یش یه کیکه له و موباله غه ره وایانه ی که شاعیرانی له مه و به ره مه هارته ی خوئیانیان تیدا تاقی کردوته وه، نالی بو خوی چند جار ان ئهم وینه یه ی «نه بوونی زار» ی کیشاوه، مه به ستیش له نه بوونه که زیده گچکه بی و تهنگی زاره که یه:

گوتم ئایا به زاری خوت دهرسی حالی زاری من؟
بروی هینایه یه ک وهک شکلی «لا» یه عنی که «بی زارم»

نمونه ی تریش هن وهک ئه مانه که پیوست نیه لیره دا دریره به گوتار بدهین له ری هینانه وه ی هه موویان.

یه کیک له و شاعیره مه شوورانه ی ئهم واتایه یان هینا وه ته ناو هه لبه ست حاجی قادره، که ئه مه ش نمونه ی مه هارته که یه تی له فهدی تیردنی «زار» به نیازی مه دخی خوشه ویست:

نقاشی «دم» ی نوقته کی دانا به نیشانی
زانی که «دم» ی کردوه «بیزار» ه له مانی

واته وینه گری «دم - دم» ی مه دحکرا وه که له جیگه ی «دم - دم» نوقته ییکی دانا چونکه هیند بچوو که له وه پتر هه لئاگرئ که به شتیک ته شبیه بکرئ له نوقته گه وره تر بی، ده شزانی نوقته هر به گوته و له کاری عه قلیدا وجودی هه یه ئه گینا له واقیعدا وجودی نیه. له گه ل ئه مه شدا که شتیک نه بوو له نوقته بچوو کتر بو وینه ی ده مه که ی، ئه و هر پیی رازی نه بوو و به زه می حیساب کرد و «بیزار» بوو له مانی. که ورد بیته وه له وشه ی «دم» وه یا «دم» - به رینووسی ئیستا» ده بینی هاتنی نوقته به نیشانه بو ی هه لده گری وشه ی «دم - دم» بکا به «دم - دم» چونکه پیتی «د» له «دم» دا که نوقته ی به نیشان درا ده بیته «د» ده مه که ش ده بیته «دهم». له مه وه هر به جارئ مه دحکرا وه که مافی ئه وه ی ده بی له مانی نوقته که «بیزار» بی. وشه ی «بیزار» واتای نه بوونی زاریش دها «بی زار».

وشه ی «مانی» له کوتایی به یته که ئه ویش ئیشاره ییکی تیدا یه بو فهدی وینه گری له و روه وه که «مانی» ناوی وینه گریکی یه کجار به ناوبانگی روزه لاتی کون بووه. له هه ندیک ئه دیب و شیعر دؤستم بیستوه گویا یه کیک له واتاکانی وشه ی «دم» به عه ره بی «مدح» ده گه یه نیت، ئه وسا به یته که بو ئهم لایه نه ش ده چوو که وینه گره که به دانانی نوقته له جیگه ی ده می یاردا مه دخی کردوه و ئارایشتی داوه ئیتر یار له مانی وینه گری به ناوبانگی کون بیزاره و لئی بینیازه. به لام من ئه وه نده ی سهیری فه رهنگی عه ره بیم کرد بی نه مدیوه «دم» به واتای «مدح» هاتبی، واته «دم» له و وشانه نیه پییان ده لئین «اضداد» و دوو واتای پیچه وانه ده به خشن.

بېچگه له حاجی و نالی شاعیری تریش ههن، کورد و غهیری کورد، ئەم واتایه‌ی چووکردنه‌وه‌ی زاری مه‌حبووبه‌یان کردوه به ماکی بهیت و دوو بهیت له هه‌لبه‌ستدا، به‌لام پتویست نابینم نمونه‌یان لئ بئنه‌وه و په‌کی زنجیره‌ی بابه‌تی نووسینه‌که‌م بخه‌م، ئەم به‌یته‌ی حاجی قادریشم لیره‌دا وه‌ک پالپشت خسته به‌رچاو که له سه‌ر به‌یته‌که‌ی نالی بکاته‌وه ئەگه‌ر هات و خوینه‌ریکی تازه پینگه‌یشتووی می‌شک به زانستی نوئ زاخاودراو له گۆشه‌ی نیگای شیوازی نه‌وباوه‌وه عه‌یبی لئ بگرئ و ئەو هونه‌ری تئیدا به شتیکی بئ بایه‌خی دابنئ. که ئەم کاره له نالی به عه‌یب بگیریته‌ ده‌بئ له هه‌موو ئەده‌بی کۆنی رۆژه‌لاتی موسلمان بگرئ به عه‌یب.

با بئینه سه‌ر خوانی به‌یته‌که‌ی تری نالی بزاین چ خوراکیکی مه‌عنه‌وی له‌ویان وه‌رده‌گرین و چۆن له سه‌ره‌ژوور چوونی به‌ره‌و پۆپی فکر و ته‌عبیری ئەریستۆکرات به‌یته‌که‌ی په‌که‌می جیه‌یشتووه!

ره‌وشه‌نی دیده به ئینسانه که موژده‌ی قه‌دمت
ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌م دیده‌ی «بیت الحزن» ه

چاو به «انسان» روون ده‌بئته‌وه. به دیتنی «انسان»ی خو‌شه‌ویست ره‌وشه‌نی بۆ دیده په‌یدا ده‌بئت. یاخود رووناکی چاو به «انسان» ه، له عه‌ره‌بیدا «انسان العین» به بیبیه‌ی چاو ده‌لئین، که‌واته ئەو ئینسانه‌ی له‌م به‌یته‌دا ده‌بئته‌ هۆی روون بوونه‌وه‌ی چاو وه‌ک «انسان العین» وایه که هۆی دیتنه و بئ ئەو مرۆف کوپر ده‌بئ.

ئەم راستییه‌ی روون بوونه‌وه‌ی چاو به «انسان» با لیره‌ بئ تا بزاین ئینسانه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی نالی له مه‌یدانی چاو روون کردنه‌وه‌دا چ ده‌کا:

نالی دوا‌ی به‌یان کردنی ته‌ئسیری «انسان» له روونکردنه‌وه‌ی چاو، که ئەمه به‌یان کردنی راستییکه‌ی گشتییه، روو له خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و پئی ده‌لئ: تۆ نه‌ک خۆت به‌لکو ته‌نها قه‌دمت، واته پیت، قه‌دمیشت نا، هه‌ر موژده‌ی ئەو قه‌دمه‌ به‌سه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی چاو... به‌لام چ چاویک! نالی رازی نیه «موژده‌ی قه‌دمی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی» هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئەو ئینسانه ته‌ئسیری بئ که چاوی عاده‌تی روون ده‌کاته‌وه... موژده‌ی قه‌دمی ئەو «ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌مدیده‌ی بیت الحزن»، واته ره‌وشه‌نی چاوه غه‌مدیده‌که‌ی «بیت الحزن» که دلّه پر له غه‌مه‌که‌یه‌تی. موژده‌ی قه‌دمی یاری نالی رووناکی چاوی غه‌مدیده‌یه، کام چاوی غه‌مدیده؟ هی دل. کام دل؟ دلی ناو خانه‌ی خه‌م و خه‌فته‌تان!! «بیت الحزن» ئەو واتایه‌ش راده‌گه‌یه‌نی که «خانه‌ی تازیه‌داران» بئ، به‌و پئیه موژده‌ی قه‌دمی یاره‌که‌ی به‌سه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی دلّه خه‌فته‌تباره‌که‌ی ئەه‌لی ئەو مالّه‌ی تازیه‌ی تئیدا به. موژده‌ی قه‌دمی یاری نالی ده‌بئته «انسان العین»ی چاوی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران.

له کوردییدا «قدم» به واتای «هاتنه‌لا، سه‌رلئدان» دیت واته مه‌رج نیه «قدم» هه‌ر ئەو «پئ»یه بئ که ئەندامیکی له‌شه. به‌مه‌دا واتای به‌یته‌که‌ ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که موژده‌ی بیستنی سه‌ردانی یاره‌که‌ی به‌سه‌ بۆ ئەو چاوه‌ی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران روون ده‌کاته‌وه.

ناسک کردنه‌وه‌ی وینه و واتا و ته‌عبیری ئەم به‌یته‌ له‌و راده‌یه‌دایه که مامله‌تی له‌گه‌ل ئاخاوتن و تیگه‌یشتن و هه‌ستی عاده‌تیدا به ته‌واوی پچراوه و په‌له‌فره‌ی له ناو دل و گیان و نه‌سته. بۆ گرتنی جوانی

بهیتهکه «منطق - ژیربیزی» هیچی پی ناکری، دهبی هست و هوش و گوش په نجه مه و هوومه کانی «مطلق و تجرید» ی لی به کار خن. دوو واتایی وشه کانی «انسان، قدم، بیت الحزن» له پیش نیگی سرنجا، وهک رهنګ گوری په ری تاووس، هر جاره و هر ساته تریفه و تاورینگیکی نوی به هر دیدهی غه مدیدهی خه یالدا دینیت.

له خویندنه وهی ئەم بهیتهدا هه موو جاریک بهیتهکی مه وله ویم به بیردا دیت که ئەویش مه و دایکی به رفره وانی برپوه له مهیدانی خو ناسک کردنه وودا:

روخساری و هختی مه صقل مه دا ویش <ه>

وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش

«رووی یار کاتیک به «مه صقل - دهرمانی ئارایش» ریک دهخری ئەو وندده ناسک دهبی به شنوی پاریزی خه یال زامدار دهبی، نهی گوت به پاریزی خه یالیش زامدار دهبی. ناسکیه که ی له وه دایه به شنوی پاریزی خه یال ناراحه ته.

بیگومان بهیته که ی مه وله وویی له رووی ته نک هه لیرین و ناسک کردنه وودا هینده تی هه لکشیه په کی سه ره ژوورتر رویشتنی خوی خستوه، به لام دیسانه وه بیگومان بهیته که ی نالی له چهند باریکه وه پیش هی مه وله وویی ده که ویته وه:

به که م: له لایه ن ئەو وه که نالی ریکه ی به کسه ره «مباشر» ی نه گرتوه بو سه پاندنی واتای مه به ست به سه ر دل و میشک و زیهنی گوگردا، هاتوه له په نا راستیه کی بی ده مه ته وه «پوون بوونی چاو به انسان» پی دزلیکه ی شاعیرانه ی به خامه ی خوی کردوه بو مه لبه ندی خولیایی «دیده ی غم دیده ی بیت الحزن» له هه موو هه نگا ویکشدا سیبه ری راستیه که، وهک سایه بان، چه پاره ی خامه و خولیایی نالی دده ن له وه که هیچ پریشکی رهنه و نارهای خوینه ر و گوگری به ریکه وئ. نالی له سه ره تایی بهیته که دا دهر وازه ییکی وها فراحی به رووی خه یالدا کردوته وه هه تا واتا و خولیا و ناسکی و وردی پیدا تی په رینئ هر که مه. له بهیته که ی مه وله ویدا ئەم خو لادانه له ته گره ی ته عبیری به کسه ره «مباشر» پهیدا نیه تا کو بتوانئ زه قایی واقعی نامه لوف تیبیا - که بریندار بوونی رووه به شنوی پاریزی خه یال. دهبی لئی به سلینین رووی یاره که ی ئەو ناسکیه که هه لبه ست وینه ی کیشاوه هه موو به لگه و هوی سه لماندنی شمان هر قسه ی شاعیر خویه تی، ئەو وندده شی بو دا و بیینه سه ر، که جه زبه و گه رمایی عیشق به عاده ت په له فره به عاشق ده که ن له م په له فره یه شدا چاوه نو پری گوته و کرده ی نامه لوفی لی ده کری و لئی ده سه لیندرئ. هه لبه ت ئەو سه لمانده که بو مه وله وویی ده کری بو نالی و غیری نالیش دهبی بکری، به لام نالی له م بهیته دا خوی نه ها ویشته ته باریک شه فاعه تکاری بو پهیدا که ین له عورف و عاده تی شاعیران و دیا له جه زبه و ناگری عیشق.

دووم: نالی له بهیته که پیدا وردی و ناسکی و جوانی هه لدا و هته وه سه ر یه ک تا ئەو راده یه که قه پیلکی هه لبه ست مشت بوه لیان و که له ریش ده کا هه موو جوانی و ناسکیه که شی له سه ر چاوه ی ناوه کی (داخلی) هه لبه ست هه لقلاندوه که خو شه ویستی یاره و چ به رتیلی نه داوه به هوی لاهکی تا دهستی یارمه تی دریز کا هانای بردوته بهر «مه صقل» و ئارایشتی ده سکرد که له جوانی یار زیاد که ن. ئەمه ش دیارده ییکی ئاشکرایه له بهیته که دا پی ناوی من دریزه ی پی بده م.

سییه م: رهخنه ییکی تاییه تی خوم هه یه له بهیته که ی مهوله وی، رهنکه خوینه ریکی تر به رهخنه ی دانهنی، هر جاره که به بهیته که ی نالی دهگرم پتر خوم له رهخنه که دا به راست دهزانم. حهزم به وه دهکرد مهوله وی له جیاتی «ریش - زامداری» نهجامیکی تری زیده جوانیه که ی هینابا ناو هه لبهست که پیوهندی راسته وخوی له گه ل عاطفه و سۆزی شاعیر و گوینگر هه با نهک نه و سۆز و عاطفه یه به دو «زامداری» دا ببنه نهجامی دوه می جوانیه که، واته نهجامی، به و مهعنایه که بریندار بوونه که به ره می یه که م و کوتومتی جوانیه که یه، پاشان له پئی نه وه وه سۆزی گوینگر هه لدهستیتته وه وهک به ره می دواکژ. بهیته که ی نالی له م مهیدانه دا دوو جار ان به سهر بهیته که ی مهوله ویدا زال ده بی.

جاریکیان له وهدا که هه لپژانی سۆزی شاعیر و گوینگر وه ها راسته وخو له جهرگی هه لبهسته وه هه لدهقولی هه ره ده لئی پیشبرکییه تی له گه ل وشه و رسته ی هه لبهست. تو که خوینده ته وه «رهوشه نی دیده به ئینسانه که موژده ی قهدهمت» و چاوی جیهانینی توقه سه ری مروقت دیت کر نوو ده با بو قهده می هه ره پایینی یار، چ پئی ناوی نیوه ی دوه می بهیته که بخوینیتته وه بو مه به سی سهر کردنی سۆزت، رهنکه بیر له وه بکه یته وه ئایا نالی چ بورکانیکی عاتیفه ی به دهسته وه ماوه بیکا به نهجامی نه م جهه نه مه! ناگری له مه به تینتر وه یا وهک نه مه تیندار له تهن دوری چ هه ناویکدا پهیدا ده بی لهنگه ری سۆزی نیوه بهیته یه که م راگری له نیوه بهیته دووهم؟

جاریکی تریش بهیته که ی نالی به سهر نه وه که ی مهوله ویدا زال ده بی له وهدا که وا نهک هه ره له سه ره تاوه سۆزی گوینگر ده جۆشینی، به لکو له گه ل نه وهدا که به زاهیر له پیشه وه هه موو سۆزیکی خوی هه لپشتووه به هوی به رزکردنه وه ی «موژده ی قهدهم» به سهر «انسان العین» دا، دیت و له مصره ی دوه مدا جاریکی تریش ئیفلاس به «انسان العین» دهکاته وه که چاوی عاده تی خوین و گوشته به وهدا راده گری له به رانه ر «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن» نه و جا سهر له نوئی «انسان العین» هکه ئیفلاس پی دهکاته وه له تهک «موژده ی قهدهم» دا چونکه نه و موژده یه خوی بوته رووناکایی «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن»، به و پییه کات له کات سۆز و کلپه ی هه لبهست پتر مه شقه ل ده به ستی. له پشت نه و وینه و واتایانه وه تارمایی وینه ییکی تری یه کجار خه یالی و خولیا یی و تجریدی جلوه ده به ستی بو سرنجی وردبین، خه ریکم نه ویرم خومی لیدم نه کا، وهک جیوه، بهر په نجه ی ته عبیرم نه که وی وه یاخود بو م نه چیتته ناو په راویزی تعبیریکی ره وان و مه فهوم وه:

زانیمان له مصره ی یه که مدا «انسان العین» هه یه. له مصره ی دوه مدا ئیمکان هه یه شتیک پهیدا بیت که پارسه نگی نه م «انسان العین» ه بی. رسته ی «رهوشه نی دیده ی غه مدیده» مومکینه واتای «رهوشه نی چاوی غه مدیده» بدات. «چاوی غه مدیده» ده شی ته رکیبیکی ئیزافی بیت نهک وه صفی و مانا که ی «چاوی غه مدیده ییک - ئینسانیکی غه مدیده» بی له ئینسانه کانی «بیت الحزن»، که واته «دیده ی غه مدیده» چاوی ئینسانه له به رانه ر «انسان العین» دا ده بیتته وه «عین الانسان». له وه وه بهیته که نه م شیوه یه به دهسته وه ددات «رهوشه نی دیده به «انسان العین» ه، موژده ی قهده می تو رهوشه نی «عین الانسان» ه.

به راستی بهیته که ی نالی زور شتی تری به به ره وه هه یه، هینده دهوله مهنده وهک نه وه یه چه ند ئاویته ییک به ره و رووی یه کتر راگریت به جو ریک هه ریه که یان وینه ی نه وانی تر بداته وه ئیتر سهیری هه ر کامیکیان ده که ییت شریته ییکی بی برانه وه ی ئاوینانی تیدا ده بینیت. من له م چه ند دیره دا وینه ی گشتی

ئەم «ئاۋىنە رېزان» دەم خستە پېش چاۋان لەگەل خورد كوردنەۋەى دېمەنى تىكرای چەند ئاۋىنەيىك با خوينەرىش لەلای خۆيەۋە چاۋ بېرىتە ئەم ئاۋىنە بەندانەى نالى و تابلۇى واتايان لى وەرگرى بايى تواناى خۇى.

من ھەرگىز مەبەسم ئەۋە نىە رەخنەى ناخەزانە ۋەيا بى رەحمانە لە شىعەرى مەۋلەۋى بگرم، كە دەزانم مەۋلەۋى شاعىرىكە لە رىزى ھەرە پېشەۋەى شوەراى رۆژھەلات دىت، نەشم وىستۈە بە خۇرايى لە نرخى بەيتەكەى كەم كەمەۋە بەلكو، بە پېچەۋانە، رەنگە زىدە نرخ و جوانى بەيتەكە ۋاى كوردبى بخرىتە تاى تەرازوۋى موقارەنە لەگەل بەيتەكەى نالىدا كە شاكارىكە لەۋانەى تاك تاك نەبى مانەندىان چنگ ناكەۋى. دىتت پىشتەر بەيتەكەم بە بەيتىكى ترى نالى خۇى گرت و كردمنە نمونەى پېشېركى لە مەيدانى فكرى ئەرىستۆكراتدا.

لەم نامايشتەى بابەتى جۆر جۆرى دارشتن و جوانى و وردبى ھەلبەست كە ۋەكو پىپىلكە يەكيان ژوورۋى ئەۋىتر دەكەۋىتەۋە و پاىەى بەرزتر بۇ خۇى دادەگرىت لە مەيدانى ھونەرى ئاخاوتن و فكرى ئەرىستۆكراتدا، دەگەين بەۋ قۇناغە باسى سەرنەرم كوردنى وشە و تەعبىرى سەختى تىدا بگرى، نەرم كوردنىك كە لە ناۋ نەرمانى شىعەردا خۇى بە رەق و زەق نەنۋىنى. بىگومان ئەم ھونەردەى ماملەتى شاعىرانە لەگەل بابەتى سەختدا پلەيىكى نوپى تايبەتى بۇ خۇى ھەلدەنى و بەرەۋ دەسەلات و تواناى پىۋىست بۇ ئاخاوتن بە زمانى يەكجار پىسپۇرەنە و پوختى دەرېرىنى مەبەست لە قالبى ئەرىستۆكراتدا، چونكە لەم جۆرە دارشتنەدا سەرەراى دەسەلاتى راشكان بەسەر فكرى ورد و قولدا كە لە بەھرەى ھونەرى ھىژايەۋە پەيدا دەبى دوو بەرز بوونەۋەى تر پىۋىستە:

يەكەم: دەسەلات و بەھرەى ھونەرى زگماك كە بوپژ دەگەينەنى بە بانى بەرزى فكر و تەعبىرى ئەرىستۆكراتى عادەتى، دەبى لە چەرخ بدرىت و مشتومال بگرىت تاكو نەرم و نۆلپەكەى دەگاتە ئەۋ رادەيە كە لە كاتى تىنئالان و شل بوونەۋەى بە دەۋرى كەرەستەى رەق و زەقى تەعبىرى سەرەكەشدا ھەست بە زېرى و لىكخشان و پىككەۋتەۋە نەكرى كە عەببى بنجىن لە ھەلبەستدا.

دوھم: بەھەرى زگماكى مشتومال كراۋ كە لايەنى «ھەلكەۋتۋى» بوپژ دەگرىتەۋە بە تەنھا ناپىتە ھەلگرى بارى قورسى تەعبىرى سەرەكەش لە مەلبەندى فكرى ئەرىستۆكراتدا: وپرايى ھەلكەۋتۋى و بە رادەى ئەۋىش، پىۋىست بە «پىگەيشتن - رۇشنىرى» ھەيە. ھەر ئەم پىگەيشتنەيە، پتر لە بەھرەى سادە، زىھن بە چرگەنى فكر و تەعبىرى سەختدا دەگرىت، بەلام دەرېاز بوونى زىھن لەۋ چرگەنە كارى بەھرە و ھونەرە.

ئەم راستىيانە راستىيەكى تريان لى ھەلدەستى، ھەرۋەك فەرمانى بوپژ لەم بابەتە ھونەرەدا يەكجار گران و سەختە، خوينەرىش بە كەرەستەى عادەتى تىگەيشتنى شىعەر بر لە چرگەنەكە ناكات. دەزانىن زمانى شىعەر كەم و زۆر زەحمەتترە لە ئاخاوتن، بەۋ پىپە تىگەيشتنى ۋەك تىگەيشتنى قسەى عادەتى نىە. لەمەۋە دەزانىن تىگەيشتنى فكرى ئەرىستۆكرات لە شىعەردا جارىكى ترىش سەختتر دەبى لەچاۋ فكرى سەراۋ.

پوختەى گوتە ئەمەيە تاكوۋ بەرھەمى فكرى ئەرىستۆكرات لە شىعەردا تى ھەلكشى بەرەۋ بەرزايى، پىۋىستى بە خوينەرى زىرەكتر و پىگەيشتۋتر دەبى، ياخود بە تەعبىرىكى تر، خوينەرىش دەبى لە فكردا ئەرىستۆكرات بى ئەگىنا لە بەرھەمى فكرى ئەرىستۆكرات ناگا. ھەر ئەم ھۆيەى زەحمەتى تىگەيشتنى

بەرھەمی فکری ورد قوولە که به «مجان» پیتی دەگوتری «فکری بەرز» وهیا من لیڕەدا ناوی ئەریستۆکراتی بۆ بەکار دینم، دیار دەییکی زۆر بەرچاو پێک دینیت له بازاری ئال و گۆری رۆشنیبری، پی به پیتی سهخت و زهحمەت بوونی ئەو فکەر که له بەرھەمەکه دایه کریان و خوینەری لی دەتهکینهوه تا وای لی دئ بەرھەمی یه کجار ورد و قول له فکری رووتدا، راستییه که ی له هه موو مهیدانیکی فکر و زانستدا، تاک و تهرا نه بی کریان چنگ ناکه وئ.

من به پێچهوانه ی ئەوان رۆشنپیرانه ی وه تهنگ دین له باو نه بوونی بەرھەمی نایاب، نه ک هەر وه تهنگ ناییم و بهس، به لکو ههستی ههسانه وه ده که م به وه دا که له بهر نه بوونی بابته ی نایاب شتیکی ئاسایی و چاوه راوانکراو رووی داوه چونکه به راستی سهیر ده بوو خوینەران و روزمیان هینابا بۆ سه ر نووسینی سهخت و سه رکەش که باوهشی به فکری ئەریستۆکراتدا گرتی و له که میکی نه بی تیی ناگه ن یا هەر له هیچی، ئەوسا بیرم بۆ ئەوه ده چوو خوینەران به چاویلکه ریی وهیا به نیازی خۆه لدانه وه شتیکی ده کرن و پاره و ماندوو بوونی بۆ به خه رج ده بن که سوودی لی وهر ناگرن، ئەمه ش دیار دهییکی زۆر ناسازگاره و تارمایی نه خۆشی نه فسی تیرا دیار ده که وئ.

به چاوی زیهنت ئەم دیمه نه بی نه بهر بینینته وه: کتیبی «سه رمایه» ی کارل مارکس به عه ره بی وهیا کوردی بلاوکرا وه ته وه و کریان کورد و عه ره ب راده که ن بۆ کتیبخانان تا بیکرن به و بۆنه یه وه که له سه ر مافی کریکار ده کاته وه له حالیکدا گه لی باسی ئەو کتیبه پسیپۆری ئابووری و فه لسه فه نه بی تیی ناگات چونکه کتیبه که خۆی یه کیکه له بهر هه مه هه ره ئەریستۆکراته کانی فکر هه رچه ند باسی کری و نرخی زیاد و په تاته و شوتیش بکات.

کریان بهر هه می ئاسان زور به ی گه له، بهر هه می ئاسانی ئەوتۆش هه یه هه موو گه ل هەر له مندالییه وه تا فه یله سووفه کانی ده بنه کریان چونکه خۆشیکی وای تیدایه هه موویان هه زی لی ده که ن. پیم بلئ کی هه یه هه ز له گه پ و نوکته ی بازاری وهیا مه ته له کانی مه لای مه شوور نه کات؟ قه شمه ریاتی کتیبه که ی «الفاشوش فی حکم قراقوش» له پاشا وه تا گه دا پیوه ی ده گه شینته وه، رهنکه ئەگه ر قه ره قوش خۆشی بییستبان لییان رازی با.

گۆرانی شایی و هه لپه رکئ و چیرۆکه کانی «تیغه لماس و سه لیمی جه وه ریی» هه موو که سیکی هه زیان لی ده کات. هەر ئەو که سه ی که دل ته نگه له بهر کزی بازاری بهر هه می بایه خدار بۆ خۆی کریان گه لیک له و بهر هه مانه یه که به سه ره تایي و مندالانه یان دا ده ئی. بریایی سروشته به که یفی من و تو نیه تا خۆراک چه ورتتر بی میعه دی ساغتر و به هیژتری ده وئ، ئەرک و مه سره فی لینانیشی پتره له هی خۆراکی ره شه شیو. شۆرشگیژیکی وه ک لینین ناو ناوه عوزر دینیتته وه له به کارهینانی نووسینی زهحمەت که زور به ی خه لق تیی ناگه ن له بهر ئەوه که بابته ی نووسینه که خۆی له خۆیدا زهحمەته و ئاسانکردنه وه ی له توانای نووسه ردا نیه.

لینین که ئەم عوزره دینیتته وه بۆیه یه که پێشه وای زور به ی میله تیکه له بازاری سیاسه تدا و ده بوو به زمانیک باخوئ که ئاسان بی، ئەگه ر زاناییکی ریا زیات وهیا ئاسمان وهیا ئاتۆم با ناچاری عوزر هینانه وه نه ده بوو. که واته خۆ لادانی خوینەری عاده تی له بهر هه می فکری ئەریستۆکرات نه سووچی خوینەره نه هی بهر هه مه که. به لام لیڕەدا رووی گله یی ده کریته خوینەر که هات و بی سی و دوو بکه ویتته دژی بهر هه می ره سه ن و له دژایه تیه که شی به رده وام بی. گله یی نا کرائ له قوتابییک خۆی له کۆلیجی طب

نەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی بەلام مافی ئەوەی نیه بکەوێتە دژی طب و داوا لە خەلقیش بکا پرووی تی نەکن. مەسەلە مەشورەکە «ریوی دەمی نەدەگەیشته تری دەیگوت ناتخۆم ترشی» بە رۆشنیبار رەوا نیه. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنە سەرۆبە بیان کات لێی بە عەیب ناگیرێ، بەلام کام گلهیی قورسە ئەوەیان لە رۆشنیبار دەکرێ که پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرەمانە که لە ریکار «مستوی»ی تیگەیشتنی ئەون و بەس.

رۆشنیبار دەبی تەکان بدا سەرەوژوور بۆ تیگەیشتنی ئەو بەرەمانە که لە ئاسۆی بلنډروانیی ئەو بەرزترنەک ئاسۆی بەرز دیتن و زانین تاوانبار بکات. ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانە ی لێرەدا دەیانلێم هەموویان شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلمانن نین. بە نموونە دەلێم ئەو رۆشنیبارە ی پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرەمی لە فکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نیه لەوه فکەرەکی خۆی ساڵە و ساڵ بەرزتر دەبێتەوه و لە هەر بەرزتربوونەوه ییکدا ماوه ییک دەبێت لە هەستکردن بە هەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز چونکه بیگومان ئەو بە دلیدا ناییت بەرزتربوونەوه ی خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەر نزمەکە ی پار و پیزاری، دەوجا که حال وای هەر نەختیک پتر لە مەسەلەکه ورد بێتەوه دەبینێ تاوانبار کردنی فکری بەرز لە بنەرەتادا تاوانیکی گەورەیه ویاخود هەر نەبی نەزانینیکی گەورەیه.

رۆشنیبار لە گلهیی رزگار نابێ بەویدا قوناغ بە قوناغی تیهه لکشانی خۆی بەزهی بۆ فکری بەرز بجولێتەوه و بایێ ئەو تیهه لکشانه حورمەتی فکری بەرز بگرێ چونکه ئەوسا هەم شیوازە ی «پیزی مەرحەلی» بۆ فکری بەرز لە نیوان تیکرای رۆشنیبارندا دەبێتە دیمەنیک که دەشی پێی بگوترێ «چەرخ و فەلەکی ریز گرتن» بەو مانایه که هەر بابایهک بە حوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیهوه لە جۆلانە ی سەرەوژوور چوون و بەرەوخوار هاتنی ئەو ریزگرتنەدا دەبی.

ئەوه ی راستیش بی، جۆلانە و چەرخ و فەلەکی ریز گرتن لە مەیدانی فکر و سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی رۆژانەماندا نەک هەر لە پەراویزی تاکاندا بەلکو بە گەز و گری نیوان دەولەتانیشت: بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هاتوچۆیهکدا یه بە پێی کات و سەعات و باری بەرژەوهند و سوود و زیان. گەلیک جارن ریزلیگیراویکی دوینی، که باری دالەنگا، رۆژانی ریزلیگرتنیشتی تاوانبار دەکرێ و چاکەکانی پار و پیزاریشی لێ بە خراب دەگەرێ. بە تەعبیری پۆکه رچیان بە ریتست دەگەرینەوه سەر رابردووی. چەند خۆشە رۆشنیباری لەم تەلەکه بازیه و کاری مەیموونانە رزگار بووبا، رزگار بوونیشی بە من و تو دەکرێ که لە راستیشدا رزگار بوونی من و تویه. خۆ ئەگەر ریشمان نەبوو دەستیک درێژ کەین بۆ رزگارکردنی رۆشنیباری ئەوئەندەمان پێ دەکرێ یارمەتی تەلەکه باز نەدەین و لاتەریک بوەستین. ئەگەر لاتەریکیشت زەحمەت بی هیندە هەر دەمینیتەوه پال بە خۆمانەوه نەنێین بەرەو تەلەکه بازی:

شاهی که نەبی رادەبویرین بە فەقیری
بۆ ئەهلی قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆک

بهیته واتا سهخت و وشه و رسته سه‌رکه‌شه‌کانی نالی له‌م مه‌یدانه‌ی فکری ئه‌ریستۆکراتدا دوا پله‌ی په‌یژه‌ی سه‌ره‌ژوور چوونی شاعیره‌کانی کورد پیکدی‌ن که ئیتر بواریکی زه‌حمه‌تتر نیه شاعیریکی کورد لیتی په‌ریبینه‌وه. له‌م مه‌یدانه‌شدا نالی خاوه‌ن ماله‌ نه‌ک میوان، واتا به‌شیک‌ی به‌رچاوی شیعره‌ی نالی له پله‌ی به‌رزی و سه‌ختی‌دایه‌ نه‌ک چهند به‌یتیک‌ی. هه‌موو شاعیریکی به‌ نیازی سه‌پاندنی شاعریه‌تی خۆی چهند جارێکان ئه‌سپی زمانی له مه‌یدانی مه‌تانه‌تی وشه و واتادا تاو دهدا ئیتر یا به ساغی لیتی دهرده‌چیت یا تینیدا ده‌گلیت و ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ مه‌فته‌نی هه‌میشه‌کاتی خۆی که هه‌لبه‌ستی زاده‌ی ده‌سه‌لات و چاپووک سواری عاده‌تی خۆیه‌تی. له تاک تاکه به‌یتی خۆنیشانداندا شاعیر ده‌بیته میوان، پیشیه‌وه دیاره له‌و به‌یتانه‌دا جل و به‌رگ و ولاخی خوازرایه‌وه‌ی به‌کاره‌یناوه. ئه‌م فه‌رقه‌ی نیوان نالی و شاعیریکی تری کورد له لایه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌کاره‌ینانی وشه و رسته و واتای زه‌حمه‌ت و سه‌رکه‌شه‌وه هه‌ر خۆیه‌تی به دیار ده‌که‌وینه‌وه له مه‌یدانی هه‌لبه‌ستی ئاسان و ئاساییدا: نالی که له ره‌وه‌زی سه‌ختی واتا سه‌رکه‌وئ و له بواری خوری ته‌عبیردا به‌رپه‌ته‌وه، دیاره له ده‌شت و نه‌رمانان و به‌ناو ته‌نکاواندا به‌ گه‌پ و شو‌خیه‌وه رینگه دهر ده‌کات. ئه‌م راستیه‌ چرایه‌که که له‌به‌ر تیشکی ئه‌ودا نالی ئه‌م بره شیعره‌ی گوته‌وه:

طبعی شکرباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا
 ئیمتیحانی خۆیه مه‌قصودی «له‌ عه‌م داوه» ده‌کا
 یا له مه‌یدانی فصاحه‌تا به‌ میسلی شه‌هسوار
 بی تامل به‌م هه‌موو نه‌وعه زمانی راده‌کا
 که‌س به ئه‌لفاظم نه‌لی خۆ کوردیه خۆ کردیه
 هه‌رکه‌سی نادان نه‌بی خۆی طالبی مه‌عنا ده‌کا
 بیته حوجره پارچه پارچه‌ی مسوده‌م بکړی به روح
 هه‌رکه‌سی کوتال و پارچه‌ی «بی بدل» داوا ده‌کا
 شیعره‌ی خه‌لکی که‌ی ده‌گاته شیعره‌ی من بۆ نازکی
 که‌ی له ده‌قه‌تا په‌تک ده‌عوا له‌گه‌ل هه‌ودا ده‌کا

دوا به‌یتی شیعره‌که له کۆتایی مه‌صره‌عی یه‌که‌میدا له جیاتی «بۆ نازکی» له هه‌ندی نوسخه‌دا «ئه‌ی نالیا» نووسراوه. ئه‌گه‌ر وه‌هاش بنووسری واتای «بۆ نازکی» له ده‌ست نادری چونکه «که‌ی له دیقه‌تد...» ئه‌و مانایه تی دینینه‌وه.

له مه‌صره‌عی دوهمی به‌یتی یه‌که‌مدا «له‌ عه‌م داوا»م خسته ناو که‌وانه‌وه چونکه یه‌کدوو جوړ خویندنه‌وه و واتای هه‌یه: ده‌شی «له‌ عه‌مددا- عه‌مدن» بیت مومکینیشه به نه‌ختیک زار په‌لکردنه‌وه بکړینه «له‌ عام داوه...». هه‌روه‌ها وشه‌ی «له‌ عه‌م» هه‌لده‌گرئ «لعم»ی عه‌ره‌بی بی به واتای لیک‌ی زاری مروّف که ئه‌ویش نه‌ختیک‌ی خۆ پێوه ماندوو که‌یت جینگه‌ی بۆ له به‌یته‌که‌دا ده‌دۆزیته‌وه. له‌م هه‌لبه‌سته‌دا نالی له هه‌ست کردن به پۆی ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه تیمان ده‌گه‌یه‌نی ئه‌و که به کوردی شیعر هه‌لده‌به‌ستی به ئانقه‌ست که‌رسته‌یه‌کی ئاسانی ئاخاوتنی په‌سه‌ند کردوه که زمانی دایک‌زایه بۆ دهرپینی هه‌موو واتاییک با زه‌حمه‌تیش بی، ئه‌گینا له توانایدا هه‌بوو به زمانیک‌ی تر که (فارسی و

تورکی و عه‌ره‌بی) یه شیعر بلّی. تو سه‌یری به دوا به‌یتی «خۆ کوردی و خۆ کردی» دا چ به‌یتیکی مه‌تین و بێمانه‌ندی هیناوه‌ته‌وه که هه‌موو په‌خنه و توهمه‌ییکی «خۆ کردی» ریسوا ده‌کا به‌وه‌دا که له‌و خۆکرده‌دا کام هونه‌ری دوورده‌ست و سه‌خت و زه‌حمه‌ته‌ ئه‌وی کردوه به‌ ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌ست و چه‌ندین واتای جوداجودای تیک هه‌لکیشاوه. من که هینده به‌ هیز و توانای نالیدا هه‌لده‌لیم نابێ خوینه‌ر لیم به‌ سه‌هوو بجێ و وا تیبگا لایه‌نگیری ئه‌م مه‌دح و سه‌نایه‌م بێ ده‌کا.

ئه‌وه‌ی راستی بێ نالی خۆی له‌ چه‌ندین جینگه‌ پیمان ده‌لّی پایه‌ی بوژیی ئه‌و له‌ چ به‌رزیه‌ک دایه‌ و چ هونه‌ریکی خاریقی له‌ شیعردا به‌کاره‌یناوه‌ و چه‌ند قوول بۆته‌وه‌ بۆ بنی ده‌ریای واتا و چه‌ند تیه‌ه‌لکشویه به‌ره‌و ئاسمانی خه‌یال. له‌م هه‌موو هاواره‌ی نالی بۆ پراکتیشانی سرنجی خه‌لق به‌ره‌و وردی و نازکی و قوولی و مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌ر ده‌لّی خه‌ریکه‌ په‌نجه‌مان بگرێ و له‌سه‌ر خه‌زینه‌ی گه‌وه‌ره‌ شرایه‌وه‌کانی دابنێ وه‌یا پیلووی چاوه‌ نوستوه‌کانمان هه‌لدا‌ته‌وه‌ تا پرشنگی شه‌وچراکانی ببینین. مرۆف مه‌گه‌ر گوپی گران بێ ئه‌گینا هاواره‌کانی نالی له‌ هه‌وت خه‌وی غه‌فله‌تی به‌ خه‌به‌ر دین. نالیش ناکه‌ین به‌ شاهید بۆ خۆی، نه‌مریکی وه‌ک حاجی قادر له‌ ده‌ جار زیاتر شایه‌دی بۆ بلیمه‌تی نالی داوه‌، به‌ دوا حاجی قادریشدا هه‌موو ئه‌و شاعیره‌ کوردانه‌ی به‌ زاراوه‌ی نوێ پێیان ده‌لّین کلاسیک له‌ راستیشدا پۆمانتیکن نالیان به‌ پێشه‌وای شیعرێ کوردی داناوه‌.

من له‌م نووسینه‌مه‌دا دیم و خال له‌سه‌ر پیت داده‌نیم و درشتان خورد ده‌که‌مه‌وه‌ و چه‌ند لایه‌نیکی تاییه‌تی نرخ و پایه‌ی بوژیی ئه‌و ده‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خوینه‌ری کورد که ئه‌مانه‌ هه‌موویان که‌میکی ئه‌و مافه‌یه‌تی وه‌ک قه‌رز به‌ ئه‌ستۆمانه‌وه‌یه‌ و من ده‌یده‌مه‌وه‌. به‌ر له‌وه‌ دیراسه‌ییکی ژیان و باری میژوویی زه‌رفی ئه‌و ژیانه‌ و چه‌که‌سه‌ریی و تالی و سویری و خووشی و ناخووشی و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی بوون و ژین و مه‌رگی نالی بکریت که‌س رێی نیه‌ بلّی من ده‌توانم مافی ته‌واوی نالی بده‌م به‌ گیانی نالی وه‌یا به‌ میراتگره‌که‌ی که‌ میلیه‌تی کورده‌. ئه‌م شیکردنه‌وه‌ی هه‌موو لایه‌نیکی هاتن و به‌سه‌رچوونی نالی له‌ پێوست پێوسته‌ بۆ تیگه‌یشتنی واتا و مه‌به‌سه‌ ورد و قوول و نه‌ینیه‌کانی گه‌لیک له‌و به‌یتانه‌ی که‌ به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ سووک دین و ده‌رۆن. به‌ نمونه‌ لێره‌دا به‌یتیکت بۆ دینم به‌ شایه‌دی قسه‌که‌م. نالی ده‌لّی:

له‌ لای من با وجودی ناس و ئه‌جناس

که‌سی تیدا نیه‌ ئه‌م شاره‌ بێی تو

بێستومه‌ له‌ مرۆفی نالیدۆست و شیعردۆست که‌ مه‌به‌سی نالی له‌ وشه‌ی «ئه‌م شاره‌» شاری ئه‌سته‌مبوله‌. ئه‌م رایه‌ شتیکی تر ده‌سه‌پینی له‌ تاکه‌ به‌یتیکی تری بره‌ شیعره‌که‌ ده‌فامرته‌وه‌:

هه‌موو پۆژی له‌تاو هیجرانی ئه‌مسال <6>

ته‌مه‌ننای مردنی پێزاره‌ بێی تو

ئه‌گه‌ر به‌سه‌لینین مه‌به‌سی نالی له‌ «ئه‌م شاره‌» شاری ئه‌سته‌مبول بوبوێ ده‌بێ له‌وه‌ش ئاگادار ببن به‌ هه‌مووی دوو سال تێپه‌ریوه‌ به‌سه‌ر دوور که‌وته‌وه‌ی له‌ یاره‌که‌ی چونکه‌ وشه‌ی «پێزار» دوو سال

رادەگەيەنى. لەو ھەرا دەبى دان بەو ھەدا بنىين نالى كە سلىمانى بەجى ھىشت بۆ ئەو سەفەرە يەكجارەكەيە
كە لىي نەگەرايەو بەرەو مەفتەن لە ماو ھى دوو سالاندا ھەجى كرد و بە دوا ھەجدا لە شام مايەو و
ئەوچار چو ھەستەمبول و لىي بو بە مئوان و ئەم ھەلبەستەي تىدا ھۆنيەو. ھەر نەختىك خۆ ماندوو
كردن بە لىكۆلینەو و مئوو بە يەكتەر گرتن و تىخویندەنەو ھى رووداوى بىگومان ئەو ھەمان بۆ روون
دەكاتەو كە ئەم دوو سالە ھەرگىزاو ھەرگىز باي ئەو شتەنە ناكەن كە دەكەونە نئوان دەرچوونى نالى لە
سلىمانى و نىشتەجىبوونى لە ئەستەمبول.

لە نووسىناندا (لە ھەلىكى تری ئەم نووسىنە باس دەكرىت) ساغ بۆتەو نالى سالى ۱۸۵۴ لە شام
ژياو ھە ئەوسا دەمىك بوو سلىمانى تەرك كەردبوو. دوو سال و سى سال و چوار سال باي نيو ھى ئەو
كاتەش ناكەن كە بەسەر سەفەرەكەي نالى بەرەو ھەج و شام و ئەستەمبولدا تىپەرى بوو كەواتە لە ھىچ
روىكەو ھە بە ھىچ تەئوئىك نالوى بىر بۆ ئەو ھى پروات كە «ئەم شارە» ئەستەمبول بۆ.

بەلاى مەنەو مەبەستى نالى نە ئەستەمبولە نە شام نە ھىچ شوئىكى دەروەي كوردستانى عىراق.
وشەي «ئەم شارە» لە بەيتەكەدا بۆ زياد و كەم و بىنە و بەرە «شارى سلىمانى» يە. ھەرچەند نازانين چ
رووداوىك ھەيا كام بارى نالەبار واى كەردو نالى لە نشىمەنى خۆشەويستەكەي دووركەوتتەو و بۆ
ماو ھى دوو سالان نەتوانى لىي نىزىك بىتەو ھەچونكە ھەك گوتم بەسەرھاتى نالىمان لى ونە و سەرەدەرىي
لى ناكەين بەلام لە دواى ئەو ھى كە مەلووممان كەرد ئىمكان نى نالى ئەم شىعەرەي لە شوئىكى دەروەي
كوردستاندا گوتبى ھەر «سلىمانى» دەمىنئىتەو بە تاكە ئىحتىمال كە شوئى لى ھەلبەستنى شىعەرەكە
بىت. دەزانين نالى ماو ھىكى درىژ لە سلىمانى ماو ھەتەو، ھەرچەند سەرھەتا و كۆتايىكەشى زۆر روون
نەبى - بە تايبەتى سەرھەتاكەي-، لەگەل ھەندىك لە مىرانى بابان پئو ھەندىي دۆستاي ھەبو ھەنانەت ئەو
مامۆستايانەي دەرسىشيان پى گوتو ھە سلىمانى دەناسرىن و مزگەوتى لىي خوئندوون ئەوانىش ناويان
ون نى. وشەي «شار» ىش بۆ خۆي تا رادەيىك پەنجە بۆ سلىمانى درىژ دەكات چونكە تا ئىستاش خەلقى
سلىمانى كە بەرەو مال دەبنەو ھە شوئى تری ھەك كەركوك و بەغداو دەلئىن «دەچىنەو ھە شار». خولاسە
بە لای مەنەو گومان لە واتاي «ئەم شارە» دا نى.

ئەم بزرىي زەرفى ھەلبەستنى برە شىعەرەكە وا دەكات لە مەو ھەتەو نالى رووى سۆز و پەروشى خۆي
لە نىشانەيىكى ديار و ناسراو بكات، ھەر دەلئى تىرى سۆزەكەي بۆ ئامانج بەرەو بۆشايى دەپروات
چونكە شىعەرەكان لەوانە نين دەربرىنىكى عادەتى عىشق بىت و بەس، سەرەراي دەربرىنى عىشق باسى
رووداوىكى راستەقىنەي دووركەوتنەو ھى دوو سالانەي نالى دەكات لە خۆشەويستەكەي ئىتر ئەگەر
دووركەوتنەو ھى نالى ھى ئەو دەمە بۆ كە ھىشتان كوردستانى عىراقى بەجى نەھىشتو ھەيارە شىعەرەكە
عىشقىكى ئاگرىنى سەرھەتاي عومرى نالى نىشان دەدات كە بۆ كچىكى كوردى مەلبەندى بابانى ھەست
پى كەردو. خۆ ئەگەر ئەو رووداوش زانرابا كە نالى ناچار كەردو دوو سالان لە يارى دووركەوتتەو -
كئ دەلئى رۆژەك لە رۆژان دواى ئەو رووداو نالى چاوى بە يارەكەي كەوتتەو ھە؟ ئىمە لە تارىكىداين و
ھىچى ئەو رووداو ھەمان لى ديار نى. ئەوسا گەلىك پتر ھەستى سۆز و حوزنمان دەجۆشا و چەژىكى
ترمان لە بەيتەكان و ھەردەگرت، لە نىگا و نىم نىگاي وشە و رستەكانىشيان باشتەر ھالى دەبوون. بەلام
كە گوتت شىعەرەكەي لە ئەستەمبول گوتو، ساغىش بۆتەو كە ئەو گەلىك پتر لە دوو سالان بە ھەج و
دانىشتنى لە شام خەرىك بو ھە بەر لەو ھەجىتە ئەستەمبول، ئەو ئىحتىمالە نامىنى برە شىعەرەكەي لە

گه نجا په تیدا گوتبی وهیا مه به سی کچی کی کوردی بابان بیت، ئیتر چارت ناچار ده بی بگه پئی به دوا ئیحتیما لئکی تری جیگری «سلیمانی و کچی کی بابان» خو دیاریشه تا له دوزینه وهی ئه و جیگره ده بیته وه، که هر لئی نابیته وه، په کی ئه وهت ده که وهی په روش بۆ که ساسی و حوزنی نالی هه لبرگیت. تیبینی و ورده لیکدانه وهی تر له باره ی ئه م بره شیعره وه زورن من چیتری له سه ر نارۆم و ده که ریتمه وه سه ر مه به سستی بنجی له م دریزه پیدانه دا که بریتیه له وه که س ناتوانی مافی ته واو به نالی و شیعره کانی بدات به ر له وه رۆژگار و ژیان و به سه رهاته کانی روون بگریته وه. ئه و هینده ی من له م نووسینه دا ده که م به کزه چراییک به دیار ئه ده بی نالیه وه گه شتیکی شه و کویرانه یه به کوته کوتی وه کاره وه له ناو باغ و مه زرای هینده پان و پر میوه و گول و ره یحان که سه ره تای هیه و برانه وه نا! به داخه وه ئه م توژی نه وه یه له کات و به سه رهات و روودا وه کانی ژیانی نالی نه که س کرده تی و نه دیاره هیچ که سیک بیکا، ورده ورده له گه ل تیپه رینی کاتیش وای لی دی به که س نه کریت له به ر دوور که وتنه وه و نادیار بوونی رۆژگار هکه، که ئه م راسته وخو ده بیته کویر بوونه وهی سه رچاوه ی روون کردنه وه و په واندنه وهی تاریکایی ده ور به ری نالی و ئه ده به که ی.

به لگه ییکی په کجار بچوکی راست بوونی ئه م تیبینانه م له م خه به ره ی په کجار کورتیله دا به ده سته وه ده دم: له جیلی پیش خۆم بیستوه موفتی زه هاوی فه رموویه تی نالی مه به سستی شه خسی ئه و بوه له م به یته ی سه ره تای قه صیده ی:

ئه حوه لی ته فره قه نه زه ر ته قویه تی سه به ب ده کا
عارفی وه حده ت ئاشنا له م قسه یه ئه ده ب ده کا

ده بینی به یته که ئه و که سانه ده شکینیتته وه که باوه ریان به کاریگر بوونی «اسباب» هیه و به مه دا په یه وه یی پنیازی «اختیار» ده که ن له ئاییندا، ئه و که سانه ش داده نی به مرۆقی چا و خیل که مه شووره یه ک شت به دوو شت ده بینن، واته له ته ک ئیراده ی خوادا «اسباب» یش به کاریگر ده زانن. ده شیا ئه گه ر قسه که ی موفتی زه هاوی له نیواندا نه با بگوترا با نالی له وان هیه به رواله ت خو ی دابینه پال مه زه بی «جبر» وه ک کورینی کردن له مهیدانی ئاییندا، به لام که بیت و مه لاییکی گه وره ی وه ک موفتی زه هاوی عه ییدار بکا به په یه وه یی کردنی «اختیار» ئیحتیما لی کورینی و خو هه لدا نه وه له به یته که دا ده سپریتته وه و به ته واوی لیمان روون ده بی که وا نالی له ناخی دلدا دژی «اختیار» بوه، ئیتر هر جاره که به یتیکی «توحیدکارانه» مان خوینده وه له دیوانی نالیدا دهر له حزه ده سه لمینن مه به سی دانه یان بوه به یه کایه تی کاریگر بوونی خودا له جیهاندا. هه روه اش دلمان بۆ ئه وه ده روا که شیعره ته صه وف ئامیزه کانی، ئه وانیش قسه ی رواله تی نین به لکو بروای ده روونن، سه ره له نو ی ئه وه ش ده سه لمینن که نالی مه یل و مه شره بی له تصوفدا به ره و قادریی بوه و دژایه تی له گه ل صوفیه کانی نه قشبه ندیی له عه قیده وه یه نه ک دوشمنا یه تی شه خسی وه یا شوخی کردن له هه لبه ستدا. قسه که ی موفتی زه هاوی له لای خو یه وه ئه وه شمان پی ده لی که زه هاوی خیل بووه وه یا عه بیکی ئه وتۆ هه بوه له چاوییدا که بشی پی بگوتری خیل.

ئەو ۋەندە ئەنجام بە دەستە ۋە دانە لە تاكە يەك خەبەرى كورتىلەى مەبەستى نالى لە «احوال» بۇ خۆى بەسە بېيتە بەلگەى بايەخدار بوونى زانينى زەرفى ھەلبەست، لە ھەمان رېگەيشە ۋە دەمانخاتە سەر بېر كەردنە ۋە لە ۋە كە ۋا رەنگە مەبەستى نالى لە «عارفى ۋە ھەدەت ئاشنا» ش ھەر واتاى وشەكان نەبى بەلكو لە ۋېشدا پەنجە بۇ مەرفىكى دىندارى سەردەمى خۆى درىژ دەكا كە نالى بە خواناس و «موحد»ى تەۋاوى دانائە و كەردەتى بە نوقتەى بەرانبەرى موفتى زەھاوى لە عەقىدەدا.

ئەگەر نالى مەرفىكى ۋە ھەى مەبەست بووبى من نازانم كىيە چونكە بە بېستەن لە كەسم نەبېستە بە لىكدانە ۋە ھش خۆم خەرىك نەكردە بزانم كام شاپازى ئاسمانى «توحىد» لە ۋانەى نالى دىتونى ۋە ھا ناسىۋونى لىى دەۋەشىتە ۋە ئەم «عارفى ۋە ھەدەت ئاشنا» يەى ناو ھەلبەست بى! گومانىش نىە لە ۋەدا كە نالى خواناسىكى كۆن ۋە ھا غەبرى كورد مەبەس نىە لەم ۋە ھەدەت ئاشناىە، ئەگەر راست بى كەسى مەبەس بووبى، چونكە زەۋقى ھەلبەست بە تىكرابى و شاعىرىتە زۆر سازگارەكەى نالى بە تايپەتى ۋا داخوازى دەكەن كوردىكى زىندووى ئەو سەردەمەى مەبەس بووبى تاكوو يەكجارىى و لە ھەموو سەرىكە ۋە بېيتە ھاۋتائى تەرازوۋوى موفتى زەھاوى، ئەگىنا ئەگەر لە پەراۋىزى ھاۋسەنگى موفتى دەرجوۋىن يەكسەر دەبى مەسەلەكە بېھىنە ۋە لای خودا خۆى و ئەو بە نارەزى «تقوىەى سبب» دانىن و بىكەىنە بەرپەرچ دەردەۋى يەك بە دوو دىتنى چاۋ خىل.

كە من و يەكىكى تر دىن و پاىەى ھەرە بەرزى بوۋىشى لە كوردىدا بۇ نالى رەچاۋ دەكەىن بى ئەۋە زانينى زەرفى ژيانى خۆى و دانانى شىعەرەكانى يارمەتى بدات لە ديار كەردنى ئەو پاىەپەدا، لە تىكرابى ھەلبەستەكانىە ۋە بىارى ۋە ھا بنجى و يەك جارەكى دەدەىن ھەرچەند لە ۋە ھەلبەستانەدا بەشىكى زۆرى، جارى، واتاىان ئاشكرا نەبۋە و گەۋھەرەكانىان لە قتوۋى مصرەعى بەيتەكان دەرنەھىنراون، لەمەشدا دەلىتى ئەو كەسەىن كە بىارى زىدە بەرز بوونى كەژىك دەدا بى ئەۋە گەيشتىتە تۆقەلەى سەرى، بەلام بەفرە سىپەكەى چوار كزى سال كە مېزەرى ھەمىشەى كەژەكەى ئەزى دەكا لە ۋە بىارىدەدا و بى پەروا دان بە ۋەدا دىنى كە ۋا لە ھەموو ئەو كەژانە بەرزترە بەفرىان بەسەرۋە نامىنى. من كە لە واتاى ھەندى، ۋە ھا زۆرى، شىعەرى نالى تىش بر ناكەم، لە دلدا متمانىم پەيداىە كە تىبەرنەكەردنى من بەلگەىكى زىدە مەتانەتى شىعەرەكەىە... كە دەستم نەگەيشتە بەفرى تۆقەلەى سەرى كەژ، ديارە سەبەب زىدە بەرزى كەژەكەىە، بەفرەكەش بۇ خۆى چ گومان لە بوونى ناكەرى ھەرچەند دەستىشم نەى گاتى، بە تەۋاۋى ۋەك واتاى ھەلبەستەكانى نالى.

من لەبەر تىشكى ئەم لىكدانە ۋە ھى ۋەك ئەو كە لە دلدا گەرى دەگرى و رىى دەربىنىشى نادۆزمەۋە لە ترسى درىژەكىشانى بىئەندازە، سەبرى شىعەرە سەخت و سەركەشەكانى نالى دەكەم و بەرانبەريان سەرى رىز و بە گەۋرەگرتەن فروو دىنم، لە ناخى دل و قوۋلاىى نەستەدا و تەۋۋىژى مەرفىتەىم، ھەرۋەك گلى زەۋىى كە لەبەر لىزمەى باران دەتۋىتەۋە، ئەۋىش بەم جۆرە ۋەرتەى ۋەردە سەرىپچى و بۆرە گلەى و سوۋكە رەخنەى لى دەبرى و دەبىتە دەنگىكى يەك ئاھەنگى ستاىش و پەسەندكەردن و شاگەشكە بوون لە عاست ھەلبەستە سەركىشەكانى نالى:

برق البصر له بهر برق و تلاؤلوي لالی
خسف القمر له إشراقى قىامەتى جمالى

داهینانی «قیامة» به خۆی و نیشانه مه‌شووره قورئانیه‌که‌یه‌وه که «حتى اذا البصر و خسف القمر» ه له رپی نه‌خشه‌کیشانی ته‌ئسیری قیامه‌تی جوانی یار و بریق و باقی لولوه‌کانی ئارایشی گه‌ردهن و سینه‌ی، هه‌رچهند به‌گوته‌یینکی کوردیی عه‌ره‌بی ئامیز بی هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌و بابه‌ته ئه‌ده‌بیه به‌رزه‌که‌وا نه‌ک هه‌ر له‌ریزی هه‌ره‌پیشه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب راده‌وه‌ستی به‌لکو له‌ریزی هه‌ره‌پیشه‌وه‌ش باری هه‌ره هه‌ورازی ریزه‌که‌ده‌گرئ، سرنج بگره «برق البصر» که‌یه‌کێکه له‌نیشانه‌کانی قیامه‌ت ده‌شی بریسکه‌نه‌وه‌ی چاوی ته‌ماشاکه‌ران بیت. ته‌ماشاکه‌رانیش چ ئه‌وانه بن لولوه‌کانی سه‌ر گه‌ردهن و سینه‌ی یار ده‌بینن چ ئه‌وانه بن له‌رۆژی قیامه‌تدا چاوه‌بله‌ق ده‌بن فه‌رقیک ناکات. له‌هه‌مان کاتدا مومکینه «برق البصر» له‌هه‌رسی‌حالتدا ده‌بیته‌وه نیشانه‌ی قیامه‌ت چونکه‌بو خۆی له‌مصره‌ی یه‌که‌مدا پیشه‌کی ئه‌و قیامه‌ته‌یه که‌وا به‌وشه‌ی صریحی «قیامه‌تی جمالی» ناوی هاتوو له‌مصره‌ی دوهمدا. هه‌روه‌ها یه‌که‌م نیشانیه له‌م به‌یته‌دا هه‌روه‌ک له‌قورئاندا یه‌که‌م نیشانیه‌یه، دوهم نیشانه‌که‌ش «خسف القمر» هه‌م له‌مصره‌ی دوهمی به‌یته‌که و هه‌م له‌ئایه‌تی قورئانیشدا.

نالی که‌هاتوو ئه‌م دوو نیشانه‌یه زۆر به‌رچاوه‌مه‌شووره‌ی قیامه‌تی ناو ئایه‌تی قورئانی هیناوه به‌زه‌مینه‌ی مه‌دحی جوانی یار، یه‌کجار هونه‌رکارانه و ده‌ست‌ه‌نگینه‌وه‌ی «قیامه‌تی جمالی» له‌مصره‌ی دوهمدا کردوه به‌هۆی دروست بوون و لی سه‌لمانندی هینانه‌وه‌ی ئه‌و دوو نیشانه‌یه و به‌مه‌دا خۆی رزگار کردوه له‌و بیه‌ه‌زییه‌ی واتا که‌وا رهنگ بوو له‌به‌یته‌که‌بووبایه‌عه‌یب ئه‌گه‌ر ته‌نها جوانی یار «خسف القمر» ی پیکه‌ینابا، چونکه‌ئه‌وسا به‌یته‌که له‌عاست «قیامه‌تی جمال» دا دوو جارن کورتی دینا: جارێکیان له‌رووی ئه‌وه‌وه که‌ده‌بوو بی به‌لگه‌بسه‌لمینین جوانیه‌که ئه‌وه‌یه که‌مانگ له‌ته‌کیدای بی شه‌وق خۆ ده‌نوینئ، جارێکی تریش له‌رووی ئه‌وه‌وه که‌ئه‌گه‌ر به‌خاتریش بسه‌لمینین جوانی یار جوانی مانگی شارده‌وته‌وه ئه‌وسا هه‌ر نه‌ده‌کرا ته‌ئسیری جوانیه‌که له‌مصره‌ی دوهمه‌وه بگه‌یه‌نینه «برق البصر» ی مصره‌ی یه‌که‌م چونکه‌هۆی بریسکه‌نه‌وه‌ی چاوه‌له‌مصره‌ی یه‌که‌مدا یا هی لولوه‌کانی ئارایشته یاخود هی فرمیسکه‌کانی نالییه و چ ده‌خلیکی «جوانی» یاری به‌سه‌ره‌وه‌ نیه، به‌لام که «قیامه‌تی جمالی» هاته‌ناوه‌وه قورئان بریار ده‌دات «برق البصر» یش وه‌ک «خسف القمر» هی جوانی یاره‌نیتر لزوم نامینئ من و تو به‌هانان په‌یدا که‌ین بو ئه‌م مامله‌ته‌ی ماره‌کردنی «برق البصر» له‌جوانی یار، رپی که‌سێش نامینئ گومان باوئیه به‌ر مومکین بوونی «برق البصر و خسف القمر» که‌ده‌زانین نه‌مائی ئاده‌میزاد بوه و نه‌له‌ده‌سه‌لاتی جوانی هیچ که‌سیکیشدا بوه به‌ر له‌وه‌ی مامه‌نالی به‌م سیحره‌حه‌لاله‌ی ده‌سه‌لاتی له‌حه‌ده‌ده‌ری خۆیه‌وه بیانکات به‌ئامانجی ئاسان و ده‌ست هه‌لینجی ده‌ریای شوخی و نازداری یاره‌که‌ی.

تۆ سه‌یری، ئه‌م هینان و بردنه‌ی زیه‌نی خۆینه‌ره‌وه‌ی به‌یته‌که به‌ناو سنووری مومکین و نامومکیندا به‌هۆی فرینی واتا به‌بالی ئایه‌تی قورئانه‌وه، ئه‌وجا تیکه‌ل کردنی جوانی له‌گه‌ل ئارایشته... له‌گه‌ل فرمیسکه، ئه‌وجا هه‌له‌چه‌قاندنی قیامه‌ت له‌ناوه‌راستی جیهانی واقیع... ئه‌وجا سه‌ر له‌نوئ به‌به‌یته‌که‌دا وه‌روه‌ه بی ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی قیامه‌تی تیدا بی چونکه‌ده‌شی «قیامه‌تی جمالی» به‌واتای «هه‌لستانه‌وه‌ی جمالی» بی، ئه‌وساش سه‌ره‌له‌به‌ری «برق البصر و خسف القمر» و هه‌رچی هه‌یه‌ده‌بنه‌وه مه‌دحی عاده‌تی و پیوه‌ندیان له‌گه‌ل موعجیزه و رۆژی قیامه‌ت ده‌بریت: که‌بلی «خسف القمر و برق البصر» مومکین نین، وشه‌ی «قیامه‌ت» وهرامت ده‌داته‌وه. که‌بلی کوا قیامه‌ت له‌حالی‌کدا دنیا چ به‌لای به‌سه‌ردا نه‌هاتوه؟

ئەوسا وەرەمات دەدریتەووە بەووە که بگوتری کئی باسی قیامەتی کردووە؟ قیامەتی چی و حیکایەتی چی؟
 قیامەت وشەییکی فەرھەنگە بە واتای «ھەلستان» ئەگەر نەبووبایە زاراوھی ئاین چ پێوەندی بە ژیانەوھی
 دوای مردنەووە نەدەبوو. که ئەم ھەموو وردە حیسابانە کوکەیتەووە سەر یەکتەر و مافی ھاتنە ناو
 ھەلبەستیان بەدھیتی دەزانیت کارەکه بەم دارشتنە کوردیی قورئانییە نەبی ناشی و نالوی و ناگونجی و
 نابی و ناگری، فەرموو ئەمە گەز و ئەمە مەیدان.
 سەپیریکی پارسەنگ کردنی بەیتەکش بکه لە لایەن موسیقایی وشەووە: «برق البصر و خسف القمر»
 که رستھی قورئانن ھەر بەم شیوھیە لەنگەر دەبەستن لە بەیتەکا کە نالی پارسەنگی کردوون بە «برق و
 تلاؤی لالی» و «إشراقی قیامەتی جمالی». دەتوانم بلیم پارسەنگ بوونی «إشراقی قیامەتی جمالی»
 ئەوئەندە تیر و پەرە لە کوتایی بەیتەکا خەریکه باری لەنگەرکە بە لای خۆیدا دەشکینیتەووە.
 وشەی «إشراق» سەرەرای زینگی وشەیی که تای «خسف القمر» دەکاتەووە لە واتاشدا لەنگەری
 خۆی راگرتووە لەگەل پاکی و تەواویی ئەو جوانییە که ماکی فرتەنەھی ناو بەیتەکەھیە، ئەوئەندەشت لە بیر بی
 نالی ئەم قیامەتەھی بە ژۆر بەسەر ئیمە و بەیتەکا نەسەپاندووە، گەلیک لە شاعیر و غەیری شاعیریش لە
 کوردان وشەھی قیامەتیاں بەکارھێناووە بۆ وصفی جوانی. کەیقی جوانزۆیی «قامەتە یا قیامەتە»ی لە
 ھەلبەستدا گوتووە، رەنگە خۆشت لە وتووێژدا شتی وەھات گوتبی.
 لە بەیتەکا، ئەوھی راستی بی لە سەرانشەری غەزەلەکە، رەقص و ھەلبەزینەوھیکی ناوھکی
 دارشتن ھەپە کاتیکی ھەستی پی دەگری که برگەھی «تفعیل»ەکانی دیار بخرین:

برق البصر - لە بەر بەر - قی تە لە ئلوئی - لە نالی
 خسف القمر - لە ئیشرا - قی قیامەتی - جە مالی

مرۆقی شیعەر و موسیقیا دوست لە تام و لەزەتی ئەو ھەلبەزینی تا بلایی ھەستی خۆشی دەکات. ژۆر
 جارن جەزبەھی سۆز بە ئاسایی دەکەوینتە سەر باری ئاھەنگیک و بەیەکەووە وەھا جووت دین ھەر دەلیی
 بە سکیک لە دایک بوون. جەلالەددینی رۆمی لە دیوانەکەھی خۆی که بە ناوی «شمس تەبیریزی»یەووە
 دایناووە لە برہ شیعریکی مەجزووانەھی دیوانانەدا یک بەیتی سەرلەبەری بریتیه لە «تفاعیل»ی بیواتا و بە
 زۆریی وشەیینک دووبارە دەکاتەووە که جەزبەگرتوان لە گۆرانیدا دەیلینەووە:

تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن
 تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن

لە دیوانەکەھی نالی، چاپی ھەولیر، بەیتەکە بە جۆریکی تر نووسراوە یەک جوولەھی کەمترە لەمەھی
 سەرەووە چونکە ئەمەیان سازدە جوولەھیە و ھی ناو دیوانەکە پارزدە:

برق البصر لە بەرقی - تە لە ئلوئی لە نالی
 خسف القمر لە شەرقی - قیامەتی جە مالی

بهیته‌کانی تر سه‌رله‌به‌ریان له دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولتیریشدا شازده جووله‌ن، ئه‌وه‌ی راستی بی بهیته‌که‌ی ناو دیوانی چاپی هه‌ولتیر دوو وشه‌ی «برق و شرق» تیتیدا گه‌له‌ک پاراو و شه‌نگن، له لایهن واتاشه‌وه بی که‌م و که‌سرن به‌لام له‌به‌ر دوو هۆی گرنگ رهنکه راستی بهیته‌که ئه‌وه بی که من له پیشه‌وه نووسیم:

یه‌که‌م: سه‌رله‌به‌ری غه‌زه‌له‌که شازده جووله‌ی بی شاعیرانه‌تره نه‌ک یه‌ک بهیتی تیدا تار بی له‌وانی تر. دوهم: ئه‌و هه‌له‌په‌رکینه‌ی که باسم کرد، له بهیته‌که‌دا نامینه‌ی ئه‌گه‌ر جووله‌ییکه‌ی لی که‌م کرایه‌وه. به‌هه‌مه‌ حال ئه‌مه بیروباوهری منه ئیتر خوینه‌ریش ئازاده له باوه‌ردا. لی‌رده‌دا چه‌ند به‌یتیکه‌ی غه‌زه‌له‌که ده‌نووسم بۆ تاکه مه‌به‌ستی دیارخستنی مؤسیقای هه‌له‌په‌رکینه‌که:

نیه‌مه‌ردومی - چ دیده - نیه‌دیده‌یی - چ مه‌ردوم
له‌فروغی خه‌د - دی فارغ - له‌خه‌یالی خا - لی خالی
سه‌ری هه‌دوکۆل - می ئاخۆ - گۆلی نه‌وبه‌ها - ره‌یا خۆ
طه‌ره‌فی نه‌ها - ره‌زولفی - زولف من ال - لیالی
به‌صباحتی - تبسم - هه‌مو زه‌مزهمی - مه‌لیحی
به‌ملاحتی - تکلم - هه‌مو که‌وته‌ری - زولالی
روخی توو گۆلی - که سه‌د به‌ر - گ و هه‌زاری عا - شق ئه‌مما
له هه‌مو چه‌مه‌ن - دیاره - به اصولی نا - له نالی

ئهم بره‌ شیعره که گۆیا بۆ مه‌به‌ستی بیستنی مؤسیقا‌که‌ی هاته ناو نووسینه‌وه جله‌وی ئیراده‌م له ده‌ست ده‌ردینه‌ی و ناچارم ده‌کا یه‌ک دوو ئیشاره‌ی خیرا بۆ چه‌ند لایه‌نیکه‌ی وردی و جوانی هه‌ندیک له بهیته‌کانی بکه‌م و، وه‌ک مروّقی زیده‌ تینوو، بری خۆمی لی بشکینم هه‌رچه‌ند سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان له هه‌موو روپیکه‌وه شاکار و پیشه‌وا و پیشاهه‌نگن، به‌لام من لی‌رده‌دا به ده‌ست بی ده‌رفه‌تیه‌وه وه‌ته‌نگ هاتووم و هه‌لسووڤ و داسووڤم بۆ ناکرئ.

له لایهن مصرعی دوهمی بهیتی دوهمه‌وه «له فروغی خه‌دی فارغ» به ده‌ست خۆم نیه دلّم بۆ ئه‌وه ده‌چی ده‌بوو سه‌لیقه‌ی نالی که زه‌رپه‌بین و موقلاشه‌ بلنی «له فروغی فرعی فارغ» چونکه ئه‌میان هاوتای «خه‌یالی خالی خالی» به ته‌واوی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم وشه‌ی «خد» به ئه‌صل مناسبی «فروغ -روناکی» یه که‌وا هه‌م سپینه‌ی چاو و هه‌م بریسکانه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ری چاوه‌که راده‌گه‌یه‌نی. له لایهن مؤسیقای وشه‌وه، دیسانه‌وه، ده‌زانم ده‌نگی «خ» نزیکه له ده‌نگی «غ» و به‌مه‌شدا بهیته‌که له مصره‌عی یه‌که‌م و دوهمدا له‌نگه‌ری ئاوازی خۆی ده‌به‌ستنی. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وا ده‌زانم که بیین و مصره‌عی یه‌که‌م و دوهم به‌رانبه‌ر یه‌کتر راگیرین وشه‌ی «فرغ» باشتر له وشه‌ی «خد» چه‌سپاوتر ده‌بی له نیوان دوو وشه‌ی «فروغ، فارغ» دا که راگیرابن له عاست «خه‌یال، خال، خالی»، وشه‌ی «فرغ» بۆ ئه‌مه بیته‌ خزمی ته‌واوی شکلی «فروغ، فارغ» یه‌ک نوقته‌ی پێویسته بۆ سه‌ر پیتی «ع» ده‌که‌ی. که دیققه‌ت بگری ئه‌م نوقته‌یه له ناو تابلوی تصوردا راسته‌وخۆ له «مه‌ردومی چاو» که بیبیله‌ی چاوه و له «دانه‌ی خال» که هه‌ر خۆیه‌تی

دهبیتته و نوقتهی بیبیله که، هه لده به زیتته و به بۆ سه ر «ع» ده که و له شکلدا دهیکاته و هه م جینسی ته وای «فروغ و فارغ». له واتاشدا چ که مایه تی پهیدا ناکا بۆ بهیته که چونکه «فرغ» که مووی زولفه ئاورینگ و درهوشانه و هی هه یه، ته نانه ت شاعیریکی وه ک «نزار قبانی» گوتوتهی:

یا شعرها علی یدی

شلال ضوء اسود

ئه م ئاورینگه رهشتالیهش له صه دی صه د هه م ئاههنگی رهشکینه و برژۆله و برۆی چاوه. من ئه م تیبینیه به جورئه ته لیرده دهرده برم له ئه نجامی هاندان و پالپیه ونانی بهیتهکانی نالی خویه وه... تو بلتی له سه ره تاوه نالی «فرغ» ی نه نویسی بی و دواتر نوسخه نوسان کردییتیانه «خد»؟

له گه له بهیتی باشتردا ته نها به ته رکبیه «اضافی» یه که ی «طرفی نه ار» دوه خو خه ریک ده که م له بهر که م ماوه یی: ئه م ته عبیره ی نالی له وانه یه که ئی عجازی به کارهینانی تاکه وشه یان تیدا دهرکه وئی. نه هار دوو «طرف» ی هه یه. به یانی و ئیواره. له هه ردوو حالدا شه وقی رۆژ پیی ده گوتری «زهرده پ» که مناسبی ئه و گو له نه و به هاره ی مصرعی یه که مه که گو نای یاری پی ته شبیه کراوه چونکه گو له به هار رهنگی زهرده، له م بهیته شدا زهردییه که هی بیهیزی نیه چونکه وشه ی «نه و نه و به هار» ی بۆ به کار هاتوه سه ره پای ئه وه که گو نای زهر د یه کیکه له دهقی ئه و مه دحانه ی کورد په سهندی کردوه.

ئه م «طرف نه ار» ه جاریکی تریش خو ی گه یاندوه به پایه ی ئی عجاز به ودا که ئه گه ر ناوی زولف و شه ویش له هه لبه ستدا نه با به هو ی «طرفی نه ار» دوه هه ر دهاته نه حیسابه وه چونکی هه رو ده که ئه م لاو ئه و لای دوو کولمی یار موه ره شهکانی دوو زولفه که په تی هه رو ده هاش ئه م لاو ئه و لای دوو «طرف» ی نه هار دوو شه وه وه ک زولفه کان.

شه ویکیان هی پینش رۆژه لات ئه وی تریشیان هی دوا ی رۆژاوا، که واته ئه گه ر بگوتری «سه ری هه ر دو کولمی طرفی نه ار» و قسه کو تایی بیت، زولف و شه و له خو وه دینه بهر هه ست و زیهنی مرۆقه وه و به یه کتر ده گیرین. له م به یه کتر گرتن و ته شبیه شدا بایی سه ری موویک فرهقی لایه نیکی ته شبیه که له وی تر نا کریت چونکه هه رو ده که دوو زولفه که له هه موو روویکه وه تایی به کترن، هه رو ده هاش دوو شه وه که ی ئه م لا و ئه و لای «طرف» ی نه هاره که به ته وای وه ک یه کن - خو دیاره دوو شت چه نگ ناکه ون به قه در دوو شه و له یه کتر بکه ن مه گه ر ئه و دوو زولفه ی ناو هه لبه سته که. ته نانه ت که بیین و له یه کتر چواندنه که خورد کهینه وه تا دوا پله ی خورد کردنه وه له یه کچوونیکی ئه و تو مان دینه بهر چا و گه لیک پتر بی له هی «دو که رتی سیویک» که به سه ر زارانه وه باوه بۆ دهر برینی له یه کتر چوونی دوو شت.

له زهرده په په ی سبهینه وه بگه ریوه به ره و شه وی پینش نویژی به یانی به و قوناغه دا تیپه ره دبیت که له زهرده په په ی ئیواره وه به ره و شه وی دوا ی نویژی خه فتنان دینه بهرت. له سه ری هه ردوو کولمیشه وه نیگات راگو یزه به ره و شه وی زولفانی ئه م لاو ئه و لادا ورده ورده له رونا کایی ته و او وه ده چیه ناو سینه ری زولفان که لاجانگه کانیان لی ل کردوه وه ک کاتی پینش رۆژه لات و دوا ی رۆژاوا تا ده گه یته ره شایی زولفه کان خو یانه وه که شه وی راسته قینه ن. سهیری، ئه م «طرفی نه ار» ه چ فرته نه ییکی به ریا کردوه!

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مه لیجی
به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

له م بهیته دا نالی ئالوگۆریکی زۆر سهیری واتایی و وشهیی کردوه له ته رکیبی مصرعی به که م و دوه مدا، به رانه بری یه کتریشی راگرتوون تا له هه ریه که یان تیشکیکی پیویست باویژی بۆ ناو ئهوی تر. هیناوهتی «صباحتی تبسم» ی کردوه به بنگه ی ته شبیه بۆ «زمزمی ملیح» له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدایه بی به زاهیر له گه ل «کوثری زلال» پتر ده گونجی چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح - به یانی»، سبهینه «وهرگیراوه ئه و روونی و شیرینی هه ست پێ ده کری که له «کوثری زلال» دا هه یه. زمزمه می ملیح له راسته وشه کانه وه سویرایی ئاوی کانی زمزم راده گه یه نی که وا له واقعیشتا نه ختیکی سویره.

نالی که ئه م «تحدی» یه ی واتای پوالتی وشه کانی کردوه و له ناو زهرفی هه لبه ستدا نه گونجانی لێ سه ندۆته وه، یه کجار شاعیرانه و ئوستادانه جارێکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وهرگرتوه که وێرایی سویرایی، ئه و جوانیه هه ش راده گه یه نی که به تام بی. له وشه ی زمزمیش سه ره رای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری زمزم که هه موو جوړه ته شبیه ییک به ره و به رزی و پاکی ده با، واتای زمزمه هه ش هه یه که ئاهه نگ و ستارن راده گه یه نی. وشه ی زمزمی ملیح به پینووسی کۆن «زمزمه می مه لیح و زمزمه می مه لیح» ده خویندرا یه وه. له م واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیستری که له «تبسم» دا په یدا ده بی.

صباحه تی ته به سوم و پیکه نینت هه مووی ئاوی زمزمه می به تامن یاخود هه مووی ئاهه نگی جوان و به تامه. چه ند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وه ی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوه ی زمزمیکی به تام و ئاهه نگی شیرین و به تام ته شبیه کرابی. دم و زاره که به خۆی و روونی و جوانی و ته رایی که تیدایه ئه و زمزمه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قدیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاهه نگ و مۆسیقا وایه که زمزمه به دهسته وه ی ده دات. که واته نالی له هینانه وه ی «زمزمی ملیح» هه ر ده لئی «کوثری زلالی» هیناوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچه ند جیگه ی «کوثر» هه ش له کوئایی مصرعی دوه مه.

ئه وه ی که له مصرعه ی یه که مدا له گه ل «صباحی تبسم و زمزم ملیح» ی کردوه هه مان فه ندیشی به کاره یناوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصرعی دوه مدا. له هه مان ریکه وه که تازه به سه ریدا رویشتین نه گونجان و ریکه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و ریکی و گونجان و شیرینی و به تامیه که له نیوانی «صباحه» و زمزمی ملیح ماندا دۆزیه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینەر و نازداری به یته که وه نه کا به شیکی دیمه نه که ی لێ بشارمه وه.

له کوئایی غه زه له که دا وشه ی «هزار - هزار» به زۆری خه لقی لێ به هه له ده چن و ده یخوینینه وه «هزار - هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای ۱۰۰۰. راستیه که ی، عه رب که هاتوه به بولبولی کوتوه «هزار» وشه که ی له فارسییه وه وهرگرتوه له بنه ره تیشدا هه ر ئه و هه زاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به ستیش له و هه زاره ئه و بوو که بولبول مه لیکه هه زار داستان و ئاهه نگ ده خوینی ئیتر له به کاره یناندا هه زار ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشدا جوانی

دارپشته که له ووه دى که «هزار - هزار» به واتای بولبول و ژماره ی ۱۰۰۰ ایش دى چونکه که بولبول مه بهس بى دياره مه شوور ئه ووه بولبول عاشقى گول، که ژماره ی هزاريش مه بهس بى واتاکه بۇ زورى ژماره ی عاشقان دهگه پښته وه. به داخه وه ئه مه له په له هردوو چاپى ديوانه که ی نالی که له سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ی کوردستاني هه ولير دهرچوه دووباره بښته وه و هوزار نووسراوه به رښنوسى کوردی.

له دراوسپه تى وشه کانی به پته که وه نالی بى ماندوو بوون نارايشتى که به زياده وه ی خستوته سه ر تيکرايى جوانى به پته که به وه دا که هاتوه سى پله ی نه ژمارى ناو پرده وه: که ده لى «روخى تو گولیکه» له وشه ی گولیکه ژماره ی يه که هه په. دواتریش که ده لى «صه د بهرگ» ژماره ی صه د په يدايه. زانيشمان ژماره ی ۱۰۰۰ له وشه ی هزاردا ئه وه بهرچاوه په که باسمان کرد.

که واته پله ی يه که صه د هزار له خو وه هاتونه ته ناو هه لبه سته وه وه که به ره مه يکى لاوه کی که له روا له تدا ده خلى نيه به سه ر ناوه روکى هه لبه سته وه، که چى به راستى نه وه نده ی بته وى هيز و هونه رى خستوته ناو واتای به پته که وه و بوه به به شى کى بنجى ناوه روک و بنگه ی مه دحى جوانى نه و تاکه گول: نالی رووى يارى داناوه به تاکه گول، دياره تاكو نه و شته ی وه يا نه و که سه ی مه دح ده کرى تا قانه و که مه نه ژمار بى په سه ندر و جوانتر ده بى بويه په ی ژماره ی يه که که له و که متر چنگ ناکه وى نه په رى مه دحى تيدا بى، له ژماره يه کيش که متر بى ده بپته که رتى ژماره که شتى که ناته و او دهرده چى.

مه شووره ده گوترى «الدر اليتيم - دورى هه تيو» که به و لولو ده لى يه که دانه ی له قه پيلکيدا بى.

خولاسه يه که بوونى مه دح کراو بنگه ی تيه لکشانه بۇ مه دح کردن. له پاش ژماره ی يه که که تايه تى مه دح کراوه نيتر ژماره کانی تر که ده بنه به شى که له ناوه روک و که رسته ی مه دحه که هه تا زياد که نه مه دحه که ش زياد ده کات. نالی که هاتوه ژماره ی ۱۰ هه ليواردوه که يه که مه پله ی هه وراز ژماره ی يه که له پليکانى «نيزامى ديديه ی» و بازى هاويشته بۇ ژماره «صه د - صه د بهرگ» ويسته وه تى مه دحه که ی له و مه ودا کورته ی نيوان يه که و ده وه راگويزى بۇ مه يدانه به رينه که ی نيوانى يه که و صه د.

نه مه «صه د بهرگ» ه ده شى جوړى گول که نيشان بدات که په ره کانی صه د ريزن و نىستا له سلیمانى پنى ده لى «شه ست په ر» هه روه ها ده شى به و واتايه بى که صه د بهرگى جوانى تى نا لاه ياخود له صه د بهرگى جوړ جوړى جوانيدا خو ی دهنوينى. به دوا ژماره ی «صه د» دا ژماره ی «هزار» هاتوه که نه وپيش پله يکى نيزامى ده ييه و له هه مان کاتيشدا رپگايه کی دوور له ژماره صه د بهر وه هه ورازى مه دح تيه لکشيوه.

به دوا نه و ورد بوونه وه يه دا، سه ره له نو، دوو ورد بوونه وه ی تری زور گرنگ پښويسته که نه گه نه خريته بهرچاو به شى کى جوانى واتای به پته که بزر ده بى.

له رسته ی «صه د بهرگ و هزارى عاشق» دا دارپشته که هه لده گرى هزار عاشقه که هى هه ر يه کى که له و صه د بهرگانه بن نه که ته نها هى گول که سه ره بهر. نه مه يه کى که له دوو ورد بوونه وه که يه که پنى ناوى پترى دريژه پښه دين. ورد بوونه وه ی دوهم هه ندى کى تريس له تيکراى مه دحه که زياد ده کا.

نالى که ده لى «گولیکه صه د بهرگ» جارى خه ريکى خودى گول که يه که و ژماره يه که و صه دى له ته کوينى گول که خو ی وه رگرتوه. به لام که ده لى «هزارى عاشق» ليره دا هو ی مه دحى له دهر وه ی شه خسى مه دح کراو هيناوه. نه مه راستيه ی خزم بوونى دوو ژماره ی «يه که و صه د» و بنگانه بوونى

ژماره هزار وای له واتای بهیتهکه شیرین هیناوه که مه و دای نیوانی یهک و صد که متر بی له هی صد و هزار، مه به سیم نه و دیه بلیم جیی خویه تی نیوانی یهک و صد ۹۹ بی و هی صد و هزاریش ۹۰۰ بی چونکی گوله که و صد بهرگه که به یه کتر ئاشنا ترن تا صد بهرگه که و هزار عاشقه که.

خوینه ری به ریز ئه م ته رزه ورده کاریه م لی به زیاد نه گری، له چهن دین کتیبی شهرحی دیوانان شهر حده رکان بو قولایی و به رینایی گه لیک پتر چون له وهی من کردومه. خو ئه وهی راستی بی له عاست ئه م بهیته دا که و لیره دا پیوهی خه ریکم جاری یهک وشه م نه گوتوه له و اتا و جوانی مصره عی دوهمی بهیته که:

له هه موو چه من دیاره به اصولی ناله، نالی

مه رجه دست له م مصره عه نه دم و بو زه وقی خوینه ری به جی بهیلم، بو خوی بیخاته وه ریزی مصره عی یه که م و له و اتا و جوانیه که ی سرنج راگری. وهک لیره دا به پیشه وه گوتم به شیکی به رچاوی دیوانه که ی نالی بریتیه له م شیوه شیعه ری و اتا سه ختی وشه سه رکه شی داریشتن مه حکم، وا هه یه غه زه لیک وهیا قه صیده ییکی سه رله به ری به م شیوازه داناوه وهک قه صیده ی:

ئه ی جلوه ده ری حسن و جله و کیشی ته ماشا
سه ر رشته یی دین بی مه ده دی توو نیه حاشا

وهیا قه صیده ی:

حه لقه ده رگوشی که فی رهنگینی تویه ئه م ده فه
با نه نالی، لئی مه ده عن لطمه کف الکفه

ناوناوهش له غه زه لیک وهیا قه صیده ییکا به ییتیک وهیا چهن د به ییتیک له م بابه ته سه خت و سه رکه شن وهک قه صیده ی:

بولبولی طبعم ئه و ديسان ثنا خوانی دهکا
نوخته سنجی بذله گویی گه وهه ر ئه فشانی دهکا

به شیکی زوری تیکرایی ئه م هه لبه ستانه تا ئیستا به ته وایی، بگره به نیوه چلیش، ساغ نه کرانه وه و واتایان وهک تارمایی دیار و نا دیاری ناو ته م و تاریکاییه. به نموونه سه یریکی ئه م دوو بهیته بکه:

صاحبی علم الکتابه مطربی هو دهود نه فهس
یا سلیمان له اخوان الصفا اصف صفه

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشیه پر قرقف له پرفرف شاهی عالی پرفرفه

دهزانی نئم «صاحبی علم الکتاب» ه همان کهسه که به دوا گتیرانه وهی حیکایه تی سه با و به لقیس و عرشه گوره که ی دا له لایهن هودهوده وه له سهر ته کلیفی «سلیمان پیغه مبر» به پیی باس کردنی قورئان که ده فرموی «وقال الذی عنده علم من الکتاب انی اتیک به قبل ان یرتد الیک طرفک» ههستا و عرشه که ی به لقیسی بؤ هیئا، به لی نئم دهزانی، فکرمان بؤ نه وهش ده چی که گورانی بیژه که هودهود نه فسه بی ده بی خوی له گورانیدا وهک هودهود باسی به لقیس و عرشه که و سه با ی کرد بی. له هه مان کاتدا نئم گورانی بیژه هه ر خوی «صاحبی علم الکتاب» واته یا به راستی یا به ئاههنگی گورانی عرشه ی به لقیسی حازر کردوه له کوری به زم و گورانیدا. نه وهندهش له بهیتی دوهم هه لده کرپین که سلیمان سی پاشا و پیغه مبر ده بی له نیوان «اخوان الصفا - برادرانی ریکی و خوشی» دا وان له پاشایی و گوره یی بینئی و بیته وه ریزی «اصف» که وهزیری خویته تی و له کاتی روودانی روودا وه که نه و «الذی عنده علم من الکتاب» بوه. له وهش زیاتر واتا روون ده کهینه وه به ودها که کومه له ی مهشوری «اخوان الصفا» ی سه رده می عه باسیه کان به خویان و ناوه نهرم و نؤل و له باره که یانه وه جیگه هه موار ده که ن بؤ یه کیکی وهک سلیمان پیغه مبر که به هوی چوونه ناو پریزانه وه نه ویش ببیته نه ندامتیکی نه و گروه چاک و دلپاکه و خوی به هاو پیی اصف بزانی.

جاریکی تریش له مه بهس نریک ده بیینه وه که دهزانی له نیوان «اخوان الصفا» دا پیایک هه یه ناوی «ابو سلیمان» ه، له مه وه به جاری «سلیمان پیغه مبر» نه ندامه تی گروپی «اخوان الصفا» ی لی ده بیته به شیکی که سایه تی راسته قینه، نهک له پیی ته شبیه و مهجاز و واتا تیکه ه لکیشانه وه. نه مانه و شتی تریش هه ن له بهیته که دا که پیی پی ده بهین و تی ده گهین و حیسابی بؤ ده کهین و جیگه یشی له پهراویزی واتیدا ده کهینه وه، به لام دیسان جاری دوورین له وپه ری واتا که ی چ دووری ناسویی بی به ره و پانایی، چ دووری ستوونی بی به ره و به رزایی وهیا قولایی بهیته که. له باره ی بهیته که ی تریشه وه:

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشیه پر قه رقهف له ره رفرف شاهی عالی ره رفرفه

دهزانی جامی تاقی مهیخانه وهک «مشکاتی قندیل» ی دل وایه: خوا له قورئاندا به نوری خوی گوتوه «مثل نوره کمشکاة فیها مصباح» که واته شه رابی ناو جامه که ی مهیخانه وهک «قندیل - مصباح» ی ناو «کمشکاة» هکه وایه بؤ دلی نالی، دیاره نئم شه رابه هه مان شته که پیی ده لین «خمره الحب الالهی» و له وه وه ئاشکرایه که نالی خه یالئیکی متصوفانه ی هینا وه ته ناو هه لبه سته وه. له بهیتی دوه میشدا «شیشیه ی پر قه رقهف» هه ر نه و جامه پر شه رابه یه که له تاقی مهیخانه دا وهک مشکاتی قندیلی دل بوو، وشه ی «ره رفرف - پرفرف» نه ویش هه لده گری «رفرف» بی که وشه ییکی عه ره بییه و واتا که ی له فه ره هنگی «المنجد» دا به چند شتیکی لیکدرا وه ته وه یهک دوانیکیان مناسبی واتای بهیته که ن:

۱- الرفرف ما تهدل من الشجر و والنبات - واته ئەو درەخت و گيايه كه شۆردەبنه‌وه.

۲- البساط، الفراش، الرقيقى من ثياب الديباج. هەليش دەگرئ «رەف، رەف» بئى كه دووبارەكردنەوهى وشەى «رەف - رەفت، تاق» ه. شاهى عالى رەرف دەشئى خاوهن مەيكەدەكه بئى له‌وه به‌ولاوه مومكينه بگەرپتەوه بؤ «شيخ الطريقة» و پيشه‌واكهى ئەو تصوفه كه له «الخمرة الالهية» بۆمان دەرکەوت ياخود هەر خوا خۆى بئى كه له راستيدا ئەو پووناكى ناو «كمشكاة» و قنديله‌كه بوو.

وشەى رەرف له قورئاندا بؤ مەزراى ناو به‌هەشتيش به‌كار هاتوه كه ئەمه زياتر واتاكه به‌رهو خوا دەگيرپتەوه، به‌لام كه وشەكه بگه‌يته «رەف، رەف» كه رەفت و تاقەكانى مەيخانە نيشان دەدهن و شيشه پر شەرابەكانيان تيدا دانراوه، ئەوسا زياتر بؤ پيرى موغان و خاوهنى مەيخانەكه له‌بارتر دەبئى. به ورد بونه‌وه گەلىك شتى تريش له به‌يته‌كه‌وه خۆ دیننه بهر چاوى زيهنه‌وه، له‌گەل ئەمشدا هيشتان دوورين له واتای ته‌واو و شيوه‌ى راسته‌قینه‌ى ناو به‌يته‌كه.

من جارئ به‌رپۆم له گەشتى به‌رهو كۆتايى و ئەنجامى ئەم به‌يتانه، بئىگومان ناليش له دەمى هۆنینه‌وه‌ياندا هەستى كردوه به زەحمەتى و سەختى و سەرکه‌شيان، هەر بۆيه‌يشه له كۆتايى قەصيده‌كه‌دا دان به‌و توندى و رەقيبه دادەنى به‌لام يەكجار ئوستادانه توندى و رەقيبه‌كه دەكات‌وه بنگه‌ى مەدحى خۆشه‌ويسته‌كه‌ى وه‌يا گەوره‌ى سەرچاوه‌ى تصوفه‌كه:

طبعى نالى تونده ئەم‌رۆ يا به‌نەشئەى نيم نىگاه
مەستى «رحراح» و مەى و «راح و قراح و قرقف» ه

سەبىرى چۆن نيم نىگايىكى دۆسته‌كه‌ى (وه‌يا نيم نىگايى تجلى خودا وه‌يا توجهى رابه‌رى ته‌رىقه‌ت) كرده‌ته هۆى مەست بوونىك كه له‌و پينج شته‌ى ناوى بردوون په‌يدا دەبئى هەمووشيان به واتای شەرابن. دياره ئەگەر رپئى ته‌صوفى تيدا بگرين هەر پينج شەرابه‌كه دەبنه‌وه شەرابى ئيلاهى. ئەم به‌يته له‌نوسخه چاپەكانى ديوانى نالى به‌هەله نووسراوه، چى ليرەدا نووسراوه راستى به‌يته‌كه‌يه، به‌ئانقه‌ستيش وشەكانى «رحراح، راح، قراح، قرقف» م‌خسته ناو جووت كه‌وانه‌وه تاكوو باشتر بخوينرپتەوه و بشزانرئ كه ئەمانه وشەى عەرەبين و تەنها وشەى «مەى» له به‌يته‌كه‌دا فارسى وه‌يا كورديه.

من گەلىك جارن راي خۆم دەربرپوه له عاست شاعيريه‌تى نالى و چى باوه‌رپم پئى بوه ئەوه‌م گوتوه دەرپاره‌ى، ليرەدا ئەوه‌نده ده‌لیم، وه‌ياخود باشتره بلیم دوپاره ده‌كه‌مه‌وه، ناتوانين پايه‌ى راسته‌قینه‌ى بلیمه‌تى نالى ده‌ستنيشان كه‌ين ئەگەر:

- ۱- كات و زەرف و بارى ژيانى خۆى و هى هەلبه‌سته‌كانى به‌چاكى نه‌زانين.
- ۲- هەموو گەوه‌ره‌كانى له‌قتووى هەلبه‌سته‌كانى دەرنه‌هينين.
- ۳- به‌تايه‌به‌تى ئەگەر هەلبه‌سته‌سه‌خت و سەرکه‌شه‌كانى له‌هەموو رويىكه‌وه شى نه‌كرينه‌وه و مەهاره‌تى دارشتن و تىكه‌ه‌لكيشان و پاراستنى مؤسقىا و تيبردنى زهقى و رەقى له‌وه‌لبه‌ستانه‌دا با چاكى پوون نه‌بپتەوه.
- ۴- به شاعيره مەشوره‌كانى كورد و غەبرى كورد نه‌گيرئ بؤ به‌راوردىي كردن له‌نيوان چەند و چۆن و شيواز و تصور و وردەكارىي و هەموو سەروبه‌رىكى هەلبه‌سته‌كانى ئەم و ئەواندا، چونكه جوانى وه‌يا

گه ورهیی و دیا مه هارعت و دیا هر رهوشتیکی تر بی به به راورد کردنی له گه ل خویدا دهرناکه ویت. تو ناتوانی بزانی قورسای شتیک چهنده ئەگەر به ترازوو هه لینه کیشیت.

بیگومان ئەم کارهش بهنده به چهند شتیکه وه:
یه کهم: راست کردنه وهی هه لهی دیوانه کهی.

دوهم: توژینه وهی میژوویی له و رووداوانه ی که له سه ردهمی نالی روویان داوه له و جیگایانه که خوی تیاندان ژیاوه له کاتی روودانه که دا.

سییه م: هاریکاری گشتی نیوان هه موو ئەو ئەدیوانه که سه ردهریی ده کهن له شیعی نالی و دیا شاعیری وه ک نالی، که ئەمهش پیویستی هه یه به شارهزا بوون له ئەدهبی ئیسلام به شیوه ییکی فراوان، تا بشلیتی ئەرکه کهی گرانه.

چوارهم: بلاو کردنه وهی شیعی بلاونه کرایه وهی نالی. بیگومان ئەو هینده شیعه ری که له دیوانه که پیدا هه یه به شیکه، یا کهم یا زور هه رچه ند مه یلم بو ئەوه دهر وا بلیم «که م»، له هه موو شیعه رکانی چونکه ناچیته عه قله وه نالی له ری ئەو میقداره که مه وه گه یشتبیته ئەم میقداره زوره له به رزیی و قولی و سیردا.

وهک ئاشکرایه رۆژ به رۆژ ئەم ئەرکه ی شیکردنه وهی شیعی نالی به رهو زهحمه تترییه وه دهر وات چونکه ئاشنایانی ئەم جوره ئەده به کهم ده بنه وه و بابه ته که شی بیگانه تر ده بی به لای چینی تازه پیگه یشتوو دا. بویه یه ئەگەر کهس هه یه خوی به دلسوزی ئەده بی نالی بزانی، خیرا خیرا شاره زایی خوی به شیعی نالی بخاته به رچاوی نالی دوستانه وه، چی له شیعر و خه بهر و به سه رهاتی نالیش ده زانی ئەویش به م بازاره ی «نالی زانی» یه وه رابگه یه نی.

ئیس ته کهش فرص ته گه لی یاران

که په نه ک بو چیه له پاش باران

لیرده به ناچاری گوتاره که کوتایی دیت چونکه دوا بریاری لیژنه ی گۆفاری کۆر ئەوه یه گوتار زور له په نجا لاپه ره تیپه ر نه کات.

چه ند لایه نیکی باسه که مایه وه بو دهر فه تیکی تر، به تایبه تی باسی ناوه رۆک له شیعی نالیدا که وا له یه کهم ئالقه ی زنجیره ی گوتاره کانه وه بو به قه رز به سه رمه وه ئیتر یا له ئالقه ییکی تر دا پیشکه ش ده کریت یا خود ده بیته ئاکامی کتیبیک که به پیشه کییکه وه زنجیره ی گوتاره کان کۆ ده کاته وه بو ئەوه ئیمکان هه بی به سه ریه که وه بخوینریته وه، ئەوه ی ژماره کانی گۆفاره که شی چنگ نه که وتوه بتوانی له م کتیبه دا گوتاره کان ببینی.

دهمه وی عوزریک بخوازمه وه له خوینه ره وهی ئەم گوتارانه عوزره کهش دوو لاییه: یه کیان له وه دا که وه ها بوه شیکردنه وهی به ییتیک له به یته کانی نالی بو خوی پیویستی به شیکردنه وه هه بوه. له مه دا نه ختیک خۆم خه تا بارم که ده بوو رسته ی ئاسانتر بدۆزمه وه بو راگه یاندنی مه به ست، نه ختیکیش خه تا که ده گریته وه بو زهحمه تی ئەو فکر و دارپشتن و وینه کیشانه ی که نالی به یته کانی پی فرووسماندوون. لایه نی دوهمی عوزره کهش بو ئەمه یه به شیک له نمونه کانی شیعی نالی که له کوتایی ئەم ئالقه یه دا

هاتوون به ته‌واوی شی نه‌کراونه‌وه و به‌جیه‌یلراون بۆ سرنجی خوینه‌ران، بۆ سرنجی خوشم که له دواروژدا پییان‌وه خه‌ریک بم. ئەوهی راستی بۆ دهمتوانی به دوو جوړ له‌م عوزره‌یتانه‌وه‌یه خووم رزگار که‌م به‌لام نه‌مکرد. یه‌که‌میان به‌وه‌دا که نمونه‌کانم نه‌هینایه‌وه. دوه‌میشیان له پتی وشه‌بازی و چاوبه‌سته‌کیوه نو‌قسانی واتاکان تیببهم وه‌یا بیشارمه‌وه. له‌م چاوشارکییه‌دا نه‌که‌س سوودمه‌ند ده‌بۆ نه‌ منیش له خووم گه‌وره‌تر ده‌بم، ئیتر خو لئ به‌سه‌هوو بردن و خو لئ گیل کردن بۆچی بۆ!

گه‌لئ تکای تریشم هه‌یه سه‌ری خوینه‌ریان پۆ نائیشینم به‌لام چارم ناچاره دا‌ایان لئ بکه‌م به‌یتیکی به‌هه‌له نووسراوی ئالقه‌ی دوه‌می گوتاره‌که‌م بۆ راست که‌نه‌وه: له لاپه‌ره ۱۲۷ ی ئەم کتیبه‌دا به‌سه‌ر ژماره ۱۰ ی زنجیره‌ی نمونه‌کانه‌وه ئەم به‌یت به‌هه‌له نووسراوه:

عاشقی صنعی حه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

راستی به‌یت‌که‌هه‌مه‌یه:

عاشقی صبغی حه‌قم قوربانی ره‌نگی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

ئەم دوو سه‌هوه یه‌کیکیان هه‌له‌ی چاپه یه‌کیکیان په‌له‌ی منه.
نالی له زه‌مینه‌ی عوزری گونا‌هان ئەم به‌یت‌ه‌ی خواره‌وه‌ی گوتوه، منیش لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م به‌ گولاوبژانی ئەم به‌شه‌ی گوتار و هۆی ده‌رده‌ست کردنی به‌خشین و چاوپوشیش له خوینه‌رانه‌وه:

خوشره‌ عوزری گونه‌هکاران له سه‌د زکری ریا
ئەم به‌نه‌رمی «عفو، عفو» ه‌ئەو به‌ توندیی عه‌فه‌فه

بەشى چوارەم

لە سى بەشى لىزە بە پىشەۋەى ئەم نووسىنەدا، بە دەم شىكىردنەۋەى تاك تاكە بەيتى دىوانەكەى نالىيەۋە، چەند جاران بە پىش دەرفەتى گوتار ھەۋلەم داۋە ئەۋ تايپەتايانە دەربخەم كە نمونەكانى شىكىردنەۋە رايان دەگەيەنن ۋەك: تايپەتى لەنگەربەستەن ۋ پارسەنگ بوون، فرەواتايى، نەرم كەردنى وشە ۋ تەعبىرى سەخت، ۋىنەگرىيى، پەيوەست بوون بە كۆمەلايەتى ۋ خاسىيەتى ئەۋتۆيى. ئەم بەرەنگار بوونە لە منەۋە بۆ خاسىيەت ۋ تايپەتى شىعەرى نالى ھەر ئەۋەندە ئازايپە ۋ ھەلمەت بىردنەى تىدايە كە ئامانچە بچوۋكەكەى ناۋ عىنۋانى «چەپك...» لىمى داخۋازى دەكات. من چەپك ھەلبەستەۋە، باغم ھەلەرن نەكردۋە، پىشەم ھەلەرن ناكەرى... ۋاشدەزانم بە كەسى تەنھا كەس ناكەرى.

ئەۋەى راسىتى بى، لە بىژنگ دانى دىوانەكەى نالى بە نىيازى ۋ دەستەھىنانى ھەموۋ سامانەكەى گەلىك لەۋە ئەستەمترە كە رۋالەتى «ماملەت لەگەل وشە» نىشانى دەدات، چونكە ۋەك بۆ چاۋى ۋ رەبىن ۋ زەينى بەپىرشت دەردەكەۋى نالى «ۋشەسازى» عادەتى نەكردۋە، «ۋاتاسازى» عادەتىشى نەكردۋە، ئاراپىشتى حازر بە دەستىشى بەكار نەھىناۋە، فەند ۋ قىلە ساكارە مىراتىيەكەى شاعىرانىشى نەگرتۋتە بەر. كە ئەمانەى نەكردۋە بەۋەندەش رازى نەبۋە شىۋە بەرزەكەى لە عادەت بە پىشتەۋەى ئەم ھونەرەنەش بكا بە ناۋاخنى ھەموۋ شىعەرەكانى، ۋىپراى ئەمانە نالى كارى گەرنكتر ۋ ھونەركارانەتر ۋ ساحىرانەترىشى كەردۋە.

نالى بە ناۋ رايەلى ئەۋ ھونەرە بەرزانە ۋ ھى تىرىشدا ھاتۋچۋى بە زاتە ھەستىيارە جۋشاۋە سىحربازە دەستەرنەگىنە بلىمەتەكەى خۋى كەردۋە ۋ بەھۋى دەسەلاتى ھونەرەندانەى يەكجار دەۋلەمەندىيەۋە لە ناخى دل ۋ قولايى گىيانەۋە كلافەى رەنگاۋرەنگى ئاۋىتە لە سۆزى ئاگرىن ۋ پوختەيى تىرۋتەژىي لەۋ رايەلانە ئالاندۋە ۋ پارچە ھەلبەستى گەۋھەردار ۋ ئاورىنگارىي لى ھۆندۋونەۋە، ھەرگىز داۋى كلافەكانىشى كورتىيان نەھىناۋە بەبەر قەلافەتى پەيكەرى خولياۋە، من ۋ تۆش لە دەروەى تان ۋ پۆى

ته لیسماوی سیجره هونیه وه دمه ته قهه عاده تی نه دهبی له سهر هه لده ستینین و به زمانی سافیلکه ی شیعردۆستانه مان مه عنای سهر او و پفدراو به سهر ورشه و تریفه کانیدا گلۆر ده که یه وه، ههر ده لئی ئیمهین نالی به ته وریه و ته شبیه له م به یته دا وینه ی ههر زه کاریمان له مهیدانی دورناسیدا له پئی کامیزای وشه وه ده کیشیت

منجم کهر گهس و «لاشی» له کن شه یئیکه نه یزانی
که ئەم ئەفلاکه چه ند لاکه که ئەم گهر دوونه چه ند دوونه

بئ هه موو مه به ستیکی پیداهه لگوتن و به زکردنه وه ی نمایشته کارانه ده لیم «نالی» به راستی ئوستادی شیعره، ئەو ئوستاده ی که به شاعیری تری بگریته له وانیه پئی نه لئی شاعیر چونکه هونه ر و ته عبیریکی ئەو به کاریه یئاوه کالای تاک تاکه هونه رمه ندی بلند په روزه که سیبه ری به سهر مه لبه ندی شیعری عاده تیدا ده کیشیت. ده زانین سهره ژوووون خوی له خۆیدا کاریکی بین بره، ئەی به باری گه وه ره وه به ره و تۆقه له ی ههر به رزی ئاسۆی هونه ر؟

تا سنبولی زولفت له نیهالی قه دت ئالا
من دوودی هه ناسه م گه ییه عاله می بالا
من گریه وه تو خه نده به یه کدی ده فروشین
من له علی به ده خشان و ئەتو لولئوی لالا
طوپرته وه کو تو ماری شکسته و سهری کو لمت
بو نوری سه و دام بو هته شه معی موتالا
ئو چاوه غه زاله فه ته راتی سهر و ماله
ئو نیرگسه کاله نه منی هیشته و نه کالا
شیقچه ی فه له کولئه تلهس و ئەستوونه یی زه رپین
بئ بیکه به تارایی سهر و سرکه یی والا
نالی به ئومیدی زه فه ری ته وقی ته له سمت
ماری سهری زولفت له سهر و گهر دهنی ئالا

تاکه به یئیکی ئەم بره شیعره «شیقچه ی فه له کولئه تلهس...» بهر له سی سال زیاتر سهر چاوه ی ئیلهامی جوانه مرگ «دلدار» بوو له دارشتنی به شیکی غه زله درێژکه ی «خه نده که ی بایی...» له و شوینه دا که ده لئ:

ده هه لسه با بینا که یین مه عبه دی پیروزی دلداریی
له تیشکی رۆژ له شه وقی مانگ له په رنگی په لکه په رنگینه

له پۆلی سی وهیا چواری حقوق به یه که وه له ژوو ریک به سه رمان ده بر که تریفه ی خه یالی «خه نده که ی

بايي» له گوشه‌ييكي هه‌ست و سوؤزي دلدارانه‌يه‌وه هه‌لرژا‌يه ناو هه‌لبه‌ست و ئاورينگيكي ئاسمانى نالى له‌م به‌يته ده‌ست نيشان كراوه‌وه كه ده‌ميك بوو ئاسؤى خه‌يالى «دلدار»ى هه‌لايساندبوو شكايه‌وه به‌سه‌ر هه‌لبه‌سته‌كه‌يدا . من له ژان و ژوارى ئەم غه‌زه‌له‌ى ئاگادار بووم، ناوناوه پرسينكى برادرانه‌ى پى ده‌كردم له هه‌لبژاردنى وشه‌ييک و به‌لاوه‌نانى وشه‌ييكي تر بۆ ريك هاتنى هارمؤنى واتايى و وشه‌يي.

له بيرمه ويستى له جيگه‌ى وشه‌ى چه‌پك له و ديتره شيعره‌دا كه ده‌لى «كه هه‌ر چه‌پكه‌ى خه‌مى مل كه‌چ...» وشه‌ييكي له‌بارتر بدؤزيته‌وه كه تاكه يه‌ك تالى وه‌نه‌وشه به ده‌سته‌وه بدات نه‌ك يه‌ك به‌سته، به‌لام نه‌ خؤى پى دؤزرايه‌وه نه‌ منيش توانيم يارمه‌تى بده‌م... هه‌ر له بيره‌وه‌رى ئەو رؤژانه‌ى به‌يه‌كه‌وه ژيانمان، يادى گوته‌ييكي ترى دلدار ده‌كه‌مه‌وه كه ده‌يگوت حاجى قادر له به‌هاريه‌كه‌يدا شوين پى «قوربانى توؤى ريگه‌تم...»ى نالى هه‌لگرتؤته‌وه و ئەوسا من ئەمه‌م له دلدار نه‌ده‌سه‌لماند، كه‌چى ئىستا وه‌ك به‌ديهيه ئاشكرايه له‌به‌رچاوم چى دلدار ده‌يگوت راسته هه‌روه‌ك راسته كه شه‌وه مه‌شورده‌كه‌ى «مصباح الديوان»يش له قه‌صيده‌كه‌ى «مستوره»ى نالييه‌وه كه‌شاوه‌ته‌وه كه له مه‌شدا نه‌كه‌مايه‌تى و نه‌ هيچ ره‌خنه ليگرتنيكيش يه‌خه‌گيرى حاجى و مصباح ده‌بن.

كه‌لى جار شاعير به‌ نيازى خؤ تاقيردنه‌وه نه‌ك هه‌ر ئيلهامى گشتى له قه‌صيده‌ييكي مه‌شور وهرده‌گرى به‌لكو له كيش و قافيه‌ى قه‌صيده‌كه‌شه‌وه شيعر هه‌لده‌به‌ستى كه ئەمه‌ش له عه‌ره‌بيدا پى ده‌لين «معارضه»... هه‌ر نه‌يسه!

به‌راستى كه بمانه‌وى هه‌موو تايبه‌تبه‌كانى شيعرى نالى بژميرين و يه‌ك و دوو و سبى لى بكه‌ينه‌وه زنجيره ده‌بى به ژماراندا برؤين و ريزيان كه‌ين چونكه پر سامانى شيعره‌كانى له‌وانه‌يه به‌يتا و به‌يت خاسيه‌تى نوئى به ده‌سته‌وه بدن له و روه‌وه كه زه‌ينى تيز و سه‌ليقه‌ى سازگار و تىگه‌ييشتن و پىگه‌ييشتن به به‌ريانه‌وه هه‌يه ده‌م نادم ئاوس بن و له نوژهن بژينه‌وه به به‌ره‌مه‌يكي بى سابىقه. له مه‌يدانى فيكردا، كه داھينان پىويستى به كه‌رسته‌ى مادى دهره‌وه‌ى ويژدانى خاوه‌نه‌كه‌ى نيه، ئەوه‌ش پى ده‌لين «عبقريه - بليمه‌تى - هه‌لگه‌وتوويى» له هه‌نگامه‌ى جؤش و خرؤش و كولان و وروژانى عه‌مه‌ليه‌تى يه‌ق كردنه‌وه‌دا جار له جارى وينه و ورينه‌ى تازه له خؤيدا ده‌دؤزيته‌وه، وه‌ياخود ره‌نگه راستتر ئەوه‌بى بليم تواناى خه‌لق له و بليمه‌تبه‌دا، بى په‌ك كه‌وتن له‌سه‌ر نمونه و پرؤقه، مؤديلى هونه‌راويى نوئيرد ده‌كا به بلقى جؤش و كه‌فوكولى خرؤشان كه چ ئەركى ريكخستن و گونجاندن و هه‌ناسه‌سواری تيدا به خه‌رج نه‌چوه هه‌روه‌ك قولپى بوركان په‌يتا په‌يتا له جه‌ه‌نه‌مى دهره‌ويه‌وه به پاله‌په‌ستؤى سروشت به‌رى ده‌كرى. زؤر به سه‌يرى، له‌م كاته‌دا، وا ده‌زانم نالى مه‌به‌ستى وينه‌كيشانى ژان و ژوارى عه‌مه‌ليه‌ته پر تاوله‌رزه‌كه‌ى ترکانى پزدانى هونه‌رگه‌ى خؤى بوه له‌م دواندنه بليسه‌داره‌دا كه له‌گه‌ل «بادى خؤش مرور»ى كردوه:

گاهى ده‌بى به ده‌م ده‌ده‌مىنى ده‌مى غرور

چونكه ئەگه‌ر له كولانه‌ى نه‌فسى خؤيه‌وه سه‌يرى باى نه‌كردبى و تىكه‌هاويشتن و چه‌خماخه‌ى فرته‌نه‌ى ناو ئەو نه‌فسه‌ى به بايه‌كه نه‌به‌خشيبى، باى كه‌ر و لال له خؤوه چ ناكات و چ ده‌مان ناده‌مىنى، دواتریش نازانى به‌ره‌و شاره‌زور بيته‌وه و قرچه‌ى هه‌ناوى نالى له هه‌ناوى خؤيدا هه‌لگري به چره‌ دوكه‌لى سووتانى غوره‌ته‌وه له‌گه‌ل باده‌ى پر فرميسكى تلانه‌وه به ده‌ست سوؤز و بى ئؤقره‌بيدا بيكا به ديارى يادكردنه‌وه‌ى بريندار و به سفتوسؤ:

سووتا رهواقی خانهیی صهبرم دل و دهرورون
 نهیماوه غهیری گوشهیی زکریکه یاصبور
 ههم ههمعینانی ئاهم و ههم ههمریکابی ئەشک
 رهحمی بهم ئاه و ئەشکه بکه ههسته بی قصور
 وهک ئاههکههم دهوان به ههتا خاکی کویی یار
 وهک ئەشکهکههم رهوان به ههتا ئاوی پرده سوور
 بهو ئاوه خۆت بشق له کدوراتی سهرزهمین
 شاد بن به وهصلی بهکدی که توی «طاهر» ئەو «طهور»

ئیتیر به دهم ههنیسکی گریانهوه راسپاردهی دلی ههلقراوی بۆ ههموو دار و بهرد و شیو و کانی و
 شار و دیی ولات تهسلیم به با دهکات تا له کوتایی شیوهنی ههلبهست ئەم چهند دلۆپه فرمیسهکه گهرم و
 گهورهیه له جیی مۆر و ئیمزادا دادهنیت:

زارم وهکو هیلال و نهحیفم وهکو خهلال
 ئایا دهکهومه زار و به دلدا دهکههم خطور
 لهم شهرحی دهردی میحنهته لهم سۆزی غوربهته
 دل وهخته بی به ئاو و به چاوما بکا عبور
 ئایا مهقامی روخصهته <V> لهم بهینه بیمهوه
 یا مهصلهحت توقفه تا یهومی نهفخی صور

وهک دهزانین، مهصلهحت و نامهصلهحت، تا رۆژی فوو له صور کردن ئەو «توقف» ه دامهنی نالی
 گرت و بهری نهدا، خۆی و ههسرهت و سۆز و سووتان و غهریبی، ههموویان به گهرووی عهدهمدا چوونه
 خواریی، مهگهر گر و گهرمایی له فرمیسهک و ههناسهی من و تۆدا تارماییهکیان بینیتهوه سهه دنیا
 پوون.

قسهم لهوهدا بوو که ژماردنی تایبهتی له بهرههمی بهردهوامی «عبقریه - بلیمهتی» وهک نامومکین
 وایه چونکه جار له جار خۆی نووی دهکاتهوه و به پپی نووی بوونهوهش تایبهتیهکانی زیاد دهکن. نهزۆکی
 و خۆکوتانهوه و دووباره کردنهوه لهو جۆره ههق کردنهوهیهدا دهبی که به فکری قالب گرتوودا بیته وهیا له
 ئاکامی کیشان و ههلسهنگاندنی ژیربیژانهوه «منطقی» زهنه بکات. گهلێک جار ئەم خۆهینان و بردنه
 ژیربیژانه به دوا واتای کتوویدا وا دهکا له قهصیدهدا «وحده» نهمیئێ چونکه جوانکاری له جیهانی
 زانستدا، ئەو زانستهی بهرگی هونهر له بهر دهکا، نهفسی کورته وهک ههناسهی ههناویکی سووتاو نیه که
 سات له سات بلێسهی زمانه درێژتر دهکا. سهیریکی دیوانهکهی نالی بکهیت دهبینی زوربهی
 ههلبهستهکانی «وحده» ی تیدایه، له ناو ئەو زوربهیهشدا بهشیکی بهرچاوی له سهههتاوه تا کوتایی
 دهوری تاکه یهک فکره ههلدیت. ئەم غهزل و قهصیدانهی وا لێردها سهههتاکیان دهنوسم نمونهی
 ههلبهستهی «وحده» دارن له دیوانی نالی:

بيم دهلین مه‌حبوبه خیل و قیچه
 ئە‌ی جلوه‌دهری حوسن
 ئە‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر
 طه‌بعی شه‌ککه‌ر باری من
 بولبولی طه‌بعم
 جانه‌نی وه‌ک جینان کردم
 ماتهم وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه
 ئیلتیق‌ای پولا و ئاسن
 قوربان‌ی تۆزی ریگه‌تم
 هه‌ی که‌ریکم بوو
 که‌ تۆ هاتی له‌ «نه‌وم ی دی» نه‌ومیدی نه‌ما باس
 له‌ کن ئە‌و جه‌وه‌ره‌ فه‌رده
 مووی سپی کردم به‌ شوشتن
 ئە‌ی شوخی بیناز
 گه‌ر ده‌پرسی من له‌ به‌رچی که‌م ده‌خۆم

ئە‌مانه‌ که‌ له‌ یه‌که‌م سیتی‌می دیوانه‌که‌یدا دینه‌ به‌رچاو، ده‌یان هه‌لبه‌ستی تریش دوا‌ی ئە‌مانه‌،
 هه‌موویان خه‌ریکی تاکه‌ فکه‌رن. سه‌رله‌به‌ری مونا‌جات و نه‌عه‌کانی که‌ له‌ چه‌شنی قه‌صیده‌ی درێژ
 ده‌ژمێردرین ئە‌وانیش «وحده‌»‌ی ته‌واو و بی‌که‌له‌به‌ریان هه‌یه‌. «مه‌ستوره‌»‌ش پیویستی به‌ باس کردن نیه‌.
 دابه‌شبوونی دیوانی شاعیر، نالی و غه‌یری نالی، بۆ هه‌لبه‌ستی «وحده‌»‌دار و هه‌لبه‌ستی بی‌ «وحده‌»
 ده‌خلی نیه‌ به‌سه‌ر فکه‌ری «تایبه‌تی»‌یه‌وه‌، چونکه‌ وحده‌ پیوه‌ندی به‌ هه‌موو قه‌صیده‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ لایه‌ن
 دروست بوونی‌وه‌ که‌ له‌ عه‌ره‌بیدا پیی ده‌لین «بناء القصیده‌» به‌لام «تایبه‌تی» له‌ ناو قه‌صیده‌ی به‌ وحده‌وه‌ و
 بی‌ وه‌حده‌دا ده‌تریسکیته‌وه‌ و له‌وانه‌یه‌ی شاعیر پیی بنا‌سریته‌وه‌. له‌گه‌ڵ ئە‌م راستیه‌شدا ئە‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بۆ
 نرخ‌ی زۆربوونی «وحده‌» له‌ شیعری شاعیریکدا که‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ پرپوونی می‌شک و برنده‌یی سه‌لیقه‌ و
 جۆشی ده‌روون.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تیه‌ هه‌ره‌ به‌رچاو و په‌سه‌ن و په‌گداکو‌تاوه‌کانی نالی ئە‌وه‌یه‌ که‌وا وه‌ک ساحیر له‌
 که‌وانه‌ی یه‌ک وشه‌وه‌ چه‌ند تیری واتا ده‌هاوێژێ. هه‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌ش ئامانجی سه‌ربه‌خۆی خۆی هه‌یه‌
 له‌هه‌لبه‌ستدا. گوم کردنی ئە‌م دیارده‌یه‌ به‌شیکی یه‌کجار نرخ‌دار له‌ شاکاره‌کانی نالی تیده‌با و
 ئە‌ده‌به‌که‌شی داده‌له‌نگین، به‌مه‌شدا که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌خشه‌ی سه‌رجومه‌ی ئە‌ده‌بی کوردی
 به‌رزوه‌. ده‌ست پاراستن له‌ کوژاندنه‌وه‌ی ئە‌و گه‌وه‌هه‌رانه‌ ده‌ستخا‌وینی و ئە‌مه‌کدارییه‌ به‌رانه‌ر هه‌موو
 ئە‌ده‌بی کورد. هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه‌ که‌ ده‌ستی نه‌رۆیشت فتیله‌ی چراکانی نالی به‌رزترکاته‌وه‌ وه‌یاخود
 ئاگریک به‌ فتیله‌ هه‌لنه‌کراوه‌کانیه‌وه‌ بنی چ گله‌یی نایه‌ته‌ سه‌ر به‌ مه‌رجی «ده‌ست نه‌رۆیشتن و نه‌توانین»
 چونکه‌ دیاره‌ ته‌کلیفی له‌ توانابه‌ده‌ر له‌ که‌س نا‌کریت. ئە‌وه‌ی ده‌ستی بر‌وا و ده‌سته‌که‌ی خۆی کوتا‌کاته‌وه‌
 گله‌یی که‌مه‌ترخه‌می و گوێ نه‌دان و بیباکی ده‌هینیته‌ سه‌ر خۆی. ئە‌وه‌ی ده‌ستی کوژاندنه‌وه‌ی ئانقه‌ست

دریژ کات دهبیته دژ و ناحهزی بی دهمهتهقهی ئەدهبی کوردی. ئەم راستییانەش که هەمووی ڕوو لەو کهسانە دەکات کهوا لە ریزی «سلبی» دەوستان یەک زەرپەرە لە گوناھی ئەو کهسەش کهم ناکاتەوہ که لە لاوہ فتیلەیی هەلکراو بینێ بۆ ناو هەلبەست هەرچەند لە ریزی «ایجابی» ش وەستایی. لێردەا یەک دوو نمونەیی پێوانەیی ئەم رایانە دەکەین بە هەکەم: نالی دەلی:

نەیی که صاحب سیرپەرە سەرتاپا بە «ایه» ی کن کونە
باطنا «قف قف علی سری» بە زاھیر قەف قەفە

لە پیشەوہ با سرنجی خوینەر بۆ وشەیی «ایه» ڕابکێشم که لە بەیتەکەدا «ایه» نووسراوہ نەک «ایه» که بە کوردی نایەت دەنووسریت. ئەگەر لە بەیتەکەدا «نایه تی کن» با، ڕیی ئەو واتایانەیی تری دەبەستەوہ که دەلیم لەیەک کهوانەوہ بەرەو ئامانج دەڕۆن. دیارە لەم بەیتەدا کێش ڕی نادات «نایه تی کن» بگوتری چونکە لەنگی دەکات.

تۆ نەختیک زمانی خۆت ڕەھاکە لەو گریبەیی که نووسین پەیدای دەکا لە خویندەوہی گوتەیی
نووسراودا، خەریکی گوتنەوہی بەیتەکە ببە وەک که لە زارەوہ دەدریت، دەبینی مومکینە وەھا
بخویندریتەوہ:

نەیی که صاحب سیرپەرە سەرتاپا بە نایای کون کونە

دەزانیت «نایای» یەکیکە لە گۆرانیه مەشورەکانی کوردیی وەک خاوەکەر و خورشیدی و ئەللاوہیسی و تیکهه لکیش. که وشەیی «نایای» هاتە ناوہوہ ئەوسا دەبی رستەیی دواتر ببیتە «کونکونە» که کوردی پەتییه لە حالتیکدا که وشەیی «نایه» بە واتای نایه تی قورئان بەکاربیت دەبی رستەیی دواتر ببیتە «کن کونە» که یەکەمیان «کن» ی عەرەبیهی لە «کان» وەرگیراوە و مەبەستیش لەوہدا نایه تی «کن فیکون» دەوہمیشیان «کون» ی کوردیهی که دەزانین حالی بلویر باس دەکات بە خۆی و کونەکانیەوہ. نالی لە کهوانەیی وشەیی «نایه ی - نایای» دوو تیری واتای هاویشت یەکیکیان لە قورئانەوہ بەر نیشانەیی «کن فیکون» کهوت ئەو ویتریشیان لە گۆرانی کوردیهیەوہ قەد و بالای بلویری پیکا که سەرتاپای «کون کونە».

تارمایی واتایەکی تریش لە بەیتەکەوہ بەرەو نیشانەیی «کون کون» دەروات که بیین وشەیی «نایه ی - نایای» پتر لەبەر یەک هەلوەشینین و بلین «نای نای» که هاواری دەردەدارە بە دەست ئیشەوہ. «نای نای» بەبەر یەوہ هەیه مشتومالیک بدریت و هەمزەیی دوہمی بسوینت و بگوتری «نایای» که هەر واتای تانەوہ بە دەست ئیش و ئازارەوہ ڕادەگەینیت. لەمەوہ دەزانین بەیتەکەیی نالی لە کهوانەیی تاکە وشەییەوہ سی تیری واتای هاویشتوون:

نەیی بە نایه تی «کن فیکون» کون بوہ

نەیی بە ناھەنگی «نایای» کون کون بوہ

نەیی بە نالەیی «نای نای» کون کون بوہ

لهم لیكدانه وهیهدا په رده له رووی گه وه ره كانی نالی هه لدر اوده ته وه و بهس، له لاوه واتای بۆ قهرز نه كراوه، هر جوره ئیعترازیكیش لهم شیوه لیكدانه وهی به گیریت سووچی بهیته كهی نالی و بۆچونه كهی من نیه، سووچی كه م ئاگاداری ئیعتیراز گره كهیه له فهند و فیل و توپك لاری و دهرودو وهۆدهیی ئه دهبی رۆژه لاتی موسلمان به تایبه تی هی فارس و كورد.

ئا ئه مهش نمونه ییكی وردتر و سه ختری به پیکردنی دوو تیری واتایه له تاكه وشه ییكه وه. نالی ده لئ:

مساوی «وکیك و لوول» ن له هه ردوو لاوه زولفه یینی
نمونه ی عه كسی حه رفی نون و میم و واوه زولفه یینی

وشه كانی «وك یك و لوول» خرا نه نیو كه وان وه چونكه به رینوو سی كۆنم نووسی له و روه وه كه واتاكان له م رینوو سه وه و هه رده گیرین.
واتایكی ئه مه یه كه هه ردوو زولف، هه ریه كه له لایك ه وه مساوین له گه ل یه كتر، وهك یه كن، لوولن.
لیزه دا وشه ی «مساوی» زولفه كان به یه كدی ده گریت، وشه ی «له هه ردوو لاوه» ش بۆ زولفه كان ده گه ریته وه چونكه هه ر زولفه له لایك ه وهیه .

واتایكی تری ئه مه یه كه خۆی واتای بنجیبه له بهیته كه دا:

هه ردوو زولف مساوین به «وك یكو - لوول». وشه ی «وکیكو» له هه ر لایك ه وه ی بخوینیته وه هه ر خۆی ده رده چیت، هه روه هاش وشه ی «لوول» ئه ویش له خواره وه بۆ سه ره وه خویندنه وه ی ناگۆریت. له م واتایه دا گۆته ی «له هه ردوو لاوه» بۆ زولفه كانیش ده ست ده دات بۆ «وکیك و لوول» یش ده ست ده دات چونكه زولفه كانی له هه ردوو لاوه ن، «وکیك و لوول» یش له ملاو له ولاوه بخوینیته وه فه رقیك ناكهن. ئه م مساوی بوونه ی دوو زولفه كان له گه ل «وکیك و لوول» پتر خۆ ده سه پینئ كه سرنج بگرن له مصرعه ی دوهمی بهیته كه چونكه له ویدا زولفه كان به سی شت ته شبیه كراون كه ئه وانیش له هه ر لایك ه وه بخوینیته وه فه رقی ناكهن. دیاره سی شته كه پیتی «نون، میم، واو»، سه ریش له وه دایه وشه ی «نمونه» كه له به رای ی مصرعه ی دوهمدا هاتوه هه ر سی پیتی تیدان، هاتینشیان به دوا یه كتر له وشه ی «نمونه» دا وهك هی ناو بهیته كه وایه، نوونه كه له پیشه وهیه و میمه كه له ناوه راس ت و واوه كه ش له كۆتایی.
به ییتكی زۆر به ناوبانگی تری نالی كه له ویشدا وشه هیه دوو تیری واتای لئ به پری كرابئ ئه مه یانه:

له دوگمه ی سینه دوینئ نوژی شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی سیوان

وا چاكه لیزه دا بهیته ی دوا ی ئه میشیان بنوو سین چونكه له نیوان هه ردوو یاندا واتا به ندیی و به یه كه وه به سترانیكی ورد هه یه یه كجار له جوانی و سامانی هه لبه سته كه ی زیاد كرده. بهیته ی دوهمیان ئه مه یه:

له خه وفی ته لعه ت رۆژ هه روه كو شییت

به رووزه ردیی هه لات و كه وته كیوان

چەند سالتىك لەمەويەەر لە نەدوھىيىكى تەلەفیزیۆنىدا من ئەم دوو بەيتەم شى کردۆتەو، ئەوسا دوو ھونەرى گەورەى ھەردووکیانم باس کرد: يەکیکیان ئەوھىە کە نالى نەھاتوھ وەک شاعیرانى تر شەو و بەیان بەیەکەوھ کۆیکاتەوھ لە ھەلبەستدا چونکە شەو «نقیض»ی ھەرەدووری بەیان نیە ئەوھى نقیضى تەواوھ ئیوارە «نویژی شیوان»ە کە ھەموو شەو دەکەوێتە نیوانیانەوھ و ھەرگیز بەیەکتر ناگەن، لە ھالیکدا شەو بە رۆژوھ نووساوە واتە دراوسیتی یەکترن. لە نموونەى شاعیرانى تر یەکیکی ئەحمەد شەوقى و یەکیکی وەفاییم ھینایەوھ کە ئەوانیش شەو و رۆژیان لە ھەلبەستدا کۆکردۆتەوھ. ئەحمەد شەوقى دەلی:

و دخلت فی لیلین فرعک و الدجی
ولثمت کالصبح المنور فاک

وہفایى دەلی:

بەس عومری من بە با دە
رپوت بینە زولفت لادە
دل بۆیە نامرادە
بەم شەوھ رۆژ گیراوە

ھونەرە گەورەکەى تری نالى لە بەیتەکاندا ئەوھىە کەوا بە ھۆى وشەى «دوینى» کە لە بەیتى یەکەمدا ھاتوھ ھەر دوو واتای وشەى «ھەلاتن» ساحیرانە جیگەى بۆ کراوھتەوھ لە ھەلبەستدا. واتایىکی وشەى «ھەلاتن» دیار کەوتنى رۆژەکەى لە ئاسۆى رۆژەھەلاتەوھ، واتاکەى تریشى بەزین و فیرارکردنى رۆژەکەى لە ئاوابووندا. ئەمەش ھەردوو واتای «شروق» و «فیرارکردن»ى رۆژە لە بەیتەکاندا:

دوینى نویژی شیوان کە لە دوگمەى سینەتەوھ سفیدەى بەیان دەرکەوت رۆژ بە رۆزەردى فیرارى کرد و وەک شیت کەوتە کىوان.

دوینى نویژی شیوان کە لە دوگمەى سینەتەوھ سفیدەى بەیان دەرکەت، رۆژى ئەم سبەینەى لە ترسى طەلەتت بە رۆزەردى شروقى کرد و وەک شیت کەوتە کىوان. دیارە ئەم ترسەى رۆژ لە کاتى شروقدا پاشماوھى ترسى دوینى نویژی شیوانە کە بەیانى باغى سیوان سفیدەى دابوو و رۆژى ترساندبوو. دەبى ئەمەش بخەینەوھ سەر جوانى بەیتەکانەوھ کە ترس دەبیتە ھۆى رۆزەردى، شیتیش دەکەوێتە کىوان. لایەنى جوانى و ئارایىشتى تریش ھەىە لە بەیتەکاندا کە لێرە پىویست نابینم خوینەرى پىوھ خەرىک بەکەم.

چەند سالتىك بەسەر ئەم شیکردنەوھىدا رۆیشت، تا لەنکاو بیرم بۆ وینەییکی نەدۆزرایەوھى ناو بەیتى یەکەم کشى. دۆزینەوھى وەھا لەنکاو زۆر جارن بۆ من و بۆ تۆش روودەدات. وا دیارە خەرىک بوونى بەردەوام بە شتیکەوھ وا دەکا ھۆشى وون «عقل باطن» لە لای خۆیەوھ ئەویش پىوھى خەرىک بیت و دەورى گریکانى پرسىارەکە ھەلبیت تا دەیانکاتەوھ ئیتر لە دەرڤەتیکدا گریبەک بە کراوھى دەداتەوھ دەست ھۆش وەک ئەوھى کە لە غەیبەوھ کارەکە کرابیت، ئەم رایەشم لە زانایانى سایکۆلۆجى وەرگرتوھ و باوھریشم پىی ھەىە.

له مصردهی دوهمی بهیته که دا که دهلی:

بهیانی دا سفیدهی باغی سیوان

وشه‌ی بهیان واتاییکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وهی هه‌یه. واتا ئاشکرا که له هه‌موو که سیکه‌وه دیاره و له سه‌رله‌به‌ری بهیته‌که و بهیتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازه‌ش له شیکردنه‌وهی بووینه‌وه.

واتایه شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه. وشه‌ی بهیان ده‌شئ ریژه جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» بیت که میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه تی‌بخویندریته‌وه وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و که وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه داوینت بۆ دوو ئامانج. به‌یان که به واتای فجر بیت ئامانجی سفیده ده‌پیکیت له بهیته‌که‌دا که رووناکایی فه‌جره‌که‌یه، که ریژه جه‌معی «به‌ی» ش بیت ئامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت چونکه به‌ی بۆ خۆی میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه - مه‌مکی کچانیش به‌ سیو و به‌ی ته‌شبییه ده‌کریت. ئه‌م واتایه شرایه‌وه‌ی به‌یان که ریژه‌ی جه‌معی به‌ی بیت، ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر هه‌لستا له‌و روه‌وه که گۆیا له نالی ناوه‌شیتته‌وه رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربیتیت له شیعردا چونکه هاتنی جه‌معی وشه له سه‌ره‌تای رسته‌وه کوردییه‌کی ره‌وان نیه، ده‌بی له پیشه‌وه ئه‌وه بلیم ناشی بیر بۆ ئه‌وه بر‌وا که به‌یان جه‌معی وشه‌ی به‌ وه‌یاخود به‌ه‌ی بیت، چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوه‌تی و من واتام لی دابووه وشه‌ی به‌یان که ریژه جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» ه نه‌ک «به‌ی، به‌ی». نالی له چهند شوینیکی تری دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی به‌ی به‌کاره‌یناوه به واتای به‌ه‌ی که ده‌لی:

کی ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتوت

وه‌یاخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه له سیو و «به‌ی» موتر به‌ی کردوه

له‌لایه‌ن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه وهرام زورن به‌لام پنیوست به‌ دریژه‌پیدان نیه، ئه‌م چهند تی‌بینیه به‌سن:

۱- رازی بین و نه‌بین وشه‌ی به‌یان وا له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س ره‌ش ناکریتته‌وه.
۲- له پاش هه‌بوونی وشه‌که ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئه‌و بن وه‌ک «باغ، سیو» که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لین هاتنی وشه‌که به‌و جوړه له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکی کویرانه نه‌یه‌یناوه، کوردی گوتنه‌ی، ته‌قله‌ی مامه‌ حه‌مه نیه «به‌یان، باغ، سیو» له نیوه‌ی دیره شیعریکیدا کۆبوونه‌ته‌وه به‌ تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که یه‌کیکی وه‌ک نالی بیت به‌ خۆی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بیسنووری له فره‌واتاییدا.

۳- هه‌روه‌ک له عه‌ره‌بیدا زور مه‌شور بوه که «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغيره» له کوردی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعر هه‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و جه‌وازه‌ی که هیچ ده‌ستوران تیک نه‌دات، لیره‌شدا هه‌ره‌ئه‌وه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بوه به‌ جمع. له کوردییدا هاتنی ریژه جه‌م له سه‌ره‌تای رسته زور باوه

چ فاعل بی چ مفعول وەک که بلیی: «ئەسمەران خویینیان شیرینه» لێردا ئەسمەران جینگە ی فاعیلی گرتۆتەو. لەم رێستە ی خوارەویدا وشە ی سەرەتا رێژە ی جەمە و مفعولیشە وەک وشە ی «بە ی - ان» ی ناو شیعەرەکە ی نالی: «هەنجیرانیش دەخوا و درۆیانیش دەکا» وەیاخود ئەم رێستانە: مەران دەلەوەرینی - داران دەبریتەو - چرایان پی دەکا... هتاد.

ئەو ی لێردا بە فەرق حیساب بکری لەگەل رێستە ی شیعەرەکە ی نالی هەر ئەو یه که لەم نمونانەدا وشەکان که وتوونەتە پیش فاعلی مضارعو لە حالیکدا «بەیانیدا» فاعلی ماضی بەکارهیناوه. لەمەشدا رەخنە نامینی چونکه دەشی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نه کرد له مهکتەب» لەم رێستە یه دا فاعیل دیار نیه به پێچهوانه ی بهیتهکه ی نالی که لەویدا فاعیل «سفیدە ی باغی سیوان» ه، بەلام دەکری بگوتری «کچانی قبول کرد، مودیری مهکتەب» که ئەمە به تهواوی وەک بهیتهکه ی نالییه، له هەردوو رێستە شدا جەوازیکی یه کجار کهم و بیهیز به کار هاتوو که بریتیه لهو ی فاعیلەکان له جیاتی پیشهوه، له دواوه ی مفعولەکانهوه هاتوون «مودیری مهکتەب کچانی قبول کرد - سفیدە ی باغ بهیانی دا...».

که خەریک بین بەدوا جەوازهکانی شیعری کوردی بەسەر زۆر شتی تردا دەکهوین گەلیک پتر چاوپۆشی لیکردنی دەوێت لەمە ی بهیتهکه ی نالی، که سیش به عیبی دانەناوه. خو له بابەتی فۆلکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

۴- لەمانە بترازین دەبی ئاگاداری شتیکی تر بین: یه کیک له تاییه تیهکانی یه کجار گرنگی مه هارەتی نالی له فرهواتاییدا ئەو یه کهوا گەلیک جاران له پۆی دەسلاتی بویژی خۆیهوه دیت و لهوديو وینه ئاشکراکه ی هەلبەست سینه ی وینه و واتایکی تر وەک سەرابی دیار و مهوهوم دەخاته پشت پەردە ی ئاورینگداری وشە و رێستە بەرچاوهکانی هەلبەستهوه بی ئەوه خۆی و پارچه شیعەرەکه قەرزدار وهیا هاومه بهستی ئەو سەرابه بکات. پاش خوانیکه و له بهر سفره ی شر خواردهمەنی ماوه تهوه... ئاویکه و له هوزی پر واتای هەلبەست سەرەپێژی کردوه... تیشکیکه و له ئاوینه ییکی خهیا لیدا دووباره بۆتهوه نه هیچی تیچوه و نه کهسی ماندوو کردوه و نه چ جی به واتا و وینه بنجییه که ی ناو هەلبەست تهنگ کردوه له هەمان کاتیشدا چەندی بلیی وهستایانه و شیرن و رهنگینه هەر دەلیی ئەو نه قش و نیگار هیه که شتان دەرازی نیتەوه و له نرخ و بایه خیان زیاد دهکات و ههست و مهیلی ته ماشاکه ران دەبروینی له حالیکدا دهزانین شته که بی نه قش و نیگاریش هەر هیه و هەر دهبی. به نمونە ی روونکردنهوه ی مه بهست ته ماشای ئەم دوو بهیته بکه:

وهره قوربان به جان هەردوو برابین
که تو بی ماهر و من بی پدهر مام
به لاگەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بهیتهکان هەرچی دەبی با بیی به دۆزینهوه ی وینه ی سەرابی و شرایهوه له بهیتهکاندا واتاکه کهم ناکات. نالی هاتوه بی ئەوه ی پیوه ی دیار بی که خەریکی هەلئانی واتاییک وهیا ئارایشتیکی

سهره پيژ كرده وشه كاني «برا، مادر، پدر، خال، مام» ي كو كرده و ته وه كه نه گهر له حيساباني دهر باو پيت نالي و شيعره كه زهره ريان نه كرده به لام كه هه ستت به ديار ده كه نه كرد ديمه نيكي نه دهبى جوانت دوراندوه. نه مهش نمونه نيكي ترى هه لئاني واتا و وينه ي سهرابي:

خاو و بي خاوي دوو زولفي خاوم نه ز
چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاوم نه ز

له مصره عي يه كه مدا «خاو، بي خاو» دوو وه صفن به رانبر دو زولفي خاو وه ستاون، كه چي له مصره عي دوهمدا ژماره «يهك» هه يه كه ده لي «يهك غه زاله». بووني ژماره «يهك و دوو» شتيكي بهر چاوه و نه ديتني وهك شه و كو پيري وايه، به لام له وديو نه م يهك و دوه وه، له ناو ئاورينكي وشه كاندا ديمه نيكي ترى سهرابي هه يه كه نه ديتني زهره به به يته كه ناگه يه ني به لام ته ماشا كه ره كه له زهت و خوشيكي مه عنه وي گهره ي له ده ست ده چي، سهره راي نه وه كه مه علوم دهبى كورپي مه يداني نالي نيه، له رسته ي «چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاو» دا وشه ي «چاوه چاو» دوو جار ان «چاو» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام يهك واتاي هه يه كه «ترقب» ه كه چي «يهك غه زاله چاو» له پوالة تدا ژماره «يهك» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام له مه عنادا دوو چاوان راده گه يه ني چونكه ده زانين يهك غه زال دوو چاوي هه يه:

چاوه چاو: به وشه دوه به واتا يه كه
يهك غه زاله چاو: به وشه يه كه و به واتا دوه.

نالي بهم دارپستنه له جهرگه ي «يهك» وه ژماره «دوو» ي هه لئنجاره و له نگه ري ژماره دوه كه ي مصره عي يه كه مي پي راست كرده و ته وه توش حه ز ده كه ي مه هاره ته كه ببينه و مافي خوي پي بده، حه زيش ده كه ي ئينكاري بكه و چاوي لي بچوو قينه تا ئيفلاس به زهوقي خوت بكه يت.

نه م جوړه مه هاره ت و وه ستاييه له شيعري ناليدا هينده زوره وهك به ردي به ست وايه، نيشانه يي كيشه له نيشانه كاني پيشره وي و پيشه نكي نه ده به كه ي و ناشي لي ي به خه بهر بين و تبي نه خو پينه وه چونكه تيخويندنه وه ي ده بيته دارپيني بهرگيك له بهرگه كاني ئارايشت و سامان له به شيكي شيعره كاني، نه وه ي راستيش بي نه م لايه نه ي دوزينه وه ي واتا و وينه ي «سهرابي - نه گهر ته عبيره كه دروست بي» خوي له خويدا يه كي كه له و ليكولينه وانه ي كه ديراسه له باره ي نالييه وه داخوازي دهكات، رهنگه هينده شي به به ره وه هه بي بيته كاريكي سهره خو نهك نه ركيكي لابه لايي كه له وانه بي بيته ئالقه ي زنجيره وه يا داوي رايه ل.

يه كيكي تر له نمونه ي نه و وشانه كه وهك كه وان، پتر له تيريكي واتايان ليوه هاويژراوه وشه ي «انوار» ه له م به يته دا:

سه حرا به ته جه للي ده كه نه وادي بي نه يمه ن
قامه ت شه جه ر و مه زهري «انوار» ي ئيلاهن

وشەى «انوار - ئەنوار» رېژە جەمە بۆ دوو وشەى عەرەبى يەككىيان «نور - بە واتاى پروناكى» ئەوى تريان «نور (نەور) - بە واتاى غونچە» سرنج بگرە دەبىنى «ئەنوار» لە بەرەو پىتەشەودى «شجر - شەجەر» ھەيە لە دواوھشەيە «الە - ئىلاھ» ھەيە، لەمەوھ راستەوخۆ و بى گرفت و تىفكرين دىتە بەر ھەست و ھۆشمانەوھ كە نالى لە «نور - نەور - غونچە» وە تىرى واتا بەرەو «شەجەر - درەخت» داوئىژى چونكە درەخت غونچە و پۆقزەى ھەيە، لە «نور - پروناكى» شەوھ تىرىكى بەرەو «ئىلاھ - خوا» وە دەروات كە ئەمە شتىكە دووبارەكردنەوھ و گوتنەوھى ناوئىت ھەم لە پرووى نىسبەتى نىوانى پروناكى و خوا، ھەم لە پرووى «اضافە»ى وشەى «نور» بۆ وشەى «الە - ئىلاھ» لە بەيتەكەدا.

نورى ئىلاھ بە واتاى پروناكى خوا ئەوئىش سەرلەنوئى دەشى بىتەوھ تىرىكى واتا و بەرەو «شجر - شەجەر - درەخت» بکشى چونكە ئەو پروناكىيەى كە موسا لە «وادى ئەيمەن» دا دىتى لە درەختىكەوھ دەدرەوشايەوھ مەعلومىشە پروناكايى خوا بوو.

وشەى «شەجەر - درەخت» ئەوئىش جارىكيان بۆ قامەتى سەربازەكانى «تاقمى مومتازى شاھ» دەچىتەوھ، جارىكى ترىش بۆ «وادى ئەيمەن» دەگەپىتەوھ چونكە ئەو درەختەى كە نوورى خاى لىوھ دەدرەوشايەوھ لە «جانب الطور الايمن» بوو، پىشتىرىش زانىمان درەختەكە نىسبەتى لەگەل «نەور - غونچە» و لەگەل «نور - پروناكى» دا چىە. بەيتەكە گەلىك لىكدانەوھ و قوولبوونەوھ و شىكردنەوھى تر ھەلدەگرىت «وھك ئەوھى كە قامەت درەخت بوو و خۆى بە سەحرا نىشان بەدات، سەحراكە دەكاتە وادىي ئەيمەن كە جىگەى درەختە» بەلام لىرەدا ئىشمان بەو زىدە وردەكارىيە نىە، تەنھا شتىك ھەبى پىويست بە گوتن بكات ئەوھىە كە وشەى «انوار - ئەنوار» ناشى بە وشەى «الطاف - ئەلطاف - ئىلطاف» بگۆرپىتەوھ كە لە ھەندى نوسخە دەسخەتدا نووسراوھ چونكە بەم گۆرپىنەوھىە بەيتەكە پرووت دەبىتەوھ و سامانىكى زۆرى لە دەست دەچىت، وشەى «الطاف» ىش چ رېژە جەمەى «لطف» بىت و چ چاوكى فىعلى «الطف» بىت - بە واتاى چاكە لەگەلدا كردن وەيا دىارىي بۆ ناردن - بايى فىلسىك لە واتاكانى «انوار» تىناھىنپىتەوھ. لەبەر ئەمەيە دىارە ئەو نوسخانەى كە لە جىگەى «انوار» دا وشەى «الطاف» يان نووسىوھ سەھوئىكى سادە و سافىلكانەيان كردوھ. ئەگەر يەككىك بىت و بلى لەوانەيە نالى وشەى «الطاف»ى بەكارھىنابىت، بەلام نوسخەنووسان كرىبىتپىانە «انوار»، وەرامى بەم دوو سى تىبىنىيە دەدرىتەوھ: يەكەم: بەزۆرى وشەى «انوار» رۆشىتووھ. بە عادت رىوايەتى كەم شۆردى كاتىك بەسەر ھى مەشوردا تەرجىح دەدرىت كە ئەو لە مەشورەكە گونجاوتر بى لەگەل مەبەست وەيا داخوازىي و پىويست. لىرەدا رىوايەتە كزەكەى «الطاف» چرايان دەكوژىنپىتەوھ و مەبەست لاواز دەكات. دوەم: وشەى «انوار» لە بەيتەكەدا وەھا دامەزراو و واتابەخشە، ھىندەى بەدەھىيە ئاشكرايە خۆى زادەى بەيتەكە و ھەناوى نالىيە.

سىيەم: ناشى بىر بۆ ئەوھ پروات كەوا نالى ھەردوو وشەى «انوار، الطاف»ى بەكارھىناوھ چونكەم ئەمە شتىكە نەدەكرى و نە ھىچ بەلگەيىكىش بە دەست كەسەوھ ھەيە ئەوھ بسەپىنى كە نالى بە پىچەوانەى عادت و مەنتىق كارىكى وەھا نالەبارى كردوھ.

چوارەم: كە گوئى نەدەيىنە ئەم ھۆيانەى تەرجىح و ھەر سوور بىن لەسەر بايەخدان بە وشەى «الطاف» دەتوانىن زۆرىنەى مىراتى شاعىرەكانمان بەم شىوھىە رەفتارمان شەت و پەت بكەين وھك ئەوھى كە بەيتەكەى پىنج خستەكى شىخ رەزا بەسەر غەزەلى كوردىيەوھ بكەيىنە «لە ھىجرانى شەقم برد» لە جىاتى

«له هیجرانی ته قم کرد» که مه شووری هه موو جیهانی کورده وارییه وه یاخود دیره شیعیری گۆران بگۆرین و بلّین «نازانم کامتان لامن» له جیاتی «نازانم کامتان کامن...» و هه زارانی تری وهک ئەمانه. باسی ئەم بهیته و وشهکانی، وا داوا دهکات شتیک بلّیم له باره‌ی غه‌زه‌له‌که‌وه که نهختیک دهمه‌ته‌قه له‌سه‌ر واتا و مه‌به‌ستی هه‌لستاوه له‌و روه‌وه ئایا «تاقمی مومتان» هه‌ره‌سی تایبه‌تی پاشای بابانه یا کۆمه‌له‌کیژه!

هه‌رچهند، به‌لای منه‌وه، سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان هاواریانه که وه‌صفی پێشخزمه‌ته‌کانی پاشا ده‌که‌ن، ئەم راستیی‌ه‌ش به‌ولای گومانه‌وه‌یه، به‌لام که هه‌ر هاتین به‌لگه‌ بێنینه‌وه بۆ سه‌پاندنی راستیی‌ه‌که ره‌وا نیه به‌سه‌ر بهیته‌ی به‌که‌می غه‌زه‌له‌که‌دا باز ده‌ین چونکه له‌ مصرعه‌ی دوه‌مدا، به‌ده‌م مه‌هاره‌ته‌وه، پاته‌وپات ئەم لایه‌نه باسکراوه و به‌سه‌ریش چوه. نالی ده‌لی:

ئەم تاقمه مومتازه که وا خاسه‌یی شاهن
ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و «قلب»ی سوپاهن

تۆ سه‌یری سه‌راحت بکه: ئەم «قه‌لبی سوپاه» ه له‌ کۆتایی بهیته‌که‌دا هینده‌ی تۆپ و تفه‌نگ و بۆریه‌ی عه‌سکه‌ری زه‌ق و به‌رچاوه که تاقمه مومتازه‌که، نه‌ک هه‌ر تیپیکه‌ی عه‌سکه‌ری تایبه‌تی شاهن، به‌لکو له‌نیوان له‌شکریشدا سه‌روکاریان له‌گه‌ل «قلب»ی له‌شکره‌که‌یه نه‌ک «مه‌یمه‌ن» و «مه‌یسه‌ره» و «جناح» ده‌کانی که ئەمانه زاراوه‌ی یه‌کجار مه‌شوورن و له‌وانه نین چاو به‌سه‌ریاندا تپه‌ریت و نه‌یانینی چونکه که ئەم دیمه‌نه زۆر زه‌ق و به‌رچاوه له‌ هه‌لبه‌ستدا هه‌ستی پێ نه‌کریت ئومید یه‌کجار بیه‌یز ده‌بی به‌ دیننی شتی مه‌یله‌و شرایه‌وه و وردیپۆ که ئەمه راسته‌وخۆ ده‌بێته هۆی دهمه‌ته‌قه کردن له‌سه‌ر هه‌موو واتاییکی ورد و هیما‌یی وه‌یاخود ره‌نگه‌ بیه‌ته هۆی ئینکار کردنی ئەو ته‌رزه واتایانه. با دوور نه‌پۆین، هه‌ر لیره له‌ ئاست ئەم «قه‌لب»ی سوپاهه‌دا هه‌مان ئیحتیمالی نه‌سه‌لماندن هه‌یه چونکه ئەو که‌سه‌ی له‌به‌ر درشتبینی خۆی، له‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحی تاقمی مومتازی شاهدا، هه‌ست و هۆشی بۆ ئەوه نه‌پوا که قه‌لبی سوپاه زاراوه‌ییکی عه‌سکه‌ری سه‌رده‌می نالی و له‌ویش کۆنتره و تا ئیستاش هه‌ر باوه و به‌سه‌ر زمان و خامه‌ی نووسه‌رانه‌وه‌یه، ئیتر بۆ له‌ من و تۆ به‌سه‌لمینێ و دان به‌ نه‌زانینه‌که‌ی خۆیدا بینێ له‌ حالیکه‌ نه‌سه‌لماندن ئەو کاره ئاسانه‌یه که هیچی تیناچیت و چ زیانان به‌ نه‌سه‌لمینه‌که‌ ناگه‌یه‌نی وه‌ک ئەوه‌ی که تا ئیستاش خوینده‌واری ئەوتۆ هه‌یه ناسه‌لمینێ مرۆف چۆته ناو مانگ و سووره له‌سه‌ر هیندی که سمینی «ئاسمان» مومکین نیه چ زه‌ره‌ریکیشی نه‌کردوه.

چهند دیریک له‌مه به‌ره‌وپیش گوتم تاقمه مومتازه‌که «سه‌ر و کاری له‌گه‌ل قه‌لبی له‌شکره‌که‌یه» نه‌مگوت خۆی قه‌لبی له‌شکره: له‌مه‌دا ویستم فره‌واتایی بهیته‌که کویر نه‌که‌مه‌وه چونکه ده‌شی تاقمه مومتازه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و ئاشووبی قه‌لبی سوپاهیش بن، دیاره له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که و سوپاهه‌که هی بێگانه و دوشمنه. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ده‌شی تاقمه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت بن به‌و هه‌موو جوانییه و ریکیه‌ی که له‌ بهیته‌که‌دا بۆیان دیارکراوه، له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که ده‌بێته شاری سلیمانی که دلی دانیشته‌وه‌کانی پر ئاشووب بوه به‌ جوانی لاپه‌که‌کانی تاقمی شاه، تاقمه‌که‌ش خۆی ده‌بێته «قه‌لبی سوپاه» واته له‌ له‌شکره‌که‌دا جیگه‌ی قه‌لبی گرتوه نه‌ک جه‌ناح، که ئەمه جیگه‌ی راسته‌قینه و ره‌وای

خویه تی چونکه دیاره «شاه» هه میسه له قهلبی له شکر دهبی... نالی زور ئوستادانه وشه ی دلی بۆ مهمله کهت به کارهیناوه وشه ی قهلبیشی ئیزافه ی سوپاه کردوه هه رچهند له واتادا ههردوو وشه ی دل، قهلب یه یک شتن به لام دیاره له زاراویدا هه ر قهلب بۆ سوپاه به کارهاتوه. بهم له بهریه که ترازانده ی واتای دل و قهلب هه موو مه بهسته کانی نالی له مه دحکردنی تا قمه مومتازه که دا چ له لایه ن جوانیه وه بی و چ له لایه ن جهنگاوه ریه وه بی که وتونه ته سه ر خوانی هه لبه ست، هه ر دهیه وی من و تو لئی وردینه وه و مه هاره ته که ببینن. بهیته که له فره واتاییدا، جگه له وه ی من تازه با سم کرد، گه لیک مهیدانی تریشی بریوه که پیویست نیه لیژده دا بیان کوتینه وه چونکه مه به ستمان هه ر ئه وه بوو بزانه ن غه زه له که چ تا قمیکی مه دح کردوه، به لام پیویست ده بینم لایه نیکی ریزمانی سه ر به واتا کانه وه لیژده دا پروون که مه وه چونکه ئه ویش له وانیه وه ک وشه ی «بهیان» بدریته هه ر ده ستووریکی ریزمانی وه هاوه که ریگه ی فره واتاییه که و زیده جوانی بهیته که کویر کاته وه.

ده شی یه کیک بیته و بلنی رسته ی «ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن» هه ر ئه وه هه لده گری که تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاه بن، واته وشه ی ئاشووب ئیزافه بکری بۆ دل و قهلب چونکه واوی عهطف که له بهیناندا یه هه ر دووکیان ده خاته بهر یه ک حوکم ئه ویش ئیزافه ی ئاشووبه بۆ هه ر دووکیان، به مه شدا بهیته که هه ر ئه وه راده گه یه نی که مهمله که ته که و سوپاهه که هی دوشمن بن. ئه م بۆچوونه هه ندیکی زانستی ریزمانی پیکاره، به شیکی زوریشی له ده ست داوه. «قهلبی سوپاه» که به روالته عهطف کراوه ته سه ر «دلی مهمله کهت» به هۆی واوی عهطفه وه، هه لده گری عهطف کرا بیته سه ر «ئاشوب» ی «دلی مهمله کهت» که خه بهری نیوه بهیته یه که مه، واته عهطف کرا بیته سه ر خه بهر که ده ی کاته وه به خه بهر نه ک «مضاف الیه» که ده زانه ن دلی مهمله کهت به دوا ئاشووبدا ده بیته «مضاف الیه» نیژیک، سه ره تاییکی ریزمانه به تایبه تی ریزمانی عه ره بی که نالی تییدا سوارچاک بوو. بهم پینه بهیته که هه لده گری لایه نه کانی «معطوف علیه و مضاف الیه» وه ک ئه مه ی لی به سه ر بی:

ئه م تا قمه مومتازه ئاشووبی دلی مهمله که تن
 ئه م تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن

له مه دا «قهلبی سوپاه» بوو به خه بهری «تا قمی مومتاز» هه ر وه ک «ئاشووبی دلی مهمله کهت» خه به ره. بهم جو ره ده شی تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی سلیمانی بن و له هه مان کاتدا قهلبی سوپاه ی شاهیش بن.

به ته ئو لینیکی تریش «قهلبی سوپاه» ده بیته وه خه بهری مصرعه ی یه که می بهیته که به وه دا که بلین رسته ی قهلبی سوپاهن رسته ییکی تازه ده ست پیکاراوه که له زاراو ی عه ره بییدا پیی ده لاین «جملة مستأنفة». له م حالته دا واوی عهطف هه ر ئه وه نده ده کات که رسته که دینیته ناو ئاخاوتنه وه بی ئه وه به وشه ی پینشووتری به سه ستیته وه له هیه ر روویکی ریزمانه وه. به و پینه رسته که نابیته «مضاف الیه» بۆ وشه ی «ئاشوب» وه ک که رسته ی دلی مهمله که تن بوته «مضاف الیه».

ئه م له بهر یه ک هه لوه شانده ریزمانیه ی بهیته که که لیژده دا بۆ مه به سی روونکردنه وه دیته ناو حیسانی واتا لیکدانه وه وه، شتی که له لاوه خو ی به ملی بهیته که دا ده دات و له بنه رته دا شیکردنه وه ی ریزمانی هه بی

یان نه بی وهیاخود ریزمان دانرابی وهیا دانه نابی واتاکان له هه لبهسته که دا هه ن و زیهنیش بویان دهچیت و تیان دهگات. ئەو هه لبهسته نه ی پینش دانانی ریزمانان دههۆنرا نه وه چ که م و کورتیه کیان لی پهیدا نه بوو، خه لقیش له هه موو واتاکانیا ن دهگه ییشتن چونکه دهستوره کانی بنجی ریزمان له هه لبهسته کانداهه بوون بی ئەوهی جار ی زانای زمان و ریزمان هه لیهینجا بن و زاراوهی «فعل» و «مضاف الیه» و «جملة مستأنفة» ی بو به کارهینا بن. به لام ده بی ئەوهنده تیبینییه رهچاو بکری که زور بوونی دهستور و پیوه خه ریک بوونیا ن دهنگ و رهنگیکی دینیته ناو گوته وه چ له په خشاندا بی و چ له هه لبهستدا. ئەم دیاردهیه ش له هه موو مهیدانه کانی چالاکی مرؤفدا ده دیتریت نه ک هه ر له گوته و نووسین. به نموونه ده لیم مه له کردن له سه رهتای پهیدا بوونی مرؤفه وه چالاکیکی بی دهستور بوو، ئەو که سه ش به مه له وان ی چاک له قه لهم ده درا که خیرا په ریبایه وه و درهنگ ماندوو بووبا به لام دوا ی پیشکه وتنی مرؤف له ژیا نی کۆمه لایه تییدا به رهو ریکخستن و یاسا دانانه وه، مه له کردنیش دهستور و یاسا و مه رج و رهوا و نار هوا ی بو دانرا و ره های ی جارانی نه ما ئیتر مه له وان ئەگه ر به قه در ماسیش خیرا و به ردهوام بی، له هافرکی ره سمیدا قبول ناکری که بیت و گوئی نه داته یاسا و دهستوره سه لیم ترا وه کانی هافرکی. ئیمه که به ناچاری قسه مان گه ییشته دهستور و یاسا له کاری ئەده ب و هونه ردا ده بی له وه ش ئاگادار بین که هه لبهست دوو جار ان دهستوری تیدا رهچاو ده کریت. جار یکیان دهستوره کانی ریزمان که له مه دا هاوبه شی په خشانه، جار یکیشیا ن دهستوره کانی «عروض» که تایبه تی شیعه ر. سه ره رای جووته بهندی ریزمان و «عروض» که له ره های ی شیعه ر که م ده که نه وه، پیویستی مؤسیقاش جار یکی تر شیعه ر له په خشان جودا ده کاته وه و بهندیکی سیییه می لی زیاد دهکات هه رچه ند گه لیک نووسینی په خشانیش هیه هیند زینگه داره له به شیک ی زوری هه لبهستی به رزتر ده کاته وه به لام ئەمه سنوران له نیوان په خشان و هه لبهستدا نابه زینی و تایبه تیه کانیشیا ن تیکه ل به یه کتر ناکات. ته نانه ت ئەو راستیه ش ناشاریته وه که پیکهینانی مؤسیقا و زینگه له په خشاندا ده رفه تیک ی فره وانتری هیه تا هه لبهست له و روهه که په خشان جووته به ره لهستی «کیش و قافیه» نه فه سی نا برن و مه ودای لی کورت ناکه نه وه. ته نها شتیک لیره دا که یارمه تی هه لبهست ده دات ئەوهیه که کیش و قافیه زینگه ییکی تایبه تی خویان هیه دهیخه نه ناو هه لبهست و هه ندیکی بو تیدیننه وه له ئەر که قورسه که ی دروست کردنی مؤسیقا له و مه ودایه ی که کیش و قافیه که ته سکیا ن کردۆته وه، رهنگ ئەمه ش با به تیک بیت له وهی پی ده لاین «وحده الاضداد».

نالی ناوانا وه له و هونه ره ی به ریکردنی دوو سی تیری مه عنا له که وانیه یه ک وشه وه، تییه لده کشی به ره و به رزایی ده سه لات و مه هاره تی له راده به در. له و ته رزه جیگایانه دا مرؤفی شیعه ردۆست راسته وخۆ ده که ویته که لکه له ی به یه کدی گرتنی نمونه کانی نالی له گه ل شیعه ری شاعیره کانی هه موو رۆژه لات ی موسولمان نه ک ته نها هی کورد.

یه کیک له و نموونه هه ره به رزانه که خوی له ریزی چه ند به ی تیکی تری یه کجار به رزدا دیت ئەم به یته یه:

حه لالی بی نیکاحی حوری «عینم»

به جووته نازیری شه رع و فه تاوا

ئەم بەیتە دەبىي بەرپىنوسى سەردەمى نالى بنوسرىتەو تەكو ھەموو واتاكانى بىتە بەرچاۋ:

حلالى بى نكاحى حور عىنم بە جوتە ناظرى شرع و فتاوى

جارى با لەپىشەو ھەو ھەو بلىم، سەرلەبەرى بەیتەكان ھەر لە يەكەمەو تا كۆتايى، تا ئىستا بە نەزانراوىي و شراوھىي ماونەتەو. ئەو ھەندەي دىبىتەم و بىستىبىتەم يەككە مەعناي لى دابنەو ھەو ھەو شويىنە سەختەكان نەداو و بە پىي دزىلكەي ھەو دەربازكردن لىيان دوور كەوتوتەو ھەيا بە ھەندى گرى شاردنەو تەگەرەكانى خستونەتە تارىكايىو، واش ھەيە تىكرايىكى مەعناكەي گوتو ھەو بى ھەو بە وردىي واتاكان بەسەر وشە و پستەكاندا بىرپىت. كەس نەھات بەراشكاويى پىمان بلى ئەم بەیتە بە راست و پەوانى و بى قورت و گرفت چى مەبەستە:

صداق و پرونمايى وھصلى شاھىد لەگەل شايى كەران بى دەنگ و داوا

تەنانەت كەسم نەدەيت قوّل و باسك لە ساغكردنەو ھەي دارشتنى دوو مەصرەكە ھەئمالى و بلى ئايا «صداق و پرونما» يە ياخود «صداقى رونما» يە ياخود «صداق و رونمايى وصل» ھەيا «صداقى پرونما و وھصل» ھەيا شتىكى ترە، ئەگەر ھەركامىك لەمانە ھەيا ھى تر بى واتاكەي چى، شاىكەر كىن؟ كە نالى وىنەي يار لە دلدا دابنى و پەردەي بووكىنى لە چاوى ھەو دروست بكات ئەم شاىكەرەنە چىيان بەسەر ئەم ماملەتە بى دەنگ و داوايەدا ھەيە؟ چو دەشئ شاىكەرى عادەتى لە ماملەتى نيوانى ھەبىبە و چاۋ و دل نالى بەشدار بن؟ كە بەشدارىش بوون بوچى بى دەنگ و داوا بن؟ دەبىنى ئەم تەرزە واتا لىكدانەو ھەيە نە لەگەل بەیتەكەدا رىك دەكەوئ و نە لەگەل واقىعى ژيان دەگونجى نە بە ھىچ جورىك لە نالى دەوھىتەو. ھەو خافلاندىن بەم شىو ھەيا تايانە لە شىعەرى نالى نامان گەيەنئە ھىچ شتىك و بايى زپە قەناعەتىش ناكات... من دىتوومە ئەم بەیتە بەم شىو ھەيە نووسراو:

صداق و پرونما و وھصلى شاھىد لەگەل شاىكەران بى دەنگ و داوا

لەمەدا «دەنگ و داو» دەبنە كەرسەتى پراوكردن، واتە دانە و داو. پەنگە وا بزىرئىت ھاتنى بزوينى «ا» لە كۆتايى وشەي «داو» دا شتىكە پىچەوانەي دەستوورائى زمانى كوردىي، بەلام پەواندەو ھەي ئەم گرىبە زور ئاسانە، ئاسانەكەشى لە رىي ھىنانەو ھەي نمونەي ترى وەك ئەم لە شىعەرى كوردىي پەيدا دەبى. شاعىرىكى كورد «وا بزىنم زىوەر» دەلى:

عەرھق نىە لە عالەما كە لا بەرى لە دل غەما

ئەم دېرە شىعرە راست و دروستەش وەك هېنەكەى نالى، هاتوہ لە كۆتايى وشەى «غەم» بزوينىكى
«ا»ى داناوہ. بەيتەكە لە بنەرەتدا دەبوو بەم شىوہىە بيت:

عەرەق نىە لە عالەما
كە لا بەرى غەم لە دلا

شاعير لە بەر قافىەى شىعر وشەى «غەم»ى گوزاوەتەوہ جىي «دل» و بزوينەكەى دلشى پى داوہ كە
كورت كرايەوہى «دلدا»ىە.
مەلای گەورە لە مەحى هۆزى ميراودەلى ئەمەى گوتوہ:

شەقىكىشى گەياندە ئىنگرىزى
بە بازى چوونە بەغداوہ لە دەر بەند

بە پى دەستورى ئاخاوتن دەبوو بلئ «چوونە بەغدا لە دەر بەندەوہ» ئەميشيان كيش و قافىەى شىعر
جىگوركى بە يەككە لە ئەمرازەكانى كۆتايى وشەيىكى كردوہ بۆ كۆتايى يەككى تر.
پيش مەلای گەورە و زيوەر، نالى ئەم فەندەى بەكارهيناوہ لەو بەيتەدا كە ليرە باسى دەكەين، چونكە
ئەميشيان جىگوركى بە بزوينى «ا» كردوہ لە وشەيىكىوہ بۆ وشەيىكى ترى، بە تەواوى وەك بەيتەكەى
زيوەر. ديارە بەيتەكە وەها بوە بەلام كيش و قافىە گۆريوہتى:

لەگەل شايىكەرانا بى دەنك و داو

ئەم بزوينەى «شايىكەرانا»ش وەك هېنەكەى بەيتى زيوەر كورت كرايەوہى «شايىكەراندا»ىە كە زۆر
باوہ لە شىوہ ئاخاوتنى سلیمانى. نالى لە زۆر جىگەدا بە لەهجەى خەلقەكە رەفتارى كردوہ لە شىعردا
وەك كە دەلى:

پەچەبى پەرچەمى و پرچى سيا
هەر دەلى مانگەشەوہ و كولمى تيا

ئەم «تيا»ىە كورت كرايەوہى «تيدا»ىە بە پى دەستورى تىبردنى دەنگى «د» لە شىوہ ئاخاوتنى
سلیمانى.

دەزانين لە سەردەمى نالى دەنگ و دەنك هەردوويان وەك يەك دەنووسران «دەنك». لە بەر ئەمە
هەلدەگرئ ئەو كەسەى كە من دەسنووسيم ديوہ ئىحتىمالە مەيلەو و ونەكەى شكلى «دەنك»ى پەسەند
كردبىت و ئەوى بەسەر ئىحتىمالە پەرسەندوہكەى «دەنگ»دا تەرجىح كردبىت. بەهەمە حال ئەم روالەتەى
«دەنك و داو» وا لە بەرچاوانە، جا ئەگەر لە بەيتەكەدا خۆى سەپاند كوا واتاكەى، كئ دەلى كە «دەنك و
داو» خرايە بەر شىكردەوہ، گوتەى «شايىكەران» - شايىكران بە پىنووسى سەردەمى نالى - ئەویش

روالته تیکی تری نابیی که «شایگران» ه؟ که هاتین نیوه بهیته که مان کرده «له گهل شایگران بی دهنک و داوا» واتاکه چی لی دئی؟ شایبی گر ئایا هر ئه وانهن که شایبی دهکن و دهستی یه کتر دهگرن یا خود وشه «شایبی» واتاییکی تری هه یه که دهیکاته شتیک له وانهی به دهنک و داو یا بی دهنک و داو دهگیرین. دوزانین واتاییک له واتاکانی وشه «شایبی» جۆریک پارهی له کوندا باوی هه بوو وهک: مه تالیک، په نابات، پوول... هتاد. که ئه م واتایه وهرگیرئ دیاره وشه «شایبی» له «شاهی» یه وه گۆراوه هه رووک وشه «شایبی» به واتای هه لپه رکئی له «شادی» یه وه هاتوه. جا ئه گهر «شایبی گر» بیته ناو هه لپه سته وه دهشی مه به سته ئه وانهن بن که پاره وهردهگرن له شایبی و که یف و هه لپه رکیدا وهک زورنائه نگیتو و دههؤل لیدهر و شاباشکهر، شایبی کرتنه کهش دهنک و داوی تیدا به کار نایهت.

دهبینی چهند زهحمه ته برپاریک بدهیت له بارهی واتای سه ره بهری بهیته که، له حالیکدا پیت نه کرى برپار بدهیت بۆ واتای تاکه وشه ییکی ناو هه لپه سته که، گهر برپاریشت دا واتای وشه که چیه ئه وساش بۆت ناکرئ بزانیته جۆری گونجانی له گهل وشه کانی تردا چۆن ده بی؟

به کارهینانی وشه واتا مه یله و بزرکاریکه نالی زۆر جارانی کردوه وهک که له بهیته کدا وشه «باخه» ی به کارهیناوه که م که سیش نه بی نازانی به واتای «کیسه ل» ه. من خۆم ئه م واتایه م له مامۆستا هیمن وهرگرت ئه ویش له فره هه نگیکی فارسیدا دیتبوو، بهیته کهش ئه مه یه:

له م دنی فراته که دهکا په شه به عه نقا
نهک له م خمی نیله که دهکا باخه به تیمساح

له نوسخه کانی دیوانی نالی له جیاتی «باخه» له هه موویاندا «باغه» نووسراوه که چ گومانیکی لی دیار نادات له گهل روالته تی تیکرای بهیته که. وشه «فراته» ش له دیوانه کاندا «قهرابه» نووسراوه که دوزانین روالته تی «فرات» له گهل «نیل» دا ریک دیت.

به هه مه حال ئه م ورده کارییانه تا ئیستا کهس نه یکردوه، منیش لیترده تهنه سرنجی نالی دۆستانیان بۆ راده کیشم ئه وهندهش به دهنگ دیم که بلیم براینه به داخه وه من جارئ هر ئه و روالته ت و دیمه نانه م هاتوونه ته به رچاو که رهنگه هی تریش هه بن له بهیته که دا، نه شم توانیوه به مل مه عنای راست و دروستیاندا دابرم وهیا ته رجیحی روالته تیک به سه ره یه کیکی تردا بدهم. به لام هه رچونیک بیت هاتنی «دهنگ و داوا» ئه گهر تهنه وهک سینه ریکی دوو وشه «دهنگ و داوا» ش بی له ناو هه لپه سته ده بی تی بخویند ریته وه و له کهس قبول ناکرئ بلئ کوا که ینی ئه من ئه م «دهنگ و داو» هم دیتبوو به لام بایه خم پی نه دان به هۆی ئه وه که له بهیته که بیگانه ن، چونکه دیاره پاش ئه م هه موو دهنگ دانه وهی فره واتایی شیعری نالی هه رکه سیک «دهنگ و داوی» وهها له هه لپه سته کیدا ببینیت خیرا لی ده چرپینی، به لکه خو شی پی هه لده داته وه.

با بیینه وه سه روکاری «هه لالی بی نیکاحی حور...» من راستی بهیته که وهها دوزانم وهک له پیشه وه نووسیم:

هه لالی بی نکاحی حور «عینم»
به جووته نازیری شرع و فه تاوا

دهستنوسم دیتوه مصره عی دوهمی وهها نووسیوه: «به جووته ی ناظری شرع و فتاوی».

بههههه حال هر کامیک لهه شپوه نووسینانه راست بن فهرقیکی بنجی به واتای بهیتهکه ناکا
ههچهند نهوهی من پهسندم کردوه ریکتر دیت لهوانی تر لهگهله یهکیک له واتایانهی بوی چووم، که
نههمیانه: «ههلالی بی نیکاحی، عینم»

لیره به پیشوه ههرجاره وشه «عینم» مدهخته ناو کهوانهوه بوه ریم ههبی، دواتر که دهکهومه
سه شیکردنهوهی بهیتهکه، به پی داخوایی واتا تلفظهکهی بهینمه سه رینووسی کوردیی نوی. لیره
وشه «عینم» که یهکیکه له خویندنهوهی «عینم» ی سهردهمی نالی واتای بهیتهکه بهم جوړه به دهستهوه
دهدات:

ههلالی بیت نیکاحی حور، چاوم
به جووته نازیری شهرع و ههتاوا

دهزانین «نیکاحی حور» له بههشتدا ههلاله، نهه ههلالیههش مهعلوم کراوه ههه له شهرعدا و ههه له
«ههتاوا - فتاوی» دا. دهشی «فتاوی» ریژه جهمعی وشه «فتوی» بی که واتای ههتاوان به گشتی
دهگریتهوه، مهبهست کتیبی «فتاوی» ی «ابن حجر» بیت که یهکیکه له کتیبه عومدهکانی نیسلام.
«نکاح» به واتای مارهکردنه، بهلام لیره که نیکاحهکه له نیوان خوړی و چاودا بیت دیاره هه دیتن
مهبهسته. دیتنی نافرته له نیسلامدا ههرامه، وهک دهزانین، بهلام له ههمان ری «شهرع و ههتاوا» وه
دیتنی خوړی ههلاله کهواته چ بهیشهعی و ناجایهزیی روو نادات که نالی تهماشای «ههیبیهی مالیاوا»
بکات چونکه نهویش خوړیهه.
نهه ههلال بوونه له بهیتهکهدا بههوی دارشتنی رستهکانیهوه دهبی، نهک من و تو یاریدهی بدهین بو
نههیشتنی ناتهواوی و کهم و کهسریی. نالی که دهلی:

به جووته نازیری شهرع و ههتاوا

بهمههه راستهوخو گوتوهی چاوم - که دوو چاون - دیتنی خوړیان لی ههلال بیت، که دیاره مهبهست
دیتنی ههیبیهه. ههلال بوونهکهش زور به ناسایی و ناشکرای له عیبارتهی بهیتهکهوه ههلهدهستی که
دهلی «به جووته نازیری شهرع و ههتاوا». لیره دهه مصرعهه سههلهبهری دهبیته وهصف وهیا حال بو
وشه «عینم - عینم» که له کوتایی مصرعهی یهکهمهوه هاتوه. واته نیکاحی حور له چاوهکانم ههلال
بی که ههردوویان به جووته تهماشای شهرع و ههتاوا دهکن. وشه «ناظر» به واتای تهماشاکر دیت،
لهه تهماشاکردنهی شهرع و ههتاوا چاوهکانم ههلال بوونی نیکاحی خوړیان بو پهیدا دهبیت.
نهه واتایه لهگهله نهوهه ری دیت که مهبهست تهنه دیتنی ههیبیه بیت بهلام که ههه بیین و به وشه و
واتای نیکاحهوه بلکین نهوسا شیکردنهوهیبکی تر لهگهله بهیتهکهدا دهکری.
وشه «نازیر-ناظر» هاوواتای وشه «شاهد-شاید» ه. دهزانین نیکاحی میینه له نیرینه دوو
شایهدی دهوی. نهه دوو شایهده له بهیتهکهی نالیدا بو ههلالکردنی مارهبرینی خوړیهکه له گوتهی «جووته
ناظری شهرع و ههتاوا» به دهست دهکون، نهوسا شهرع و ههتاوا خوړیان دهبن به شایهده له بهسنی
نیکاحهکهدا چونکه ههردوویان «جووتهناظر، جووتهشاهد» ن.

واتای دوهمی بهیتهکه ئەمەیه که لەم شکل نووسینەى خوارهوهدا دەدیترئ:

هه‌لالی بئ نیکاحی حوری عینم
به جووته نازیری شهرع و فه‌تاوا

له قورتاندا «حور عین» هاتوه.

وشه‌ی «ناظر» بهو کهسه‌ش ده‌لین که حوکم و فه‌تاوا درده‌کات، واتاکه‌ش له‌وهوه دیت که ده‌گوترئ
«نظر بین الناس». نالی بۆ خۆی ئەم وشه‌یه‌ی بهو مانایه له به‌یتکی تریدا به‌کاره‌یناوه:

ئه‌هلکی وای هه‌یه که هه‌موو ئەهلی دانشن
هه‌م ناظمی عقودن و هه‌م ناظری امور

نالی ده‌لئ: هه‌لال بوونی «حور عین» له من بئ ئەوه نیکاح له‌به‌یندا بیت به‌بریار و حوکمی جووته
«ناظر - حاکم» ی شهرع و فه‌تاوا هاتوه چونکه هه‌ردوو «ناظر» که یه‌کیان شهرعه و ئەوی تریان کتیبی
فه‌تاوا یه ده‌لین حۆری بئ نیکاح و ماره کردن بۆ پیاو هه‌لالن.
جگه له‌م واتایانه یه‌کیکی تریش هه‌یه ماموستا مه‌لا شیخ که‌ریمی بیاره‌یی و کاک فاتیحی کورئ بۆی
چوون که وشه‌ی «حور» به واتایی «ره‌شایی و سپیایی» چاو بیت وه‌ک له فه‌ره‌نگدا ده‌لئ «حور» زنده
ره‌شی ره‌شکینه و زنده سپیه‌تی سپینه‌ی چاوه. له‌م حاله‌دا بۆ وه‌زنی شیعر ده‌بئ وشه‌که «حور -
هه‌ور» بخوینرته‌وه واتای به‌یته‌که‌ش ئەمه ده‌بئ:
هه‌بیه‌ی مالتاوا نیکاحی «حور» ی چاومی لئ هه‌لال بیت... له‌م واتایانه هه‌رکامیکی په‌سه‌ند که‌یت رئ
له‌وانی تر ناگرئ هه‌چ یه‌کیکیشیان به‌نه‌سه‌لماندنی ساده ناسرینه‌وه چونکه هونه‌ری ره‌سه‌نی تیدا
به‌کاره‌اتوه که‌وا ده‌میکه له ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتی موسلماندا ره‌گ دا‌کو‌تا‌وه. واتا لیدانه‌وه‌ش چ هی ئەم
به‌یتانه بیت چ هی به‌یتی تری نالی وه‌یا شاعیریکی تر بیت هه‌ر به‌وه‌نده نابئ که له تیکرای ده‌نگ و
سه‌دای هه‌لبه‌ست و اتا و وینه‌ییکی گشتی وه‌رگرین و بلین ئەمه‌ته مه‌به‌ستی شاعیر وه‌ک که کابرای
شاره‌زووری له کتیبخانه‌ی مه‌لاییکدا گوتی ئەم کتیبانه گشتیان ده‌لین چاکه بکه و خراپه مه‌که، به‌لئ
ره‌نگه کابرا راستی کردبئ به‌لام به‌م راستیه ساده‌یه‌ی بئ ئامانج و سنوور نابئ به شافعی...
پێوستی سه‌رشانی شیکه‌ره‌وه‌ی به‌یتی داخراو و سه‌رپۆش کراو و مه‌ته‌لاوی ئه‌وه‌یه هه‌ر وینه و
واتاییکی که ئیددیعای هه‌بوونیان ده‌کات له هه‌لبه‌سته‌که‌دا بیان با‌ته‌وه بۆ ئەو وشه‌یه و رسته‌یه‌ی که
لێه‌وه ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه. نه‌ختیک به‌و چه‌ند رۆپه‌رۆی دا‌وییه‌دا بگه‌رپۆه ده‌بینی گوتی «هه‌لالی بیت نیکاح،
هه‌لالی بئ نیکاح» هه‌ر جاره روو له ئامانجیک ده‌کات و ده‌پینکیت، ئەگه‌ر له به‌یته‌که‌دا وه‌یا له شوینیکی
تری هه‌لبه‌سته‌که‌دا ئامانج و رئ و جئ بۆ یه‌کیک له شیوه‌ خویندنه‌وه‌کان نه‌دۆزیته‌وه دیاره ئەو شیوه‌یان
ده‌پووجیته‌وه به‌لام دیسان ده‌بئ په‌له نه‌که‌ین له پووجاندنه‌وه‌ی ئەو شیوه‌یان چونکه له‌وانه‌یه ئامانج و رئ
و جیشی هه‌بئ له شیعره‌که‌دا و ئیمه چاومان نه‌بیینیت وه‌ک ئۆینی دامه و شه‌تره‌نج که له‌سه‌ر ته‌خته‌ی
یاریه‌که هه‌یه و شاره‌زا نه‌بئ تیناگات، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر هه‌چ ئامانجیکیش نه‌دۆزرایه‌وه وه‌یا نه‌بوو که‌وا

تیریکی واتای تیگیږیت، دهبی نرخیک هر بدری به هینانی شیوه‌ییک له لاره بۆ ناو هه‌لبه‌ست هه‌رچه‌ند شیوه‌که‌ش خوی به واتاییکه‌وه نه‌به‌ستته‌وه وهیا به‌سه‌ر بنگه‌ییکه‌وه نه‌وه‌ستته‌وه و وهک دووکه‌لیش ره‌ه‌وا که‌ویت چونکه هه‌موو وینه‌ییک له هه‌لبه‌ستدا ده‌بیته هوی تیروپیری و سامانی دا‌رشته‌که‌ی به مه‌رچیک هه‌ناسه‌سواری و ناله‌باری و عه‌یی نه‌وتویی په‌یدا نه‌کات. شاعیر له گه‌رمه‌ی هه‌ل‌رانی سۆز و عاتیفه‌یدا لایه‌نی ئاراییشت و جوانکاری و هونه‌ر فه‌رامۆش ناکات و هه‌میشه‌ خه‌ریکه به پیتی ده‌سه‌لات و لوان، دراوسینه‌تی نیوان شیوه و ناوه‌پۆک بکا به پیه‌ندیکی سوو‌به‌خش، دیاره له‌م مه‌یدانه‌شدا هه‌تا‌کو شیوه‌ پرره‌نگ و وینه و نه‌قش و نیگار بی‌ پتر لیتی ده‌وه‌شیتته‌وه ببیت به زه‌رفی واتای ورد و ناسک و شه‌نگ. نالی خوی له به‌یتیکی زۆر به‌سۆزدا ئه‌مه‌ی گوتوه:

له جگه‌ر گۆشه‌یی شیعرم مه‌ده مه‌عنا‌یی خراپ
بی‌ خه‌تا که‌س نیه‌ پارزی که له ئه‌ولادی دری

مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی خراپی شیعریش له سێ رییازی راسته‌ شه‌قامه‌وه دیت جگه له لاری و کویره‌پیی ئه‌وتۆ لیره‌دا جیی باسکردنیان نابیتته‌وه، یه‌کیک له‌و رییازانه‌ ئه‌وه‌بوه که لیتی ده‌وام و ئیستاش دیتته‌وه پێشمان:

رییازی یه‌که‌م: مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی هه‌له و چه‌وت و که‌موکه‌سر.

رییازی دوهم: له لاره خواستنه‌وه‌ی واتا بۆ ناو هه‌لبه‌ست.

رییازی سێیه‌م: که‌م کردنه‌وه‌ی مه‌عنا و سه‌رینه‌وه‌ی جوانی و ئاراییشت، که ئه‌مه‌یان یه‌کجار له هی دوهم ناپه‌سه‌ندتیه‌.

ئه‌م رییازه‌ی سێیه‌مه که پووچاندنه‌وه‌ی نرخی هه‌لبه‌ست ده‌گریتته‌به‌ر ئه‌گه‌ر له ئه‌نجامی نه‌زانینی ساده‌وه بیت عوزری نه‌زانین شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات، زیانیشتی زۆر که‌متر له‌وه‌ی به ئانقه‌ست وهیا بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی تری زاتی بیت په‌یره‌ویی بکریت چونکه مرۆفی نه‌زانی ساده‌ ریگای تیگه‌یشتن و فه‌ربوون له‌ پرووی خوی و حه‌قیقه‌ت داناخات، به‌ خۆپا‌ییش به‌رده‌وام نابی له‌سه‌ر کزکردنه‌وه و کوژاندنه‌وه‌ی تروسکه‌کانی واتا و ئاراییشتی هه‌لبه‌ست به‌ پێچه‌وانه‌ی مرۆفه‌که‌ی تر که بریاری داوه چ راستییان نه‌سه‌لینئ مه‌گه‌ر ئه‌و راستیه‌ی که دلخوازی خوی و مه‌به‌سته‌ زاتییه‌که‌ی بیت.

له‌به‌ر تیشکی ئه‌م به‌ده‌یه‌یه‌ رووناکه‌دا ریمان هه‌یه بلین پیوستی هه‌ره سه‌ره‌تایی به‌سه‌ر شانی شیکه‌ره‌وه‌ی شیعرێ شاعیریکی ورد و مووقلاش و قوولی وهک «نالی» یه‌وه ئه‌وه‌یه چاو و دل و هه‌ست و نه‌ستی خوی بۆی نه‌چوه، هه‌میشه‌ش له‌م و له‌و په‌رسی به‌لکو، کوردیی گوته‌نی خوا و راستان، ماناییکی شرایه‌وه ببیسی له‌وانه‌ی به‌ په‌رسی نه‌بی نه‌گاته ده‌سه‌لاتی مه‌حدودی خوی.

به‌ولای ئه‌م پیوستیه‌ سه‌ره‌تاییه‌وه پیوستی تری سه‌خت و زه‌حمه‌ت زۆرن بۆ گه‌یشتن به‌ توانای پله‌ به‌زه‌که‌ی دیراسه‌ی شیعرێ نالی وهیا هه‌ر یه‌کیک له‌و شاعیره‌ ناوادارانه‌ی ئیسلام که ناویان له مه‌یدانی ورده‌کاری و فره‌واتایی و توێکلداری و سه‌د توژالیدا ده‌رکردوه. به‌ عاده‌ت هه‌موو شیعرێک و هه‌موو هونه‌ریک و هه‌موو به‌ره‌میکی جوان و ورد جووره‌ دا‌پۆشراویکی تیندایه که جودای ده‌کاته‌وه له‌ گوته‌ی بازاری و به‌ره‌می ساکار له‌ پرووی ئاسانی و زه‌حمه‌تی تیگه‌یشتنه‌وه که ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌یکه نابی چاو

و میسکمان لئی بره‌ویته‌وه و بییته دوشمنی، به پیچه‌وانه ده‌بی لئی رازی بین و که‌یفمان پیی بیت چونکه له هر زحمه‌تیکی فکری و هونه‌رییدا جوړه سهره‌ژوور چوون و پیشکه‌وتنیک هه‌یه که جی شانا‌زی پیوه کرده نه‌ک لی زویر بوون.

تاوانبار کردنی به‌رهمی پیشکه‌وتوو خوی له خویدا تاوانیکی گه‌وره‌یه. که بیین ئەم دستورانه و مه‌بدنه‌انه به‌سهر شیعره‌کانی نالیدا بگرین ده‌بینین به‌شیتی زوری شیعره‌کان به مه‌یدان و دانگ پیش تیگه‌ییشتنی ساکار که‌وتوونه‌ته‌وه. به نمونه‌ی روون کرده‌وه ده‌لیم بو تیگه‌ییشتنی ته‌واوی واتای سهرله‌به‌ری به‌یته‌کانی نه‌عتی «ئهی ساکینی ریا‌زی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره» ده‌بی چندی مه‌یدانی زانست و شاره‌زایی ئەو سهرده‌مه برابیت که نه‌عته‌که‌ی تیدا هونراوه‌ته‌وه:

۱- شاره‌زایی به سهراجومله‌ییکه ئەده‌بی کونی ئیسلام.

۲- شاره‌زایی به زوربه‌ی زانسته‌کانی ئیسلام.

۳- شاره‌زایی به «منطق - ژیربیژی».

۴- شاره‌زایی به مه‌شرب و شیواز و تایبه‌تیه‌کانی بوژی نالی.

۵- شاره‌زایی به له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانندی گوته و واتای داخراو.

سهره‌رای ئەمانه و شتی تریش ده‌بی سه‌لیقه‌ییکه راست و زه‌کاییکی زگماکیش یار و یاوهر بیت ئەگه‌رنا هه‌موو په‌له‌فره و ده‌ست و پی لیکدانیکی جیهان بایی یه‌ک تۆسقال سوودی نابی بو تیگه‌ییشتنی ئەم دوو به‌یته:

شوېهه‌ی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سیبه‌ری ئەون

نیسه‌ت به هه‌ردوو وه‌جه وه‌کوو نور و سیبه‌ره

بوره‌انه صورته‌ی به‌شه‌ری چونکه نوره نور

بی ظیلله ماسیوای به دوو نیسه‌ت موعه‌به‌ره

ده‌بی لی‌ردها قسه‌ی دریژ کورت که‌ینه‌وه بو ئەوه جله‌وی خامه باده‌ینه‌وه سهر لایه‌نی «خو لادان» له ره‌وشته ناجایه‌زه‌که‌ی رووتاندنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست له واتا و ئاراییشته.

نالی که ئاگاداری خو‌یته‌ی چی کرده له جیهانی پر ئەفسوونی واتادا، چندی جار په‌رده‌ی میسک و گوئی ئەدیانی له‌راندۆته‌وه به گوته‌ی صهریحی پر به‌دهم و پر هاوار بو ئەوه‌ی ورد بنه‌وه له واتای شیعره‌کانی و ده‌ستیان بگاته گه‌وه‌ره قه‌پیلک داخراوه‌کانی ژیر ده‌ریای هه‌لبه‌ستی. له‌م هاوارانه‌ی نالیدا هه‌رچی عوزری خونه‌زان کردن و بیباکی و سهرپۆی و ته‌سکپۆی هه‌یه به ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ماوه له ئاست شیعره‌کانی چونکه عه‌ره‌ب گوته‌نی «اعذر من انذر» وه‌یا کورد گوته‌نی «ئهی که‌س بی ئەلفیکی به‌سه». سه‌یری چند به په‌رۆشه‌وه له بن گوئی ئەدیب و شیعردۆستی کوردا ده‌چریکینیت:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له دور و گه‌وه‌ره ئەمما

غه‌ووا‌سی ده‌وی یه‌عنی به ته‌عمیقی بزانه

پر دانه‌یه ئەمما نه وهکو دانه‌یی چه‌لتووک
به‌حرم وتوووه نه‌ک وهکو گۆلی مه‌ره‌زانه

ته‌نانه‌ت له وشه‌ی «به‌حری غه‌زهل» دا دانه‌ گه‌وه‌ه‌ریکی واتای داناوه‌ که ئەگه‌ر بۆی قوول نه‌بینه‌وه
ده‌ستمانی ناگاتی. ئەم «به‌حر» ه که له‌ته‌ک گۆلی مه‌ره‌زه‌دا دابنریت ده‌بیتته «ده‌ریا» له‌ پرووی قوولی خۆی و
ته‌نکی گۆله‌ مه‌ره‌زه‌وه، که ئیزافه‌ وه‌لای «غزل» یش بکریت ده‌بیتته «به‌حری عروض». سه‌پیش له‌ وه‌دایه‌ که
به‌یته‌کان به‌ دوا به‌یتیکی تر دا دین ئەویش له‌لای خۆیه‌وه‌ هیزیکی زیادیان پی دها. پیشتر نالی گوتوته‌ی:

له‌و شیخه‌ به‌ که‌م مه‌گره‌ که شیخه‌ نه‌ مریده
ئەم ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه

وشه‌ی «بزانه» له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا به‌ پو‌الله‌ت واتای «اعلم» ی عه‌ره‌بی ده‌به‌خشی، به‌لام راستیه‌که‌ی
ئەوه‌یه‌ که ئەم واتایه‌ فری به‌سه‌ر ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی به‌یته‌که‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ نالی ده‌یه‌وی هه‌جووی
شیخه‌که‌ بکات نه‌ک پیندا هه‌ل بلێ. وشه‌ی «بزانه» جهمعی وشه‌ی «بز» ی فارسیه‌ به‌ واتای «بز» به‌
پیشه‌ به‌یته‌که‌ ده‌بیتته «ئەم ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه» که ده‌زانین بزنیسه‌ ریشی درێژه. که‌واته
نالی حه‌قیه‌تی گورج پیمان بلێ «به‌حری غه‌زهل...» هتا‌د چونکه‌ تازه‌ به‌ تازه‌ وشه‌ی «بزانه» ی کردۆته
گه‌وه‌ه‌ر و خستۆتیه‌ به‌حری غه‌زله‌وه‌. ئیمه‌ که‌ چاومان ئەم ورده‌کارییه‌ نه‌بینی خه‌تای چاومانه‌ و له‌به‌ر
ببیاکی وه‌یا درشتبینی خۆمانه‌ له‌وه‌شدا چ حه‌قیکمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه‌ چونکه‌ نالی پی هه‌موو
گله‌ییکی لی بریوبه‌وه‌. پیم بلێ ده‌بی هه‌لوێستمان له‌ ئاست ئەم به‌یته‌دا چی بی؟

نالی به‌ داوه‌ شه‌عری ده‌قیقی خه‌یالی شیعیر
بۆ ئەو که‌سه‌ی که‌ شاعیره‌ سه‌د داوی نایه‌وه

ئیمه‌ که‌ بزانی نالی داوی بۆ ناوینه‌ته‌وه‌ چۆن ره‌وايه‌ سووک به‌سه‌ر شیعیره‌کانیدا تپه‌رین! ئەم سووک
تپه‌رینه‌مان یه‌کسه‌ر پابه‌ندی داوه‌کانمان ده‌کات و چ عوززیکیشمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نابێ چونکه‌ وه‌ک گوتم
«لقد اعذر من انذر». بیکومان ده‌بی هه‌ر ئەم به‌یته‌ خۆی داوی وه‌های تیدا بی که ئەگه‌ر ورد نه‌رۆین
پیشه‌وه‌ بین. من یه‌ک دوو داوم لی هه‌لگرتۆته‌وه‌ هونه‌ره‌که‌ش بۆ نالی ده‌گه‌ریته‌وه‌ چونکه‌ خه‌به‌رداری
کردمه‌وه‌ له‌ داوه‌کانی. یه‌کیک له‌وان ئەمه‌یه‌ که‌ شیعیره‌که‌ به‌ شیوه‌ییکی تر بخوینریته‌وه‌ چونکه‌ له
رینووسی کوردی کۆندا هه‌ردوو خویندنه‌وه‌ جایزه‌: «نالی به‌ داوه‌ شیعیری ده‌قیقی خه‌یالی شه‌عیر»
به‌مه‌دا خه‌یالی داوه‌ موه‌ باریکه‌کانی یار بۆته‌وه‌ داوه‌ شیعیری غه‌زله‌که‌. وه‌صفی «دقیق» یش ده‌شی بۆ
شیعیره‌که‌ و بۆ شه‌عه‌ره‌که‌ بگه‌ریته‌وه‌ و هه‌ردووکیان ببه‌ ئەو داوه‌ که‌ بۆ شاعیرانی ناوه‌ته‌وه‌.
«خه‌یالی شه‌عیر» یش هه‌لده‌گرێ «اضافه‌ی بیانی» بیت نه‌ک «اضافه‌ی حقیقی» ئەوساش واتا که‌ی ئەمه
ده‌بی «ئەو خه‌یاله‌ی وه‌ک شه‌عیر باریکه‌». ئەمه‌یان داویک.

داوی دوهم له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دایه‌. که‌ ده‌لی «سه‌د داو» له‌ نووسیندا دوو پیتی «د» ده‌نوسری به‌لام له‌

گوتنه وهدا يهك «د»ى گوشراو دهدرکينریت. نهختیک زمان رههاکه له گوشینی «د»که وشهکان دهبنه «سه داو - سه دئاو» مصرعه کهش ئەمەى لى دیتەوه «بۆ ئەو کهسهى که شاعیره سه د ئاوى نایه وه».

چاویک به غهزه له کهدا بگيريه وه دهبنی دهیان وشهى وههاى تیدایه که هه مووی واتای «ئاو» رادهگه یه نن چ به حه قیقهت بئ چ به مه جاز وهیا ته ئویل وهک وشهکانى «ته پى - به هار - پشکوکوزانه وه - گولگه شانه وه - خه لوز کوزانه وه - فیض - نارمردن - خاکزیانه وه - هه نجیر - شیر - صاف - طفلى عینب - پشانه وه - سونبول - شمشادى تازه - خضرا - برد العجوز - ته رایی عیشق - به فر - سارد و گه رمى خه جالهت - توانه وه - چاوه - زانه وه - رهوان - زه مزه م - فرات - نیل ...».

له بهر تیشكى فنونى شیعردا هه موو ئەو وشانهى دژى ئاو و ته رایین وهک «پشکوک، مه جمهر، خه لوز، وشكى، عاصى، نار، خاک...» له رپى «مفهوم المخالفه» وه، ئەوانیش واتای ئاو و ته رایی ده به خشن وهیا تارما بیان ده خنه ناو به یته کانه وه. نالى زور راستى کردوه که ده لى به داوه شه عرى خه یالى شیعر سه د «ئاوى» نایه وه چونکه سه ره له بهرى به یته کانى به «ئاو» ئاوسن، من و توش له سه ر وردبینى و خورد کردنه وه و بۆچوونى شاعیرانه په کمان که وتوه بۆ دیتنى ئەم هه موو ئاو و ته راییه ی که خه ریکه دامه نى خه یالى شیکه ره وه ته ر ده کاته وه.

له م نووسینه بهر ته سه کەى که به ئەسل بۆ گوتار ده ستى پى کراوه و له ژیر ئەو ناو نیشانه دا که سایه ی به سه ردا هیناوه، چى تر مه وداى به دواکه وتنى تايه تیه کانى شیعرى نالى په یدا نابیت چونکه هه ولدانى گرته به رى هه موو ئەو تايه تیه انه وا داخوازى ده کات له پيشه وه ناو نیشانه که بگوریت و له جیاتى «چه پک» وشه ی «گولزار» خۆى ببیته ناو نیشان، نووسینه کهش له گوتاره وه بکرى به دیراسه ی دوور و قوول و پشوو دريژى چه ند سه له. کوردی گوتەنى، ئەم درهنگه به م زوه راناگات، له بهر ئەمه لیره وه به ناچارى جله وى خامه با ده ده مه وه سه ر لابسى که له یه که م ئالقه ی ئەم ریزه گوتاره دا کردوومه ته به لى ن و تا ئیستا وهک قه رز هه ر به سه ر شانمه ویه ئەویش لابسى «ناوه رۆک» ه له شیعرى نالیدا.

له تیکرای ئەم نووسینه دا، به پيشه کى و ریزه گوتاره کانیه وه، تا راده یىک زمانى خامه گفتوگۆیه کى له باره ی ناوه رۆکه وه کردوه هه ر چه ند ناوه رۆکه کهش مه به ستى بنجى گفتوگۆیه که نه بووبى، وه یا خود به شىکى که م له ناوه رۆکى هه موو شیعره کانى نالى باس کرابیت، چونکه شتىکى ئاشکرایه واتای هه ر به یتىک و غه زه لىک و قه صیده یىک هه ندیکى تیکرای ناوه رۆک به بهر خۆى ده دات، جا به ناوى ناوه رۆکه وه بىت یا خود له زیمنى مه به ستىکى تر دا بىت وهیا هه ر به جارى چ ناو نیشانى نه بىت.

ئەوهى راستى بئ ئەگه ر له باسى ئەده بى، وهیا مرؤفايه تى به گشتى، خۆمان نه کهین به وه قه سابه ی کوشته په ل په ل ده کا و هه موو ئەندامه کانى له یه کتر جودا ده کاته وه، هىچ رىگه یىکى راست و ره وا نیه لىمان سه له لىنى کارى ئەده بى له به ریه ک هه لوه شىنن و سه ر و ده ست و پى و که وول و هه ناوى له یه کتر جودا که ینه وه و به خۆشان بلین خه رىکى کردارىکى خالقانه ین چونکه به ره مى ئەده بى هه مووی به یه که وه ده زى و پيش زانىشى به یه که وه له هه ناوى خاوه نه که ی رسکاوه و فراژوو بوه. وا ده بى ناوناوه به ناچارى باسى لایه نىکى یه ک له وه به ره مه ئەده بىانه ده کهین به ناوى شىکردنه وهى ئەو لایه نه که خۆى به ته نها مه به سته له روون کردنه وه دا ئیتر له تیکرای به ره مه که داده برىت و به سه ره خۆى باسى ده کرىت له حالیکدا ده زانین هه موو لایه نه کان به یه که وه هاتوون و تیکرایان به شدارن له هه لئانى له ش و واتا و شىوه و شىوازی کاره که، هه ر تاکىکیش له و لایه نانه مه یله و تیکه ل له گه ل ئەوانى تر دا وهیا به دواى

پئوهندیی بهوانی ترهوه بهستراوتهوه که ئه مه ری نادا لهیه کتر جودا بکرینه وه بی ئه وه تیکه لیه که په کی بخری وه یا داوه کانی پئوهندیی بچرین.

ئه م ناچاریهی په له په لکردن ده بی له سنووری مه عقولدا بوهستی، مه عقولیه تیش له وه وه دیت زهره ری بی پرپونه وه به به ره مه په له په لکراوه که نه گات، زهره ره که ش به زوری بریتیه له مانه.

۱- نه هیلانی تیکه لیه که و ه لبرینی داوه کانی پئوهندیی به و جوره ی که له نرخ و بایه خی هه موو لایه کیان که م ده کاته وه چونکه دیاره تینه خویندنه وه ی ئه و شتانه ی که هاوبه شن له پیکهینانی نرخیکدا ده بیته شارندنه وه ی نرخ ی هاوبه شیه که که خوی به شیکه له نرخه که.

۲- بیئاگایی له وه ی که په له لکردنی به ره م به ناچاریی ده کریت و ره وا ده دیت، چونکه بیئاگایی له م راستیه یه کسه ر ده بیته هوی بی په روایی له ئاست هارمونی و هاوبه شی و تیکه سترانی ناوه کی سه رله به ری به ره مه که. چ فه رقیکیش نیه له بهینی ئه وه ی بی په روایی نرخ ی به ره م پی شیل بکات وه یا خود تینه که بیشتنی ساده، چونکه به عاده ت نه زانینه که خوی بنگه ی بی په رواییه که یه.

۳- دووباره نه خسته وه سه ری کی په له لکراوه کان بؤ پیکهینانه وه ی سه رله نوپی به ره مه که. تو که هاتی به رخیکت کوشته وه و ئه ندامه کانت له یه کتر جودا کردنه وه و هه ری که له وانت به جوری سه ری هه خو وده صف کرد، تیكرای وده صفه که ت نابیته وده صفی به رخه که چونکه به رخ سه ر و ده ست و دونگ و که ول... و قاچه کانی به یه که وه، سه ره رای به یه که وه بوونیان یه کتریش ته واو ده کن، ئه مه ش حاله تیکه هه موو شتی زیندوو تییدا به شداره، نه ک هه ر زیندوو هه موو شتی زور لایه ن و موته کامیلیش وه ک زیندوو وایه که لیکدا برینی که رته پیکهینه ره کانی ته کاموله که ی ده کوژی. به و پتیه ده بی دوا ی هه لوه شانندی ناچاریی به ره م، سه رله نوپی به یه کتردا بدووریته وه و به دروستی و ته واوی و سه رله به ری ته ماشای بکریته وه. له من به پیشه وه نو سه ر هه بووه ئه م رایه ی ده برپروه، ته نانه ت دابه ش کردنه که ناو ده نی «دابه ش کردنی میتافیزیکی». لیره دا من قسه ی غهیری خو م دووباره ده که مه وه که باوه رم پی هه یه.

له م کاره ی دابه ش کردن و په له لکردنی به ره می ئه ده بی بؤ مه به سی شیکردنه وه و تیگه یانندن، ئه وی له هه موان قاچ خلیسکینتره عه مه لیه تی لیکتر ازاندنی ناوه رۆک و شیوازه چونکه له مه دا دوو کۆله که ی سه ربه خو له ژیر هه یکه لی به ره م ده رده کیشریت، له حالیکدا هه لبرینه وه ی به شه کانی ناوه رۆک ده بیته که رتکردنی یه ک کۆله که هه رچه ند گرنگ بی وه یا گرنگتریش بی له کۆله که که ی تر که شیوازه. به راستی له یه کتر جودا کردنه وه ی ئه م دوو به شه پیکهینه ره ی به ره می ئه ده بی که متر نیه له ئیعدامی به ره مه که چونکه ناوه رۆک و شیواز وه ک جه وال و گه م وه یا خود کیسی کاغه ز و بامیه نیه هه ری که به جوداوازیی له لایه که وه هاتن و ناوه رۆکه که له جه وال و کیسه ی شیواز کرابیت و دواتر لئی ده ربهینریته وه چ زهره ریش به هیچ لایه نیک نه گه یشتی. پئوهندیی شیواز به ناوه رۆکه وه پتر و به هیزتره له جوش پیخواردنی دوو پارچه مه عده ن چونکه ده شی دوا ی جوش خواردن سه رله نوپی له جه مسه ری نیوانیانه وه له یه کتر جودا بکرینه وه که چی شیواز و ناوه رۆک له جه مسه ره وه به یه کتر نه گه یشتون به لکو وه ک له شی مروف و پیسته که ی به یه که وه نمایان کردوه و هه موو له شه که و هه موو پیسته که، ده ورانده ور و سه رله به ر، جوش خواردووی یه کترن، نه خیر پیسته که دریزه کیشانی له شه که یه، به لام به لای ده ره وه نه ک به لای ژووره وه.

له زور نووسیناندا ده خوینیه وه، نو سه ر باسی شیواز و ناوه رۆک ده کات وه ک ئه وه ی باسی مریشک

و په‌ره‌کانی وهیا مروښ و تووکی له‌شی بکات، زور جارانیس له‌بهر رق هه‌لگرتن له‌روالته‌تی ته‌عبیری کون، ناحه‌زانه باسی شینواز «پوخسار» دهکات هر ده‌لئی میکروبی سیلی له‌له‌شیکي ساغدا دۆزیوته‌وه. به‌راستی ئەم تهرزه بۆچوونه کاریکي دوور له واقیعه و پیوه‌ندیی به‌ئهدب و پړوشن‌بیرییه‌وه نیه.

چهند سه‌یره یه‌کیک هز له خانوو بکات به‌لام رق له‌دهرگه و په‌نجه‌ره و که‌فمائی دیواره‌کانی هه‌لگرت. هر ئەم بۆچوونه هه‌له‌یه وای کردوه ته‌عبیری «وشه‌سازی» به‌سه‌ر زاری هه‌ندی که‌سدا بیت له کاتی باسکردنی ئەدهبی لی‌ره به‌پیشه‌وه.

من له نووسیندا وابوه به‌جوری سه‌ره‌خو له شینواز «پوخسار» دوام به‌لام له‌به‌رخاتری ئامانجیکي تایبه‌تی بوه نه‌ک له‌بهر بروا کردنم به‌ره‌وا بوونی لیکترازاندنی شینواز و ناوه‌رۆک. من له‌م نووسینانه‌دا وهرامی هه‌ندی بیروپرای چه‌وتم داوه‌ته‌وه که ده‌یه‌وی یه‌ک جوړه ناوه‌رۆکی خوئی هزی لی دهکات به‌سپینن به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا. له ئاست ئەم تهرزه ته‌سک دیتنه‌دا گوتومه ناوه‌رۆک هه‌رچی ده‌بی بابیی، بای فلسیک نرخی نابیی ئەگه‌ر شینوازده‌کی بی هونه‌ر و جوانی بیت. من چی بکه‌م له‌وه‌عز و په‌ندی فه‌یله‌سووفانه که به‌قسه‌ی شه‌ت و په‌ت ده‌برابیی، وهیا گوناھی من و توچی بی له‌وه‌دا جنیوه‌کانی شیخ ره‌زا هه‌ند ته‌ر و برن ئاویان لی ده‌تکی! به‌ره‌م و ناوه‌رۆک و شینواز هه‌موویان ته‌واوکه‌ری یه‌ک شتن وهیاخود به‌هه‌موویان ده‌بنه‌ شتیک. هه‌لبه‌ت نابیی له‌بیرمان بچی ئەمانه له ئاسمانه‌وه نه‌بارییون، زه‌نه‌ی ده‌روونی مروښ و تیکراییان باسی ئەو ده‌روونه ده‌گتړنه‌وه و وینه‌ی ده‌کیشن هر له‌وه‌دمه‌دا که مروښه‌که له‌ری و شه‌وه ده‌یه‌وی وینه‌ی واتا وهیا مه‌به‌ستیک بکیشیت.

به‌ره‌می ئەدهبی وهیا هونه‌ری که به‌چکه‌ی هه‌ست و هوشن، پتر له‌وه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئالیی ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس بن له‌وه‌نه‌فس و هه‌ست و هوشه‌دا، قیاسیان له‌به‌ره‌می مادی، ته‌نانه‌ت زانستی پروتیش، ناکری که بریتیی له‌ریزکردنی ماده‌ی پروت به‌سه‌ر یه‌که‌وه وهیا ته‌عبیردانیکي سارد و سپر بی له‌وانه‌ی به‌راست ده‌زانرین له‌سروشته‌دا. به‌ره‌می مادی (وه‌ک فابریقه، خانوو، جلوه‌رگ، که‌پر، پیلانو...) وهیا زانیاری (وه‌ک ده‌ستووراتی هه‌نده‌سه، ئاسمان، ریازیات به‌تیکرایی، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به‌نه‌فس و ویژدانی دروستکه‌ره‌کی وهیا دۆزه‌ره‌کی نابیت، له‌وه‌نه‌فس و ویژدانه‌شه‌وه هه‌لناکوئین چونکه بوونی سه‌ره‌به‌خویان هه‌یه و به‌پیی یاسا و ده‌ستووری ناو کتیبان وهیا تاقیکردنه‌وان مروښ لینیان شاره‌زا ده‌بی. به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی ئەو بوونه سه‌ره‌به‌خوییه‌ی نیه، به‌پیی یاسا و ده‌ستووری قه‌رارده‌ش په‌یدا نابیی، له‌ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس و ویژدانی خاوه‌نه‌کی قوت نابیته‌وه.

به‌لئ راسته که بوونی مادی نه‌بوو به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی نابیی، به‌ر له‌وان ئەده‌ب و هونه‌ریی نابین، به‌ر له‌وان مروښ نابیی به‌لام ئەم په‌ک که‌وتنه له‌سه‌ر ماده‌ی بۆ په‌یدا بوونی ئەده‌ب و هونه‌ر نابیته به‌شیکي ئەده‌ب و هونه‌ره‌که هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتو و شیلمان ده‌بنه به‌شیکي خانوو وهیا ده‌ستووری ئەرخه‌میدس دیارده‌ییکی سروشتییی و کاری خوئی دهکات هه‌رچه‌ند ئەرخه‌میدسیس نه‌با وهیا نه‌یدۆزیباپه‌وه. به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی تیکه‌ل بوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌کیه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا وهیاخود له‌گه‌ل ئەو وینه و واتایانه که پیشتر له‌ته‌فاعولی ئەوتویی په‌یدا بوون، زور جارانیس ژوورخانی فیکری ئەوه‌نده ته‌جریدی ده‌بیته‌ بنگه‌ی ئەده‌ب و هونه‌ر چ پیوه‌ندیی راسته‌وخوئی به‌ماده‌وه نامینن وه‌ک ئەوه‌ی که وړینه‌ی بی سه‌روپیی ناو ئەفسانان بکری به‌بناغه‌ی هه‌لبه‌ست وهیا

چیرۆک. ئەم وێنانه هەرچەند لە بنەرەتدا رەنگدانەوهی بوونەوهەرن لە مێشکی کول و لێلی گەلی دواکەوتوودا بەلام دواى پەیدا بوونیان کاری سەرپەخۆ دەکەن. بەشی زۆری ئەو کارکردنەش بە پێچەوانەى حوکمی سەرھەلدانیان لە مادەوه، دژی مادە و دەستوورەکانی دەوستان تا رادەى پەکخستن و بێ بايەخ کردن، وەک ئەوهی که سوود وەرگرتن لە جانەوهریک دەبێتە هۆی تەقدیس کردنی ئەو جانەوهره، که ئیتر سوودی لێ وەرناگیرئ، سوودەکه بوو بەهۆی تەقدیس، تەقدیسەکەش سوودەکهی کوشت. کورتهی قسهی دريژ ئەوهیه، ئەدەب و هونەر وەک زۆرینهی دیاردەکانی کۆمەلایەتی و ئایین و باوەر و نەریت... و هتاد، بەرھەمی زاتین لە ئاکامی تیکەل بوونی زات لەگەل مادەدا پەیدا دەبێ - باشتر ئەوهیه بلیم تیکەل بوونی زات لەگەل تیکرایي دەروەر بە باری مادى و مەعنەوییهوه بە هەموو چاک و خراپیهوه لەوانەى دینە بەر هەست و هۆشی مرۆفەوه نەک تەنھا «مادە» که بەشی تەفسیری راستەوخۆی ئەدەب و هونەر ناکات.

بێگومان یهکیک لە عامیلەکانی دەروەر، رابەر و فێرکەر و مامۆستا و دەرسدەرە کهوا پتر لە مادەى کەر و لال وەیا نەریتی قالب بەستووی بێگیان وەیا بەرژوهند و سوودی دەورەدراو بە چەندین دیواری مەنع کردن و بە عەیب زانین، دەبنە سەرچاوهی کارتیکردن. چونکە رابەر و مامۆستا که خۆیان بەقەدەر هەر مادەییکی ئەم جیهانە مادەن، زمان و مێشکیشیان هەیه بەکاری دین بۆ ئیقناع کردن وەیا ترساندن وەیا بەهەلە بردن وەیا پێی راست نیشان دان «که رابەرەکه بەراستی دەزانئ، لەوانەشە چەوتترین رینگا بێت» وەیا بە کوشت دان... وەیا... وەیا.

لەبەر تیشکی ئەم لیکدانەوانە و تیبینیانەدا من رینگە بە خۆم دەدەم باسی «ناوەرۆک» بکەم لە شیعری نالی که بە ناچاری دەبێتە باسکردنیکی دابەشکەرانه و لەبەر یەک ترازینانه، لە حالیکدا ئەو بەشانه بەیهکەوه بەستراونەوه زۆر جارانیس لە یەک بەیتدا تیکنالاون ئیتر تیکنالاونی دۆستانە بئ وەیا چەشنیکی تر بئ وەک ئەوهی لەم بەیتەدا دیار دەکەوئ:

مرادم زیللهت و پارانهوهی حاله نهوهک نهعته
به چهند بهیتهکی کوردانه که قورئانت ئەنا خوانه

لێرەدا ناوەرۆکیکی خۆ بە کورد زانین کەوتۆتە بەر دەست و پێی ناوەرۆکی ئایینی، بەلام دەبێ لەبیر نەکەین هەردوو ناوەرۆک لە بەیتەکەدا بەیهکەوه جۆش خواردوون و بە زۆرەملی وەک ئەم باس کردنە نەبئ لە یەکتەر جودا ناکرینەوه چونکە جودا کردنەوهیان هەم شیرازەى هەلبەست هەلدەوهشینی و هەم نەفس و ویژدانی نالیش دەکا بە چەند دەرگە و دەربوونە که لە راستیدا یەک نەفەس و یەک ویژدانه هەردوو ناوەرۆک و سەرلەبەری بەیتەکه و قەصیدەکه و شیوازەکه و فنونی شاعیریەتەکهی لێهەلکۆلیوه وەک ئاوی سەرچاوه، چ پیککەوتنەوهییک و نەگونجانیکیشی هەست پئ نەکردوه لە بەیهکەوه هانتی دوو ناوەرۆکەکەدا کهوا رەنگە کوردیکی دلگەرمی ئەم سەرەدەمه لە کز بوونەوهی واتای کوردایەتی بەرانبەر ئایین لە هەلبەستەکەدا هەستی ناراحەتی بکا چونکە چەندین هەلبەست و نەشیدی ئەوتۆ دەبیەت هەموویان دژی ئەو قەناعەتەى ناو بەیتەکهی نالین:

ئەرى ئەى كوردستان كوردستانى جوان گەرەمى ژىنمى خوامى بىنگومان

رەنگە كوردىكى چىنپەررەر لە كزبوونەوئەى تىكرای كورد بەرانبەر ئاىن ناراحت نەبى بەلام ئەگەر خەلە و خەرمان و فەلاح و كرىكارى كورد كز بوویایە نارازى بوویایە و بە گژ نالیدا چووبایە. بىنگومان كوردىكى دىنپەررەش باى ئەرز و ئاسمان لەم بەیتەى «كوردستانى جوان» وەتەنگ دىت و بە كوفرى بىدەمەتەقى دەزانى، مرۆقى واش هەیه لە هىچ كامىكىان وەتەنگ نایەت، هى واش هەیه نەك هەر وەتەنگ نایەت بەلكو لە هىچى ناگا تا وەتەنگ بىت وەیا راي لى بىت.

ئەم هەلۆستە لەهەك نەچوانە بەرانبەر تاكە بەیتىك ئاكامى تىكەل بوون و تەفاعولى نەفس و وىژدانى مرۆقە لەگەل دەروبەر و بوونەوئەردا. بابەت يەكىكە، بەلام هەلۆست زۆرە و گەلىكىش لەهەكتر جودان، جوداوازیەكەش لە دەربەست نەبوونەو دەست پى دەكا تا دەگاتە سنوورى لە دژ وەستان و جەنگىن. بگرە كوشتنىش. ئەم مەودایە بەرفراوانەى جوداوازیى هەلۆست لە ئاست بیروباوەرى ناو بەیتىكى هەلبەستەكەى نالى بە تاكە هۆى «مادى» بەرەست وەیا بەرژەوئەند تەفسىر ناكرى. لەونەیه دەولەمەندىك بەیتەكەى پى خوش بى يەكىكى تر پى هار بى وەیاخود باباىكى هەژار تى نەگات و هەژارىكى تر جەزبەى بۆ بگرىت وەیاخود هەژارىك و دەولەمەندىك بەیهكەو لەسەر بەیتەكە بکەنەو و هەژار و دەولەمەندىكى ترىش بەیهكەو هىرش ببە سەر بەیتەكە و ئەو كەسانەى كە لە سەرىشى دەكەنەو.

پەیدا كردنى تەفسىرى يەكسەر و كتوپرى مادى بۆ جوداوازیى لە نىوان ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى يەك بوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان وەك يەك وابن بە تەواوى وەك ئەوئەیه تەفسىرى يەكسەر و كتوپر پەیدا كرىت بۆ لەهەك چوونى ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى جودابوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان ئەوانىش جوداواز بن.

هەر دوو تەفسىر بە زۆرەملى و پەكخستن و تۆبزیى نەبى ناچىتە مىشكى مرۆقى ژىر، چ مەنتىق و عىلمانىتەش بە خۆیهو ناكرى. ئەو هەموو شتە لەهەك نەچوانە جىگەى بۆ نادۆزرىتەو لە هۆش و گۆش و زانست و مەنتىقدا ئەگەر نەدرىنە بەر تەفسىرى مادى فراوانى واقىع بە هەموو لایەنىكى مادى و نامادىیهو – فكرى مادى بۆ خۆى بروای هەیه بەو كە مادە سەرچاوەى هەموو ئەو شتەنەیه پىيان دەلین مەعنەوى و من وشەى نامادىم بۆ بەكارهینا.

جگە لە زۆر لایەنى ئەو كاریگەرەنەى تاو دىن بۆ ناو دلى مرۆف، هەر مرۆقەكە خۆى لى دەوئەشیتەو بە پى گۆرانى بارى زىهنى و نەفسى خۆى وەیا بە پى داخوازیى هەلۆستىكى كاتى وەیا زەوق و شەوقىكى رىكەوت وەیا بۆ تەماع وەیا لەبەرختەر و خۆتر وەیا... وەیا... هەر جارە واتاىك و ناوەرۆكىك بەكار بىنىت كە خزمایەتى نەبى لەگەل واتا و ناوەرۆكى هەلبەستىكى ترى.

ئەوئەى راستى بى ئەم دیاردەیهى ناوەرۆك زۆر بوون و جوداوازیى نىوانیان هەتا بللى شتىكى چاوەرپوان كراو بوە لە سەردەمى كۆندا چونكە ئەوسا شاعىرىكى وەك نالى وەیا شىخ رەزا ئەندامى رىكخراوىك نەبوە كە فەرماىشتى دەسەلاتى لە خۆى بە پشستەوئەتر بكاتە ناوەرۆكى هەلبەست و سەرلەبەرى شىعرى «۵» سال و «۶» سالى وەك مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلى «رۆزراىز» يەكسان و نەگۆراو بىت.

یەک ئاھەنگیی واتا و ناوەرۆک لە بەرھەمی ئەدەبی و ھونەریی مەرۆشی سەر بە باوەری سیاسی کەوا شتیکی چاوەروانکراو و بەرچاوە لە ژبانی رۆژانەدا، شتیکی نامومکینە لە شیعی نالی و غیری نالیدا کە چ تەبلیغاتی رەسمی و سیاسی نەھاتووہ پراویژی ھەلبەستەکانی بۆ پەنگرێژ کات و قالبی فکر و ناوەرۆکەکانی بەھاویتە بەر ریشە و خامەوہ.

نالی لەو پەراویژەدا کە ژیاوہ و بییری کردۆتەوہ و ھەلبەستی گوتوہ بە دلخوازی خۆی ناوەرۆکی ھەلبژاردوہ و فۆرمی بۆ داناوہ. ھەرۆک گەشت و گەرانەکەیی بە شام و تورکیا و حیجازدا لە ئاکامی بەیەککەوتنەوہی تەکانەکانی پەلەفرەیی ژبانی خۆی لەگەڵ واقعیدا، بەبێ دەرچوونی ئەمری ئیداریی رووی داوہ ھەرۆھاش ناواخی شیعرەکانی لە تەندووری دەرۆنیوہە زمانەیی کیشاوہ، نە سولطانی تورکیا و نە پاشای بابان و نە دەرەبەگی ھەولیر و نە توجاری شام و نە چینی ھەژار و ناوہنجی و نە ھیچ شتیکی وەھا مادی و بەرھەست پێیان کردوہ.

ھەموو ئەو قسەوقسەلۆکە بێ سەرۆپیانەش کە دەلی شیعی نالی و ئەمسالی نالی خزمەتی دەرەبەگی کردوہ وەیا فکری دەرەبەگی کوتاوہتەوہ لە تاکە سەرچاوەی کەم زانیوہ ھەلدەقۆلن بە یارمەتی گروپی رقەلگرتن لە رابردو کە لەسەر ھیچ بنجیکی زانست وەیا ئینساف وەیا خیرخواھی وەیا مەرۆف دۆستیوہ ھەلنەستاوہ. بە پێچەوانە چەندی بلێی کاری سەلبی دەکاتە سەر دل و مێشک و عاتیفەیی چینی نەوہاوی خویندەواران کە لە ھیچە و بە خۆرای دەیانکا بە دوشمنی نرخدارترین میراتی کوردەواریی. لێردا بە مونسەبەیی جیگە ناوی کتییکی زۆر مەشووری زۆر مێشک غەلەتینم بە بیر دیتەوہ کە لە سالانی ۱۹۶۰ دەرچوو بە ناوینشانی «وعاظ السلاطین» ھیرشی سەختی دەرەبە سەر زانا و ئەدیبەکانی سەردەمی کۆن گۆیا بلویژرەنی خەلیفە و مەلیکان بوون لە حالیکدا تاک تاکەیی ئەو زانیوہ و ئەدیبانە نەبێ خەلیفە و سولطانیان تینەخویندۆتەوہ، کەچی لە دەمی بلاوکردنەوہی کتیبەکەدا زوربەیی ئەدیبەکانی عێراق بلویژرەنی عەبدولکەریم قاسم بوون. سەیریش لەوہدا بوو بە رادەیی تێھەلکشانی ئەدیبەکان لە داوای شۆرشگێردا تێھەلدەکشان بەرەو «قاسم پەستی» کەسیش خەیاالی بۆ ئەوہ نەدەرۆیشت دیمەنەکە بە دیمەنی ناو کتیبەکەیی «وعاظ...» بگری و بە خۆیدا بشکیتەوہ.

بەراستی کە مەرۆف ئاگای لە نەفسی خۆی برا و پینەیی عەنتیکە دەکات و کۆلیکیش کەیفی بە خۆی و پینەکانی دیت. ھەر لە کولانەیی نەفسە بەسەھوو چوہکەیی خۆشیوہ سەیری دونیا دەکات بەلام سەیریکی سەرەوین و وەرگەراو و سەرمەوقولاتە لێداو. کەسێک کە سەری سوورا وادەزانێ، دونیا و خەلق دەسوورپین.

نالی ھەرۆک خزمەتکاری تاکە کەس نەبووہ خزمەتکاری چ بەرە و تاقمیکیش نەبووہ. فکر و بیروپرای ھیچ چینیکی دیارکراویشی نەکوتاوہتەوہ. کە سەیری دیوانەکەیی بکەین بێ لایەنگیری و رق لێھەلگرتن دەبینین ئەم مەرۆفە ھەلبەستی بۆ دلی خۆی ھونیوہتەوہ شیعرەکانیشی ھەر بایی تێپەرینی واقع و کۆمەلایەتی بە نەفسی خۆیدا تەرجمەیی واقع و کۆمەلایەتی دەکەن. لەلایەن خۆ دانە پال چینی ھەژار و بێدەسلاتەوہش ھەر ئەوہندە دەگوترن کە نالی وەک مەرۆفیکی مسلمانێ ئەو سەردەمە لە پێی راستە باوەری ئایینەوہ بەزەبی بە ھەژاردا ھاتوہ وەیا دژی ستەم بوہ. چ فکرییکی روونی فەلسەفی «ھەژار دۆست» وەیا دژوہستانیکی ئاشکرا لە «ستەمکار» لەو ھەلبەستانەوہ بەرەو بیرمانەوہ نایەن. رەوا نابینم من وەیا یەکیکی تر لە پێی تەئویلی داتاشراوہوہ «ھەلوہست» بۆ نالی دروست کات و بەلای چینیکیدا

بشکینیتته و چونکه ئەو خۆی به چ لاییکدا نەشکاندۆتەو مەگەر ئەو لایەنەى که مسلمانى پروت حەزى لى دەکات.

بەهەمە حال که ئیمە بێین لەبەر تیشکی لیکدانەو هەى ئەو کەسانە که نالی بە خزمەتکاری دەرەبەگ و کۆنەپەرست دادەنێین شیعرەکانى هەلسەنگینین، چارمان نامینى لەو هەدا نالی بخەینە ریزی هەژاردۆست و ستم نەویست و دادخوازن، بە پێچەوانەى ئەو لیکدانەو هەى، چونکه زۆر ئاشکرایە قسەى مسلمانانە و خواپەرستانە راستەوخۆ یەخەگیری دەسەلاتدار و خاوەن ملک و پارە دەبى و لە مەعنادا تاوانباریان دەکات.

بە نمونە قەصیدەى: بەرگی دنیا هیندە کورت و کۆنە و بازارییە حەیاى شتیک دەبات که بنگەى شانازی و خۆپێهەلدانەو هەى خاوەن دەسەلات و پارەیه. هەموو داخوازیەکانى تەرکی دانیشتنى ناوشار و روو لە دەشت و دەرکردنیش که لەو قەصیدەیهدا هەیه گالته کردنە بە کۆشک و تەلار و دامودەزگای دەولە مەندەکانى شارى:

گەنجى راحت تاجى عیززەت خارجى مەعمورییه
کوندەبۆ هەر بانگەبانگ و هودهودیش هاوارییه
پۆس بە کۆلى عامیریى فەرمووی که وا بۆ پوخته بوون
جووتى سەر کێوان گەلى چاتر لە تاقى شارییە

ئەم رووبەروو بوونەى نالی دژى ژيانە نەرم و نۆلەکەى دەولە مەندى شارى هەرگیز لە کەس ناسەلمینى بلێ گوتەى وەها هەژاران دەبەنگ دەکا و هەستى شۆرشگێرانهیان دەکوژى بەهۆى قەناعەت هینانیا بە کەم بايەخى کۆشک و تەلار و ژيانى ئاسوودە، چونکه هەژارى بەستەزمان ئەم شیعرانهیان نایەتە بەرچاو تاکو ئەگەر مۆرفینى تیدا بێت پێى گێژ بن، که بۆشیاى بخویننەو تێى ناگەن. ئەو کەسەى که لێى چاوەروان دەکرى شیعرى نالی بخوینیتەو لە سەدەى نۆزدەمدا خویندەوارى ناو شارە که هێچى ئەو هەژارە نیە پێى بگوترى پرۆلیتاریا.

دەزانم لێرەدا من خەرىکی کارىکی بى سەر و پێم لەو ڕوودە که ئەم تەرزە دەمەتەقەیه بە هێچ کلۆجیک روو لە شیعرى نالی ناکات ئەگەر بە زۆرەملی رووى تینەکەین، بەلام سووچى من چیه خویندەوارى کوردی ئەم سەردەمە دیت سواری سەر و پۆتەراکی شاعیری وەک نالی دەبیت و مۆرفین و جندۆکە و دەرەبەگایەتى لە شیعرەکانى هەلدینجى و گەنجى شلک و تازەشى پى سەر لیشیواو دەکات. دەبى بزانی فکریکی هەلە که چو مێشکی خویندەوارى گەنجەو وەها نەقش بەستوو دەبى یەكجار بە زەحمەت لێى دەسپیتەو یاخود هەر ناسپیتەو.

کەواتە پێویستە لەتەک فکریکی هەلە یەکیکی تر هەبى تاى بکاتەو و ئیحتیمالى راستکردنەو هەى سەهووی ناو هەلەکە لە مێشکی گەنجدا بەردەست بکات بەر لەو هەى سەهووکە بە تەواوی جیگیر بێت. ئەم مەبەستەش لە بەیندا نەبیت، پێویستە راستى بگوتریت و پەردەى لەسەر هەلدریتەو، هەر نەبى بۆ ئەو هەلە بەرانبەر بیروپرای هەلەدا هى راستیش نموودیکى هەبى.

لەمانەش هەموو ازبێنین و لەگەل نەفسى خۆماندا هەلوەستى شەرم و حەیا بکەین دەبى دەستى

سته م و نارہوایی مرؤفی بیڑہمی ئەم سەر دەمە لە مردوہ بە شەرەفە کانمان کۆتا کەین، لە حالئیکدا
هەمان دەست پەیکەری تەقدیس بۆ زیندووی درندە کوشندە ی دەوالپێی خۆسەپینی میللەت تۆقینی
میللەت فرۆشیش بەرپا دەکات و دیتە ناو چاویشتەوہ و دەمکویشت دەکات. کە دەوری درندە
دەوالپێیە کەش بەسەرچوو هەمان دەست کە پەیکەری بۆ دروست دەکرد چەپلەرێزان دادەنیتەوہ بۆ
یەکیکی تر، بەلام بە درێژایی کات هەر لە بیربەتی دژی مردوہ بیتاوانە کانمان بیت و بە گوناھباریان لە
قەلەم بدات. بە دەنگ هاتنی ئەم نووسینە لەم هەلکەوتە سەرەوینە «فرض الکفایە» ییکە وەک نوێژی سەر
مردوہ کە ئەگەر کەس نەیکات هەموو کەسی زیندوو تاوانبار دەبیت.

پاش ئەمە کە بە چاکی لیمان روون بیتەوہ نالی و ئەمسالی نالی خزمەتکاری دەرەبەگ و ستەم و
ئەفسانە نەبوون، بەلکو خزمەتکاری دەرروون و ویژدانی خۆیان بوون ئەو شەمان زانی کە خزمەتکار
نەبوونیان ئەنجامیکی ئاسایی ئەو سەر دەمە و ئەو ژیانە یە کە تێیدا بەرپوہ دەچوون. دەتوانین چەند
شادەماری ناوەرۆک لە رشتە ی دیوانەکانیان هەلاوێرین و بیان کەین بە شەقل و دروشمی هەر یەکیکی لەو
شاعیرانە. لێرەدا رینگەمان نیە بەراوردیکی ئەو دیوانانە بکەین بۆ پەیدا کردنی کێشانە و پێوانە ییک کە
شەقل و دروشمی یەکیکیان لەوانی تر جودا دەکاتەوہ چونکە لیکۆلینەوہ ی ئەم نووسینە مەیدانی وەها
فرەوانی نەگرتۆتە بەر خۆی، قسەکەش بۆیە بوو تا کوو شتیکی گرنگی تێدا بەیان کەم. کە بلیم لەو
دیوانانەدا چەند شادەماریکی ناوەرۆک بەدی دەکری، پێ دەچی گوتبیت شیعری ناو ئەو دیوانانە وەها
لە یەکتەر دەچن خاوەنیان نەناسریتەوہ لەو رووہ کە دەزانین ناوەرۆکەکانی بابەتی شیعری لە شاعیری کەوہ
بۆ یەکیکی تر گۆرانیکی بنجی بەسەردا نەدەهات، زۆر بەیان یاخود هەموویان چەند مەیدانیکیان
داکو تاوہ کە ئەمە بە زاھیر وا دەکا بەرھەمەکان لە یەکتەر بچن و بۆ هەموان دەست بدات. ئەم تیبینیە بە
روالەت راستە، بنجی مادبی راست و دروستیشی هە یە چونکە دیارە خەریک بوونی چەند کەس بە یەک
بابەتەوہ وا دەکا ئاکامی خەریک بوونەکیان لە یەکتەر نزیک بی، تەنانەت زۆر جارن وا بوہ تاکە غەزەلیک
بە ناوی دوو شاعیر بلایووتەوہ کە ئەمە رووی نەدەدا ئەگەر ناوەرۆکی ئەدەبەکیان لە یەکتەر جودا بایە
وەک ئەوہ ی کە مومکین نیە شیعریکی ناظم حکمت بدیریتە سلیمان نظیف.

بەلێ دەزانم قسەکەم ئەم ئاکامانە ی بەبەرەوہ هە یە، وەک دیتت لە واقعیشدا رووی داوہ، بەلام چەند
ھۆیک هە یە نەھیلێ تیکە لاو بوونی شیعری شاعیران ببیتە خەتەری بی سەر و شوونی و
نەناسرانە وەیان. وا لێرەدا بەو پەری کورتبێژییەوہ لێیان دەبمەوہ.

یەک لەو ھۆیانە ی پاراستنی شیعری شاعیر ئەوہ یە کە زۆر بە ی شاعیرەکان لە کاتی دانانیانەوہ بە
ناوی خاوەنەکیەوہ تومار کراوہ و لە نیوان خەلقدا بۆ ئەو ساغ بوونەوہ کە ئەمە شتیکی وەک قەلغان وایە
بۆ پاراستنی مولکیەتی شیعەرە کە. ھۆیکی تر ئەوہ یە بە عادت نازناویک لە کۆتایی شیعردا، وەک تاپۆی
خانوو، شیعەرە کە بۆ دانەرەکی دەپاریزی. ھەندێ جار وا دەبی نازناوہ کە بە یەکیکی تری وەک خۆی
دەگۆردریتەوہ کە کیشی شیعەرە کە تیک نادات و گرفت پەیدا ناکات.

نالی، سالم، کوردی، حاجی، راجی، صافی و گەلیک نازناوی تر هەموویان یە ک کیشن و دینە جیگە ی
یەکتەر، بەلام بایەخی ئەم ئیحتیمالە لە زۆر رینگەوہ کەم دەبیتەوہ یەکیکیان ئەوہ بوو کە گوتم شیعەرەکان
لە دەمی بەوہ لەد بوونیانەوہ خاوەنەکیان ناسراوہ.

دوہ میان ئەوہ یە کە دەشی لە ناو ھەلبەستە کەدا نیشانە ییک ھەبی خاوەنەکیە ی بە دەستەوہ بدات وەک

که «قادر» مه‌دح کراوی ناو شیعر بی شیعره‌که بۆ کوردیی ساغ ده‌کاته‌وه وه‌یا هه‌بیه نالی پی دناسریتته‌وه. سه‌ره‌رای ناو، وا ده‌بی پروداوی ناو هه‌لبه‌ست په‌نجه بۆ ئەو شاعیره درێژ ده‌کا که پروداوه‌که پێوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه.

هۆی سێیه‌م ئەوه‌یه که زۆر جار ان له‌هجه‌ی شیعره‌که په‌راویزی سه‌ر شیوان ته‌سک ده‌کاته‌وه وه‌ک هاتنی «ئه» له پینش فیعلی مضارع‌وه که تایبه‌تی سلیمانی و شوینی له‌و نزیکه‌وه‌یه وه‌یا وشه‌ی «ده‌گه‌ل» هی موکریانه... به‌ نموونه ده‌لیم ئەم مصرعه‌ی خواره‌وه:

«به‌ قوربان هه‌وره‌مانی چۆن بیه‌نم» هی ناوچه‌ی سلیمانی نیه چونکه خه‌لقه‌که‌ی نالین «هه‌وره‌مانی» هه‌رچه‌ند مه‌فعولیش بیت (مصرعه‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدوڵلای کۆیه‌یه).

هۆی چواره‌می ناسینه‌وه‌ی شیعر ئەو خاسیه‌ت و تایبه‌تی و دهم و راویژه‌یه لینی ده‌بی به‌ شه‌قل که‌وا که‌لینک جار ان غه‌له‌تی په‌ره‌سه‌ندوو راست ده‌کاته‌وه. هه‌لبه‌ستیک که له شاعیریک نه‌وه‌شایه‌وه زه‌حمه‌ته بۆی بی به‌ مال هه‌رچه‌ند نازناوی ئەویشی پێوه‌ بیت و له‌ نووسینانیشدا به‌و جوړه‌ رویشته‌بیت. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا وا ده‌بی شاعیریک له‌ دوو شاعیری هاو‌پیکار «مستوی» بوه‌شیتته‌وه و بۆ هه‌ردوکانیش حساب کرابیت وه‌ک قه‌صیده‌که‌ی «ره‌فیعان من ئەوه‌ رویم له‌ لاتان» که شۆره‌تی بۆ کوردیی به‌ستوه به‌لام له‌ چه‌ند به‌یازی موعته‌به‌ردا بۆ نالی حساب کراوه.

له‌مانه‌ش بترازی هۆی دیار خستنی خاوه‌نی شیعر له‌ گه‌لینک باری تره‌وه په‌یدا ده‌بی که ئیره‌ بۆی ده‌ست نادات خۆی پێوه‌ خه‌ریک کات. به‌هه‌مه‌ حال ئەم باسه‌ی چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌رۆک له‌ شیعره‌ی بو‌یژانی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌دا که به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی شیعره‌ی نالی دا بیه‌رین، ده‌توانین له‌ رێبازیکی ئاشکرا و هه‌مواره‌وه‌ گه‌شتی سه‌رنج گرتن و توژینه‌وه‌ی تیندا بیه‌ینه‌ سه‌ر مه‌طلب چونکه مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌ستی نالی وه‌ک شوین پی گران می‌ردان، له‌ هه‌موو مه‌به‌ستیک و ناوه‌رۆکیکی هه‌لبه‌ستدا تو‌رپه‌ی به‌ستوه هه‌ر ده‌لینی به‌ر په‌نجه‌ش ده‌که‌و‌یت نه‌ک ته‌نها چاو.

ئەو چه‌ند شاده‌مارانه‌ی من لێره‌دا په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشم، به‌راستی، لیکۆلینه‌وه‌ و روون کردنه‌وه‌ و شه‌رح دانی سه‌ره‌خۆی ده‌وی بۆ ئەوه‌ی به‌ چاکی ساغ بیه‌ته‌وه‌ ئایا بۆچی نالی به‌ زۆری خه‌ریکی ئەم ته‌رزه‌ واتا و مه‌به‌ستانه‌ بوه‌! ئایا پی تی ده‌چوو نالی له‌و باره‌ی تیندا بوو به‌ واتا و مه‌به‌ستی تره‌وه‌ خه‌ریک بیت؟ رۆژگاری ئەو چ مه‌به‌ستی تری ده‌خسته‌ به‌رده‌ست و هۆش و خه‌ریک بوونی یه‌کیکی وه‌ک نالییه‌وه‌؟

له‌ به‌رگی «دوه‌می حاجی قادری کۆبی» دا به‌ پی لوان و ده‌سه‌لات لایه‌نی په‌یدا بوونی شیعره‌ی کوردی له‌ سه‌رده‌می حوکه‌می عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشای بابان به‌ دوا‌ی شۆرشه‌ی فه‌ره‌نسه‌دا روون کراوه‌ته‌وه‌ که ده‌زانین نالی و سالم و کوردی له‌ مه‌لبه‌ندی سلیمانیدا، به‌ دوا‌ی ئەواندا و شان به‌ شانی وانیش حاجی قادر و باپیرم و چه‌ند شاعیری تری کۆبی له‌ مه‌لبه‌ندی نیوان دوو زا‌بدا که‌وتنه‌ سه‌ر هه‌مان رێبازی ئەده‌به‌وه‌. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یدا مه‌ته‌لی په‌یدا بوونی شیعره‌ی کوردی په‌رده‌ی مه‌ته‌لایه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیراوه‌. دیاره‌ لێره‌دا که باسی ناوه‌رۆکی شیعره‌ی نالی بکه‌ین و ئەم لاباسه‌ی هۆی کوردیی بوونی شیعره‌کانی بکه‌ینه‌ به‌ر لیکدانه‌وه‌ ده‌بی هه‌مان بۆچوونه‌که‌ی ناو به‌رگی دوه‌می حاجی قادری کۆبی دووباره‌ بکه‌ینه‌وه‌ چونکه، تا ئەم بیه‌رم بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی ئەم دیاره‌یه‌ی ده‌ست کردن به‌ شیعره‌ی کوردی چووبی، هه‌ر ئەو هۆیانه‌مان دینه‌ پێشه‌وه‌ که له‌و کتێبه‌دا لێیان کۆلراوه‌ته‌وه‌. که‌واته‌ کوتانه‌وه‌ی ئەو باسه‌ به‌لاوه‌ ده‌نیم و

خوینەر دهگێرمهوه بۆ لای نووسینی ناو کتێبهکه چونکه چی لهوان نویترم به چهنگ نهکهوتوه لێردها بیکهه به تهواوکهری ناتهواویی ئهوی.

کوریدی بوونی شیعی نالی له لایه زانیی هۆی پهیدا بوون و زهرفی پهیدا بوونیهوه گه لیک پروونتر و ئاشکراتره له هۆی خهریک بوونی نالی بهو شادهمارانهی که گوتم رستهی ناوهروکی شیعی پیک دینن. ئیمه نازانین به وردی و به روونی بۆچی نالی پتر له شاعیرهکانی سهردهمی خۆی عاشق بوه، پتر پهندیار بوه، پتر له پاشاکانی بابان نیزیک بوه، پتر مهلا بوه، پتر دژی صۆفی بوه، پتریش ئاماده بوه بۆ ئاواره بوون که ئهمانه ههموو دیاردهی ئهوتۆن له شیعهکانی دهنگیان داوتهوه و کاریان کردۆته سهه ژیاانی. بهلێ دهتوانین رووکهشینکی ئهم دیاردانه باس لێ بکهین و به فهندی رستهسازی و مههارهتی شت تیکهستهن بایی ئیقناع کردنی خوینهریکی بهپهلهش بیانخهینه ناو نووسینمانهوه بهلام چ فایده که نووسهه خۆی بهو شتانه ئیقناع نهبیته و باوهری تهواویان پێ نهکات. حهیفه من یا پهکیکی تر لهسهه سهکۆی نمایشت و خۆهلهدانهوه پهپی ساختهی رهنگاوپهنگی هۆی ههلبهستراوه به خۆمانهوه بنیین و وهک تاووس چهتری فیزوناز له بهرانبهه فکهره سافیلکهکهی تهماشاکههه لێ بدهین... بهراستی مومکین نیه له دیراسهی بهپهلهدا ههموو شادهماری ناوهروکهکانی شیعی نالی بدهینهوه بههۆی پهیدا بوون وهیا بیگێرینهوه بۆ سههراوهی لیههلقولین. وهنیه ئهم کارهش کهم باههخ بێ وهیا ئههجام دانی لهو دیو سنووری دهسهلاتی مرۆقهوه بێ. لایهنی باههخدار بوون لهوهوه دیت که به رادهی گرنگ بوونی دیراسهی شیعی شاعیر، دۆزینهوهی ئهه کاریگهره و ئهه زهرفهی شیعهکهی لێ پهیدا بوه ئهه ویش گرنگه چونکه بهم دۆزینهوهیه پیوهندی شاعیر به واقعهوه دهزانریت و واتا و هیمای شیعهکانی بهچاکی ئاشکرا دهبیته، که ئهمه شتیکه گوتراوه و له هههندی شوینی ئهم نووسینهه باسی کراوه. لایهنی ئیمکان ههه بوونی دۆزینهوهی هۆی پهیدا بوون و زهرفی لیههلقولینی شیعهکانیش بهوهدا مهعلوم دهکری که خهریک بوونی بهردهوام و ههناسه درێژ دهتوانی ئهه رووداوانهی سهدهی بیستهه که پیوهندی دور وهیا نزیکیان به نالییهوه له سههراوهی نووسراوه و دهماودمهوه وهرگێریتهوه و لهگهه بهسهه بردنه عادهتیکهی نالییان بهراورد بکات و تین و تاوی ههردووکیان بخاته بهرانبهه ئاوینهی ههلبهستهکانیهوه و لێیان ههه لێنجی، له ههه مان کاتیشدا حیسابی تهواو بۆ زات و قابیلیهتی نالی بکا که چون تهفاعول لهگهه ئهه رووداوانه دهکات.

سههه رای ئهمانه، ههموو ئهه راستیانهش تیبخوینیتهوه که له نالییهوه پیمان گهیشتهوه و راگهیااندی تایبهتیان ههیه وهک ئهوهی که هینده شهه بهخوبو نهیویست بێ نهبز گرتنی وههعی سلیمانی و دلنیا بوون له پاراستنی ئابروو رووی تیکاتهوه، ئیتر ئهوه بوو کاغهزی بۆ سالم نووسی لێی داوا کرد که لهم رووهه خهبهرداری بکاتهوه.

بهلێ ئهم کاره مومکین نیه بهلام نهک لهم نووسینهدا که دهستهملانی دیوانی نالی و چههه بنگهیهکی لیکدانهوه بووه له ناو چوار دیواری ژووریکی کۆری زانیاری کوردا، ههه جارهش که ئالقهییکی لیره به پیشهوه نهختیک درێژهی کیشا بێ، خیرا به خیرا ترسی وهتهنگ هاتنی گوڤارهکهی کۆر له درێژهکیشانی گوتار نهفسی بری بێ. ئهم جارهشیان رهچاوکردنی یهک قهوارهی له نیوان سهههلهبههی ئالقهکان و بکا نهتوانم مهیدانیکی وههه فرههوان بگرمه بهه نووسین که له دیراسهی دور و درێژی سهههههه بوهشیتهوه و نههینی نادیار ئاشکرا بکا.

کهواته هرچهند دوزانم توژینه وهی سهرله بهر و بی کهم و کهسر همم بایخداریشه و همم مومکینیشه، به ناچاری وازی لی دینم و دهلکیم به باسی ئەو شادهمارانهی ناوه رۆک که نهخشه و رښتهی زوربهی ههلبهستهکانی پیک دین وهک که تا ئیستا له بهر تیشکی ئەواندا هاتوچۆم به فکر و خامهی خۆم کردوه. ئەوهی بۆ هه موو نیگاییکی روون دهردهکه ویت له ههلبهستهکانی نالی، زیده بهرچاو بوونی دوو شادهماری یه کجار بنجی و رهگ داکوتای عیشق و ئایینه کهوا بینگومان له بهراییی هه موو به شهکانی تری ناوه رۆکی دیوانه که یه وه دین.

به راستی «عیشق و ئایین» که خویان دوو شادهماری گه ورن، له هه مان کاتدا سه رچاوه شن بۆ ورده دهماری تر که ئەوانیش به شدار ده بنه وه له تیکرایی ناوه رۆکی ههلبهستهکان.

شادهماری عیشق له شیعری «نالی» دا به پنی گوتهی ده ماو ده م که به شیکی بهرچاوی شیعره کانیش پشتگیری لی ده کن، له سه رده می خویندنی فه قیانه یه وه تیکه ل به ههلبهستی نالی بووه رهنگه هه ر خۆیشی پالپونه ریکی گه وره بوو بیت بۆ به رده وام بوونی له سه ر پاردهی شاعیری، چونکه وهک دوزانین گه لی شاعیری خاوهن هونه ر و خاسیه تی شاعیریه ت وازیان له شیعر هی ناوه له بهر نه بوونی ناگری عیشق له دلایندا به تایبه تی که شاعیره کان وهک نالی خه ریکی خویندنی مه لایانه و قورئان و حه دیس بووین.

دیاره له باری وه هادا «مه لا» خه ریکی شیعران نابیت ئەگه ر سۆزیک له هه ناوی خۆیدا شک نه با. یه کینکی وهک حاجی قادر سۆزی کوردا یه تی لی بوو به و جیگره ی عیشق که تا کۆتای ژیا نی شیعری کورد په رستانه ی پی هۆنیه وه، ده شزانین چ مزگه وت و مه درسه و دهرسدانی فه قیانی نه ده بوون به له مپه ر له پینش گوزه ری شاعیریه ته که ی. شیخ رهزا که شاعیریکی به رده وام بوو له سه ر شیعر بی ئەوه عیشق ناگری له دلی به ردا بیت، دهرس و مزگه وتی نه بوو له شیعری مه نع کات وه یاخود راویژی به ره و ههلبهستی ئایینی بیات. که مزگه وتی نه بوو، مه بهستی تری هه بوون شیعریان پیوه ههلبهستی. به هه مه حال وا پی ده چی عیشق نه خشه کیشیکی ده ست رۆیشتوو بوو بیت له ژیا نی نالی.

نه خشه کیشانه که شی هه ر له وهنده نه وه ستاوه که شیعری عاشقانه ی پی ههلبهستوه تا سه رده می مه رگی. من وا دوزانم «عشق و نامرادی» ئەو فره نه یه بووه که نه یه یشت نالی به سه ر شتیکه وه بوه ستیته وه وه یا به شوینیکه وه بگیریسته وه که مال و حالیکی تیدا به یه که وه بنیت وه یا گوزه رانیک ته ئمین کات. هه رچه ند نازانین ئایا غه یری عیشق چ کاریگه ریه کی تایبه تی هه بووه وا بکات نالی زیده له خه لقی ولاتی خۆی ئەو ئاواره و ئوقره نه گرتوه بیت، به لام دیاره ئەگه ر شتیکی وا هه بوو بی له و سالانه ی بهر له ئاواره بوونیدا هه ر بایی ئەوه ته فسیر به دهسته وه ده دات که بیئوقره یی ژیا نه که ی مه لبه ندی بابانی روون کاته وه، مومکین نیه ئەو شته تیمان بگه یه نی بۆچی نالی هه روا بی ئوقره و مال و حال مایه وه تا کۆتایی ژیا نی! بیجگه له عیشق شتیکی تر به بیردا نایه ت له بابان رووی دابیت و له گه ل «نالی» گو یزابیته وه بۆ ولاتان و هه ندران که له و دووره شه وه نه هیلی رهگ به زه ویه وه داکوتیت.

له م تاریکستانه ی روانگه مانه وه هه ر ئەوه مان پی ده کری حیساب بۆ ئەو تروسکانه ی روودای کاریگه ر بکه ین که له مه شقه لی ههلبهستهکانیه وه پرشنگ داویژن. به داخه وه له وهنده گوته ی ده ماو ده م که پیمان گه ییشتوو ه یچی ئەوتۆ له بنی بیژهنگی ته حقیقدا نامینیته وه دوو راستیان ساغ کاته وه وه یا چه ند درۆیه کان سپی کاته وه. زور جارن گوته ده ماو ده مه که خۆی له ته حقیقدا درۆی لی سپی ده بیته وه و ده بوو چیته وه وهک ئەو خه به ره ی که ده لی نالی له قه رداغ «حه بیبه ی مالیاوا» ی خۆشویست که چی له

هه موو قه رهداгда «مالی ئاوا - مالیاوا» و مالکاولیکیش پهیدا نیه، ده بینیت چهند دست به تالین له به سه رهاتی نالی!

هه رچهند پیمان ناکرئ بریار بدهین له چ ته مه نیکدا نالی دوو چاری عیشقی ئاگرینی «حبه بیبه» بووه به لام وا دیته عه قلّه وه ئه م عیشقه ی له سالانی خویندنی دهره وه ی سلیمانی دوو چار بووبی که سه ره تاکانی ته مه نی جحیلی و هه نگامه ی دهرس و خویندنی گوندا و گوندی ده گرنه وه. دیاره نالی ئومیدیکه گه وره ی به «حبه بیبه» وه هه ر ماوه له گه ل به ره له ستیکردنی باوکی حبه بیبه ش له وه ی به یه کتر بیرین، ئه م راستیه ش له وه وه به ئیسیپات ده گات که نالی خو ی دانی پیدا هیئاوه له قه صیده که ی «ماته م وه کو زولفه یینی سیه ه...» دا:

به س گریه بکه بو پدر و بابی حجابت
بی بابی بی تو موریه بو وه صل و مولاقت
بی بابی بی تو بو من و تو بابی فتوحه
بی بابی بی تو خواسته یی من بوو به ئاوات
بیبابی مرادی من و تو بوو به ته مه نا
بی بابی دو عایی من و تو بوو به مونا جات
ئه و با به که فه تح و زه فه ری قه لعه یه قه معی
با قه لعی بکا زه لزه یی هادی می له ذذات

دیاره حبه بیبه ش وه ک نالی دوو چاری عیشقه که بووه، ته نانه ت له راز و نیازی نه یینی عاشقانه دا به زاریشیدا هاتووه که خوا ئه و با به بیاته وه و به یه کتریان شاد بکات... به لام بیگومان دوا ی مردنی باوکه ش به ره له ستی ئه و تو هه بووه نه هیلی به یه کتر بگه ن که ئیره جیی لیکۆلینه وه ی دهرخستن وه یا ته رجیحی هوی ئه و به یه کتر نه گه یشتنه نیه. ئه وه ی مه به سته مه لیره دا دۆزینه وه ی لایه نی زوتر دامه زران و چه سپانی عیشق و ئایینه له ویزدانی نالیدا. ئایا کامیان به ر له وی تر چنگالی خو ی روو چواندوه؟
ئه م چهند دیره ی لیره به پیشه وه لایه نی زوتر رسکانی عیشق ته رجیح ده کات، له و ته رجیحه شدا شتیکی چاوه روان کراو و عاده تی به به ر خو یه وه گرتوه چونکه دیاره عیشق به چکه ی گه نجایه تیه و ئایینیش هی کاملتی، لیکدانه وه که شم بو یه بوو نووسینه که ته سلیم به تا که بنگه ی چاوه روان کردن و حوکمی عاده ت نه که م که زور جارن وا ده بی به پنجه وانه کار ده که ن.
به راستی عیشق که قوولترین و کونترین هه سته گه وره و کاریگه رهکانی گیان و هه ناوی نالییه، شوین په نجی له هه موو ئاکار و ره فتار و گوتاری نالیدا به رچاو و به ره هه سته، ته نانه ت به شی زوری هه نیسکی عاتیفه ی دینیشی له قولپ و جو شکی کونه عیشقه زامداره که یه وه گر ده به ستن. ئه و دیاردانه وه ی عیشقی نالی له هه لبه ستهکانی سه ر به ئایینیدا ناو ناوه وه ها غه لب ده ستینی هه ر ده لئی له و شوینانه دا عیشق به هانه ی ئایینی کردوه به ته قینه وه ی خو ی

تووتیی تو له حیرصی دل بهندی طهمع دهخاته مل
بولبولی من له عیشقی گول تهغنیه و طهره ب دهکا

لیردها هرچهند ئەم ههلبهسته له زمینی قهصیدهکهی «ئهوولی تهرهقه نه زهر» دا خهریکی
شکاندنهودی دنیاخوازانه، به لام بهجۆریک بوته پیشانگی عیشق به حال تارمایی ئاین له و دیو پهردهی
عیشقهوه خوی دهنوینی.

واتای بهیتهکه یه کجار نازداره، بایی ئه ونددی تیی دهگم پیوهی خهریک دهیم.
قهصیدهکه له سهرهتاوه ئه و کهسانه عهیبدار دهکا که له تهک قودرتهی خوادا بایه خ به کاریگه ربوونی
«اسباب» یش دهن. نالی پرووی قسهی له «ئهوولی تهرهقه نهظر - خیلی چاوشهش و بیش» ه، پیی
دهلی تووتیه کهت بهندی تهمعی له ملی خوی کردهوه له بهر خاتری دلنه دنیاخازه کهت. تووتی مهلیکه
قسان دهکا، کهواته مه بهست له و تووتیه زمانه. بهند که کهوته مل دهبیته هوی خنکان، بویه ئه و تووتیه به
پهتی تهماع خنکاوه و قسهی ههق ناکات که بللی هر خودا کاریگه ره نه وهک ئەم برپایه دنیای له کیس
بدات. مهلی تووتی به دوری ملیه وه خهت و خال ههیه وهک ئالقه تیی ئالاه و جیی خویتهی به بهند
تهشبیه بکری - له هندی نوسخه دا «تهوقی تهمع» نووسراوه که زیاتریش له گه ل واتای بهیته که دا
دهگونجی - ئەمه حالی کابرای «ئهوولی تهرهقه نه زهر» هکهیه، با بزانی نالی چونه. نالی دهلی بولبولی
من که عاشقی گوله زمانی کراوه ته وه و شادی دهکات و گۆرانی دهلیت. دیاره مه بهست له و بولبوله دلی
خویتهی عیشقه کهش عیشقی خودایه که وا خواپه رست و «عارفی وه حدت ئاشنا» خهریکی ستایش و
عبادهتی ئه و ن وهک بولبول که چه هچه هه بو گول دهکات. بولبوله کهی عیشقی نالی له چه هچه هه کردندا
زمانی کراوه ته وه چونه ک وهک تووتیه که بهندی تهمع له ملی نه ئالاه...
نالی له سهرچاوهی عیشق، ناوناوه، گه وهری پهندی دهره ئناوه وهک که له مه بهیته دا دهلی:

گول به دهم بادی سه باوه پیکه نی بولبول فری
یه عنی عاشق لازمه دور بی له یاری بیوه فا!

وهیا خود له مه بهیته دا:

تا پینه که نی گول به دهمی بادی سه باوه
نه زمانی شهوی بولبولی بیچاره حقی بوو

هر له سهرچاوهی عیشقه وه ئەم دیمه نه تهنروس تی هشی هه لئینجاوه:

دهستم که له صه جیگه به صه وده ده شکاوه
جهبری نیه ئەم که سره هه تا نه یخه مه ئه ستو

له هه‌ندی ئالقەى لێره به پيشه‌وهى ئەم نووسينه‌دا لايه‌نى دەرکه‌وتنى کۆمه‌لايه‌تى له هه‌لبه‌سته‌کانى نالى ڤوون کراوته‌وه که ئەويش ده‌بى لێره‌دا تىي بخويندريته‌وه هه‌رچه‌ند لزوم به دووباره کردنه‌وشى نه‌بى.

کورتەى قسه له بارەى عيشقى نالى ئەوهيه که ئەم عيشقه به هه‌موو سه‌روبه‌ريکى ئەدبى ناليدا بلاوبۆته‌وه وهک ريشته‌ى دهماران که به به‌دهندا بلاوده‌بيتته‌وه.

به دوا عيشقدا ئايين ڤووپيوئىکى به‌رينى له ناوه‌ڤۆکى شيعرى ناليدا گرتوه، به گه‌لىک شيوه‌ش جلوه‌ى کردوه. ئەم هه‌لبه‌ستانه سه‌رله‌به‌ريان به ئايينه‌وه خه‌ريکن به‌شیکى زۆريشيان له هه‌لبه‌سته هه‌ره دريژه‌کانى نالى ده‌ژمييرين:

۱- ئەى جاوه دهرسى حوسن.

۲- ئەحوه‌لى ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر.

۳- مووى سپى کردم به شووشتن.

۴- هه‌لقه‌ده‌ر گۆشى که‌فى ره‌نگينى تۆيه.

۵- ئەى ساکينى رياضى مه‌دينه‌ى منه‌وه‌ره.

۶- ئە لا ئەى نه‌فسى بووم ئاسا.

۷- شتر بانه.

۸- له جومله‌ى موعجيز ئەنده‌ر موعجيز.

۹- له چاوى ڤووتبارم.

۱۰- ساقى وهره مه‌بخانه.

۱۱- نه‌فه‌س بگره.

۱۲- ئەى تازه جه‌وان.

۱۳- وهى که ڤووزه‌ردى مه‌دينه و...

جگه له‌م قه‌صيدانه زۆر جيگه‌ى هه‌لبه‌ستى عاده‌تى په‌ند وهيا عيشقىشدا نالى سه‌رى له ئايين خوار کردۆته‌وه و خه‌ياله‌که‌ى به ده‌ورى چراى ئەودا، وهک په‌روانه، خول خواردوو کردوه:

دونيا به فيداى قه‌دى بکه و دامه‌نى بگره

طوبى لمن اختار على المال مالا

جۆشش و تاوه له نيو ديدەى گرياندا

چ ته‌نووریکه له ته‌ندوورەى توفاندا

تۆ که حورى وهره نيو جه‌نه‌تى ديدەم چ ده‌که‌ى

له‌م دلە‌ى پڕ شه‌ره ڤو سینه‌ى سۆزاندا

هودهودى دل حه‌بسى به‌لقيسى سه‌باى ديوه يه‌قين

خۆى که دامه‌نگيرى شاهى ئاصه‌فى ثانى ده‌کا

ئەو که‌سه ته‌حدیثى نيعمه‌ت بى مراد و مه‌طه‌به‌ى

میسلی نالی ئیمنتالی ئه مری یه زدانی دهکا
به م کاسه له سه ر په نجه ده لئین نوری علی نور
ره خشانه له میشکاتی قه ده ح دا وه کو مصباح
بنیانی کییر و سه رکه شیا تا قی کیسره ووی
دانانی زولم و رووره شییه ته ختی ئابنوس

سه رله به ری به یته کانی: «له کن ئه م جه وه ره فه رده»، زاته ی ئایین.

بو تو که بیکر و تازه وه کو حوری جه نه تی
قهیدی چیه عه جووزه ی دنیا بده م ته لاق
بیسونه تی ته قبیلی دهمت عاطیله روژووم
بی حه ضره تی میحرابی برۆت باطیله نوژم

ئه مانه نمونه ی به یته دینا میزن له سییه کیکی پیشه وه ی دیوانه که ی وهرگیراون، که بیین به دوا
هه موو شوین په نجه یکی دینا بگه رین له هه لبه سته کانیدا، خه رمانیکی مناسبی لی ده دۆزینه وه ئه م
شه قله ی دینی پیوه بیت. دیاره ئه و شیعرا نه ی که ئاراییشتی خویان له زاراره و مه وزوعاتی خویندنی
مزگه وت وهرگرتوه ئه ویش ده خرینه وه سه ر خه رمانی شیعی سه ر به ئایین. گه لیک په ند و قسه ی
نه سته قیسی راسته وخو له ئه ده بیاتی دینه وه هه لکو لیبون:

خالی نیه نالی دلّه که ت ساتی له هیجران
تاتاری وجود نه پسینی «ملک الموت»

ئه م «ملک الموت»، به زمان با هه لدان ده کریته «ملی که موت – به واتای ملی وه ک مووت – ئه و مله ت که
وه ک موو وایه» هه ر خو ی «ملک الموت» ده شی «ملک الموت وه یا ملک الموت» بیت. له «ملک الموت» وه
تیکه لکیشه که ی «ملی که لموت» ده رده چیت.
هه ر له سه رچاوه ی دینه وه نالی په ندیشی هه لئینجاوه:

سه هم و نه صیبی ئه صلییه به ختی گیا هو گل نیه
تووتنه خه رچی سووتنه مؤدنه ماچی له ب ده کا
لهومی زه مان ده که ی که بوچ خواری و راستی ده وی
غافله دهستی راستی خو ت خزمه تی دهستی چه پ ده کا

وه یا خود که ده لی:

گەر ئاب و تابى جەنەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە ناوچەوانى بەشوش و بروى عەبووس

وہيا:

نالى ئاسوودە نىہ توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەصلى لەسەر بايىكە

پىكەوتىكى سەير لەوہدايە كە نالى لە بەيتىكى ئايىنى و يەككى تىرى سەر بە ئايىندا دەسكارىيەكى
يەكجار شاعيرانە و دەستەلاتدارانەى دوو وشەى بەيتەكانى كردوہ دەشى بۆى حىساب بكرى بە
نیشانەى پىشەوايى لە مەيدانى زمان و ھونەردا. بەيتە ئايىنىكە ئەمەيە:
زەرپە لە چاوى بۆتەيى سەرپرافى كەففەدا
مەخفى نىہ ديارە وەكو رۆژى نىمەرە

وشەى «نىمەرە» كورته و گۆراوى وشەى «نىوہرۆ» يە كە ئەويش كورته وشەى نىوہرۆژە. بەيتە سەر بە
ئايىنىكەش ئەمەيە:

مەمخەرە ھاويەى ھەولى فيراق
دەستى من دامەنى توو رۆژى قيا

وشەى «قيا» كورتهى وشەى «قيام وەيا قيامەت»ە.
ئەم ماملەتە لەگەل وشەدا بەرھەمى دەست رۆيشتنى لە رادەبەدەر و خو بە ئوستاد زانئىيە. حاجى
قادريش لەم نىوہ بەيتەدا ماملەتتىكى وەھاي كردوہ:
تەماعى گۆرەيى بى چەك نەكەن نەك

لە كتيبى «ابن الرومى: حەياتە من شعرە»ى عەباس مەحمود عەقاددا دەبىنى «ابن الرومى»ش بەھوى
لەخۆرازيبەونەوہ دەستوورىكى رىزمانى عەرەبى ملكە چ كردوہ بۆ ئىجتىھادى خوى لەوہى كە دەلى:
«دعوني و ايا ابا على» «ابا» دەچىتە سەر راناوى لكاو «ضمير متصل» نەك ناو وەك لىرەدا شاعير بە
ئارەزووى خوى بەكارىھيئاوہ: نمونەى تىرش لەم بابەتە لە شىعرى شاعيرى دەستەلاتداردا ھەيە، چەند
دانەيىكيان لە كتيبەكەى «مع المتنبي»ى دانانى «طە حسين» دەخوينىتەوہ.
باسى ئايىن لە ناوہرۆكى شىعرى ناليدا درىژەى زۆرە كە ديارە لىرەدا جى نابتەوہ، ئەوہندە بەسە
بلىم چى لىرە بە پىشەوہ - لە بەشەكانى پىشوو تردا - دەربارەى مەيلى نالى بۆ تصوف مەزھەبى «جبر»
گوتراوہ دىتەوہ ناو حىسابى ئىرەكانەوہ، ھەرچەند لزوم بە دووبارە كردنەوہشى نەبىت.
بە دوا عىشق و ئايىندا دەمارى تىرى ناوہرۆك لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى كۆمەلايەتى و

خۆهه‌لدانه‌وه و خۆشكاندنه‌وه‌ی صۆفیانه و ڕه‌ندی و شیعرى به‌ رۆاله‌ت كوردۆست، ئەمانه‌ هه‌موویان به‌شدار ده‌بن له‌ پێكه‌ینانی تابلۆی سه‌ر جومه‌لی ناوه‌رۆك له‌ شیعرى نالیدا كه‌ ئەگه‌ر تاكه‌تاكه‌یان به‌ درێژی باس بكه‌ین به‌ دره‌نگه‌وه‌ لێیان ده‌بینه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نمونه‌ هینانه‌وه‌یان روویوێکی فره‌وان ده‌گرێ له‌ قه‌واره‌ی ئەم نووسینه‌دا. ناوناوه‌ به‌ پێی پێویستی روون كرده‌وه‌، ئەو نمونه‌نانه‌شی كراونه‌ته‌وه‌، ه‌ی تریش وه‌ك ئەوان له‌ دیوانی نالیدا ده‌دیترین و هه‌موو كه‌سێك تێیان ده‌گات كه‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نه‌ماوه‌ چیت پێیان‌وه‌ خه‌ریك به‌م.

وێرای ئەم شاده‌مار و ورده‌ده‌مارانه‌ی ناوه‌رۆك كه‌ باس‌م كردن، یه‌كێکی تر هه‌یه‌ ده‌شی ئەویش به‌ شاده‌مار حیساب بكرێ. له‌ گه‌لێك جێگه‌ و مونا‌سه‌به‌دا هه‌ستێکی زۆر به‌هێزی «خۆ به‌ كورد زانین» له‌ شیعرى نالی گه‌رمایی ده‌داته‌وه‌ كه‌ ئەگه‌ر بخه‌ریته‌وه‌ سه‌ر كوردی بوونی زمانی شیعره‌كانی، ئەم هه‌سته‌ش ده‌بێته‌وه‌ به‌ یه‌كێك له‌ كه‌رته‌ بنجیه‌كانی «ناوه‌رۆك» نه‌ك «روخسار - شیواز - رۆاله‌ت» شیعرى نالی به‌تایبه‌تی كه‌ بێن تێبینی داخوارییه‌ ئەده‌بیه‌ - سیاسیه‌ - كۆمه‌لایه‌تیه‌كانی ئەو سه‌رده‌مه‌ بكه‌ین كه‌ نالی شیعرى تیدا هه‌لبه‌ستوون به‌ درێژی عومری دوور كه‌وتنه‌وه‌ی له‌ سلیمانی. زمان به‌ عاده‌ت ده‌خلى به‌سه‌ر رۆاله‌ته‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام به‌ نېسه‌ت بوێژی كوردی ۱۰۰ - ۱۵۰ سال به‌ر له‌ ئیستا، به‌ تایبه‌تی كه‌ له‌ ده‌روه‌ی كوردستانی به‌سه‌ر بردبێ و نانێکی له‌و زمانه‌ كوردیه‌ وه‌رنه‌گرتبێ، دیاره‌ زمانه‌كه‌ ده‌بێته‌ مه‌به‌س و ناوه‌رۆك و هه‌ست نه‌ك قه‌پێلك و ده‌فر. له‌گه‌لێك شوینی دیوانه‌كه‌یدا خۆ به‌ كورد زانین دیمه‌نێکی به‌رچاوی ناو هه‌لبه‌سته‌، من لێرده‌ا مه‌ودای ده‌لاله‌ت لێ وه‌رگرتنیانم به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ ده‌یان ده‌مه‌وه‌ به‌ په‌رۆش و پێوه‌ خه‌ریك بوونی خوێنه‌ران، به‌لام تاكه‌ مصره‌عی كۆتایی محاوهره‌كه‌ی نیوان خاکی و نالی تام و بوێکی به‌هێزی كوردایه‌تی لێ وه‌رده‌گیرێ كه‌وا ده‌شی حیسابێکی تایبه‌تی بۆ بكرێ، چ دووریش نابینم محاوهره‌كه‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بووبیت كه‌ قه‌صیده‌ی «تاقمی مومتازی شاه» و «تا فه‌له‌ك ده‌وری نه‌دا» ی تیدا هۆنرابێته‌وه‌. وه‌ك بزانه‌م «خاکی» هه‌ر له‌ ده‌وروبه‌ری سلیمانی نالی دیوه‌ كه‌ ئەم په‌تر جێ و كاتی محاوهره‌كه‌ نیشان ده‌دات له‌وه‌ی دیتنیان له‌ ده‌روه‌ی كوردستانی عێراقیشدا بووبا:

موحه‌ققه‌ق مه‌شه‌ره‌بی «نالی» له‌ شیعره‌ هه‌ر وه‌كو «خاکی»
خه‌یالی كوردیه‌ به‌یتی سه‌راپا زولفی دوو تایه

گومان نیه‌ له‌وه‌دا مصره‌عی دوهمی به‌یته‌كان ه‌ی نالین، هه‌م له‌به‌ر تریسكانه‌وه‌ی ئاكارى دارشنتی نالی یانه‌یان و هه‌م له‌به‌ر هاتنی ناوی هه‌بیه‌ له‌ مصره‌عی دوهمی ئەم به‌یته‌دا:

له‌ دونیا جه‌ننه‌تی باقی ته‌لاری شاهیه‌ ساقی
«هه‌بیه» طوره‌بی طه‌وقی ملی شیرین و عه‌زرایه

دیاره‌ خاكیش له‌ رووی ئەده‌به‌وه‌ ناوی نالی پیش ه‌ی خۆی خسته‌وه‌ له‌و مصره‌عه‌ی كه‌ بووه‌ به‌ نیوه‌ به‌یتی كۆتایی قه‌صیده‌كه‌ و ناوی هه‌ردووایی تیدایه‌.

چەند بە ناکامی و نیوہچلی دەست لەم گولچنینهی گولزاری نالی ھەلەدەگرم: «گەلی قسەم لە دلا بوو
حیکایەتم مابوو» بەلام ھەد حەیف و مخابن، مەودای حیکایەتخوانی بە پایان گەییشت و تەلەسماتی
گەلێک قەلای داخراو نەشکینرا، گەوھەر و نەھینیەکی تێیاندا ھەبێ بۆ قارەمانیکی تری تەلسم شکین
بەجیھێلرا، منیش ھەر ئەوھم بۆ مایەو، لە پایانی گەشتی ناو باخەکەیی نالی، پڕ بە دل بلییم:

دەسکینک گول، دەسکینک نیرگز
مەرگی کورد و کوردستان نەبینم ھەرگیز

× × ×

پەراویز

- ۱- ئەم دوو بەیتە بە چەند شکلیکی تریش نووسراون.
- ۲- لە ھەندێ نوسخە لە جیاتی «بە سەر چووم» نووسراوە «لە دەست چووم».
- ۳- وشەیی ھونەرکار لەبارترە بە واتای فنان من لێردا پەیرەوی غەلەتییکی مەشھوور دەکەم.
- ۴- لە قورئاندا رۆژ بە «ضیاء» و مانگیش بە «نور» تەشبیھ کراوە.
- ۵- لێردا بەیتەکەم بە جۆریک شکل نووس کرد کہ لە دیوانەکەیی مەولەویی بە سەرپەرشتی کردنی
مامۆستا مەلا شیخ عەبدولکەریمی بیارەیی لە چاپ دراوە، لە خەلقى ترم بیستووە بە شیوہییکی جودا
دەخویننەو: لە جیاتی رۆخساری، رۆخسارەش دەلێن و لە شوینی ویش، لێش دەخویننەو. جودایی
تری غەیری ئەمانەش ھەیە.
- ۶- ئەم بەیتەم شکل نووس کرد لەبەر دیوانی نالی کہ لە ۱۹۷۴ لە چاپخانەیی کوردستان لە ھەولێر
چاپ کراوە. دیتووومە بە جۆری تر نووسراوە بەلام پێی ناوی بە دواي کەوین.
- ۷- ئەم بەیتە لە چاپکراوەکەیی عەلی موقبیلدا «ئایا مەجالی ھاتنە» نووسراوە، لە چاپکراوەکانی
چاپی کوردستانی ھەولێریشدا ھەروەھا چاپ کراوە بەلام لە نوسخەیی تردا بەم شیوہییە کہ من
نووسیومە.

× × ×